

OSHO

மதவாதீகளும் அரசியல்வாதீகளும்

PRIESTS & POLITICIANS : THE MAFIA OF THE SOUL

ஒ ஷோ

கவிதா வெளியீடு

AdVance

Happy Birthday

மதவாதிகளும் அரசியல்வாதிகளும்

B. Saravanan

தமிழாக்கம் :
சுவாமி ஆனந்த் பர்மேஷ்
சுவாமி அம்ரித்யாத்ரி

கவிதா பப்ளிகேஷன்

8, மாசிலாமணி தெரு,
பாண்டி பஜார்,
தியாகராய நகர்,
சென்னை - 600 017.

☎ 044-42161657

☎ +91-7402222787

✉ kavitha_publication@yahoo.com

✉ kavithapublication@gmail.com

🌐 www.kavithapublication.com

MATHAVATHIGALUM ARASIYAL VATHIGALUM (Tamil)

Originally published in English as
THE MAFIA OF THE SOUL

Under the author name OSHO

Copyright © - All Revisions 1953-2004 Osho International Foundation.

Copyright © 1987 Osho International Foundation.

All rights reserved.

Translated by : Swami Anand Parmesh
Swami Amrith Yathri

Co-ordination by : Dhyan Sanjay

Publishing Editor : Sethu Chockalingam

First Edition : 1996

Second Edition : 2000

Third Edition : 2005

Fourth Edition : August, 2011

Fifth Edition : December, 2014

Sixth Edition : December, 2021

Pages : 184

Price : Rs. 110/-

ISBN : 978-81-8345-237-3

Printed at : Sethuprints, Chennai.

Published by

KAVITHA PUBLICATION

8, Masilamani Street,

Pondy Bazaar, Thyagaraya Nagar, Chennai - 600 017.

Phone : 044-42161657, 7402222787

E-mail : kavitha_publication@yahoo.com

Website : www.kavithapublication.com

No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means electronic or mechanical including photocopying or recording or by any information storage and retrieval system without permission in writing from Osho International Foundation.

உள்ளே

பக்கம்

1. கற்றுத்தர முடியாத போதனை (UNTEACHABLE TEACHING) 4
2. நீங்கள் எதற்காக வந்தீர்கள்? (WHY HAVE YOU COME?) 33
3. ஓர் திறந்த மற்றும் மூடிய நிலை (AN OPEN AND SHOUT CASE) 66
4. நிபுணர்களைக் கேட்டல் (ASKING THE EXPERTS) 96
5. மனத்தின் விளையாட்டு (MIND GAMES) 130

பகுதி - II

1. “யார் மணியைக் கட்டுவது”
(Who ties the bell?) 75
2. “அதிகாரத்தைப் பற்றி”
(On Power) 82
3. “அரசியல் வாதி”
(The Politician) 91
4. “மதவாதி”
(The Priest) 106
5. “மனிதனுக்கு எதிரி அவனே!”
(Man is his own enemy) 121
6. “எதிர்கால சரித்திரம்”
(A History of the future?) 136
7. “சேற்றிலிருந்து செந்தாமரை”
(Out of the Mud - The Lotus) 145
8. “தப்பித்தலுக்கு ஒரே வழி,
உள்ளேயே இருப்பதுதான்”
(The only way out is the way in) 158

பகுதி I

“I. அரசியலும், மதமும்”

(Politics and Religion)

கேள்வி :

“அன்புள்ள ஒஷோ, மதத்திலிருந்து அரசியலைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று பிரதம மந்திரி, ராஜீவ் காந்தி ஒரு தேசியக்கருத்தை உருவாக்க முயலுகிறார். இதைப் பற்றி உங்களுடைய அபிப்ராயத்தைக் கேட்க விரும்புகிறோம்.”

அரசியல் முழுக்க முழுக்க இந்த உலகத்தைச் சார்ந்தது. அரசியல் வாதிகள், மக்களுடைய மதிப்புக்குரிய வேலையாட்கள் எனலாம். ஆனால், மதம் என்பது புனித முடையது. அது, மனிதர்களுடைய ஆன்மீக வளர்ச்சிக்காக ஏற்பட்டது. தகுதியின் அடிப்படையில், அரசியல் நிச்சயமாக, ஆன்மீகத்தின் எல்லையைத் தொடவே முடியாது. அது மிக உயர்ந்த இடத்தில் இருக்கிறது. அரசியல் மிகத் தாழ்ந்த தன்மையில் உள்ளது. இரண்டும் வெவ்வேறானது.

பல நூற்றாண்டுகளாக, மனிதனுடைய விழிப்பு நிலையை அல்லது பிரக்ஞை நிலையை, உயர்த்துவதற்காக, மதம் பாடுபட்டிருக்கிறது. மனிதன் இப்பொழுது சிறிதளவாவது பிரக்ஞை நிலையில், உணர்வு நிலையில் இருக்கிறான் என்றால், அதற்கு இந்த மதங்களே காரணமாகிறது.

அரசியல் என்பது ஒரு சாபக்கேடு. ஒரு துக்ககரமான தொடர் நிகழ்ச்சி. மனிதனிடம் எவைகளெல்லாம் விரும்பத்தகாததாக இருக்கின்றனவோ, அதற்கு முழுப் பொறுப்பும் அரசியலையே சாரும்.

ராஜீவ் காந்தி, அரசியலோடு, மதத்தைக் கலக்க விரும்பவில்லை.

ஆனால், நான் மதத்தில், அரசியல் குறுக்கிடாமல் இருந்தால் போதும் என்று நினைக்கிறேன். உயர்ந்தது, தாழ்ந்ததோடு குறுக்கிடலாம். ஆனால், தாழ்ந்தது, உயர்ந்ததோடு குறுக்கிடக் கூடாது. மதம் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கிறது. அரசியல் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிறது.

ஆனால், இதில் பிரச்சினை என்னவென்றால், அரசியல், அதிகாரத்தால் நிரம்பியுள்ளது. மதத்திடம் வெறும் அன்பு, அமைதி, தெய்வீக அனுபவம் போன்றவைகள்தான் இருக்கின்றன. அதிகாரம் இருப்பதால், அரசியல் மிகச் சுலபமாக மதத்தில் குறுக்கிட முடியும். அதுதான் இவ்வளவுகாலமும் நடந்து வந்திருக்கிறது. அதனால், மனிதனுடைய வாழ்வுக்கு எவையெல்லாம் இன்றியமையாததோ, அவைகளெல்லாம் அழிக்கப்பட்டு விட்டன.

மதத்திடம், அணு, ஆயுதம், போன்ற எந்த உலக சம்மந்தமான ஆயுத பலமும் கிடையாது. இரண்டின் போக்கும் முற்றிலும் வெவ்வேறானது. மதம் ஒருக்காலும் அதிகாரத்தில் அமர விரும்பியதே இல்லை. அது, உண்மையைத் தேட, கடவுள் தன்மையைத் தேட முயற்சி செய்கிறது. இந்த ஆன்மீகத் தேடுதல், ஒருவனை இயல்பாக மிகவும் கள்ளம் கபடமற்ற தன்மையுடையவனாக, பணிவு நிறைந்தவனாக, எளிமையுள்ளவனாக மாற்றி விடுகிறது.

அரசியலுக்கு இதயம் என்று எதுவும் கிடையாது. ஆனால், மதம் சுத்தமான இதயத்தை மையமாகக் கொண்டுள்ளது. அது ஒரு அழகிய ரோஜா மலர், அதனுடைய அழகு, கவித்தன்மையும் உணர்வு மிகுந்த ஆடல் பாடல்களைக் கொண்டு, வாழ்க்கையை மிகவும் அர்த்தம் உடையதாக ஆக்குகிறது. அதனுடைய இயல்பே ஆனந்தம் தான், கொண்டாட்டம் தான்.

ஆனால், அரசியல் என்பது பாரையைப் போன்றது. அதில் எந்த விதமான உணர்ச்சியோ உயிரோட்டமோ இருக்காது. ஆனால், இந்த பாரை, அந்த அழகிய மலரை மிகச் சுலபமாக அழித்துவிடும். அதனிடம் என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது?

ராஜீவ் காந்தி விஷயத்தைத் தலைகீழாகச் சொல்லுகிறார். அவர்,

அரசியலில், மதம் கலக்கக் கூடாது, குறுக்கிடக்கூடாது என்கிறார். வரலாற்றைப் பார்த்தால், அரசியல்தான், தன் அதிகாரத்தை உபயோகித்து, மனிதனை அடிமையாக்கி வைத்திருந்தது என்பதையும் அவனது தனிமனித சுதந்திரத்தைப் பறித்து வைத்திருந்தது என்பதையும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். அவர்களை ஒரு மனித இயந்திரமாக்கி, தன் அதிகார ஆணவத்தால் அடி பணிய வைத்து, அரசியல், மிகுந்த மகிழ்ச்சி யடைந்து வந்திருக்கிறது என்பதும் புரியும்.

அரசியலுக்கு ஒரே தலைவலி, மதம்தான்! ஏனெனில், அது, அதனுடைய சக்திக்கு, அதிகாரத்திற்கு, ஆணவத்திற்கு அப்பாற்பட்டு இயங்குகிறது. அதை, அரசியலால் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடிய வில்லை. அரசியலால் குறுக்கிட முடியாதது ஒன்று இருக்குமானால், அது மதத்தைத் தவிர வேறல்ல. மனித குலம் உயர, ஒரே வழி மதத்தன்மை தான்.

அரசியல் இது வரை சாதித்தது என்ன? பல நூற்றாண்டுகளாக, அவைகள் மக்களைக் கொடுமைப் படுத்தியும், கொன்று குவித்தும் தானே வந்திருக்கிறது? உங்கள் சரித்திரத்தில், அழித்தல், கொலை செய்தல் தவிர வேறு என்ன இருக்கிறது? 3000 வருடங்களில், உங்கள் அரசியல் 5000 போர்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது! அரசியல் வாதிகளின் மனதில், சிறிது அளவாவது காட்டு மிராண்டித்தனம் இருந்தே தீரும். தன் அதிகாரத்தை உபயோகித்து, மக்களைத் துன்புறுத்தி அவர்கள் மட்டும் மகிழ்ச்சியடைய, அது போதுமே!

எப்பொழுதுமே, மதம், அரசியலுக்கு ஒரு சவாலாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. அதற்கு மதம் எப்பொழுதும் ஒரு பிரச்சினையாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. ஏனெனில், அது மனிதனுக்கு மிகவும் உயர்வான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த முளைத்திருக்கிறது. ஆகவேதான், அதனால் ஒரு புத்தரையும், ஒரு ஜீசசையும், ஒரு சாங் ருவையும், மற்றும் ஒரு குருநானக், ஒரு கபீர் போன்றவர்களை உண்டாக்க முடிந்தது. அவர் களெல்லாம், இந்த மண்ணின் மைந்தர்கள். ஆனால், அரசியல் என்ன செய்திருக்கிறது? செங்கிஸ்கான், தாமுர்லேன், நாதீர்ஷா, அலெக் ஸாண்டர், நெப்போலியன், கொடுமைக்கார இவான் (Ivan the Terrible), ஜோசப் ஸ்டாலின், அடால்ப் ஹிட்லர், பெனிட்டோ முஸோலினி,

மாசேதுங், கடைசியில் ரோனாண்டு ரீகன்... இப்படிப்பட்டவர்களைத் தானே வழங்கியிருக்கிறது? இவர்களெல்லாம் குற்றவாளிகள். மனித இதயமே இல்லாதவர்கள். அவர்களுக்கு மாத்திரம் அதிகாரம் இல்லாமல் இருந்தால், அவர்கள் அனைவரும் ஜெயிலில் இருக்கத்தான் தகுதியுடையவர்கள்.

அவர்கள் ஆன்மீகத்தைப் பொறுத்தவரை, ஒரு மன நோயாளிகள் தான், தாழ்வு மனப்பான்மை கொண்டவர்கள்தான். பிறரை அதிகாரம் செய்ய வேண்டும், அடக்கி தன் கீழ் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஒரு ஆரோக்கியமற்ற மனத்தில்தான் உதிக்கும். தாழ்வு மனப்பான்மையற்ற மனம், அதிகாரத்தை விரும்புவதே இல்லை. மதத்தன்மை யுடையவர்களின் எண்ணம் அனைத்தும் அமைதி, அமைதிதான் ஏனெனில், வாழ்வின் அர்த்தத்தை அமைதி நிலையில்தான் புரிந்து கொள்ள முடியும், அதிகார நிலையில் அல்ல. அமைதி, அன்பு, கருணை, நன்றி மற்றும் தியானம் இவைகள்தான் ஒரு மதத்தின் அடிப்படை ஆதாரங்கள்.

முட்டாள்கள் நிறைந்த அரசியல், மதத்தை அதிகாரம் செய்ய ஒருக்காலும் அனுமதிக்கக் கூடாது. இது எப்படியென்றால், ஒரு நோயாளி, டாக்டரை அதிகாரம் செய்வதற்குச் சமம்! ஆனால், மதத்தன்மை வாய்ந்தவர்களைவிட, அரசியல் வாதிகள் எண்ணிக்கையில் அதிகம்தான். அதைப்போல டக்டர்களைவிட, நோயாளிகளும் அதிகம் தான்! அதற்காக, நோயாளிகள் சொற்படி, டாக்டர்கள் கேட்க முடியுமா என்ன? இங்கு, மதத்தன்மை வாய்ந்தவர்கள் தான், இந்த சமூகத்தின் ஆன்மீக டாக்டர்கள்.

அரசியல்வாதிகள் செய்த அக்கிரமத்தால், ஆணவப் போக்கினால், இந்த உலகமே தற்கொலை செய்து கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. இருந்தும், ராஜீவ் காந்தி எவ்வளவு தைரியமாக, ‘‘மதம் அரசியலில் குறுக்கிடக் கூடாது’’ என்கிறார். இந்த உலகத்தில் மனிதன் மாத்திரமல்ல, பறவைகள், மரங்கள், விலங்குகள் என்று அனைத்து உயிரினங்களும் இப்பொழுது ஒரு அபாய நிலையில் இருக்கின்றன என்றே சொல்ல வேண்டும்.

இந்த உலகத்தில் உள்ள அனைத்து உயிரினங்களைப் பூண்டோடு அழிக்கத் தேவையான நச்சுப் பொருள்களை, இந்த அரசியல்வாதிகள் உலகம் எங்கும் உற்பத்தி செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நச்சுப் பொருளான அணு சக்தியை மேலும் மேலும் அழிவுக்குப் பயன்படுத்த பெருக்கிக் கொண்டே போகிறார்கள். மனிதன் இறப்பது ஒரு தடவைதான் ஆனால், இவர்கள் தயாரித்து வைத்திருக்கும் அணுகுண்டுகள் ஒரு மனிதனை ஏழுதடவை கொல்லக் கூடிய அளவு சக்தி படைத்தவை! ஆதாவது, இந்த அழகிய பூமியை முழுவதுமாக ஏழுதடவை அழிக்க லாம்! இது சென்ற மூன்றாண்டுகளுக்கு முந்திய கணக்கு. இப்பொழுது...?

இந்த முழு அரசியலே பொய்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஒரு புத்தியுள்ள மனிதன், இப்படி ஒரு அறிக்கையை விட்டிருப்பானா என்று எனக்கு இன்னும் சந்தேகமாகவே இருக்கிறது. சென்ற சில நாட்களுக்கு முன், ரோனால்ட் ரீகன் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டு இருக்கிறார். அமெரிக்க செனட்டில், தனது அரசாங்கம், எந்த அணு ஆயுதத்தையும், எந்த நாட்டிற்கும் கொடுக்கவில்லை என்று! ஆனால், ரகசிய உளவுத்துறை, இந்த மேன்மை பொருந்திய அமெரிக்க ஜனாதிபதி, சுமார் 2 வருடகாலமாக இப்படியே பொய் சொல்லி வந்திருக்கிறார் என்று அத்தாட்சியுடன் நிரூபித்திருக்கிறது!! அபாயகரமான ஆயுதங்களை, ஏழை நாடுகளுக்கு வாரி வழங்கியிருக்கிறது. ஆனால், ரீகன் எவ்வளவு அற்பத்தனமாக, பொய்யாக அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்? இது எனக்கு சிரிப்பைத்தான் கொடுத்தது. இப்படி ஒரு பொய்யா?

மேலும் அவர், “நான் சொல்வதெல்லாம் மனதார உண்மையே! ஆனால், அவர்கள் அது பொய் என்று கூறுகிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை, நான் உண்மையைத் தவிர வேறு எதுவும் சொன்ன தில்லை!” என்று

ஆகவே, அரசியல் வாதிகள் பொய்யிலும், பொய்யாக வாக்குறுதி கொடுப்பதிலேயே ஜீவிக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் எதுவும் நிறைவேறியதாகத் தெரியவில்லை. இந்த உலகத்திலேயே தகுதியில்லாதவர்கள் வகிக்கும் பதவி, அரசியலைத் தவிர வேறு எதிலும் இருக்க முடியாது. ஆனால், அவர்களுக்குள்ள ஒரே தகுதி என்னவென்றால், மக்களை எப்படிக் கொல்லும் ஏமாற்றலாம் என்ற கலையை நன்கு

கற்றவர்கள். இப்படியே மக்களின் ஓட்டுகளை வாங்கிப் பதவிக்கு வருகிறார்கள். பதவிக்கு வந்த அடுத்த நிமிடமே, தாங்கள் மக்களுக்கு சேவை செய்ய வந்திருப்பவர்கள் என்பதை முற்றிலும் மறந்து விடுகிறார்கள். அதற்கு மாறாக தாங்கள், மக்களின் எஜமானர்கள் என்ற எண்ணமே மேலோங்கி நிற்கிறது.

இப்படி ஒரு மனநிலையில், ஒரு அரசியல் வாதிக்கு, மனிதனின் உள் உலகத்தைப் பற்றி என்னதெரியும்? அவர்களுக்கு ஆன்மீகப் பூரிப்பு மற்றும் கடவுள் தன்மையைப் பற்றி எப்படி விளங்கும்? ஆனால், அவர்கள் மதத்தில் தலையிடவே விரும்புகிறார்கள். உலகப் பற்றில் ஊறியவர்கள், ஆன்மீகத் தன்மையில் திளைத்திருப்பவர்களை அதிகாரம் செய்ய நினைக்கிறார்கள். இந்த மனித சமூகத்தின் பரிதாபகரமான நிலை இதுதான்.

என்னுடைய ஆழ்ந்த கருத்து என்னவென்றால், எல்லா அரசியல் வாதிகளும், தியானம் செய்பவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு, கொஞ்சமாவது தன்னுடைய உள் உலகத்தைப் பற்றித் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய விழிப்புணர்வு தெளிவாகவும், மற்றும் அவர்கள் கருணையும், அன்பும் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்தப் பிரபஞ்ச பேரமைதி நிலையைப் பற்றியும், நட்சத்திர மண்டலத்தின் அழகும் மற்றும் இந்த பேரியக்க உயிர்த்தன்மை நமக்கு அளித்த கோடான கோடி பரிசுப் பொருள்களையும் உணர்பவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் அடக்கமாகவும், மிக்க நன்றி உடையவர்களாகவும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். எல்லா அரசியல் வாதிகளுக்கும், மதம் ஒரு வழிகாட்டியாக விளங்கவேண்டும். அரசியல் வாதிகளுக்குக் கொஞ்சமாவது மதத்தன்மை இல்லாவிட்டால், இந்த மனித சமூகம் கடைத் தேற வழியே இல்லை. ஆகவே, மதம், அரசியலில் கலக்க வேண்டும், மேன்மைப்படுத்த வேண்டும். அரசியல் வாதிகளுக்கு உண்மையான கண்களையும், காதுகளையும் கொடுப்பது மதம்தான். இல்லாவிட்டால், உண்மையின் மௌனத்தை கேட்கும் அமைதியான மனம் அவர்களுக்கு உண்டாகாது.

ஆனால், ஏன் ராஜீவ் காந்தி, மதத்தையும் அரசியலையும் பிரிக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறார்? மதத்தின் பரிபூர்ண வளர்ச்சியை ஒப்பிடும் பொழுது, அரசியல் என்பது மிகச் சிறியது. மதம் ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் ஊடுருவி இருக்கிறது. இரண்டையும் பிரிக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஆனால், அதிகாரத்தில் உள்ள அரசியல்வாதிகள், தங்களது ஆணவப் போக்கால், அடக்கமான, எளிய, அன்பும், கருணையும் நிறைந்த மதவாதிகளிடம் செல்வதை விரும்புவதே இல்லை. அவர்களை, தங்களைவிட மேன்மையுள்ளவர்களாகக் கருத விரும்புவதேயில்லை.

நாட்டின் பிரச்சினைகள் பூதாகாரமாக வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு ஏற்ற புத்திகாலித்தனம் மற்றும் அறிவு பொதுவாக அரசியல்வாதிகளிடம் இல்லை. ஆனால், தீர்க்கதரிசனமும் புத்திசாலித்தனமும் மிக்க ஆன்மீக வாதிகளிடம் சென்று, அவர்களுடைய அறிவுரைப்படி நடக்கவும் தயாராக இல்லை.

நான் ஒரு அரசியல் வாதியல்ல. என் வாழ்க்கையில், நான் யாருக்கும் ஒட்டுப் போட்டதில்லை. இனிமேலும் ஒட்டுப் போடுவதாக இல்லை. இரண்டு மனிதக் குரங்குகள் போட்டியிடுகின்றன. அதில் யாருக்கு ஒட்டுப் போடுவது? அவைகளுடைய கொடிகள் வேறுவேறாக இருப்பதினாலேயா அல்லது தனித்தனி அடையாளச்சின்னம் வைத்திருப்பதினாலேயா?

அரசியல் வாதிகளுக்கு, ஆன்மீக வாதிகளிடம் ஆழ்ந்த மதிப்பு ஏற்படவேண்டும். மதத்தில் நம்பிக்கை ஏற்படவேண்டும். ஒன்றை அவர்கள் நிச்சயமாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது எந்த ஆன்மீக வாதியும், எந்தத் தேர்தலிலும் பங்கு பெற மாட்டான்!

சாதாரணமாக, ஓர் அரசியல் வாதியின் அடிப்படைக் கருத்து என்னவென்றால், எப்படியாவது தன்னுடைய அகங்காரத்தை பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டும். அடுத்து, தன் தாழ்வு மனப்பான்மையை மூடி மறைக்க வேண்டும். இவைகள் இரண்டும் ஆன்மீக வாதிகளிடம் கிடையாது. அவர்களுக்கு அவைகள் தேவையும் இல்லை. ஒரு ஆன்மீக வாதி, தன் அமைதித்தன்மையில், தன்னுடைய பேரானந்த நிலையில், தன் சலன மற்ற தன்மையில், அந்த முடிவான உயர்ந்த தெய்வீகத்

தன்மையை அறிவதிலேயே இருப்பான். இதற்கு மேலே வேறு எதுவும் கிடையாது என்பதும் அவனுக்குப் புரியும். அப்பொழுது அவனே ஒரு கோவிலாகி விடுகிறான். அவனுக்குள்ளேயே கடவுள் விளங்குகிறார். ஆனால், ஒரு அரசியல்வாதி, போர்களிலும், கலவரத்தைத் தூண்டுவதிலும், எப்பொழுதும் அமைதியற்றத் தன்மையிலும் தான் வாழுகிறான். இருவருக்கும் எவ்வளவு வேறுபாடு!

அடால்ப் ஹிட்லர் தன் சுய சரிதத்தில், “உனக்குப் பகைவன் என்று யாரும் இல்லாவிட்டால், நீ பெரிய தலைவனாக முடியாது. அப்படியே, உனக்கு பகைவன் அல்லது பகை நாடு என்று இல்லாவிட்டால், உன்னுடைய நாடே அபாயத்தில் இருப்பதாக மக்களை நம்ப வைக்க வேண்டும். ஏனெனில், மக்களிடம் அச்சத்தை உண்டாக்கினால், அவர்களை எளிதில் அடிமைப்படுத்திவிடலாம். அப்பொழுது அரசியல்வாதிகள் சொற்படி, மக்கள் மறுப்பு ஏதும் கூறாமல் பணிந்து நடப்பார்கள்” என்று எழுதியிருக்கிறான். அவனை ஒரு பைத்தியம் என்று கருதினாலும், சில சமயம் அறிவு பூர்வமான அறிக்கைகளையும் விடுகிறான். “மீனித சமூகத்தில் பெரிய தலைவர்கள், போர்க்கால சமயத்தில்தான் பிறக்கிறார்கள்” என்றும் சொல்லுகிறான். ஆகவே, ஒரு அரசியல்வாதி தன் அகங்கார, ஆணவ ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்ய, பலலட்சம் மக்களை பலியாக்க வேண்டியிருக்கிறது.

அவன் சொல்வதும் ஒரு விதத்தில் சரிதான். ஏனெனில், அமைதியான சூழ்நிலையில், மக்கள் யாரையும் பின்பற்றத் தேவை இல்லை. யாரையும் கடவுள் நிலையில் வைத்து, அவர்களது வார்த்தைகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

ஒவ்வொரு நாடும், தன்னைக் கண்டு, பக்கத்து நாடுகள் பயப்பட வேண்டும் என்றே ஆவல் கொள்கின்றன. இந்தியாவின் எல்லையைச் சுற்றி, சைனா அணு ஆயுதங்களைக்குவிக்கிறது. அதைப் போல போர் சாதனங்களை இந்தியாவின் எல்லையைச் சுற்றி, பாகிஸ்தான் குவிக்கிறது. இதைப் போலவே இந்தியாவும் செய்கிறது! ஆனால், பாகிஸ்தானோ, தன் நாட்டில், இந்தியாதான் அதன் எல்லையைச் சுற்றி

போர் சாதனங்களைக்குவிப்பதாகப் பிரச்சாரம் செய்கிறது. அதைப் போல சைனாவும் கூறுகிறது! சைனா, தன் பார்லிமெண்டில், “நாம் யுத்தத்ததை உண்டாக்க நினைக்கவே இல்லை” என்று அறிவிக்கிறது. ஆனால், இது எவ்வளவு மோசமான பொய்!.

பொதுவாக, சைனா, பாகிஸ்தான், இந்தியா, இம்மூன்று நாடுகளும், தன் நாட்டு மக்களை அச்சத்திலேயே வைத்திருக்க விரும்புகிறார்கள் என்பது மட்டும் உண்மை! பயத்தின் அஸ்திவாரத்தில்தான் அதிகாரம் நிலைத்து நிற்க முடியும். எந்த அளவுக்கு அவர்கள் உங்களுக்குப் பயத்தை ஏற்படுத்துகிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு அவர்களிடம் அதிகாரம் ஏற்படும். தன்னுடைய நாட்டுக்கு வெளியேயும் உள்ளேயும், தன் நாட்டின் மேல் படை எடுக்க பிற நாடுகள் ஆயத்தம் செய்வதாகக் கட்டுக் கதை கட்டிக் கொண்டுதான் இருப்பார்கள். அது மாத்திரமல்ல. உள்நாட்டில் இந்து முஸ்லீம் கலவரம், பிராமணர்கள் - பிராமணர்கள், அல்லாதவர்கள் ஹிந்தி பேசாதவர்களுக்கு இடையே கலவரம் போன்ற வற்றைத் தூண்டி விடுவார்கள். எப்படியோ நாடு அமைதியில்லாமல் இருக்கும்படிப் பார்த்துக் கொள்வார்கள்!! இது ஒரு மோசமான அநாகரீக விளையாட்டு.

இந்த நிலையில், மதத்தன்மை நிரம்பியவர்கள், தங்களை இப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து காப்பாற்றிக் கொண்டும், மக்களுக்குச் சரியான வழியைக் காட்டிக் கொண்டும் இருப்பதே மிகப் பெரிய கடமையாகிறது. மக்கள், தங்கள் மனிதாபிமானத்தை இழக்காமலும், புதுமையை நாடுவதில் ஆர்வம் குன்றாமலும் இருக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். இந்த மனித இனம் முழுமையும் ஒன்றேதான் என்று மதங்கள் வலியுறுத்தினால், அதை மக்களும் ஏற்றுக் கொண்டால், நாடுகள் ஏது? இந்த வேஷம் போடும் அரசியல் வாதிகளுக்குத்தான் வேலை ஏது?

ஆனால், இந்த அரசியல் வாதிகள், அரசியலும், மதமும் ஒன்றாகக் கலக்கக் கூடாது என்றே எப்பொழுதும் பிரச்சாரம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஏன் அப்படி? ஏன் உண்மை, அரசியலிலிருந்து விலகி இருக்க வேண்டும்? ஏன் அன்பு, அரசியலிலிருந்து விலகி இருக்க வேண்டும்? ஏன் தியானத்தன்மையின் விழிப்பு நிலை, அரசியலிலிருந்து

விலகி இருக்க வேண்டும்? ஏன் பிரார்த்தனை நிரம்பிய உள்ளம், அரசியலிலிருந்து விலகி இருக்க வேண்டும்?

ஆமாம். இவைகளெல்லாம், அரசியலிலிருந்து எப்பொழுதும் விலகியே இருக்கின்றன. பொதுவாக அரசியல் வாதிகளுக்கு மன நல சிகிச்சையும் ஆன்மீக அறிவுரைகளும் என்றும் தேவையாகவே இருக்கின்றன! தங்களுக்கு சரியான வழிகாட்ட, அவர்கள் சிறந்த மதத்தன்மை உடையவர்களை நாட வேண்டும். இப்படித்தான், முன்பு இந்தியாவில் இருந்தது. அக்காலத்தை, பொற்காலம் எனலாம். அப்பொழுது, மன்னர்கள் தாங்களாகவே காட்டுக்குச் சென்று, இந்த மதத்தன்மை வாய்ந்தவர்களிடம் பணிந்து வணங்கி, அறிவுரை கேட்பார்கள். அவர்களுடைய ஆசீர்வாதம் கூட, உங்களை ஆன்மீகம் நிறைந்தவர்களாக மாற்றும்.

ஆனால், அரசியல் முழுக்க முழுக்க அறிவுப் பூர்வமானது, வியாபார நோக்கம் கொண்டது. பயன் கருதிச் செயல்படுவது. அது ஒருக்காலும், மனிதனை உயர்வான உணர்வு நிலைக்கு அழைத்துச் செல்லாது. இப்பொழுது இந்தியாவில் நிலவும் அரசியல் மிகவும் அருவருப்பானது, கீழ்த்தரமானது.

சுதந்திரத்துக்கு முன்பு, மகாத்மா காந்தி, இந்தியாவின் முதல் ஜனாதிபதி ஒரு பெண்ணாக இருக்க வேண்டும் என்றார். அதுமாத் திர மல்ல. அந்தப் பெண், ஒரு தாழ்ந்த குலத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டவளாக இருக்க வேண்டும் என்றார். ஆனால், சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு, தான் சொன்னவற்றையெல்லாம், அவர் சுலபமாக மறந்து விட்டார்! பழைய அரசியல் வாதிபோல் ஆகிவிட்டார்! பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு, ஒரு பிராமணர். அவர் ஒரு பெண்ணும் அல்ல. மற்றும் தாழ்ந்த குலத்தைச் சேர்ந்த வரும் அல்ல! மறுபடியும், பிராமணர்களே அதிகாரத்தில் அமர்த்தப்பட்டார்கள். சுமார் 40 வருடகாலம், ஒரு பிராமண குடும்பம், இந்த இந்தியாவை அதிகாரம் செய்து வந்திருக்கிறது. அது, ஒரு அரச பரம்பரையாகி விட்டது! மக்களாட்சியாகத் தெரியவில்லை.

இந்த உண்மையை கொஞ்சம் நேரடியாகப் பாருங்கள். மகாத்மா காந்தி தன்னை ஒரு ஹிந்து சந்நியாசிபோல் பாவித்துக் கொண்டார். ஆனால், அவர் மதத்தன்மை நிரம்பியவர் இல்லை. அவர் ஏன் அப்படி நடந்து கொண்டார் என்றால், இந்தியாவில் ஹிந்துக்கள் அதிகம். ஆகவே, அவர்களுக்கு ஏற்றவாறு, தன்னை மாற்றிக் கொள்ள விரும்பினார். இந்தியர்கள் பெரும்பாலும் ஏழைகள். எனவே தன்னையும், அப்படிக்காட்டிக் கொண்டார். இப்படி இந்தியர்களை, முக்கியமாக ஹிந்துக்களை தன் வசப்படுத்திக் கொண்டார். அவர், ஒரு ஹிந்துதான் இந்த நாட்டை ஆளவேண்டும் என்று தீர்மானமாக இருந்தார். ஆகவேதான், அவர், இந்தியா பிரியக்கூடாது என்று கடைசி வரை போராடினார். ஏனெனில், பிரிக்கப்படாத இந்தியாவில்தான், மற்ற மதத்தினர், குறைவாக இருப்பார்கள். அப்பொழுது ஒரு ஹிந்து அரசியல் வாதியிடமிருந்து, சுலபமாக அதிகாரத்தை மற்றவர்களால் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. இதை யாரும் ஆழமாகச் சிந்திக்க வில்லை. அவர், மதத்தை ஒரு அருவருப்பான அரசியலுக்கு உபயோகித்தார்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தனி ஒட்டு உரிமை வேண்டும் என்று டாக்டர் அம்பேத்கார் வாதாடினார். நான் இதை முழுமையாக ஆதரிக்கிறேன். முக்கியக்காரணம், இந்த இனமக்கள், சுமார் 5000 வருடங்களாக, அடக்கி வைக்கப்பட்டவர்கள், ஏமாற்றப்பட்டவர்கள், எந்த உரிமையும் இல்லாதவர்கள். அவர்களுடைய சுயமரியாதை அழிக்கப்பட்டது. அவர்களது ஜனத்தொகை கிட்டத்தட்ட இந்தியாவின் மொத்த ஜனத்தொகையில் கால்பாகம்! அவர்கள் செய்யும் வேலைகள் மிகவும் கீழ்த்தரமானது. அதற்காக அவர்களை நாம் போற்ற வேண்டும், மதிக்க வேண்டும். அதற்கு பதிலாக, நாம் என்ன செய்தோம்? அவர்களுடைய நிழல்கூட, நம்மேல் படக்கூடாது என்று மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருந்தோம்! அப்படி நிழல் பட்டால், நம்மை சுத்தம் செய்துகொள்ள, உடனே குளிக்க வேண்டுமாம்!! என்ன ஆணவம்!!

அம்பேத்கார் கேட்டது மிகவும் சரியானதுதான். ஏனெனில், அப்பொழுதுதான், பார்லிமெண்டில் உள்ள அங்கத்தினர்களில் கால்பாகம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதியாக இருப்பார்கள். இல்லாவிட்டால்,

அவர்கள் தங்களது குரலை எழுப்ப வாய்ப்பே கிடைக்காது. மனு ஏற்படுத்திய மட்டமான ஜாதி வேற்றுமையைக் கலைவது என்பது முடியாத காரியம்.

நான் எவ்வளவோ குற்றவாளிகளை, தந்திரசாலிகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால், மனுவைப் போன்ற ஓர் ஆளை, நான் அறிந்ததே இல்லை. எவ்வளவு கபடம் நிறைந்த அறிவாளி அவன்! அடால்ப் ஹிட்லர் மதித்த ஒரு சிலரில் இந்த மனுவும் உண்டு என்றால், பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்!! அதைப்போல பிரட்ரிக் நீட்சேவும் (Friedrich Nietzsche) மனுவை மிகவும் மதித்தார். ஆனால் கௌதம புத்தரை அலட்சியப்படுத்தினார்!.

இந்த நாட்டு சரித்திரத்தில் மனு ஒரு சாபக்கேடு. பலலட்சம் மக்களின் சுயமரியாதையை, மனிதப் பண்பை அழித்தவன் இவன்தான். அவர்கள் அனைவரும், ஆடு மாடு போல் நடத்தப்பட்டார்கள். ஏன், அதை விட மோசமாக நடத்தப்பட்டார்கள்.

அம்பேத்கார் கேட்டது மிகவும் சரி. ஆனால், காந்தி, அம்பேத்கார் தன் வேண்டுகோளை கை விடவேண்டும் என்று சாகும் வரை உண்ணா விரதம் இருந்தார். காந்தி கடைப்பிடித்த முறை தர்க்க ரீதியாகச் சரியில்லை. தன்னுடைய பட்டினிப் போராட்டத்தால், மக்களின் அனுதாபத்தைப் பெற்று, ஒரு காரியத்தில் வெற்றி பெறலாம். அதற்காக, அந்த காரியம் சரியாகிவிடாது. இதை நன்றாகச் சிந்தியுங்கள். இது ஒரு சாத்வீகமான மிரட்டல் தான், பய முறுத்தல்தான். அதாவது, "நீங்கள், நான் சொல்லுவதற்கு இணங்காவிட்டால், நான் சாப்பிடாமல் இருந்து தற்கொலை செய்து கொள்வேன்." இது பயமுறுத்தல் இல்லாமல் வேறென்ன? பிறகு என்ன நடந்தது? இந்த தேசத்தின் முக்கிய தலைவர்கள், அம்பேத்காரை சமாதானப்படுத்த முனைந்தனர். அவர், தன் அறிவிப்பை கைவிடாவிட்டால், காந்தி இறக்க நேரிடும். அதனால், நாட்டில் பெரிய கொந்தளிப்பே ஏற்படும். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மேலும் ஒதுக்கப்படுவார்கள். ஏன், உயிரோடு எரிக்கப்பட்டாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஏனெனில், காந்தியின் இறப்புக்குக் காரணம் இந்தத்

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்தான் என்று உயர் ஜாதி ஹிந்துக்கள் நினைத்து விடுவார்கள். இது பல கேடுகளை விளைவிக்கும் என்று பயமுறுத்தி னார்கள் அம்பேத்கார் எவ்வளவோ வாதாடியும் வெற்றி பெற முடியவில்லை. கடைசியில் விட்டுக் கொடுக்கும்படியாகி விட்டது.

நான், அம்பேத்கார் நிலையில் இருந்திருந்தால், காந்தியிடம், “நீங்கள் தாராளமாக இறக்கலாம். உங்கள் இறப்பு, ஒரு வாதமாகாது. இது ஒரு முட்டாள்தனமான செய்கை” என்றே கூறி இருப்பேன்.

ஒரு நிகழ்ச்சி

ஒரு அழகான பெண்ணை, ஒரு அவலட்சணமான வயோதிகன் மணக்க ஆசைப்பட்டான். அவனுடைய வயது, கிட்டத்தட்ட அந்தப் பெண்ணின் தகப்பனாரின் வயது இருக்கலாம்! அவன், நம் காந்தியின் வழியைப் பின்பற்ற முனைந்தான்! அவன், தன் பாயை எடுத்துக் கொண்டு, அந்தப் பெண்ணின் வீட்டின் முன் விரித்து படுத்துவிட்டான்! எல்லோரிடமும், “அந்த பெண்ணின் தகப்பனார், தன் பெண்ணை எனக்கு மணம் செய்து தர வில்லையென்றால், நான் சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் இருப்பேன்” என்று அறிவித்தான். இப்பொழுது அவனைச் சுற்றி கூட்டம் கூடி விட்டது. எல்லோரும் அவன்மேல் அனுதாபம் கொண்டு “என்ன காதல்! இதைப் போன்ற காதலை கதைகளில்தான் கேட்டிருக்கிறோம். இந்த மனிதனை ஒப்பிட்டால், மஜ்னூ, ஃபர்ஹாத் (Farhad) மற்றும் மஹிவால் (Mahival) எல்லாம் ஒன்றுமே இல்லை” என்று ஆளுக்கு ஆள் கூறினார்கள்.

அந்தப் பெண்ணின் தகப்பனார் மிகவும் கவலையடைந்தார்.

அந்தப் பெண்ணும் பயத்தில் நடுங்கியவாறு இருந்தாள். பிறகு, மக்கள் அந்த வீட்டை சுற்றி நின்று கொண்டு, சத்தம் போட ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள், “இந்த ஆள், பட்டினியால் இறந்துவிட்டால், அது உனக்கு ஆபத்தைக் கொடுக்கும். இந்த மனிதன் மிகவும் சாத்வீக வாதி, மத நம்பிக்கையுடையவன். உடனே அவனது கோரிக்கையை நிறைவேற்று” என்று சப்தம் போட்டார்கள்.

அந்தப் பெண்ணின் தகப்பனாருக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. அவரது நெருங்கிய நண்பர்கள், அவரிடம், "நீங்கள் பழைய காந்திய வாதிகளை சந்தித்து, ஆலோசனை கேளுங்கள்" என்று கூறினார்கள். அவரும் அப்படியே, ஒரு ஆளை கண்டுபிடித்து ஆலோசனை கேட்டார். அதற்கு அவர், "இது ஒன்றும் பெரிய பிரச்சினையே இல்லையே! பக்கத்தில் ஒரு அசிங்கமான விபச்சாரி ஒருத்தி இருக்கிறாள். அவளுக்கு வயதும் அதிகம். நீங்கள் அவளிடம் சென்று ஒரு நூறு ரூபாயைக் கொடுத்து, தன் பாயை எடுத்துக் கொண்டு வந்து, அவரது பக்கத்தில் படுக்கச் சொல்லவும். பிறகு, அவள் மக்களைப் பார்த்து" இந்த ஆள் என்னைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளாவிட்டால், நான் சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் இருப்பேன்" என்று சொல்லச் சொல்லவும்" என்றார்.

அப்படியே அந்த விபச்சாரி செய்ய, அந்தக் கிழவன் இரவோடு இரவாக தன் பாயைச் சுற்றிக் கொண்டு தப்பித்தோம், பிழைத் தோம் என்று ஓடிவிட்டான்! இது, எந்த வாதப் பிரதிவாதத்தில் சேர்ந்தது!

இந்தியா ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்பதிலும் அரசியல்தனம் கலந்திருக்கிறது. இதுவும் ஹிந்துக்களுக்குச் சாதகமானதே. சிறுபான்மை இனமாகிய முஸ்லீம்கள், கிருஸ்துவர்கள், சீக்கியர்கள் மற்றும் ஜைனர்கள் உயர்ந்த பதவிக்கு வரமுடியாது.

பாகிஸ்தானை உண்டாக்கிய ஜின்னா, ஒரு மதத்தன்மை உடைய மனிதன் அல்ல. ஆனால் அவரது அரசியலுக்கு, மதத்தை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். முஸ்லீம்களுக்குத் தனிநாடு கேட்டார். ஏனெனில், அப்படி செய்யாவிட்டால், சிறுபான்மையான முஸ்லீம்கள் மேன்மையான பதவிக்கு வர முடியாது என்று கருதினார். இதனால், திடீரென்று அவர் சிறந்த மதத்தன்மை உடையவராக, முஸ்லீம்களால் போற்றப்பட்டார்! மதத்தை எப்படியெல்லாம் அரசியலுக்கு உபயோகப் படுத்தியிருக்கிறார்கள்? இதில் காந்தியோ அல்லது ஜின்னாவோ மதத்தன்மை வாய்ந்தவர்கள் அல்ல. இருவருமே, அதிகாரத்தையே குறிவைத்தார்கள்.

சுதந்திரம் அடைந்து, இப்பொழுது +0 வருடமாகிறது? இந்த அரசியல்வாதிகள், இந்த நாட்டுக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? சுதந்திரம் அடைந்த காலத்தில், இந்த நாட்டின் ஜனத்தொகை 40 கோடி. ஆனால் இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட இருமடங்கு பெருகி விட்டது. இந்த அரசியல்வாதிகளால் இதைக் கூடக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. ஒரு நாட்டின் அழிவுக்கு இது ஒன்றே போதும். அணு ஆயுதம் எதுவும் தேவையில்லை! இந்த நூற்றாண்டின் முடிவில், இந்தியாவின் ஜனத்தொகை, அநேகமாக உலக நாட்டிலேயே, முதல் இடம் வகிக்கும். இதுவரை, இந்தப் பெருமை சைனாவுக்கு மாத்திரம் இருந்தது! ஆனால், சைனா விஞ்ஞான ரீதியாக பலவழிகளைக் கையாண்டு, அதன் ஜனத்தொகையைக் குறைத்துக்கொண்டு வருகிறது. இந்த நூற்றாண்டின் முடிவில், உலகத்தில் உள்ள ஐந்து பேர்களில், ஒருவன் இந்தியனாக இருப்பான்!

இந்த அரசியல்வாதிகள் என்னதான் செய்கிறார்கள்? கர்ப்பத்தடைப் பற்றியும், கருக்கலைப்பைப் பற்றியும், மக்களிடம் தீவிரமாக எடுத்துச் சொல்லப் பயப்படுகிறார்கள். ஏனெனில், அவர்களுக்கு இந்த நாட்டைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. அது வாழ்ந்தால் என்ன, அழிந்தால் என்ன? அவர்களுடைய ஒரே குறிக்கோள், யார் மனதையும் புண்படுத்தக் கூடாது என்பதுதான். ஆனால், மக்கள் தங்களுக்கென்று சமூக மரபில், சில கொள்கைகளை (அது நல்லதோ கெட்டதோ) வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் தலையிட, எந்த அரசியல்வாதிகளும் விரும்பவில்லை. ஏனெனில், அவர்கள் வாழ, மக்களின் ஒட்டு மிகவும் தேவை.

மக்களின் ஒட்டுக்களை எதிர்பார்க்காத, தன் பார்வையை எப்பொழுதும் சுத்தமாக வைத்திருக்கும், எப்பொழுதும் உண்மையை பேசும், மதத்தன்மை வாய்ந்தவர்களால்தான் அரசியலை, தீர்க்கதரிசனத்துடன் நடத்திச் செல்ல முடியும். அரசியல்வாதிகள் மிகவும் அழகாக, உறுதியாக பல பொய்களைக் கூறுவார்கள். அது மிகவும் கவர்ச்சிகரமாகத்தான் இருக்கும். அவைகள் அனைத்தும் ஒட்டுக்காக! ஆனால், மதத்தன்மையுடையவன் எப்பொழுதும் மக்களைச் சார்ந்து இருப்பதில்லை. அது மாத்திரமல்ல, உண்மையை அப்பட்டமாகப் பேசுவது, மிகவும் அபாயகரமானது தான். அது அவர்களது வாழ்க்

கைக்கே எதிரிடையாகலாம். இதுவரை அப்படித்தான் நேர்ந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களை சிலுவையில் அறையலாம் அல்லது விஷம் கொடுத்துக் கொல்லாம். என்ன செய்வது? ஆனால், அரசியலுக்கு அப்படிப்பட்ட தன்னலம் இல்லாத, தைரியமிக்க மதத்தன்மையுடையவர்கள் தானே இப்பொழுது தேவை.

ஆனால், நம் அரசியல் வாதிகளுக்குத் தேவை அதிகாரம்தான். சிலுவை அல்ல! இந்த உலகத்திற்கு, உண்மையை தைரியமாக எடுத்துரைக்கும் மதத்தன்மை பொருந்தியவர்கள் இன்னும் அதிகம் தேவை. அவர்கள், தாங்கள் கொல்லப்படுவதைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. இறப்பு என்று எதுவும் கிடையாது என்று அவர்களுக்கு, மிக நன்றாகத் தெரியும்.

முட்டாள் மக்கள், அதிகபட்சம் அவர்களது உடலைத்தானே அழிக்கலாம். ஆனால், அவர்களது ஆன்மாவை, விழிப்புணர்வை உள்ளிருக்கும் கடவுள் தன்மையை அவர்களால் தொடக்கூட முடியாது. அது வாழ்ந்து கொண்டேதான் இருக்கும். அதற்கு அழிவே இல்லை.

மதம், நல்ல கௌரவமான, உயர்வான நிலையில் இருக்க வேண்டும். மதத்தன்மையுடையவர்களது பேச்சுக்கும், அறிவுரைக்கும், அரசியல்வாதிகளும், மக்களும் கவனத்துடன் காதுகொடுத்துக் கேட்க வேண்டும். அரசியல்வாதிகள், இப்படிப்பட்ட ஆன்மீகவாதிகளை, பார்லிமெண்டுக்கு அழைத்து, நாட்டின் பிரச்சினையை எப்படித் தீர்க்கலாம் என்று அவர்களது கருத்தை அடிக்கடி கேட்டு, அதை செயல்படுத்த வேண்டும். ஆனால், இதை அவர்கள் செய்யமாட்டார்கள். அரசியல்வாதிகளால், பிரச்சனைகள்தான் அதிகமாகுமே தவிர, குறையாது. ஏனெனில், அவர்களது அகங்காரம், தன்னைவிட யாரும் மேலே வரக்கூடாது என்பதிலேயே குறியாக இருக்கும். இவர்களா பிரச்சினையை எப்படி உண்மையாக அணுக முடியும்? ஆகவே, எப்படிப் பார்த்தாலும், அரசியில் வாதிகளை விட, ஆன்மீக வாதிகள் மேன்மையான இடத்திலேயே இருக்கிறார்கள். அவர்களால், மக்களின் மனத்தில் ஆன்மீக மாற்றத்தை உண்டு பண்ண முடியும். அது, அரசியல் வாதிகளால் கண்டிப்பாக முடியாது.

மதம், தன்மேலான நிலையை, இந்தக் கீழ்த்தரமான அரசியலில் கலந்து, தன்னைத் தாழ்த்திக் கொண்டு, அதன் புனிதத்தை இழந்து விடக் கூடாது. ஆகவே, இந்த வகையில், ராஜீவ் காந்தி சொன்னதை, நான் அங்கீகரிக்கிறேன். அதாவது, மதமும், அரசியலும் தனித்தனியாகவே இருக்க வேண்டும் என்பதை. ஆனால், அவைகளுக்கிடையே உள்ள தூரம் மிக மிக அதிகமாக இருக்கிறது. மதம், ஆகாயத்தில் தெரியும் நட்சத்திரம் என்றால், இந்த அரசியல் வாதிகள், இந்த மண்ணில் நெளியும் புழுக்கள்! இந்த உலக ஆதாயத்திற்காக, தாங்கள் மிகச் சாதாரண வாழ்க்கையில் வாழ்கிறோம் என்று ஒவ்வொரு அரசியல் வாதியும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இது மனித இனத்தை மேம்படுத்தாது. ஆன்மீக வாதிகளின் ஒவ்வொரு செயலும் மனிதனின் உள்ளத்தை உயர்த்துவதாகவே இருக்கும். அவர்களுடைய விழிப்புணர்வு அன்பு, மற்றும் கருணை மனித குலத்தை மிகவும் மேன்மையடையச் செய்வதாகவே இருக்கும். அப்பொழுது, போர், கலவரம் என்ற பேச்சுக்கே இடம் இருக்காது. அப்பொழுது அரசியல் வாதிகள், மக்களை எளிதில் ஏமாற்ற முடியாது.

மதமும், அரசியலும் தனித்தனியாகவே இருக்கும் பொழுது, ராஜீவ் காந்திக்கு, எப்படி இது விளங்காமல் போனது? மதம், சுதந்திரமாகப் பறக்கும் பறவையைப் போல் இருக்கிறது. அது இந்த பேரியக்க பிரபஞ்ச உயிர்த்தன்மையை அடைய முயற்சிசெய்கிறது. ஆனால், அரசியல் இந்த சாக்கடையிலே உழல விரும்புகிறது. இந்த இரண்டும் எப்படி ஒன்றாக முடியும்? நிச்சயமாக, ஆன்மீக வாதிகள் அரசியலில் இறங்கவே மாட்டார்கள். ஆனால், அரசியல் வாதிகளிடம் பணிவு வேண்டும். அவர்களுடைய அதிகார போதை, அவர்களது கண்களை மறைக்கக்கூடாது. பொதுவாக அதிகாரம் ஊழலுக்குத்தான் வழிவகுக்கும். அதுவும் சர்வாதிகார அதிகாரம், முழுமையான ஊழலில்தான் முடியும். எல்லா அரசியல் வாதிகளும், இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. அப்படி அவர்களிடம் என்னதான் அதிகாரம் இருக்கிறது? அதிகபட்சம், அவர்கள் உங்களை கொலை செய்யலாம். அவ்வளவுதான். இது எந்த விதத்தில் பெருமைப்படத்தக்கது? ஒரு ஆடு வெட்டுபவனுக்கும், இவர்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம்?

இந்த மதத்தன்மை வாய்ந்தவர்கள் சக்தி மிகவும் வித்தியாசமானது. அவர்களுடைய இருப்பு நிலையில் அல்லது முன்னிலையில் அன்பும், கருணையும் நன்றி கூர்தலும் தானே நடைபெறும்.

இந்த கீழ்த்தரமான அரசியல்வாதிகள் எப்பொழுதும் அவர்களது தன்மையிலேயே இருக்க வேண்டும் என்று நாம் விரும்பவில்லை. எப்பொழுதும் இந்தத்தார நோக்கும், ஆழ்ந்த நுண்ணறிவும் மிக்க மேலான மதத்தன்மை மிகுந்தவர்களை பார்லிமெண்டுக்கு அழைத்து, அவர்களது அறிவுரையைக் கேட்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படவும் இல்லை. கீழே உள்ளவர்கள் எப்படியாவது மேலான நிலைக்கு வரவேண்டும் என்பதே நம்முடைய கருத்தும், குறிக்கோளுமாகும்.

ஆனால், ராஜீவ் காந்தியின் ஆசை வேறு விதமானது. மிகவும் விபரீதமானது. அவர், அரசியல் மாத்திரம்தான் எல்லாவற்றையும், (மதத்தையும் சேர்த்து), அதிகாரம் செய்ய வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார். இந்த அதிகாரமிக்க, ஆணவமுள்ள அரசியல்வாதிகளின் கட்டளைக்கு மதத்தன்மை வாய்ந்தவர்களும் அடிபணிய வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார்.

இதை நான் முழுமையாக, தீவிரமாகக் கண்டிக்கிறேன். அரசியல்வாதிகளின் ஆணைக்கு, மதம் ஒருபோதும் தலைவணங்காது. அதற்கு மாறாக, முன்சொல்லியபடி, ஆன்மீகவாதிகளின் அறிவுரையை, அரசியல்வாதிகள் கேட்டு நடக்க வேண்டும். இந்த நாட்டு பிரச்சினைகள் ஒன்றும் தீர்க்க முடியாதது அல்ல. நல்ல மனதும், நுண்ணறிவும் மிக்க எந்த மனிதனும் அதைச் சுலபமாக தீர்க்கலாம். ஆனால், அரசியல்வாதிகள் அதைத் தீர்ப்பதில் உண்மையாக ஆர்வம் காட்டவில்லை. அவர்கள், அதைத் தீர்ப்பது போல் மிகவும் தீவிரமாகப் பேசுவார்கள். ஆனால், தீர்வு காண மாட்டார்கள். அப்படி தீர்வுகண்டு விட்டால், அவர்களது அதிகாரத்திற்கு என்ன வேலை இருக்கிறது? எவ்வளவுக் கெவ்வளவு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றனவோ, எவ்வளவுக்கெவ்வளவு மக்கள் துன்பத்தில் இருக்கிறார்களோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு, அரசியல்வாதிகளின் அதிகாரம் கொடிகட்டிப் பறக்கும்!

மதத்தன்மை வாய்ந்தவர்களின் விழிப்புணர்வால், நீங்கள் மிகவும் சந்தோஷமாகவும், அன்பு மற்றும் கருணையுடையவர்களாகவும் இருப்பீர்கள். உங்கள் வாழ்வு முழுவதும், மகிழ்ச்சியைத் தவிர, வேறு எதுவுமே இருக்காது. உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் ஆடலும், பாடலும் நிறைந்ததாகவே இருக்கும். இந்த பிரபஞ்ச உயிர்த்தன்மையை வணங்குவதற்கு இதைவிட சிறந்த வழி வேறு எதுவும் கிடையாது.

ஆகவே, ஆடுங்கள், பாடுங்கள், கொண்டாடுங்கள், ஆனந்தமாக இருங்கள்!

The Hidden Splendour.

2. “மதம், மாதாகோவிலாக மாறும்பொழுது”

(When religion
becomes Church)

“அன்புள்ள ஒஷோ, மதம் என்றால் என்ன? கொள்கை
கோட்பாடு நிறைந்த மதத்தைப் பற்றிய, உங்கள் கருத்து என்ன?”

உண்மையாக மதம் என்பது, ஒருவன் தனிப்பட்ட முறையில், தன்
'மேலான அறிவு நிலையை, அல்லது பிரக்ஞை நிலையைக் கொண்டு
(Consciousness), தனக்குள்ளேயுள்ள 'உண்மை'யை உணர்ந்து கொள்ளு
வதுதான். இந்த உள்ளே இருக்கும் உண்மையை, பொது அறிவாக, இந்த
உலகப் பொருள்களில் ஒன்றாக ஆக்க முடியாது. ஒவ்வொருவரும்,
அதைச் சந்திக்க, தங்கள் உள்ளே மிக ஆழமாகச் செல்ல வேண்டும்.
அப்படிச் செல்லும்பொழுது, ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், ஒரு புதுமையைச்
சந்திப்பீர்கள். இதில் எத்தனை பேர்கள் முழு விழிப்பு நிலையையும், தன்
உணர்வையும் பெறுவார்கள் என்பது முக்கியமல்ல. எப்பொழுதெல்லாம்
நீங்கள் அதை அடைகிறீர்களோ, அப்பொழுதெல்லாம் அது மிகவும்
புத்தம் புதியதாகவே இருக்கும். அந்தப் பாதையும் புதுமை நிறைந்த
தாகவே இருக்கும். ஆகவே, உங்கள் உள் மன யாத்திரையே புதுமை
யுடையதுதான்.

இப்படி, உங்கள் உள்ளுணர்வை அறிந்துகொள்ளுதல்தான்.
உங்கள் தேடுதலின் அடிப்படைக் கருத்தாக இருக்க வேண்டும். நீங்கள்
அதற்கு மட்டுமே முயற்சி செய்தவாறுதான் இருக்க வேண்டும். அப்படி
முயற்சி செய்பவர்கள் அனைவரும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள்தான்.
உங்களுக்கு வெளிப்புறம் என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அதுதான் இந்த
உலகம். அப்படி இருக்கும்பொழுது, உங்களுக்கு உள்புறம் என்ற ஒன்றும்

இருக்க வேண்டும். இது இல்லாமல், அது இருக்காது. இந்த வெளி உலகம் இருப்பது ஒன்றே, உங்களுக்குள்ளே உள் உலகம் ஒன்று இருப்பதற்கு போதிய அத்தாட்சியாகிறது.

உங்கள் உள் உலகம் மூன்று அடுக்குகளால் ஆனது. முதலில் எண்ணங்கள். இது மிகவும் மேலோட்டமானது. அடுத்தது உணர்வுகள். இது கொஞ்சம் ஆழமானது. மூன்றாவதாக இருப்பது உங்களது உயிர்தன்மை. உங்களுடைய கடவுள்தன்மை அல்லது கடவுள். இந்தக் கடவுள்தன்மையை, நீங்கள் உங்களுக்குள்ளேயே, சென்று அறிவதுதான், அந்தத் தெய்வீக நிலையை அறிவதற்குச் சமமாகும். இதுதான் ஒவ்வொருடைய அடிப்படைத் தேடுதலாக இருக்க வேண்டும். இதை அடைந்தவர்கள், உண்மையான மதத்தன்மை அடைந்தவர்களாவார்கள். இதை அடைவதுதான் ஒரு உண்மையான மதத்தின் அல்லது மனிதனின் குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும்.

உங்களுடைய புலன்கள் அனைத்தும், உங்களை வெளியேதான் அழைத்துச் செல்லும். கண்களைத்திறந்தால், நீங்கள் வெளியே உள்ளதைத்தான் பார்ப்பீர்கள். வெளியில் நிகழும் சப்தங்களை, உங்கள் காதுகள் கேட்கின்றன. அதைப் போல, வெளியில் உள்ளதை உங்கள் கைகள் தொட்டு உணர்கின்றன. வெளியில் செல்லுவதற்குரிய உங்களது வாயில்கள் இந்தப் புலன்கள்தான். இப்பொழுது ஒன்றை நன்றாக ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். எதன் வழியாக வெளியே செல்லுகிறீர்களோ, அதன் வழியாகத்தான் உங்களின் உள்ளேயும் செல்ல வேண்டும். உங்கள் வீட்டு வாயில் வழியாக வெளியில் செல்லும் பொழுது, அதன் வழியாகத்தானே வீட்டுக்குள்ளும் வருகிறீர்கள்? உங்கள் பயணம்தான் மாறுகிறது. வாயில் ஒன்றுதான். நீங்கள் இப்படி வெளியே செல்வதற்கு, உங்கள் கண்கள் திறந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் உங்கள் உள்ளே செல்லுவதற்கு, உங்கள் கண்கள் மூடியபடியே இருக்க வேண்டும். உங்களது மற்ற புலன்கள் அனைத்தும், அமைதியாக இருக்க வேண்டும். ஓய்வு நிலையில் இருக்க வேண்டும். இதுதான், வெளியே செல்வதற்கும், உள்ளே வருவதற்கும், நீங்கள் செய்ய வேண்டிய செயல்கள்.

இப்படி நீங்கள் உள்ளே வரும்பொழுது, முதலில் சந்திப்பது உங்கள் மனத்தைத்தான். ஆனால், அது உங்களுடைய உண்மையான நிலை இல்லை. அது, உங்கள் மூளையில் இருந்தாலும், உண்மையில் அது நீங்களல்ல. அது வெளி உலகத்தின் பதிவுதான். நன்றாக நினைவிருக்கட்டும். எல்லா எண்ணங்களும் வெளி உலகத்திலிருந்துதான் உங்களை வந்து அடைந்திருக்கின்றன. உங்கள் எண்ணங்களின் வேர்கள் வெளியேதான் இருக்கின்றன.

உதாரணமாக, ஒரு குருடனுக்கு வண்ணத்தைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது. ஏனெனில், அவன் வெளியில் உள்ள வண்ணங்களைப் பார்த்ததில்லை. ஆகவே, அவனால், அதை மூளையில் வாங்கி, பிரதிபலிக்க முடிவில்லை அல்லது ஞாபகப்படுத்த முடியவில்லை. ஏன், ஒரு குருடனால், இருட்டைக் கூடக் காண முடியாது. வெளியில் உள்ள வெளிச்சத்தைப் பார்க்க முடியாதது போல், அங்கேயுள்ள இருட்டையும் அவனால் பார்க்க முடியாது. இந்த இரண்டு வார்த்தைகளும், அவனைப் பொருத்த வரையில் அர்த்தமற்றதுதான். நீங்கள் உங்கள் எண்ணங்களை ஆராய்ந்தால், அவைகளெல்லாம், வெளியேயுள்ள உருவப் பொருள்களின் மூலம், உங்கள் மூளையின் தூண்டுதல் பெற்று, பதிவாகியிருப்பது புரியும். ஆகவேதான் உங்கள் எண்ணங்களின் வேர்கள், அடிப்படையில் வெளியேதான் இருக்கின்றன என்று சொன்னேன். உங்கள் உள்ளே இருப்பது, பிரக்ஞை என்ற ஏரியின் நீரில் பட்ட பிரதிபிம்பம்தான். அந்த பிரதி பிம்பத்தின் உண்மையான உருவம் வெளியேதான் இருக்கிறது.

இப்படி ஏற்பட்ட எண்ண பிரதிபலிப்புகள், உங்கள் மூளையில் சேர்ந்து சேர்ந்து, ஒரு பெரிய சைனா சுவர் போல் இருக்கிறது. நீங்கள் இந்த சைனா சுவரைக் கடந்துதான் உள்ளே செல்ல வேண்டும். இதற்கு மதம் ஒரே ஒரு வழியைத்தான் கண்டுபிடித்திருக்கிறது. ஆனால், அது பல பெயர்களில் அழைக்கப்படுகிறது. அதுதான் கவனமாகவே இருத்தல் (Watchfulness) அல்லது 'சாட்சியாக இருத்தல்' (Witnessing) என்பது. நீங்கள் உங்கள் எண்ணங்களை, வெறுமனே, எந்த விமரிசனமும் இல்லாமல் பார்க்க வேண்டும். அதற்குத் தீர்ப்பு வழங்குவதோ, அல்லது

அதை வெறுப்பதோ அல்லது போற்றிப் புகழுவதோ என்று எதுவும் செய்யாமல், உங்க ளுக்கும், அந்த எண்ணங்களுக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லாததுபோல் கவனிக்க வேண்டும். உங்கள் மனம் என்னும் வெள்ளித் திரையில் எண்ணங்கள் என்ற வடிவ பிரதிபலிப்புகள் நகருவதை சலனமற்று பாருங்கள். இந்த 'சலனமற்றதன்மை' என்பதுதான் மிக முக்கியம்.

இப்படி உங்கள் கவனித்தல் செம்மையாகும் பொழுது, அதே விகிதத்தில் உங்கள் எண்ண ஓட்டங்களும் குறைய ஆரம்பிக்கும். உங்கள் 'கவனித்தலில்' உங்கள் சக்தி 10 சதம் இருந்தால், மற்ற 90 சதம், உங்கள் எண்ணங்களின் மூலம் செலவழிகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். உங்கள் கவனித்தலில், உங்களின் சக்தி 90 சதம் இருந்தால், மீதியுள்ள 10 சதம், உங்கள் எண்ணங்களில் இருக்கிறது. எப்பொழுது உங்கள் சக்தியின் 100 சதமும், உங்கள் கவனித்தலில் இருக்கின்றதோ, அப்பொழுதே, உங்கள் மனம் காலியாகிவிடுகிறது. அது ஒன்றுமற்ற தன்மையை அடைந்துவிடுகிறது.

மேற்கண்ட முறையைக் கடைப்பிடிப்பதுதான், 'தியானம்' என்பது. நீங்கள் இப்படி உங்கள் எண்ணங்களைக் கடந்து உங்களுக்குள்ளேயே ஆழமாகச் செல்லும்பொழுது, இந்த இதயத்தின் உணர்வுகள் என்ற இரண்டாவது அடுக்கைச் சந்திக்கிறீர்கள். அது மிகவும் நுண்ணிய தன்மையுடையது. ஆனால், இப்பொழுது உங்களுக்குள்ளே இருந்து கவனிப்பவர் 100 சதம் சக்திபடைத்தவராக இருப்பதால், உங்களின் பல உணர்ச்சிகளை, உதாரணமாக உங்களது மாறுபடும் மன நிலையை, கொள்கைகளை, கோபதாப உணர்வுகளை... இப்படி எல்லாவற்றையும் கலபமாகக் கவனிக்கமுடியும். எப்படி உங்கள் எண்ணங்களைப் பார்த்தீர்களோ அல்லது கவனித்தீர்களோ, அதே முறையில்தான், இதற்கும் முயல வேண்டும். பிறகு ஒரு கட்டத்தில், உங்களிடமிருந்து இவைகளெல்லாம் மறைந்துசென்றதை உணருவீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் உங்கள் மனத்தையும் கடந்து விட்டீர்கள்! உங்கள் இதய உணர்வுகளையும் கடந்து விட்டீர்கள்! இப்பொழுது நீங்கள் உங்களின் உள்ளேவுள்ள அமைதிக் கடலில், நிசப்தமான தன்மையில் இருக்கிறீர்கள்! அங்கே எந்த சலனமும்

கிடையாது. அதுதான் உண்மையான 'நீங்கள்'. அதுதான் உங்கள் இருப்புநிலை. (Being). இந்த உயிர்த்தன்மையின் வெளிப்பாடுதான் 'உண்மை' (Truth). இந்த உயிர்த்தன்மையின் அழகுதான், இந்த பிரபஞ்சத்தின் அழகு! அதனுடைய மொழி 'அமைதி'. அதுவேதான் இந்த பிரபஞ்ச உயிர்த்தன்மையின் மொழியுமாகும். இப்பொழுது நீங்களும், இந்த பிரபஞ்சமும் பேசிக் கொள்ளலாம்! இதை அடைவதுதான் நீங்கள் உங்களுக்குச் சொந்தமான இல்லத்தை அடைவதற்குச் சமம். இப்பொழுது நீங்கள் இந்த உலகம் என்ற வாடகை வீட்டில் போராடிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இங்கும், அங்கும் எதை எதையோ தேடி அலைகிறீர்கள். அவைகள் அனைத்தும் இப்பொழுது முடிந்துவிட்டது.

இப்பொழுது, நீங்கள் மிகவும் ஓய்வாக அமைதியாக உங்களுக்குள்ளேயே அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். இப்பொழுது, இதுவரை ஒளிந்திருந்த மென்மையான, தெய்வீக ஒளி, அதுவாகவே உங்களுக்கு வெளிப்படுத்திக் காட்டும். ஏனெனில், இப்பொழுது, உண்மைக்கும், உங்களுக்கும் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. நீங்களே அதுவாக இருக்கிறீர்கள். அப்பொழுது இந்த மரங்கள், நட்சத்திரங்கள், சூரியன், சந்திரன் மற்றும் கடல்கள், மலைகள் அனைத்தும் ஒரே உயிர்த்தன்மையுள்ள பொருள்களாக இருப்பதை அறிவீர்கள். அந்த முழுமையில் நீங்களும் அடக்கம்தான். அதாவது, நீங்களும் கடவுளின் அங்கமாகவே விளங்குகிறீர்கள்!

மனிதனுடைய மிகப் பெரிய சாதனை, இந்த மதத்தன்மையை அடைவதுதான். இதற்கு மேல் அடைவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. இப்பொழுது உங்களது உயிர்த்தன்மை, மிகவும் சக்திவாய்ந்து.

அது பேரானந்தமாகவும் மிகவும், அமைதியாகவும், ஆழமாகப் புரிந்து கொள்ளும் தன்மையாகவும் கருணையுள்ளதாகவும் வெளிப்படுகிறது. இப்பொழுது, வாழ்வு என்பது எவ்வளவு அற்புதமானது, ஆனந்தமயமானது என்றும் அது ஆடலும், பாடலும், கொண்டாட்டமும் நிறைந்தது என்பதும் உங்களுக்கு முதன்முதலாகப் புரியும். யாருக்கு மதத் தன்மையைப் பற்றித் தெரியாதோ, அவர்களுக்குக் கொண்டாட்டத்தைப் பற்றியும் எந்வும் தெரியாது.

ஆனால், கொள்கை, கோட்பாடு நிறைந்த உங்கள் பழைய மதங்களெல்லாம், மிகவும் வித்தியசமானது. இந்த இடத்தில் நான் உங்களுக்கு ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். அதாவது உண்மையான மதம் என்பது எப்பொழுதும் தனிமனிதன் சம்பந்தப்பட்டது. அது கூட்டத்தைக் கொண்டது அல்ல. எப்பொழுது உண்மை, ஒரு இயக்கமாக்கப்படுகிறதோ, அப்பொழுதே அது மடிந்துவிடுகிறது. பிறகு அது நீதி போதனை, மதத் தத்துவம், கொள்கை, சம்பிரதாயம், சடங்கு என்று ஆகிவிடுகிறது. அதன்பிறகு, அதை யாரும் அனுபவ வாயிலாக அறிய முடிவதில்லை. ஏனெனில், ஒரு கூட்டம் அந்த அனுபவத்தைப் பெற முடியாது. அது ஒரு தனிமனித அனுபவம். அது ஒவ்வொருவரிடமும், தனித்தனியாகவே இயங்கும்.

அதை உங்களது காதலுக்கு ஒப்பிடலாம். கூட்டமாக யாரும் எந்தப் பெண்ணையும் காதலிக்க முடியாது. அப்படிச் செய்தால், அதற்குப் பெயர் காதலல்ல! ஆனால், உங்களது நெறிப்படுத்தப்பட்டுள்ள மதத்தில், இதுதான் நடக்கிறது. உங்களுக்குப்பதிலாக, மதவாதிகள் கடவுள்களிடம் அன்பைக் காட்டுகிறார்கள். நீங்கள் ஒன்றும் கவலைப்படவேண்டாம். எல்லாம் அவர் பார்த்துக் கொள்வார். இதுதான் எல்லா மதங்களிலும் நடக்கிறது.

ஒருவன் எப்பொழுதாவது உண்மையை அடைந்துவிட்டால், அவனைச் சுற்றி, உங்களது மதகுருமார்கள் கூடிவிடுகிறார்கள். இது எவ்வளவு தந்திரமான செய்கை தெரியுமா? அவர்கள், அந்த மதத் தன்மை வாய்ந்த மனிதனை, ஒரு விஞ்ஞானியைப் போல ஆராய ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். அவனது ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும், பல அர்த்தங்களைக் கற்பித்துக் கொண்டும், பல புதிய வியாக்கியானங்களை ஏற்படுத்தி, அதை ஒரு மத தத்துவமாக்கி (Theology) விடுகிறார்கள். பிறகு, மக்களிடம் சென்று, "நீங்கள் அவர் காட்டிய பாதையில் சென்றால், உங்களால் உண்மையை அடையமுடியும்" என்று தெளிவாகக் கூறுகிறார்கள். அதாவது, அவர்கள் கடவுளின் பிரதிநிதி (Agent) யாக நடிக்க ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள்! அவர்கள் தங்களையே, தீர்க்கதரிசிகள் என்று அறிவிக்கிறார்கள். தாங்கள்தான் கடவுளின் தூதுவன் (Messenger) என்று

நம்பச் சொல்கிறார்கள். இவ்வாறு எப்படியெல்லாமோ, மக்களை நம்ப வைக்க முயற்சி செய்கிறார்கள்.

ஆனால், உண்மை நிலை என்ன? அவர்கள், தாங்களாகவே தங்களைக் கடவுளின் தூதுவன் என்று நியமித்துக் கொள்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கடவுள் தன்மையைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது. ஆனால், கடவுளின் பெயரால், இந்த மக்களை ஏமாற்றி வருகிறார்கள். அவர்களுடைய அறியாமையை தன் சுய நலத்திற்காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

நெறிப்படுத்தப்பட்ட மதம் என்பது இன்னொரு வகையான அரசியல்தனம். அரசியல் என்பது மனித சமுதாயத்தின் மிகக் கீழ்தரமான செய்கைகள் நிறைந்தது என்று நான் அதைக் கண்டிக்கும் பொழுது, அதே கோணத்தில்தான், இந்த நெறிப்படுத்தப்பட்ட மதங்களையும் கண்டிக்கிறேன். நீங்களே கொஞ்சம் கூர்ந்து கவனித்தால், இந்த இரண்டு இனமும், மக்களை எப்படி எல்லாம் ஏமாற்றலாம் என்று ரகசியமாகத் திட்டமிடுவது விளங்கும். இந்த வகையில், இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் ஆதரிப்பது புரியும். அவர்கள் இருவரும், இந்த மனித வாழ்க்கையை இருபெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்துக் கொண்டு, தங்கள் ஆதிக்கத்தின் கீழ் அதை வைத்திருக்கிறார்கள் எனலாம். அதாவது, இந்த வெளிப்புற உலக வாழ்க்கை அனைத்தும், அரசியல் வாதியின் ஆதிக்கத்தில் வருகிறது. அதைப் போலவே மக்களின் உட்புற வாழ்க்கை அனைத்தும் மதகுருமார்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வருகிறது. இதில் இருவரும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு செயல்படுகிறார்கள்!

நீங்கள், இப்பொழுது நான் கூறுவதைக் கேட்டால் மிகுந்த ஆச்சரியப்படுவீர்கள். இந்த இருபதாவது நூற்றாண்டிலும், இந்த கிருஸ்துவ போப், என்ன அறிக்கை விடுகிறார் தெரியுமா? கடவுளிடம் நேரடியாக மக்கள் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளுவது பாவமான காரியம் என்று சில மாதங்களுக்கு முன், அறிவிப்பு செய்திருக்கிறார்! நீங்கள் பாதிரியாரின் மூலமாகத்தான் கடவுளை அணுக வேண்டும்! அதுதான் சரியான வழியாம்! இதன் அடிப்படைத் தந்திரம் என்ன? இப்படி மக்கள்

கடவுளிடம் நேரடியாகச் சென்று, பாவ மன்னிப்புக் கேட்டால். பிரார்த்தனை செய்தால், லட்சக்கணக்கான பாதிரியார்களுக்கு வேலை இல்லாமல் போய்விடும்! அவர்கள் செய்வதற்கு எதுவும் இருக்காது. அவர்களுடைய முழு வேலையே மக்களை ஏமாற்றுவதுதான். ஏதோ சர்ச்சுக்கு வரும் கட்டணத்திற்கும், நன்கொடைக்கும் ஆசைப்பட்டு, இவர்கள் இந்த வேலையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களின் அறியாமையை, கள்ளம் கபடமற்ற தன்மையை இப்படிக்கீழ்த்தரமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்.

இந்த நன்கொடைப்பணமெல்லாம், பாதிரிமார்களின் பைகளுக்குத் தான் போகிறது. அவர்களுக்குக் கடவுளைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது. ஆனால், அவர்களெல்லாம் நிறையப் படித்தவர்கள். அவர்கள் பைபிளை கிளிப்பிள்ளை போல்திரும்பத்திரும்பச் சொல்வார்கள். ஆனால் அவர்கள் அனைவரும் உண்மையில் கடவுளை நாடுபவர்கள் அல்ல. அவர்களைச் சதிகாரர்கள் என்று நான் குற்றம் சாட்டினாலும் அது மிகையில்கலை.

ஒரு நிகழ்ச்சி

ஒரு பாதிரியார் இரண்டு கிளிகளை வாங்கி, அவைகளுக்கு மிகவும் சிரமப்பட்டு, கிருஸ்துவைப் பற்றி அழகிய ஸ்தோத்திரங்களைச் சொல்லிக் கொடுத்தார். அவைகளும் அப்படியே சரியாகத் திருப்பிச் சொல்லியதைக் கண்டு, எல்லோருக்கும் மிகவும் ஆச்சரியம். அவைகளுக்கு என சிறிய மணி மாலையைத் தயாரித்துக் கொடுத்தார். அவைகளை அந்தக் கிளிகள் உருட்டிக் கொண்டே, பிரார்த்தனை செய்யும். அவைகளுக்கென மிகச் சிறிய பைபிளையும் தயாரித்துக் கொடுத்தார். அவைகள் அந்த பைபிளை திறந்து வைத்துக் கொண்டு, படிப்பதுபோல் தலையை இப்படியும், அப்படியும் ஆட்டுவதற்கு பயிற்சியும் அளித்தார்! அவைகளுக்குப் படிக்கத் தெரிபாவிட்டாலும், இன்ன பக்கத்தில் இன்ன செய்தி இருக்கிறது என்று ஏற்கெனவே அந்தப் பாதிரியார் அவைகளுடைய மூளைக்குள் திணித்துவிட்டார். அந்த பாதிரியார், அந்த பைபிளைப் புரட்டி, பனிரெண்டாவது பக்கம் என்று சொன்னால், அவைகள் அந்த பக்கத்தில் உள்ளவைகளை மனப்பாடமாக ஒப்புவிக்கும்!

அந்தப் பாதிரியாருக்கு முழு திருப்தி. ஆனால், இன்னொரு கிளியை வேறு முறையில் பயிற்றுவிக்க நினைத்தார். அதாவது, பைபிளை புரட்டி பக்கத்தைச் சொல்லி, அவைகள் அதில் உள்ளவைகளைச் சொல்லுவதை விட, தானே முழு ஸ்தோத்திரங்களைச் சொல்லும் படியாகக், கற்றுக்கொடுக்க நினைத்தார். கடைக்குச் சென்று ஒரு கிளியைத் தேர்ந்து எடுத்தார். அப்பொழுது அந்தக் கடைக்காரன், “உங்களது ஆசை கண்டிப்பாக நிறைவேறும். இந்தக் கிளி, மிகவும் புத்தி கூர்மையுடையது” என்று புகழ்ந்தான்.

அவரும், அதை வாங்கி வந்து, அந்த இரண்டு கிளிகளோடு சேர்த்து விட்டார். முதலில் உள்ள இரண்டு கிளிகளும் ஆண்கிளிகள். இப்பொழுது வாங்கியது பெண் கிளி. இது பாதிரியாருக்குத் தெரியாது! அப்பொழுது அந்த இரண்டு ஆண் கிளிகளும், பைபிளை வைத்துக் கொண்டு, தலையை இப்படியும், அப்படியுமாக ஆட்டிக் கொண்டிருந்தன. இந்தப் பெண் கிளியைப் பார்த்ததும், ஒரு ஆண் கிளி மற்றொன்றினிடம், “ஜியார்ஜ், முதலில் அந்த மணிமாலையைத் தூக்கி எறி. இப்பொழுது நம்முடைய பிரார்த்தனை, கடவுளால் கேட்கப்பட்டு விட்டது!” என்றது.

உங்கள் பாதிரிமார்கள் இந்த கிளிகளுக்கு மேல் திறமையுடையவர்களாக இல்லை. அவர்களுடைய பிரார்த்தனை, பணம், அதிகாரம் மற்றும் அந்தஸ்த்துக்காகவேதான். அவர்கள் முக மூடி அணிந்த அரசியல்வாதிகள்தான். அவர்கள், கடவுளின் பெயரால், அரசியல்தான் நடத்துகிறார்கள். அரசியல் எப்படி எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் இருக்கிறதோ, அதைப் போல மதமும் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில், சக்திவாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. இன்றைக்கு 700 மில்லியன் கத்தோலிக்கர்கள் இருக்கிறார்கள்! ஆகவேதான், போப், இன்று மிகவும் மதிப்பு வாய்ந்தவராகக் கருதப்படுகிறார்.

ஒவ்வொரு மதமும், இப்படிப் பல வழிகளில், தங்கள் மத உறுப்பினர்களது எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளவே நினைக்கின்றன. ஒரு முகமதியன், நான்கு பெண்களை மணந்துகொள்ளலாம்.

இதனால், வருடத்திற்கு, 4 குழந்தைகளை, அவனால் உண்டாக்க முடியும்! இந்த முறை, மிகவும் வெற்றியடைந்தது. இவர்கள்தான் இன்று உலகத்திலேயே, கிருஸ்துவ மதத்திற்கு அடுத்ததாக இருக்கிறார்கள்.

இந்த நெறிப்படுத்தப்பட்ட 'மதம்' என்பது விஷயம் ஏதும் இல்லாதது மட்டுமல்ல, அர்த்தமற்றதுங்கூட. அவைகளுக்குப் பின்னும், எண்ணிக்கைதான் மறைந்திருக்கிறது. நீங்கள் பார்த்திருக்கலாம் தேர்தல் வரும்பொழுது, இந்த அரசியல் வாதிகள் முதலில் என்ன செய்கிறார்கள்? அங்குள்ள சங்கராச்சாரியர்களைப் பார்த்து, ஆசீர்வாதம் வாங்கச் செல்கிறார்கள். இதுவரை 5 வருடமாகப் பார்க்காதவர்கள், இப்பொழுது மிகவும் பயபக்தியுடன் ஏன் அவர்களைப் பார்க்கச் செல்ல வேண்டும்? பிரதம மந்திரி உட்பட, பல அரசியல்வாதிகள் இவர்களை இப்பொழுது சந்திப்பது என்ன, இமய மலையில் உள்ள பல கோவில்களுக்குச் செல்வது என்ன, இப்படி பலகோவில்களுக்கு பக்தியாத்திரை மேற் கொள்ளுவது என்ன? இந்த பக்தியும், கடவுள் வழிபாடும், தேர்தல் முடிந்ததும் நின்றுபோவதும் என்ன?!

இவர்களுக்குத் தேவை ஒட்டு. அதற்கு மதகுருமார்களை வணங்கினால், மக்களின் மதிப்பைப் பெறலாம். ஒரு பிரதம மந்திரி, சங்கராச்சாரியாரின் காலைத் தொட்டு நமஸ்கரித்தால், அந்த மதகுரு, மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறார். அப்பொழுது அந்த மதகுருவை, தங்கள் மதத்தலைவராகக் கருதும் மக்கள் அனைவரும், அந்த பிரதம மந்திரிக்குத்தான் ஒட்டுப் போடுவார்கள். இப்பொழுது ஹிந்துக்கள் அனைவரும், "நம் பிரதம மந்திரி எவ்வளவு பக்திமான்" என்றுதான் நினைப்பார்கள்.

போப் இந்தியாவுக்கு வந்தபொழுது, இந்திய ஜனதிபதி, மற்றும் பிரதம மந்திரி உட்பட, முழு சட்டசபையே, விமான தளத்தில் அவரை வரவேற்க வரிசையாக நின்றார்கள். எதற்காக? இந்தியாவிலேயே மூன்றாவது பெரிய மதம் (எண்ணிக்கையில்) கிருஸ்துவம் என்பதற்காகத்தான். இப்பொழுது போப்புக்குக் கொடுக்கும் மரியாதை, கிருஸ்துவ மதத்தினரது ஒட்டைப் பெற்றுத் தரும் என்பதுதான் முக்கியக் காரணம்.

ஆக, இப்படி நெறிப்படுத்தப்பட்ட மதமாகிய, ஹிந்து மதம், கிருஸ்துவம் மற்றும் முகமதிய மதம் போன்றவைகள் உண்மையைத் தேடுவதற்காக இல்லை. இந்த இரண்டாயிரம் வருடங்களாக, கிருஸ்துவின் அறிக்கைப்படி, என்ன உண்மையைக் கண்டறிந்தார்கள்? இவைகள் இந்த உலகத்தில் மதத்தன்மையை அதிகரிக்க எதுவும் செய்யவில்லை. இவர்கள் வேறு என்னதான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்? வெறுமனே ஜீசஸ் சொன்னதை பைபிளில் உள்ளபடி, திருப்பித்திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த பைபிளை யார் வேண்டுமானாலும், படிக்கலாமே? இதற்கு எதற்கு ஒரு மதம்? இந்த 25 நூற்றாண்டுகளாக, எத்தனை பெளத்தர்கள் உண்மையைத் தேடி, அடைந்தார்கள்? கௌதம புத்தர் என்ன சொன்னாரோ, அதையே கிளிப்பிள்ளை போல் வரிசையாக நின்றுகொண்டு சொல்லிக் கொண்டுதானே வருகிறார்கள்? இங்கு ஒன்றை நீங்கள் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். கௌதம புத்தரோ, மஹாவீரரோ அல்லது ஜீசஸோ, யாரும் எந்த நெறிப்படுத்தப்பட்ட மதங்களின் அங்கமாக விளங்கவில்லை. அவர்கள் அனைவரும் தனித்தனியாகவே உண்மையைத் தேடி அடைந்தவர்கள். அவர்களது பின்னால் எந்த மதமும் தொக்கி நிற்கவில்லை. இதை ஆழ்ந்து புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

ஆகவே, உண்மையை, தனிமனிதன் தன் முயற்சிகளைக் கடந்த முயற்சியற்ற நிலையில்தான் அடைய முடியும். ஆமாம் அதுதான் அவனது சுதந்திரத்திற்கும், சுயமரியாதைக்கும் அழகு.

இந்த நெறிப்படுத்தப்பட்ட மதங்கள், அரசியல்வாதிகளைப் போல, எத்தனை சண்டைகளை, கலவரங்களை உண்டாக்கி இருக்கின்றன? அரசியலில், பல 'இஸத்திற்காக' உதாரணமாக சோஸலிசம், கம்யூனிஸம், ஃபேசிஸம் (Fascism) மற்றும் நாசிசம் (Nazism) போன்றவற்றிற்காகச் சண்டை போட்டார்கள்? அதைப்போல, மதங்கள், தங்களின் கடவுளின் பெயரால், அன்பின் பெயரால், மற்றும் உண்மையைப்பற்றி, அவரவர்கள் கொள்கைக்காக எப்படிப் போரிட்டார்கள். பலரைக்கொன்று குவித்தார்கள்.

கிருஸ்துவர்களுக்கும், முகமதியர்களுக்கும், அடுத்து கிருஸ்துவர்களுக்கும், யூதர்களுக்கும், அடுத்து முகமதியர்களுக்கும், ஹிந்துக்களுக்கும்

கும் அடுத்து ஹிந்துக்களுக்கும் பௌத்தர்களுக்கும் நடந்த சண்டையில் எத்தனை லட்சம் மக்கள் இறந்திருப்பார்கள்? மதத்திற்கும், சண்டைகளுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? மதம் என்பது அடிப்படையில் அமைதியைக் காப்பதற்காகத்தான் இருக்கவேண்டும். ஆனால், இந்த நெறிப்படுத்தப்பட்ட மதங்களுக்கு, அதன் மேல் கொஞ்சம் கூட அக்கரை இல்லை. அவைகள் அதிகாரமிக்கதாக இருக்க, ஒன்றை ஒன்று அடித்துக் கொள்கின்றன.

நான், “மதத்தன்மை வாய்ந்தவர்களை மதிக்க வேண்டும். அவர்களது அறிவுரையை, அரசியல் வாதிகள் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்” என்று சொன்னது, இந்த நெறிப்படுத்தப்பட்ட மதவாதிகளை மனதில் வைத்துக் கொண்டு சொல்லவில்லை. இதைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். நான் கூறியது, தனிமனிதனாக உண்மையை அறிந்தவர்களது அறிவுரையைத்தான். அவர்கள்தான் உண்மையிலேயே மதத்தன்மை வாய்ந்தவர்கள். அவர்கள் யாரும், ஒரு ஹிந்துவாகவோ, கிருஸ்துவனாகவோ, மற்றும் முகமதியனாகவோ இல்லை. எப்படி இருக்க முடியும்? கடவுள் என்ன ஒரு ஹிந்துவா, அல்லது கிருஸ்துவனா அல்லது முகமதியனா? யார் அந்த ‘உண்மையை’ உண்மையாக அடைந்தார்களோ, அவர்கள் அந்த உண்மையின் தெய்வீக ஆற்றலால், புனிதத்தன்மையால் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறார்கள். அவ்வளவுதான். அங்கு மதத்திற்கு வேலை என்ன?

பழைய கிழக்கத்திய நாடுகளில், இப்படிப்பட்ட மதத்தன்மை வாய்ந்தவர்களை, அரசன் முதல் ஆண்டி வரை அனைவரும் சென்று பணிவாக வணங்கினார்கள். அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே மதிப்பு கொடுத்தார்கள். அவர்களது அறிவுரைப்படி நடந்துகொண்டார்கள்.

இந்த உலகம் மறுபடியும் உயிர் பெற்று விளங்கவேண்டுமானால், பழைய, கள்ளங்கபடமற்ற தன்மையை மக்களிடம் உருவாக்க வேண்டும். ஒரு உண்மையான மதத்தன்மை வாய்ந்தவருக்கு, தன்னைப் பற்றி மட்டும் எந்த அக்கரையும் இருக்க முடியாது. ஏனெனில், அவர்கள் அடைய வேண்டியதை அடைந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் கண்கள் சுத்தமாக இருக்கின்றன. அவர்களது இதயம், சுத்தமான அன்பால், கருணை

யால் நிரம்பி இருக்கிறது. அவர்களுடைய உயிர்த்தன்மையே ஒரு ஆசீர்வாதம்தான். யார் அவர்களைப் பணிவோடும் திறந்தமனத்தோடும் அணுகுகிறார்களோ, அவர்கள் அனைவரும் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சினைகள் தானாகவே தீர்க்கப்படுகின்றன.

ஆகவே, இந்த நெறிப்படுத்தப்பட்ட மதங்கள், இந்த உலகத்திலிருந்து மறைய வேண்டும். அவர்களது பொய்யான மதத்தன்மை என்ற முகமுடியை கிழித்தெறியவேண்டும். அவர்களும் ஒரு வகை அரசியல்வாதிகள்தான். ஆட்டுத்தோலில், தன்னை மறைத்துக் கொண்ட குள்ள நரிகள், ஓநாய்கள். அவர்களுடைய உண்மையான சொரூபம் இந்த உலகத்திற்குத் தெரியவேண்டும். அவர்களது அரசியல் தனத்தை மக்கள் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை.

மீண்டும் சொல்கிறேன். இந்த நெறிப்படுத்தப்பட்ட மதங்களுக்கு, எந்த எதிர்காலமும் கிடையாது. இதை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். அவர்கள் அனைவரும், தானாகவே தங்கள் முக முடியைக் கிழித்துக் கொண்டு, தாங்களும் அரசியல்வாதிகள்தான் என்பதை வெளிப்படையாகக் காட்ட வேண்டும். அப்பொழுதுதான், மக்கள் உண்மையான மதத்தன்மையுடையவர்களை கண்டு கொள்வார்கள், புரிந்துகொள்வார்கள். ஆனால், அப்படிப்பட்டவர்கள், மிகவும் அரிதாகவே காணப்படுவர். ஆனால், இந்த உலகத்தில் உண்மையாக ஒளிஏற்ற, அதை தெய்வீகத் தன்மைக்குக் கொண்டுவர, அந்த உண்மையை நோக்கிச் செலுத்த, அந்த ஒரு சிலரே போதும்.

The Hidden Splendour

3. “நான் போப்புக்கு எதிரி அல்ல”

(I am not against the pope)

“அன்புள்ள ஒஷோ, நீங்கள் போப்புக்கு, எதிரியைப் போல் இருக்கிறீர்கள். ரோமன் கத்தோலிக்கக் கிருஸ்துவம், மிகவும் நெறிப்படுத்தப்பட்ட மதம் என்ற காரணத்திற்காகவா அப்படி இருக்கிறீர்கள்?”

முதலில் ஒன்றைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். அதாவது, நான் யாருக்கும் எதிரி இல்லை. ஆனால், நான் நிச்சயமாக உண்மையை ஆதரிக்கிறேன். ஏன், உண்மையோடு உணர்ந்து வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கிறேன். அந்த உண்மைக்கு மாறாக, எதிராக, யாரும் செயல்பட்டால், நான் அதைக் கண்டிக்கிறேன். என்னைப் பொருத்தவரை, அதை ஒரு புனிதமான காரியமாகக் கருதுகிறேன். ரோமன் கத்தோலிக்கக் கிருஸ்துவம், மிகவும் நெறிப்படுத்தப்பட்ட மதம் என்ற காரணத்தால், நான் போப்பை கண்டனம் செய்கிறேன் என்று கேட்கிறீர்கள். அது மாத்திரம் அல்ல. அதற்கு மேலும் சில காரணங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம், நான் இப்பொழுது தெளிவுபடுத்துகிறேன்.

முதலில் குறிப்பாக இந்த கத்தோலிக்க சர்ச்சையும், அடுத்து பொதுவாக இந்த கிருஸ்துவ மதத்தையும், நான் ஒரு மதம் என்று கருதுவதே இல்லை. அதை ஒரு ‘நெறிப்படுத்தப்பட்ட மதம்’ என்று சொல்வதைவிட, அதை ‘பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத, மூட நம்பிக்கைகள் நிறைந்த ஒரு அமைப்பு என்று சொல்வதே சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

கிருஸ்துவுக்குப் பிறகு 20 நூற்றாண்டுகள் ஆகியும், இன்னும் அது சகல மூட நம்பிக்கைகளையும் ஆதரித்துக் கொண்டும், விஞ்ஞான கருத்துகளை எதிர்த்துக் கொண்டும், உண்மையின் கண்டுபிடிப்பை தூற்றிக் கொண்டும் இருக்கிறது. இந்த சண்டையின் முக்கியத்தலைவர்கள் யார் என்றால் போப்புகள்தான். இவர்கள்தான் மூடக் கொள்கைகளுக்கு ஆதரவாகவும், விஞ்ஞானக் கருத்துகளுக்கு, எதிராகவும் போர் தொடுக்கும்படி மக்களைத் தூண்டுகிறார்கள்.

முதலில், இவர்கள், கிருஸ்துவுக்குப் பின் 20 நூற்றாண்டுகளாக ஒன்றை மிகவும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதாவது அவர்கள் அனைவரும் தவறே செய்யாதவர்கள் என்று. இது மிகவும் முட்டாள்தனமாக அறிக்கை. மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது. இதை எந்த அடிப்படையில் சொல்கிறார்கள்? அதைக் கவனிக்க வேண்டும். அவர்கள் அனைவரும் ஜீசஸ் கிருஸ்துவுக்குப் பதிலாக இங்கே இருக்கிறார்களாம். ஜீசஸ் கிருஸ்துதான், கடவுளின் ஒரே ஆசீர்வதிக்கப் பட்ட மைந்தனாம். ஆகவே, சுற்றிவளைத்து, அவர்களெல்லாம், கடவுளின் தூதுவர்கள்தானாம்! அப்படி இருக்கும்பொழுது, அவர்கள் எப்படி தவறு செய்ய முடியும்? இந்த தர்க்க வாதத்தை, படித்த மக்களும் நம்புகிறார்கள்? அதுதான் பரிதாபம்.

முக்கியமாக ஒன்றைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். வாழ்க்கை என்பது தர்க்கத்துக்குள் அடங்காதது. உங்கள் கடவுள் என்பதே மிகப் பெரிய கற்பனை! அடுத்தது, ஜீசஸ் கிருஸ்து மட்டும் தான், கடவுளால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட மைந்தன் என்பது. ஆகவே, அவருக்குப் பதிலாக செயல்படும் போப்புகள் தவறே செய்ய மாட்டார்களாம்! இது எவ்வளவு எள்ளி நகையாடக் கூடியது. எவ்வளவு முட்டாள்தனமானது!

கலிலியோ என்ற மிகப்பெரிய விஞ்ஞானி, முதன் முதலில், பூமியைச் சுற்றி, சூரியன் வலம் வரவில்லை என்றும் அதற்கு மாறாக பூமிதான், சூரியனைச் சுற்றி வருகிறது என்று பல சோதனைகளுக்குப் பிறகு அறிக்கை வெளியிட்டார். அப்பொழுது அவருக்கு வயது 75-80

இருக்கலாம். மிகவும் கிழவன். கிட்டத்தட்ட இறப்புக்கு அருகில் வந்து விட்டார். அவர், போப்புகள் அடங்கிய நீதி விசாரணைக் கூடத்துக்கு (Court) இழுத்துவரப்பட்டார். அப்பொழுது, தலைமைப் போப்பு, “நீ இறப்பதற்கு முன், உன் அறிக்கையை மாற்று. ஏனென்றால், அது பைபிளுக்கு எதிராக இருக்கிறது. பைபிளில் சொல்லியதற்கு, எதிராக யார், எதைச் சொன்னாலும், அது குற்றம்தான். தவறுதான். ஏனெனில், பைபிள் கடவுளால் அருளப்பட்டது” என்றார்.

கலிலியோ மிகப்பெரிய விஞ்ஞானி. எனக்கு அவர் மேல் மிகுந்த மரியாதை. ஏனெனில், இறப்பை நெருங்கும், அந்த வயோதிகனுக்கு இன்னும் சிரிக்கக் கூடியத் தன்மை இருந்ததே. அது மிகவும் அழகானது. அவர், “இது ஒன்றும் பெரிய பிரச்சினையே இல்லை. நான் மாற்றி விடுகிறேன். கடவுள் பைபிளில் என்ன சொல்லியிருக்கிறாரோ, அப்படியே அறிக்கை விடுகிறேன். ஆனால், ஒன்றைத் தெளிவாக, நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய அறிக்கையை, சூரியனோ அல்லது பூமியோ படிக்கப் போவதில்லை! உண்மையைப் பொருத்தவரையில், அவைகள், தங்கள் வேலையை மாற்றிக்கொள்ளாது. பூமி எப்பொழுதும் சூரியனைச் சுற்றித்தான் வலம் வரும். நீங்கள் ஏன் என்னை இப்படி வற்புறுத்துகிறீர்கள்? நான் இந்த ஆராய்ச்சிக்காக, என் வாழ்நாளையே செவழித்தேன். அதற்கு என்னிடம் ஆதாரம் இருக்கிறது. மற்ற விஞ்ஞானிகளும், இதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்களும், இன்னும் சிறிது காலத்தில், இதை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஏனெனில், உண்மைக்கு மாறாக, நீங்கள் எப்பொழுதும் செயல்பட முடியாது” என்றார்.

அதற்கு போப், “பைபிளுக்கு எதிராக, ஒரு சிறிய அறிக்கையைக் கூட, நாங்கள் அனுமதிக்கமாட்டோம். ஏனென்றால், ஒரு சிறிய அறிக்கை, பைபிளில் சொன்னது பொய் என்று கட்டிக் காட்டுமானால், கடவுளின் குற்றமற்ற தன்மை மாகபடுத்தப்படும். கடவுளே தவறு செய்தால், பிறகு ஜீசஸ் கிருஸ்துவைப் பற்றி மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? அவருடைய பிரதிநிதியாகிய, எங்களைப் பற்றி என்ன அபிப்பிராயம்

ஏற்படும்? கடவுள் ஒன்றைத் தவறாகச் செய்திருந்தால், இன்னும் எத்தனை தவறுகள் பைபிளில் இருக்கிறதோ என்று மக்கள் சந்தேகப்பட மாட்டார்களா? இதை நாங்கள் எப்படி அனுமதிப்பது?" என்றார்.

இப்படி ஒவ்வொரு விஞ்ஞான கண்டு பிடிப்புகளுக்கு எதிராக, இந்த போப்புகள், 300 வருடங்களாக போராடிக்கொண்டு வருகிறார்கள்! உண்மையை யாரும் ஜெயித்ததாக வரலாறு இல்லை. ஆனால், இவர்கள் முயற்சி செய்து கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். இந்த ஒரே மதம்தான் விஞ்ஞானத்திற்கு மிகவும் எதிராகச் செயல்படுகிறது. நான் போப்புகளை எதிர்ப்பதற்கு, அடிப்படைக் காரணங்களில், இதுவும் ஒன்று.

இந்த எதிர்ப்பில், தாங்கள் தோற்றுவிடுவோம் என்று அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இருந்தும் மறுப்பு சொல்லிக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். தாங்களெல்லாம் குற்றமற்றவர்கள் என்று இன்னும் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். மக்கள் இவ்வளவு வெட்கப்படத் தக்க நிலையில் இருக்கிறார்களே என்று நினைக்கும்பொழுது, எனக்கு மிகுந்த ஆச்சரியமாக இருக்கிறது! அவர்கள் இப்பொழுதாவது கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதைத்தான் நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

ஜோன் ஆப் ஆர்க்கை (Joan of Arc) போப்பின் கட்டளைப்படி, சிலுவையில் அறைந்து, எரித்தார்கள். அவளை ஒரு குன்யக்காரி என்று அறிவித்தார்கள். இதற்கு என்ன காரணம்? போப் சொன்னால், அது சரியாகத்தான் இருக்கும் என்று இந்த மூடமக்கள் நம்பினார்கள். போப்பின் வார்த்தைகள்தான் சட்டம், உண்மை எல்லாம். ஒரு அழகான, தைரிய மிக்க, புத்திகூர்மையுடைய பெண்ணை, அநியாயமாகக் கொன்றார்கள். அவள் செய்தது, தன் நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டு, வெற்றிகண்டதுதான். ஒரு பெண், தங்களுக்கு மேலான அந்தஸ்த்தில் உயருவதா என்ற போப்புகளின் பொறாமைதான் அவளை கொன்ற தற்குக் காரணம்! உங்களால் நம்ப முடிகிறதா? அவள் எந்த பாவகாரிய மும் செய்யவில்லை. இதைக் கண்டு ஐரோப்பாவே அதிர்ச்சியடைந்தது. மக்கள் மெல்ல, மெல்ல, அவளை சிலுவையில் அறைந்ததற்கு

எதிர்ப்புக்குரல் கொடுத்தார்கள். ஆனால், மக்களின் எதிர்ப்பு வலுவடைய 300 வருடமாகி விட்டது. இப்பொழுதுதான், ஒரு போப் தைரியமாக அவளை ஒரு சிறந்த பெண் என்று அறிவித்தார்.

ஒரு போப், அவளை குன்யக்காரி என்று அறிவித்துக் கொன்றார். அதுமாத்திரமல்ல, அவளுக்கு, சாத்தானுக்கும் உடலுறவு இருக்கிறது என்றும் அசிங்கமாக அறிக்கை வெளியிட்டார். இப்பொழுது, 300 வருடங்களுக்குப்பிறகு, அவர்களுடைய வழியில் வந்த, அதே ஜீசஸின், மற்றும் கடவுளின் பிரதிநிதியாக மற்றொரு போப், அவள் புனிதமானவள் என்று அறிக்கை வெளியிடுகிறார்! இப்பொழுது, அவளுடைய கல்லறையைத் திறந்து, அவள் உடலின் எலும்புகளை வெளியே எடுத்து, வணங்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஒரு அழகிய தேவாலயத்தை, அவளுடைய ஞாபகார்த்தமாக இப்பொழுது கட்டியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது, யாரும் அவளை வெறும் ஜோன் ஆப் ஆர்க் என்று அழைப்பதில்லை. அதற்குப் பதில் செயின்ட் ஜோன் ஆப் ஆர்க் (Saint Joan of Arc) என்று அழைக்கின்றனர்!.

போப்பு, உலகம் முழுவதும் சென்று, கர்ப்பத்தடை செய்து கொள்ளுவது, கடவுளுக்கு எதிரானது என்று தீவிரமாகப் பிரச்சாரம் செய்து வருகிறார். இது கீழை நாடுகள் போன்ற ஏழை நாடுகளில் என்ன விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் தெரியுமா? ஏற்கெனவே, ஏழ்மையில் இருக்கும் அந்த நாடுகள் இன்னும் மோசமான ஏழ்மை நிலைக்குத்தான் தள்ளப்படும். அவைகள் ஒவ்வொரு நாளும், ஏழ்மையை நோக்கித்தான் செல்லும் ஆனால், மனிதர்கள் வசதியோடு, பட்டினியின்றி இருப்பதில், போப்புக்குக் கொஞ்சமும் ஆர்வம் கிடையாது.

இன்னொரு விஷயம் தெரியுமா? ஒரு பக்கம், போப் கர்ப்பத் தடைக்கு எதிராக, கடவுளின் பெயரைச் சொல்லி பிரச்சாரம் செய்கிறார். மறுபக்கம் ரோமிலுள்ள வாட்டிகனில் (Vatican) ரகசியமாக கர்ப்பத்தடை சாதனங்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள்! ஏனெனில், அது நல்ல வியாபாரம். அதனால் பல கோடிக்கணக்கில் பணம் வருகிறது. இது என்ன? இவர்களுையெல்லாம், நீங்கள் மதவாதிகள் என்று அழைக்கிறீர்கள்?!

இதே போப்புகள், உலகம் முழுவதும் சென்று, அவர்களுடைய பாதிரியார்கள், பிஷ்ப்புகள் மற்றும் கார்டினல் (Cardinal) போன்றவர்கள், அரசியலில் ஈடுபடக்கூடாது என்று அறிவுரைகளைச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், இதே போப்புகள், போலந்து நாட்டிலுள்ள ஒரு அரசியல் கட்சிக்கு 100 மில்லியன் டாலர்களை கொடுத்து உதவுகிறார்கள்! எதற்குத் தெரியுமா? அந்த கட்சி, கம்யூனிஸத்திற்கு எதிராக போர் செய்ய வேண்டுமாம்! இது அரசியல் இல்லையா?

அவர்களுடைய கர்ப்பத்தடைப் பிரச்சாரம் மிகவும் மேலோட்டமானது. உண்மையில், அவைகள், மக்கள் தொகையை அதிகரிக்கவே செய்யும். அதைப் பற்றி அவர்களுக்கு என்ன கவலை? முக்கியமாக, மக்கள் ஏழ்மையிலும், பட்டினியிலும், துன்பத்திலும் இருந்தால், அவர்களை சுலபமாக கிருஸ்துவ மதத்திற்கு மாற்றலாம் என்பது அவர்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். அதுவும் கத்தோலிக்க மதத்திற்கு! அவர்கள் நடத்தும் பள்ளிக் கூடங்கள், ஆஸ்பத்திரிகள், மற்றும் அனாதை விடுதிகள் அனைத்தும், மக்களை, கிருஸ்துவ மதத்திற்கு மாற்றும் தொழிற் சாலைகள்தான்!

இந்த நூற்றாண்டின் முடிவில், உலக மக்கள் தொகையில் பாதி, பட்டினியால் இறக்கும் என்பது எல்லா பொருளாதார நிபுணர்களின் கருத்தாகும். இதை உங்களால் ஜீரணிக்க முடிகிறதா? உங்களைச் சுற்றி உள்ள இருவரில் ஒருவர் இறக்க, அவரைப் புதைப்பதற்குக்கூட ஆள் கிடைப்பது அரிது! என்ன பரிதாபம்! உண்மையில், அந்த சூழ்நிலையில், இருப்பதை விட, இறப்பது எவ்வளவோ மேல். இந்த உலகமே, பிணவாடையால் நாற்றமெடுக்கப் போகிறது. ஆனால், இந்த போப்புகளுக்கு, மனித இனத்தைக் காப்பாற்றுவதில் கொஞ்சம்கூட அக்கரை கிடையாது. எல்லாம் வெளிவேஷம். அவர்களுடைய அடிப்படை நோக்கம் என்ன வென்றால், எவ்வளவு பேர்கள் கிருஸ்துவர்களாக மாறி இருக்கிறார்கள் என்பதுதான். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் சக்தி வாய்ந்தவர்களாக இருக்கமுடியும். இது அரசியல்தனம் இல்லாமல், வேறென்ன?

இப்படி கிருஸ்துவ மதத்தின் தத்துவம் அனைத்தும் முட்டாள்தனமாக இருக்கும் பொழுது, அதை "மதம்" என்று அழைப்பது முட்டாள்தனமில்லையா?

அடுத்து, ஜீசஸ், ஒரு கன்னிப் பெண்ணுக்குப் பிறந்தார் என்ற கதை! இந்த உலகத்தில் உள்ள அனைத்து மருத்துவமும், இது நடக்கக் கூடியது அல்ல என்று அறிவிக்கின்றன. கிருஸ்துவர்களுடைய பழமையான அடிப்படைக் கருத்துகளில், இதுவும் ஒன்று. இதை நீக்கினால், கிருஸ்துவ மதத்தின் அஸ்திவாரமே ஆட்டம் கண்டுவிடும்!

மனிதனின் பிரக்ஞை நிலையை (Consciousness) உயர்த்த அவர்கள் எந்த முறையையும் இந்த உலகுக்கு அளிக்கவில்லை. அவைகள் விழிப்பு நிலை பெற்ற, ஞான மடைந்த உயர்ந்த ஆன்மீக நிலையைக் கண்ட, எந்த மனிதனையும் உண்டாக்கவில்லை. ஆனால் அவர்கள் வசம், 700 மில்லியன் கத்தோலிக்க மக்கள் இருக்கிறார்கள்! அவர்கள் அனைவரிடத்திலும் முட்டாள்தனமான கொள்கைகள், நம்பிக்கைகள்தான் நிரம்பி இருக்கின்றன. அவர்களிடம் கண்ணிருந்தும், பார்க்க முடியவில்லை, காது இருந்தும், கேட்க முடியவில்லை. நீங்கள் ஏதாவது மாற்றுக் கருத்து சொன்னாலும், உடனே அவர்கள் உங்களை சிலுவையில் அறைந்து விடுவார்கள்!

ஜீசஸை சிலுவையில் அறைந்தது, தவறு என்று சொன்னாலும் இதைப் போல வேறு உண்மையை எடுத்துச் சொன்னால், உங்களைச் சிலுவையில் அறையத் தயங்கமாட்டார்கள் !

என்னுடைய பேச்சுக்களில் ஒன்றில், “இந்த உலகத்திலேயே மிகவும் அருவருப்பான, அசிங்கமான செய்திகள் பைபிளில்தான் இருக்கின்றன. அது மிகவும் புனிதமற்ற புத்தகம். அதில் உள்ள 500 பக்கங்களும், காமம் நிறைந்ததாகவே இருக்கின்றன” என்று சொன்னேன். இதைக்கேட்ட, அமெரிக்காவில் உள்ள என் நண்பர் ஒருவர், பைபிளில் உள்ள அந்த 500 பக்கங்களைத் தனியே எடுத்து, ‘தரமற்ற புனிதப் புத்தகம்’ (Ex-Rated Holy Bible) என்று அச்சிட்டு, ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட்டார்! இப்பொழுது கான்பூர் நீதி மன்றத்திலிருந்து எனக்கு ‘சம்மன்’ வந்திருக்கிறது! 10 கிருஸ்துவ அமைப்புகள் என் மேல் வழக்குத் தொடுத்திருக்கின்றன. அதாவது, நான் அவர்களது மத நம்பிக்கையை, மத உணர்வை இழிவுபடுத்தினேன் என்று.

மக்கள் இவ்வளவு குருடர்களாக இருப்பார்கள் என்று என்னால் நம்பவே முடியவில்லை. உங்களுடைய மத நம்பிக்கையை, புண்படுத்தி இருந்தால், அது உங்கள் புனித பைபிளைத்தவிர வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. அதற்கு நான் என்ன செய்வேன்? நீங்கள்தான், உங்கள் அரசாங்கத்திடம் சொல்லி பைபிளைத் தடைசெய்யவேண்டும்! அல்லது காமமும், அருவருப்பும் (Pornography) நிறைந்த புத்தகக் கூட்டத்தில், அதையும் சேர்க்க வேண்டும் என்று நீங்கள்தான் சிபாரிசு செய்ய வேண்டும்!!

நானாக எதையும் சொல்லவில்லை. இருப்பதைத்தானே சொல்லுகிறேன். அந்த 10 கிருஸ்துவ அமைப்பாளர்கள் முதலில் அந்த 500 பக்கங்களைப் படித்துப் பார்த்திருக்க வேண்டும். நான் சொன்னது உண்மைதானா என்று சரிபார்த்திருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், நாளைக்கு நீதிமன்றத்தில் அவர்கள் முட்டாள்கள் போல் நிற்க வேண்டி வரும்!.

இப்பொழுது இவர்கள் எல்லா நாடுகளிலும், 'ஓரினச் சேர்க்கை' (Homo sexuality)யை குற்றம் என்று பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். மக்களைக் கலவரம் செய்யத் தூண்டுகிறார்கள். ஆனால், 6வது போப் பாகியபால் (Pope Paul; The sixth), ஓர் ஓரினச் சேர்க்கையாளர் என்று இந்த உலகம் முழுவதற்கும் தெரியும்! அவர் போப் பதவிக்கு வருவதற்கு முன், மிலானில் கார்டினலாக (Cardinal of Milan) இருந்தார். அப்பொழுது, அவர், ஒரு அழகிய பையனோடு எப்பொழுதும் சுற்று வதைக் கண்டு, அந்த மிலான் நகரமே ஆச்சரியமும், அதிர்ச்சியும் அடைந்தது. இப்படியெல்லாம் செய்திகள் இருந்தும், அவர் எப்படி போப் பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டார் என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. எப்பொழுது அவர் வாட்டிகளின் போப் ஆனாரோ, அன்றே, தன் காதல் பையனை (Boy-Friend) அழைத்து, தன் உதவியாளனாக நியமித்துக் கொண்டார்! சாதாரணமாக, இங்கு ஒரு பெண்தான் நியமிக்கப்படுவது வழக்கம். ஆனால், இப்பொழுது அதை இவர் மாற்றிக் கொண்டார். ஆனால், அப்பொழுதும் ஒரே கதைதான், இப்பொழுதும் ஒரே கதைதான்!.

இதில் ஆச்சரியம் என்னவென்றால், இதற்கு வாட்டிகனிலிருந்து எந்த மறுப்பும் வெளிவரவில்லை! அவர்களால் அதை எப்படி மறுக்க முடியும்? ஆனால், நீங்கள் அதைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னாலும், நீங்கள் போப்புக்கு எதிராகப் பிரச்சாரம் செய்கிறீர்கள் என்று உங்கள் மேல் குற்றம் சுமத்திவிடுவார்கள். நான் போப்புக்கு எதிரி அல்ல. ஆனால், நான் உண்மையின் பக்கம் இருக்கிறேன். அவ்வளவுதான். ஒருக்கால், இந்தப் பழக்கம், மேரியின் கன்னித்தன்மையிலிருந்தும், ஜீசஸின் பிறப்பிலிருந்தும் உண்டானதோ?!

ஒரு நிகழ்ச்சி. இதை ஒரு எதிர்காலக் கதை என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில் போலக் (Polak) போப்புகள் மிகவும் மெதுவாகத்தான் இறப்பார்கள். ஆனால் சாதாரணமாக போப்புகள், அந்தப் பதவிக்கு வந்து ஓரிரு வருடங்களிலேயே இறந்துவிடுவார்கள். பெரும்பாலும் அப்பொழுது அவர்களுடைய வயது 75 லிருந்து 78 வரை இருக்கும். ஆனால், இவர்களுக்கு போலக் போப்புகளைப் பற்றித் தெரியாது. அவர்களும், தன்னைப் போலவே, பதவிக்கு வந்து சிறிது காலத்திலேயே இறந்துவிடுவார்கள் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த போலக் போப் இறப்பைப் பற்றியே மறந்துவிட்டார்! அவர், தன்பதவியை நன்றாக அனுபவித்துக் கொண்டு இருந்தார். இதைப் போல, வேறு எந்தப் போப்பும் அனுபவித்ததில்லை.

இந்த போப் தொடர்ந்து உலகத்தைச் சுற்றிக் கொண்டே இருந்தார். தலைமைப் பீடமான வாட்டிகன் கடனில் மூழ்கியது. ஆனால், அவர் சுமார் 9 மில்லியன் டாலர்களை, தன் சுற்றுப் பயணத்திற்காக செலவிட்டார்! கடைசியாக அவர் சென்றது ஆஸ்திரேலியாவுக்கு. அதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்தான், பிரிட்டனின் இளவரசி அங்கு விஜயம் செய்திருந்தார். ஆனால், இளவரசியின் வருகைக்குச் செலவிட்டதை விட, போப்பின் விஜயத்திற்கு செலவிட்டது மிகவும் அதிகம். இவர்கள்தான் “ஏழைகளே! ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள்” என்று பிரச்சாரம் செய்பவர்கள்!

கடைசியில், ஒரு நாள் அந்த போலக் போப்பு இறந்து விட்டார். பிறகு எப்பொழுதும் போல ஆடம்பரமாக, அவர் சொர்க்கத்திற்குச்

சென்றார். சொர்க்கத்தின் முத்துப்பதித்த வாயிலில், செயின்ட் பீட்டரால் (Saint Peter) தடுத்து நிறுத்தப்பட்டார். அவர், “என்ன, கேள்வி முறை இல்லாமல் உள்ளே நுழைகிறாய்? முதலில் நீ யார் என்று சொல்” என்றார்.

போப் சிறிது அதிர்ச்சி அடைந்து, “நீ பூமியில் இருக்கும் பொழுது, நான் உன்னுடைய போப்பாக இருந்தேன் என்பதை மறந்து விட்டாயா? உன்னுடைய பிரதிநிதியாக இருந்தேன் என்பது உனக்குத் தெரியாதா?”

“போப் பிரதிநிதி? நீ என்ன சொல்லுகிறாய்? நான் அப்படி எதுவும் கேள்விப்பட்டதே இல்லையே?”

போப், சிறிது குழப்பம் அடைந்து, “சரி. பரவாயில்லை. நான் வந்திருப்பதாக கடவுளிடம் சொல். என்னை உள்ளே விட, அவர் உனக்கு உத்திரவு கொடுப்பார்” என்றார்.

செயின்ட் பீட்டர் போனில், கடவுளிடம், “தலைவரே, இங்கு போப்பு என்று சொல்லிக் கொண்டு ஒருவன் நிற்கிறான். உங்களுக்கு அவனைத் தெரியுமா?”

கடவுள், “அப்படி யாரையும் நான் கேள்விப்பட்டது இல்லை!” என்றார். இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த போப், “என்ன விசித்திரம்! சரி. ஜீசஸிடம் என்னைப் பற்றிக் கேளுங்கள். அவருக்குத் தெரியும் நான் யார் என்று”.

செயின்ட் பீட்டர், “ஹே சோனி! இங்கு ஒருவன் போப் என்று சொல்லிக் கொண்டு நிற்கிறான். உனக்கு அவனைத் தெரியுமா?”

ஜீசஸ், “தெரியாது!”

“மிஸ்டர் போப், உங்களை உள்ளே விட முடியாததற்கு வருந்துகிறேன். இங்கு யாருக்குமே, உங்களைப் பற்றித் தெரியவில்லை.”

“என்ன இப்படி அவமானப்படுத்தித் திருப்பி அனுப்ப முடியாது. நான் போப்தான். வேண்டுமானால், அந்த புனித ஆவியை (Holy Ghost) யை கேட்டுப்பாருங்கள். அதற்கு என்னை நிச்சயமாகத் தெரியும்” என்று மன்றாடினார்.

செயின்ட் பீட்டர் அந்த புனித ஆனியிடம், “ஹே ஸ்பூக் (Spook)! இங்கு ஒருவன் போப் என்று சொல்லிக் கொண்டு நிற்கிறான். உனக்கு அவனை மிக நன்றாகத் தெரியும் என்றும் சொல்லுகிறான்!”

அந்தப் புனித ஆனி, “போப்! ஓ, எனக்கு அவனைத் தெரியும். அவன்தான் எனக்கும், மேரிக்கும் (Mary) தொடர்பு இருந்ததாகப் பிரச்சாரம் செய்தவன். அவனை உதைத்து வெளியே அனுப்பு” என்று கோபமாகக் கத்தியது!!

இந்த மதம், இப்படிப்பட்ட அசிங்கமான ஜோக்கை ஆதாரமாக வைத்து செயல்படுகிறது!

விஷயத்துக்கு வருவோம். இந்த ரெவது போப் பால், தன்னுடைய முன்னோடியாகிய முதலாம் ஜான் பால் போப்பின் வரிசையில் வந்தவர். இந்த முதலாவது போப்பு மிகுந்த புத்திசாலி. மற்றும் தாராள மனப் பான்மையுடையவர். அப்பொழுது பல பிஷ்ப்புகளும், கார்டினல்களும், மாசோனிக் விடுகளில் (Masonic Lodges) அங்கத்தினர்களாக இருந்தார்கள். அது பெரும் பணக்காரர்கள் தங்கும் விடுதி. இதற்கு கத்தோலிக்க சர்ச் தடைவிதித்து இருந்தது. இது குறித்து அறிய, முதலாம் போப்பு ரகசிய விசாரணையை மேற்கொண்டார்.

அந்த விடுதியில் பல ரகசியமான சடங்குகள் நடந்தன. அவைகளில், உடலுறவு இன்பம் மற்றும் பல அருவருப்பான சங்கதிகள் மிக ரகசியமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. அந்த ரகசிய விசாரணையில், வாட்டிகனின் பொறுப்பு வாய்ந்த பல அதிகாரிகளும் மற்றும் பல பிஷ்ப்புகளும் ஈடுபட்டு இருப்பதைக் கண்டறிந்த போப், அவர்களை நீக்க உத்தரவு போட்டார். இந்த வெளி வேஷத்தைப் பார்த்தீர்களா? இவர் தான், கிருஸ்துவப் பாதிரியார்கள் யாரும் அந்த விடுதியின் அங்கத்தினர்கள் இருக்கக்கூடாது என்று சட்டம் போட்டவர். அப்புறம் என்ன நடந்தது தெரியுமா?

இப்படி இந்த முதலாவது போப் உத்தரவு போட்டதும், கத்தோலிக்க சர்ச்சுகள் அதிர்ச்சி அடைந்து, இந்த போப்புக்கு எதிராகக் கண்டனத் தீர்மானம் போட்டன! கிருஸ்துவ மத சரித்திரத்திலேயே, இப்படி ஒரு சம்பவம் நடந்தது இதுதான் முதல் தடவை. இந்த போப்பு வரிசையில்,

இவர் ஒருவர்தான், புத்திகூர்மையும், மனிதாபிமானமும், நியாய நோக்கும் கொண்டவராகத் தெரிகிறது.

அடுத்து இவர் என்ன செய்தார் தெரியுமா? வாட்டிகளில் உள்ள வங்கிக் கணக்கையெல்லாம் சரிபார்க்க உத்திரவு பிறப்பித்தார். அப்பொழுது ஒரு அதிர்ச்சி தரும் விஷயம் வெளிவந்தது. அதாவது, மாபியா (Mafia) போதை மருந்து கடத்தல் மூலம் பலகோடி டாலர்கள் ஒவ்வொரு வருடமும் பேங்கில் சேர்ந்திருப்பது தெரிய வந்தது!

இவைகள்தான், உங்களது மதக் கூடாரத்தின் லட்சணம்! இந்த வாட்டிகள் வங்கி அனைத்தும் போப்பின் அதிகாரத்தில் உள்ளது! இப்பொழுது என்ன புரிந்து கொண்டீர்கள்? இந்த கிருஸ்துவ பாதிரியார்களை விட, சக்தி வாய்ந்த போதை மருந்து கடத்தல் கும்பல், இந்த உலகத்தில் வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. இவர்கள்தான் போதைப் பழக்கத்துக்கு எதிராகப் பிரச்சாரம் செய்பவர்கள்!

அடுத்து இவர், கத்தோலிக்க சர்ச்சுகள் கர்ப்பத்தடையை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று அவர்களது கூட்டம் ஒன்றில் எடுத்துரைத்தார். என்னைப் பொருத்த வரையில், இந்த போப்புதான், உண்மையிலேயே நிலைமையை பூரணமாகப் புரிந்துகொண்டவர் என்று நினைக்கிறேன். அந்தக் கர்ப்பத்தடை மாத்திரைக்கு "கத்தோலிக்க மாத்திரை" (Catholic pill) என்று பெயரிட்டார். பிறகு என்ன நடந்தது தெரியுமா? இந்த உத்திரவுகளெல்லாம் சரியாக அமல்படுத்தும்முன்பே, புரியாத வகையில் அவர் இறந்து கிடந்தார். ஆமாம். அவரை கொலை செய்து விட்டார்கள்! ஆனால், வாட்டிகளில் உள்ள மேலதிகாரிகள், அவர் இருதயம் வேலை செய்யாததால் (Heart attack), திடீரென்று இறந்துவிட்டார் என்று அறிக்கை விட்டனர். ஆனால், அவருடைய தனிப்பட்ட டாக்டர், அவருக்கு அப்படி ஒன்றும் இருதய வியாதி இல்லை, அவருடைய இருதயம் சரியாகவே இருந்தது என்றார். இது சம்பந்தமாக, இந்த டாக்டரை அழைத்து வரச் செய்து, கடைசிவரை அவர் உடலை, அந்த அதிகாரிகள் காட்டவே இல்லை. இதுதான் மிகவும் கவனிக்கத்தக்கது. அது மாத்திரமல்ல. அவர் உடலை, பிரேத பிரிசோதனைக்கு உட்படுத்த முடியாது என்றும் கூறி விட்டார்கள். இதுவரை, அவருடைய இறப்புச் சான்றிதழ் (Death Certificate) வழங்கப்படவில்லை!

அதாவது, அரசாங்க நியதிப்படி அவர் இன்னும் உயிரோடுதான் இருக்கிறார்! அவர் இறந்ததும் என்ன செய்தார்கள் தெரியுமா? உடனே அவர் உடலைப் பாதுகாப்பதுபோல், பல ரசாயனங்களை உள்ளே செலுத்திவிட்டனர். அப்படி செலுத்தினால், உள்ளே சென்றிருக்கும் விஷத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது! அதற்குப் பிறகு பிரேத பரிசோதனை நடந்தது என்று சொல்கிறார்கள். அதனால், என்ன பிரயோஜனம்? இந்த நிகழ்ச்சிகளால், அவரை விஷம் வைத்து கொன்றது தெளிவாகப் புரிய வில்லையா? அவர் இறக்கும் பொழுது, அவர் கையில் வைத்திருந்தது அவரது கடைசி மரண சாசனம் (Will) என்று, அவருக்கு மிக நெருக்கமானவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

அதாவது, நடு ராத்திரியில், தான் விஷத்தினால் இறக்கப் போவதை அறிந்து, உடனே வேகமாக அதை அவர் தயாரித்திருக்க வேண்டும். அல்லது தனக்கு என்ன நேர்ந்தது என்று அதில் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும், எப்படியெல்லாம் தனக்கு எதிராகச் சதி செய்தார்கள் என்று விளக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், அவர் இறந்தது தெரிந்ததும், அந்த சாசனம் மற்றும் மருந்துபாட்டில்கள் அனைத்தும் அகற்றப்பட்டு மறைந்துவிட்டன! ஏனெனில், அவர் தினசரி அருந்தும் மருந்தோடு, விஷத்தையும் கலந்து வைத்திருந்தனர்.

அவர் எப்பொழுதும் போல் மருந்தோடு கலந்த அந்த விஷத்தையும் சேர்த்து அருந்தியிருக்கிறார். ஆகவேதான், அவருடைய சகல மருந்துபாட்டில்களையும் உடனே அப்புறப்படுத்திவிட்டனர்.

இன்னொரு மிகவும் ஆச்சரியமான, அதிர்ச்சிதரக்கூடிய விஷயம் என்ன தெரியுமா? அவரது இறந்த உடலைப் பார்ப்பதற்கு முன்பே, உடலைப் பாதுகாக்க, வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுவிட்டன என்பதுதான்! அதாவது, உள்ளே சென்ற விஷத்தை மறைப்பதற்கான ஏற்பாடுகள்!! எல்லாம் முன்னேற்பாடாக மிகவும் தயாராக வைத்திருந்தார்கள். ஆகவே, இது எதிர்பாராத இறப்பு இல்லை. படுகொலை.

அடுத்ததாக வந்த இரண்டாவது போப் பால் ஜான், உடல் ரீதியாக கர்ப்பம் தரிக்காதபோது ஆண்-பெண் சேர்க்கைகளை ஆதரித்து, மற்றைய கர்ப்பத்தடை சாதனங்களை தடைசெய்தார். மசோனிக் விடுதியில் அங்கத்தினராவதற்கு தடைசெய்யப்பட்ட உத்திரவை ரத்து

செய்தார். அதுமட்டுமல்ல. வாட்டிகன் வங்கியின் தலைமை அதிகாரியான மார்சிங்கஸை (Marcinkus) ஆர்ச்சிபிஷப் (Archbishop) பதவிக்கு உயர்த்தினார்! அடுத்து தன்னுடைய ஆலோசனைக் குழுவில், அவரையும் ஒரு அங்கத்தினராக்கினார். இந்த மனிதன், மாபியா ஹீரோயின் (Heroin) போன்ற போதை மருந்து கடத்தல் மன்னன்! இவனால்தான் வாட்டிகனுக்குக் கோடிக்கணக்காக பணம் சேர்ந்தது.

1982ல், ஒரு இத்தாலிய வங்கி வீழ்ந்துவிட்டது. இது எதனால் என்றால், இந்த ஆர்ச்சிபிஷப் மார்சிங்கஸ், ஒரு பெரிய போதை மருந்து கடத்தல் மோசடி செய்ததுதான். அவனுடைய வியாபார நண்பர்களில் ஒருவன், பிறகு லண்டனில் உள்ள ஒரு பாலத்தின் கீழ் தூக்குப் போட்டுக் கொண்டு இறந்தான். அடுத்து, இன்னொரு கூட்டாளி, அங்குள்ள காவல் துறை மேலதிகாரியை கொலை செய்ய முயன்றதாக பொய் சொல்லி, ஜெயிலில் அடைத்து, உணவுடன், சயனைடு (Cyanide) கலந்து கொடுத்து கொல்லப் பட்டான். இவர்கள் இரண்டு பேருக்கும், மேன்மை பொருந்திய ஆர்ச் பிஷப்பின் மோசடி வேலைகள் நன்றாகத் தெரியும். ஆகவேதான், இருவரும் கொல்லப்பட்டார்கள்.

அடுத்து, ரகசிய விசாரணை செய்து, இத்தாலி அரசாங்கம், இந்த மோசடிப் பேர்வழியைப் பிடிக்க வாரண்ட் (Warrant) பிறப்பித்தது. ஆனால், வாட்டிகனில் மட்டும் தனி அரசாங்கம். அதாவது எட்டே சதுர மைல் கொண்ட இடத்துக்கு தனி அரசாங்கம்! அதற்குத் தலைவர் போப்! அந்த அரசாங்கத்தில் தலையிட, இத்தாலி அரசாங்கத்துக்கு அனுமதியில்லை. இந்த மனிதன், வாட்டிகனில் உள்ளே மறைந்து வசித்தான். வாட்டிகனை விட்டு வெளியே வரவேயில்லை. இதற்கு தலைவர் போப் பும் உடந்தை! இந்த கைது பண்ணக்கோரும் உத்திரவு (Arrest Warrant) வாட்டிகனுக்கு உள்ளே செல்ல முடியவில்லை.

இவர்கள்தான் உங்களது கிருஸ்துவ மதத்தலைவர்கள்!!

நான் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட மதத்துக்கு (Organised Religion) எப்பொழுதும் எதிரிதான். ஏனெனில், எப்பொழுது மதத்தன்மை, ஒரு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட மதமாகிறதோ, அப்பொழுதே அங்கு தன்னலம்

தலைதூக்க ஆரம்பித்துவிடுகிறது. பிறகு, மதத்தன்மை மறக்கப்பட்டு விடுகிறது. மற்ற விஷயங்கள் முக்கியமாக்கப்பட்டு விடுகின்றன. ஆனால் உண்மையும், உண்மையைத் தேடுதலும், உங்களுடைய முழு சக்தியை எதிர்பார்க்கின்றன. வேறு எந்த வகையிலும் அதை அடைய முடியாது.

ஒழுங்கு படுத்தப்பட்ட மதத்திற்கும், ஒரு ஜெயிலுக்கும் எந்த வித்தியாசமும் கிடையாது. அது ஏற்கெனவே தயாரித்து இருக்கும் விதி முறைகளை, நீதி போதனைகளை (Doctrines) உங்களுக்கு அளிக்கிறது; இல்லை, திணிக்கிறது! நீங்கள் வேறு எதுவும் செய்ய வேண்டாம். அதை அப்படியே நம்பி கடைப்பிடித்தால் போதும். அது தர்க்க ரீதியானதா, பகுத்தறிவுக்கு உட்பட்டதா என்று ஆராயக்கூடாது. பரீட்சித்துப் பார்க்கக் கூடாது. யார் கண்டது? உங்களில் யாராவது தீவிரமாக, பிறகு அதை எதிர்த்தால்?!

ஆனால், இதைப் போன்று தயாரித்து அளித்த நீதி போதனைகள், உங்களை ஞான நிலைக்கு ஒருக்காலும் அழைத்துச் செல்லாது. இதை நன்றாக ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அவைகள் உங்களை ஒரு பண்டிதனாக்கலாம். ஆனால், அவைகள் உங்களை ஒரு நுண்ணறிவு படைத்தவனாக ஆக்காது. உங்களிடம், அது எந்த ஆன்மீக உந்துதலையும் ஏற்படுத்தாது. அது உங்களிடம் கடவுள் தன்மையைப் பற்றி கொஞ்சங்கூட விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தாது.

நான் ஏன் இந்த போப்புகளைக் கண்டனம் செய்கிறேன் என்றால், இவர்கள் ஒரு மதத்திற்கு மாத்திரம் தலைவர்களாக இல்லை. ஒரு அரசாங்கமே இவர்கள் கையில் இருக்கிறது. ஒரு ரிசுர மைல் கொண்ட இடம், ஒரு தனிநாடு. அதற்கு ஒரு தலைவன்! ஆனால், உலக நாடுகள் வெட்கமின்றி, இதை அங்கீகரித்து இருக்கின்றன! இதுதான் வேடிக்கை! யு. என்னில் (U.N.) இந்த நாட்டுப் பிரதிநிதி அங்கம் வகிக்கிறார். பலநாடுகளில், இந்த வாட்டிகனிலிருந்து தூதுவர்கள் (Ambassadors) நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, நன்றாக ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். மதத்தன்மை அல்லது மதம் என்பது எப்பொழுது உயர்வானதுதான். அரசியல் என்பது

எப்பொழுதும் கீழானதுதான். எப்பொழுது உயர்வானதும், தாழ்வானதும் கலக்கிறதோ, அப்பொழுது உயர்வானது அசுத்தப்படுத்தப்படுகிறது. உயர்வானதுதான் எப்பொழுதும் அதன் உயர்வான தன்மையை இழக்கும். கீழானது எதையும் இழப்பதில்லை. ஏனென்றால், அது கீழான நிலையில் இருப்பதால், அதற்கும் கீழே செல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அது எவ்வளவு கீழான நிலையில் இருக்க வேண்டுமோ, அந்த நிலையில்தான் அது இருக்கிறது.

ஆகவே, மதமும், அரசியலும் ஒன்று சேரவே கூடாது. அவைகள் தனித்தனியாகவே இயங்கவேண்டும். ஆனால், எப்பொழுது மதத் தன்மை, ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட மதமாகிறதோ, அப்பொழுதே அது அரசியலாகிவிடுகிறது. ஆகவேதான், மதத்தன்மையை ஒழுங்குபடுத்தக் கூடாது என்று கூறுகிறேன். அது ஒவ்வொரு டைய தனிப்பட்ட தேடுதலாக, தனிப்பட்ட விஷயமாகவே இருக்க வேண்டும். இந்த வகையில் ஒருவனுடைய தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தில் யாரும் தலையிடக்கூடாது. அப்பொழுதுதான், அவன் தன் சுய முயற்சியாக தன்னுடைய சுதந்திர இறக்கைகளை விரித்து, மேலே மேலே பறந்து சென்று சூரியனையும் கடக்க முடியும். அவனுக்கு எந்த விலங்கையும், எந்தக் கட்டுப்பாட்டையும், எந்தத் தடங்கல்களையும் விதிக்கக் கூடாது.

எந்த இதயம், பரிசுத்தமாக, சுதந்திரமாக, எந்த வித கொள்கை, கோட்பாடுகள் இன்றி வெறும் நம்பிக்கை மற்றும் மூடக் கொள்கைகள் அற்று, சர்ச்சகளும், மருதிகளும் குறிக்கிடலாம் இருக்கிறதோ, அந்த இதயத்தில்தான் மதத்தன்மை உண்மையாக மலரும்.

நான் இந்த வகையான மதத்தன்மையைத்தான் இந்த உலகம் முழுவதிலும் எதிர் பார்க்கின்றேன். கிருஸ்துவனாகவோ, கத்தோலிக் கனாகவோ, ஹிந்துவாகவோ மற்றும் முகமதியனாகவோ அல்ல. இது மிகவும் மேலோட்டமானது.

கீழ்க்கண்ட சிறிய, எளிய உண்மைகளை உங்களால் பார்க்க முடிய வில்லையா? நேர்மை, நாணயம், உண்மை என்பது பொதுவானது. அது ஒரு கிருஸ்துவனுக்கோ, அல்லது ஒரு ஹிந்துவுக்கோ உரிமையானதல்ல.

உண்மை என்பது உண்மைதான். கிருஸ்துவ உண்மை, முகமதிய உண்மை என்று அதை வித்தியாசப்படுத்த முடியாது.

அன்பு என்பதும் பொதுவானதுதான் அதைப்போல கருணை என்பதும் கருணைதான். அதை கிழக்கத்திய அன்பு என்றும் மேற்கத்திய அன்பு என்றும் வித்தியாசப்படுத்த முடியாது. அதைப் போல கருணை என்பதும் ஒரு நாட்டுக்கு, ஒரு இனத்துக்கு உரியது அல்ல. அது எந்த பூகோள அமைப்பையும் சார்ந்தது அல்ல. எந்த சரித்திரத்தையும் சார்ந்தது அல்ல. ஒரு விழிப்புணர்வு பெற்ற மதத்தன்மை வாய்ந்த மனிதனின் வெளிப்பாடுகளே இவைகள் எல்லாம்.

நீங்கள் ரசாயனத்தை (Chemistry), கத்தோலிக்க ரசாயனமா அல்லது புராட்டஸ்டண்ட் (Protestant) ரசாயனமா என்று கேள்வி கேட்ப தில்லை. நீங்கள் ஒரு டாக்டரிடம் சென்று மருந்து வாங்கும் பொழுது, அது ஹிந்து மருந்தா அல்லது புத்த மருந்தா என்று நினைப்பதில்லை. அதைப் போலத்தான் பெளதீகத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறீர்கள். இல்லையா? அப்படியே, தியானத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். அதுவும் விஞ்ஞானப் பூர்வமானதுதான்.

உங்களுடைய அகநிலை அமைதி என்பது, சுத்தமான அமைதி நிலைதான் (Pure Silence). அங்கே ஆயிரக்கணக்கான மலர்கள் மலருகின்றன. ஆனால், அவைகள் அனைத்தும் எந்த ஒழுங்குபடுத்தப் பட்ட அமைப்பையும் சார்ந்தது அல்ல. அவைகள் அனைத்தும் உங்கள் ஆன்மீகத்தேடுதலில் விளைந்த பயன் மற்றும் பரிசுகளே.

சகல ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட மதங்களும், மக்களிடமிருந்து உண்மையான மதத்தன்மையை அழிக்கவே முனைகின்றன. ஏனெனில், அவைகள் அனைத்தும் மக்களைத் தவறான வழியிலேயே செலுத்து கின்றன. அவைகள் எப்பொழுதும் மக்களை புறத்திலேயே தேடச் செய்கின்றன. அவர்களுடைய கடவுள்கள், எங்கேயோ ஆகாயத்தில் இருக்கின்றனர். உங்கள் கைகளை ஆகாயத்தை நோக்கிக் குவித்து பிரார்த்தனை செய்யும் பொழுது, அதைக் கேட்பதற்கு அங்கே யாரும் கிடையாது என்பதை நீங்கள் உணருவதே இல்லை.

உண்மையில், பிரார்த்தனை செய்யும் 'அது' உங்களிடமே உயிராக, மூச்சாக செயல்படுகிறது. அதுதான் நீங்கள் கும்பிடவேண்டிய கடவுள்.

ஆனால், நீங்கள் மட்டும்தான் அதை உங்களிடமே தேடிக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். உங்களுடைய பொய்த் தோற்றத்தின் அடியில், அது மறைந்திருக்கிறது. உங்களது கள்ளம் கபட மற்றதன்மையில், அதைக் கண்டுபிடியுங்கள். வாழ்க்கை என்பது எப்போதும் ஆனந்த மயம், அது ஆடல் பாடல், கொண்டாட்டம் நிறைந்தது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள்.

அந்தக் கொண்டாட்டத்தின் இறுதியில் நன்றியுணர்வால் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிவீர்கள். அந்த ஆனந்தக் கண்ணீர், ஒரு மதத்தைச் சார்ந்தது என்று என்னால் எப்படி நம்ப முடியும்? அது ஒரு தனி மனிதனுடைய இதயத்தைச் சார்ந்தது. அது இந்த பிரபஞ்ச உயிர்த்தன்மைக்குச் சொல்லும் நன்றி உணர்வாக, கடல்மடை திறந்தாற்போல் வெளிப்படுவது.

The Hidden Splendour.

4. “அமைதியும் போரும்”

(Peace and war)

“அன்புள்ள ஒஷோ, இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்திற்குப் பிறகு, அரசியல் ரீதியாக, அமைதியை நிலை நாட்டிய பிறகு, இந்த அரசியல் வாதிகள் என்னதான் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்?”

அமைதி என்பது ஒருக்காலும் கிடையாது. சரித்திரத்தைப் புரட்டினால், எப்பொழுதும் இரண்டு காலகட்டங்கள்தான் இருக்கின்றன. ஒரு கால கட்டத்தில், போர். அடுத்த கால கட்டத்தில், அமைதி என்ற போர்வையில், அடுத்த போருக்கு ஆயத்தங்கள்தான் நடக்கின்றன! அதைத்தான், நாம் அமைதி என்று எடுத்துக் கொள்கிறோம். இது உண்மையான அமைதி நிலை இல்லை. நீங்கள், யுத்தத்திற்குப் பிறகு அமைதி ஏற்பட்ட நிலையில், இந்த அரசியல்வாதிகளுக்கு என்னதான் வேலை என்று கேட்கிறீர்கள்.

இந்த அரசியல்வாதிகள் போருக்கு முன், என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்களோ, அதைப் போலத்தான் போருக்குப் பின்பும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது ஒரு நாட்டுக்கும் அடுத்த நாட்டுக்கும் கோள் மூட்டிவிடுவது, கலவரத்தைத் தூண்டிவிடுவது, எப்பொழுதும் நாட்டை ஒரு கட்டுப்பாடான இறுக்கமான சூழ்நிலையில் வைத்திருப்பது, மக்களின் பிரிவினையைத் தூண்டிவிடுவது, அதிக அளவில் அபாயகரமான ஆயுதங்களை ரகசியமாக உற்பத்தி செய்வது, சுருக்கமாகச் சொன்னால், எல்லா நாடுகளும் மூன்றாவது உலக மகா யுத்தத்திற்குத் தான் ஆயத்தங்கள் செய்கின்றன!

ஒரு சமயம், ஆல்பர்ட் ஈன்ஸ்டீனிம் (Albert Einstein), “நீங்கள் அணு சக்தியை உண்டாக்கியிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, மூன்றாவது உலக மகா யுத்தம் வந்தால், என்ன நடக்கும் என்று உங்களால்தான் சரியாகச்

சொல்ல முடியும். தயவு செய்து உங்கள் கருத்தைச் சொல்லவும்” என்று கேட்கப்பட்டது.

ஈன்ஸ்டின், தன் கண்களில் கண்ணீர் தழும்ப, மிக சோகமாக, “தயவு செய்து மூன்றாவது மகா யுத்தத்தைப் பற்றிக் கேட்காதீர்கள். அதைப் பற்றி நான் எதுவும் தீர்மானமாகக் கூற முடியாது. ஆனால், நீங்கள் நான்காவது உலக மகா யுத்தத்தைப் பற்றிக் கேட்டால், என்னால் பதில் கூறமுடியும்” என்றார்.

இதைக் கேட்ட பத்திரிகை நிருபர்கள் ஆச்சரியமும், அதிர்ச்சியும் அடைந்தனர். இவரால் மூன்றாவது யுத்தத்தைப் பற்றிச் சொல்ல முடியாத போது, எப்படி நான்காவது யுத்தத்தைப் பற்றிச் சொல்ல முடியும்?

இருந்தாலும், ஒரு நிருபர் அவரிடம், “சரி. அப்படியே நான்காவது உலக மகா யுத்தத்தைப் பற்றிச் சொல்லவும்” என்றார்.

“அதைப் பற்றி ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் என்னால் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். அதாவது நான்காவது யுத்தம் என்று ஒன்று நடைபெறவே மாட்டாது!” என்றார். அதாவது, மூன்றாவது மகா யுத்தம்தான் கடைசி யுத்தமாக இருக்கும். இந்த யுத்தத்திற்காகத்தான், எல்லா அரசியல்வாதிகளும் முயன்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது சமாதானம் என்ற போர்வையில்! இவர்களுடைய இந்த அருவருப்பான விளையாட்டை, உங்களால் கற்பனை பண்ணி பார்க்கக்கூட முடியாது.

நாம் ஒரு இருண்ட சூழ்நிலையை எதிர்கொள்ள இருக்கிறோம். இப்பொழுது எனக்கு ஒரு பழமொழி ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அதாவது, ‘இருளுக்குப் பின் ஒரு விடிவு’ உண்டு என்று. ஆனால், இப்பொழுது நம்மைச் சூழும் இந்த இருளுக்கு, விடிவு என்று ஒன்று இருப்பதாகவே தெரியவில்லை.

1945க்குப் பிறகு, உண்மையில் என்ன நடந்துகொண்டு இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். அதாவது, மக்களை முழுமையாக அறியாமையில் ஆழ்த்தியிருக்கிறார்கள். எந்த நிமிடத்திலும் வெடித்துச் சிதறும் ஒரு எரிமலையின் மேல் உட்கார்ந்தி

ருப்பது, அவர்களுக்குப் புரியவில்லை. அவர்கள் அற்ப காரியங்களில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையான அபாயகரமான பிரச்சினைகளை, அவர்களுக்குத் தெரியாமலேயே மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

‘இந்த மூன்றாந்தர நாடுகள், (Third World), 1945 வருடம் முதல், இன்றுவரை, 66 தேசங்களில் 150 சண்டைகள் நடத்திருக்கின்றன. ‘மூன்றாம்தர நாடுகள், என்றால் என்ன என்று அறிய நீங்கள் ஆவலாக இருப்பது எனக்குப் புரிகிறது. இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தில், அமெரிக்காவும், ரஷ்யாவும் உபயோகப்படுத்திய யுத்தத் தளவாடங்கள் அனைத்தும், அவர்களுடைய தற்போதைய நடைமுறைக்கு உதவமுடியாது. அந்த அளவுக்கு அவர்கள் தங்களுடைய யுத்தக் கருவிகளை மிக நவீனமாக்கிக் கொண்டு விட்டார்கள். அந்தப் பழைய தேங்கிய யுத்தக் கருவிகளை, ஏதாவது ஒரு நாட்டின் தலையில் கட்டவேண்டும். அப்படி விற்க வேண்டுமானால், போர் என்று ஒன்று உண்டாகவேண்டும். இல்லாவிட்டால், யாரும் வாங்கமாட்டார்கள்.

இந்த வகையில், பாகிஸ்தானுக்கு, அமெரிக்கா தன் பழைய யுத்தக் கருவிகளை விற்கிறது. ஆகவே, இந்தியா, ரஷ்யாவிடம் உள்ள பழைய கருவிகளை வாங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாகிறது. இவைகளைத்தான் மூன்றாந்தர நாடுகள் என்று அழைப்பார்கள். இவைகளினால், அமெரிக்காவிற்கும், ரஷ்யாவிற்கும் நல்ல வியாபாரம்!

இந்தியாவும், பாகிஸ்தானும் உண்மையிலேயே சமாதானமாகப் போகக் கூடாது என்பதில் இந்த இரு நாடுகளும் அதிக அக்கரை கொண்டுள்ளன! அப்படி எதும் நடந்தால், இவர்களது பழைய ஆயுதங்களை விற்க எங்கே செல்வார்கள்! கொஞ்சம் நஞ்சுமா? பலகோடி டாலர்கள் வியாபாரமாயிற்றே! ஆனால், வெளியில் மட்டும், சமாதான தூதுவர்களாக நடிப்பார்கள்! இந்த முட்டாள்தேசங்களும் இதை உண்மை என்று நம்பி, ஆயுதங்களை வாங்கிக் குவித்து, மக்களைப் பட்டினி போட்டு வதைப்பதை எங்குபோய் சொல்வது? உங்களுக்குத் தெரியுமா? வருடாந்திர பட்ஜெட்டில், சுமார் 75சதம், ராணுவ செலவுக்கே ஒதுக்கப் படுகிறது! ஆனால் நாம் நாகரீகம் அடைந்தவர்கள்!

சாதாரணமாக, போர் என்று வந்தால், அதனுடைய செயல்பாடும், பின் விளைவுகளும் சுமார் 3 வருடம் நீடிக்கும். இப்படி இருக்கும் பொழுது, அமைதி நிலை நாட்டப்பட்டது என்று எப்படிச் கூற முடியும்? அதாவது சராசரி 3 வருடங்களுக்கு ஒருமுறை 66 நாடுகளில், 105 போர் லீதம் நடந்திருக்கிறது என்றால், அமைதியைப் பற்றி, நீங்களே முடிவு செய்து கொள்ளுங்கள்! இந்தப் போர்களினால், சுமார் 1 கோடியே 60 லட்சம் மக்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தில் மாத்திரம் பல லட்சம் மக்கள் மடிந்திருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு, சமாதான காலம் என்று அழைக்கப்படும் இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில், பல சிறிய யுத்தங்களினால், பல லட்சம் மக்கள் அழிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதுதான் சமாதான காலமா, அமைதி நிறைந்த காலமா?

அரசியல் வாதிகள் எவ்வளவு தந்திரமாக இருந்தால், மக்கள் எவ்வளவு குருடாக இருந்தால், இதைப் பற்றி அறியாமல் இருக்க முடியும்! அவர்களுடைய சண்டையின் காரணம், மிகவும் அற்பமான வையாகத்தான் இருக்கும். சாதாரண ஒரு எல்லைக் கோட்டிற்காக வருடக் கணக்காகச் சண்டை போடுவார்கள். ஒரே மொழிபேசும் ஒரே இனத்தவர், ஒரு சிறு காரியத்திற்காக மூன்று தலை முறையாக சண்டை போட்டுக் கொண்டு இறந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சிறிது அமர்ந்து, நிதானித்து சிந்திக்கத் தொடங்கினால், அவர்களுடைய முட்டாள்தனத்தை மிகச் சுலபமாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அப்படி அவர்கள் சிந்திக்காதவாறு, அரசியல் வாதிகள், இடையில் புகுந்து குட்டையை குழப்பிக் கொண்டே இருப்பார்கள். அப்பொழுதுதான் வேலை இருந்து கொண்டே இருக்கும்!

16 மில்லியன் மக்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், ஒவ்வொரு பள்ளியிலும், கல்லூரியிலும் மற்றும் பல்கலைக் கழகத்திலும், மாணவர்களுக்கு எடுத்துரைப்பது என்னவென்றால், "நாம் அமைதியான கால கட்டத்தில் வசிக்கிறோம்" என்பதுதான். இந்த சிறுசிறு சண்டைகளால் இறந்தவர்களைவிட, உலக மகா யுத்தத்தில் இறந்தவர்கள் குறைவுதான். அதாவது சுமார் 6 மில்லியன் யூதர்கள்தான் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த அமைதியான காலகட்டத்தில் அதைவிட

மூன்று மடங்கு அதிகமான மக்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதுதான் அமைதியின் அடையாளமா?

இந்தப் போர்களில், பெரும்பான்மை, நமது ஆசிய கண்டத்தில்தான் நடைபெற்றன. இந்த வல்லரசுகள், தங்கள் போரை, பெரும்பாலும் வேறு நாட்டில்தான் வைத்துக் கொள்ளும்! அமெரிக்காவும், சோவியத் யூனியனும், தங்கள் போரை, ஆப்கானிஸ்தானில்தான் வைத்துக் கொண்டுள்ளது. ஏனெனில், அப்பொழுதுதான் ஆப்கானியர்கள் கொல்லப்படுவார்கள்! தங்கள் நாட்டு மக்கள் அல்ல! அதுமாத்திரமல்ல. இந்தப் போரில் ஆதாயம் அடைவது இந்த இரண்டு நாடுகள்தான். அவர்கள் தங்களுடைய போர் நிபுணர்களையும், பழைய ஆயுதங்களையும் அங்கு அனுப்பி, ஆப்கானியர்களுக்கு போரில் பயிற்சி கொடுத்து, அவர்களையே தங்களுக்குள் சண்டை செய்யச் சொல்லி, அவர்களையே அழித்துவிடுகிறார்கள்! இது எப்படி!

ஹிரோசிமாவுக்குப் பிறகு, முறையான சண்டையில் இதுவரை சுமார் 9 மில்லியன் மக்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். பழங்காலத்தில், போர் நடக்கும் பொழுது, சாதாரண மக்கள் கொல்லப்படுவது இல்லை. ஆனால், நாகரீகம் அடைந்த நாம் சண்டை போடும்பொழுது, அப்பாவி மக்கள் பல லட்சம் பேர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களில் சிறு குழந்தைகள் முதல், பெண்கள் வரை அடக்கம். இதுதான் பகுத்தறிவா? இதுதான் நாகரீகமா?

சில நாட்களுக்கு முன், ரோனால்ட்ரீகன், எந்தவித காரணமும் இல்லாமல், லிபியாவில் மக்கள் வசிக்கும் பகுதியில் குண்டுகளைப் போடும்படி உத்திரவிட்டான். அவனுடைய இலக்கு கடாஃபி (Gaddafi) என்பவர்தான். அவருக்கு நகரத்தின் உள்ளே மூன்று வீடுகள் உள்ளன. ஆகவே, அந்த மூன்று வீடுகளையும் தரைமட்டமாக்கவே இப்படி குண்டுகளை வீசச் செய்தான். இதனால், மற்ற வீடுகளும், மக்களும் பாதிப்பது பற்றி அவன் கவலை ஏதும் அடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. அப்படி குண்டு போடும் பொழுது, மற்றொரு பக்கம், கொலைகாரர்களை ஏவி, அவர் எங்கேயாவது குண்டுக்குத் தப்பி மறைந்திருந்தால்,

கொல்லும்படி கட்டளையிட்டிருக்கிறார். கடாஃபியோ அல்லது மற்றைய லிபியர்களோ, அமெரிக்கர்களுக்கு எதிராக எதுவும் செய்யவில்லை. இதில் கொல்லப்பட்டது கடாஃபியினுடைய மகள் தான். அமெரிக்கா, லிபியாவின் மீது குண்டு போடுவதற்கு, இங்கிலாந்து தன் நாட்டை, அதற்கு ஆயுதத் தளமாக வைத்து உதவி செய்தது. அந்த சமயம், நான் இங்கிலாந்து நாட்டின் விமானக் கூடத்தில் இருந்தேன். அப்பொழுது இங்கிலாந்து பார்லிமெண்ட், என்னை 6 மணி நேரத்துக்குமேல், அங்கு தங்க அனுமதி கொடுக்கவில்லை. ஏனென்றால், நான் ஒரு அபாயகரமான பேர்வழியாம்!.

இப்பொழுது போருக்கான பண ஒதுக்கீடு எவ்வளவு தெரியுமா? கிட்டத்தட்ட 700 பில்லியன் டாலர்கள், ஒரு வருடத்திற்கு! ஆனால், ஒவ்வொரு வருடமும், தொத்துவியாதி, உணவுப் பற்றாக்குறை மற்றும் சத்தற்ற உணவு காரணமாக 15 பில்லியன் மக்கள் உலகம் முழுவதும் இறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நிமிடமும், உணவுப் பற்றாக்குறை மற்றும் தடுப்பூசி இன்மை காரணமாக, 30 குழந்தைகள் இறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு நிமிடமும், இராணுவத்திற்காக இந்த உலக நாடுகள் 3 பில்லியன் டாலர்களை செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறது!.

இவைகளை சற்றே உற்று நோக்கினால், நாம் வாழ்வதற்கு பிரியப்படுவதாகவே தெரியவில்லை. தற்கொலை செய்து கொள்ள தீர்மானித்துவிட்டதாகவே முடிவு பண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இதைப் போன்ற ஒரு விரக்தியான நிலையில், மனிதன் வேறு எப்பொழுதாவது இருந்திருப்பானா என்பது சந்தேகமே.

அடுத்து, சாதாரண ஆரம்பக்கல்வி கூட இல்லாத நிலையில் சுமார் 250 பில்லியன் குழந்தைகள் உலகம் முழுவதும் இருக்கிறார்கள். அணுக்கதிரால் வேலை செய்யும் ஒரு நீர் மூழ்கிக்கப்பலுக்கு உண்டாகும் செலவும், 23 வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் உள்ள 160 பில்லியன் பள்ளிச் சிறுவர்களுக்கு, ஒரு வருடம் ஆகும் செலவும் சமம்! ஒரே ஒரு நீர் மூழ்கிக்கப்பல்! அமெரிக்காவும், ரஷ்யாவும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு

விட்டிருக்கும் நீர் முழிக்கப்பல்கள் இந்த உலகம் முழுவதும் ஆயிரக் கணக்கில் இருக்கும். ஒவ்வொரு நீர் முழிக்கப்பலில் இருக்கும் ஆயுதங்களின் சக்தி, இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தின் போது உபயோகித்த ஆயுதங்களின் சக்தியை விட, சுமார் 6 மடங்கு அதிகம். நம்முடைய குழந்தைகள் (உலகம் முழுவதும்) அனைத்திற்கும் படிப்பு, உடை, உணவு கொடுக்க, அவைகளுக்குச் செய்த செலவு மிகவும் சொற்பம் தான். ஆனால், நம்முடைய அரசியல் வாதிகளின் எண்ணங்கள் வேறு விதமானது. மக்கள், தங்களுடைய நடவடிக்கைகளில் தலையிடக் கூடாது. தங்களுக்கு மேலே யாரும் இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் ஒவ்வொரு அரசியல்வாதியின் உள் நோக்கமாகும்.

வருடத்திற்கு, 18 லிருந்து 20 மில்லியன் ஹெக்டர் அளவுக்கு உலகத்தில் உள்ள காடுகள் அழிக்கப்படுகின்றன. இது கிட்டத்தட்ட, கலிபோர்னியா மாநிலத்தில் பாதியாகும். அமெரிக்காவிலுள்ள மிகப் பெரிய மாகாணங்களில் கலிபோர்னியாவும் ஒன்று. இந்த நிலைமை நீடித்தால், இன்னும் 20 லிருந்து 30 வருடத்தில், எல்லா காடுகளும் முற்றிலும் அழிந்துவிடும். இதனுடைய பின்விளைவு மிகப் பயங்கரமானது. ஏனெனில், இந்த காடுகள்தான், உயிரினங்களுக்கு, பிராண வாயுவை (Oxygen) அளிக்கிறது. இவைகள் அழிக்கப்பட்டிடால், இந்த முக்கியமான வாயு, நமக்கு எங்கிருந்து, எப்படி கிடைக்கும்?

உயிரியக்கத்தில், நாம் வெளியே விடும் கரியமில வாயுவை (Carbon dioxide), தாவரங்கள் பகலில் உறிஞ்சிக் கொள்கின்றன. இப்படி தாவரங்கள் அழிந்துவிட்டால், ஏற்கெனவே வாயு மண்டலத்தில் அதிக அளவில் இருக்கும் கரியமில வாயுவின் அடர்த்தி, மிக அதிகமாகி விடும். இது வாயு மண்டலத்தின் மேற் பரப்பில் ஒரு கூரைபோல் மூடிக் கொண்டுவிடும். இதனால், பூமியின் சூரிய வெப்பம் அதிகமாகும். இப்பொழுது பூமியின் சூரிய வெப்பத்தின் அளவு, முந்தைய சராசரி அளவை விட, சுமார் 4 டிகிரி அதிகமாகும். இதுவே அபாய நிலையின் அறிகுறிதான். ஒரு கட்டத்தில், காடுகளே இல்லாவிட்டால், பூமியின் வெப்பம் மிக அதிகமாகிவிடும். இதன், பின் விளைவுகளில் முக்கியமாக இரண்டு செயல்கள் பூமியில் ஏற்படும் முதலாவது, பூமியில் உயிர்

வாழ்க்கை அரிதாகிக் கொண்டே போகும். இரண்டாவது, பூமியின் வடக்கு மற்றும் மேற்கு காந்தத் துருவத்தில் (Poles) படிந்துள்ள ஏராளமான பனிக்குவியல்கள், மற்றும் இமலயமலை, ஆல்ப்ஸ் மலை போன்ற பல மலைகளில் உள்ள பனிக்குவியல்களும் சேர்ந்து உருக ஆரம்பித்து விடும். இதனால் கடலின் நீர் அளவு சுமார் 40 அடி உயரம் அதிகமாகும். இதைத் தான் உலக அழிவு என்று சொல்லலாம். கிட்டத்தட்ட இந்த உலகமே நீர் பரப்பால் குழந்துவிடும்! இது ஒருக்காலும் வடியாது. இந்த மிகப் பெரும் ஆபத்தைப் பற்றி யார் சிந்திக்கிறார்கள்?

சில மாதங்களுக்குமுன், நான் நேபாளத்திற்குச் (Nepal) சென்றிருந்தேன். இந்த உலகத்திலேயே மிகவும் வறுமையான தேசம் என்று அதைத்தான் சொல்லலாம். அந்த நாட்டிற்கு வேறு வருமானம் இல்லாத காரணத்தால், அவர்கள், இமயமலையின் ஒரு பகுதியான தங்கள் காடுகளை, சோவியத் ரஷ்யாவுக்கு விற்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இவைகளை அழித்து அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? வேறு ஒன்றும் இல்லை. காகிதம் தயாரிக்கிறார்கள்!

இவ்வளவு செய்தித்தாள்கள் இந்த உலகத்துக்கு அவசியம்தானா? ஒவ்வொரு நாளும், கிட்டத்தட்ட ஒரே செய்திகள்தான் வெளி வருகின்றன. இடம், பெயர்தான் மாறுமே ஒழிய, செய்திகளின் அடிப்படைக் கருத்து ஒன்றாகவே தான் இருக்கும். இப்பொழுது செய்தித்தாள்களை விட, ரேடியோ, டி.வி. போன்றவைகள் மிகத் துரிதமாக செய்திகளைப் பரப்புகின்றன. தேவையில்லாமல், இப்படி காடுகளை அழிக்கத்தான் வேண்டுமா? வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஜனாதிபதி, மற்றும் பிரதம மந்திரி போன்ற அரசியல்வாதிகளின் படங்களும், அவர்கள் பிதற்றுவதும் அச்சில் முன்பக்கத்தில் வரவேண்டும் என்பதே அவர்களுடைய விருப்பமாகும்! இதனுடைய பின் விளைவுகளைப் பற்றி அவர்களுக்கு என்ன கவலை?

அடுத்து இன்னொன்றும் மிக முக்கியமானது. இப்படி ஒரு பக்கம் காடுகள் அழிந்து கொண்டே போகும்பொழுது, இன்னொரு பக்கம்,

மக்களின் ஜனத் தொகை 30லிருந்து 40 சதவீதம் அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது! அதாவது 5 பில்லியனிலிருந்து 7 பில்லியன் வரை! இவர்களுக்குத் தேவையான உணவு, தண்ணீர் இரட்டிப்பாகிவிடும். இவைகளை எப்படிச் சமாளிப்பது?

ஐநா சபை (United Nations)யின் அறிக்கை ஒன்று கூறுவதாவது “ஒரு வருடத்தில் சுமார் 20 பில்லியன் ஹெக்டேர் நிலம் தரிசாகிப் போய்க் கொண்டே இருக்கிறது. இதைத் தவிர, ஆயிரக்கணக்கான தாவர மற்றும் விலங்கு இனங்கள் ஒரு வருடத்தில் அழிந்து கொண்டே இருக்கின்றன. இது இன்னும் அதிகமாகுமே தவிர குறையாது” வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் வருடத்தில், 2லிருந்து 5 பில்லியன் மக்கள், பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளால், பல வியாதிகளுக்கு அடிமையாகிறார்கள். இந்த வகையில், வருடத்துக்கு 10,000 பேர்கள் இறக்கிறார்கள்.

இந்தியாவில் உள்ள பொருளாதாரத் திட்டக்கமிஷன் அறிவிப்பதாவது, “இந்திய கண்டத்தின் சுற்றுப்புறச் சூழல், மிகவும் அபாய கட்டத்தில் இருக்கிறது. நம்முடைய நிலத்தடி நீரில் வளமை குறைந்து கொண்டே போகிறது. ஆப்ரிக்காவில் என்ன நடக்கிறதோ, அந்த நிலைமையை, இந்தியா விரைவில் சந்திக்கக் கூடும்” என்கிறது.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், நம்முடைய ஜனத் தொகை கூடிக் கொண்டே போகிறது. நிலங்களின் செழுமை குறைந்து கொண்டே போகிறது. நீரின் வளமையும் குறைந்து கொண்டே இருக்கிறது. காடுகள் அழிக்கப்படுகின்றன. நேபாளம் மற்றும் பங்களாதேசில் உள்ள ஆறுகளில் ஒவ்வொரு வருடமும், வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்படுகின்றன. இதனால் ஆயிரக்கணக்கான மக்களும், கிராமங்களும் மறைந்து கொண்டே இருக்கின்றன. காடுகள் இல்லாவிட்டால், ஆற்றின் ஓட்டம் தடைபடாது, அது சீறிப் பாய்ந்து ஓடிவரும்பொழுது, பல கிராமங்கள் அழிக்கப்படும். பல உயிர்ச் சேதங்கள் ஏற்படத்தான் செய்யும். இவ்வளவு தண்ணீரை, கடல் ஒரே மூச்சில் உள் வாங்காது. ஆகவே, கடலில் சேரும் நீர், எதிர்த்து மீண்டும் கரைக்கே வரும்பொழுது, வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்படுகிறது. இதைப் பற்றி, இந்தியா மற்றும் நேபாள அரசியல் வாதிகளுக்கு என்ன கவலை? எதை முதலில் முக்கியமாகச் செய்ய வேண்டுமோ, அதைத்

தான் ஒரு தீர்க்கமான, அறிவுமிக்குந்த அரசியல்வாதி செய்ய வேண்டும், ஆனால், நம்முடைய அரசியல்வாதிகள்...!?

இந்தியா போன்ற ஒரு ஏழை நாட்டிற்கு, இவ்வளவு செய்தித் தாள்களும், பத்திரிகைகளும் அவசியமா? இதற்கு 150லிருந்து 200 வருடம் வரை வளர்ந்த மரங்கள் அழிக்கப்படுகின்றன என்பது ஏன் மக்களுக்குப் புரியவில்லை? இதைப் போல மரங்களை ஈடு செய்ய இன்னும் இரண்டு தலைமுறைகள் வேண்டும்.

சரி, அப்படி இந்த செய்திப் பத்திரிகைகளால் என்னதான் பயன்? அரசியல்வாதிகள் பசுத்தோல் போர்த்திய குற்றவாளிகள் என்றே சொல்ல வேண்டும். இவர்களுக்கு, ஜெயிலில் உள்ள, தண்டனை அடைந்த குற்றவாளிகள் எவ்வளவோ மேல்! இந்த ஜெயிலில் உள்ள குற்றவாளிகளை, அரசியலுக்கு மாற்றி, இப்பொழுது உள்ள அரசியல்வாதிகளை ஜெயிலில் அடைத்தால், அந்த குற்றவாளிகள் மிகுந்த மனிதத்தன்மையோடு நடப்பார்கள் என்பது நிச்சயம். உண்மையை மறைப்பதில் இந்த அரசியல்வாதிகளைவிடக் கெட்டிக்காரர்கள் இந்த உலகத்தில் வேறு யாரும் இருக்கமாட்டார்கள்.

இன்றைக்கு, தங்கள் நாட்டில் எத்தனை ஓரினச் சேர்க்கை (Homosexuality) உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று எந்த நாடும் உண்மையான அறிக்கை கொடுப்பது இல்லை. அதைப்போல, குடும்பத்தில் உள்ளவர்களில் எத்தனை பேர்கள் எயிட்ஸ் (Aids) நோயால் இறந்திருக்கிறார்கள் என்ற தகவலும் கிடையாது. அதை அந்தக் குடும்பத்தினர்களே, டாக்டர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுத்து, வேறு வியாதியைக் காரணம் காட்டிச் சொல்லி விடுகிறார்கள். ஏனெனில், அது அந்தக் குடும்பத்தின் கௌரவத்தைப் பாதிக்குமாம்!

இப்படி உண்மையை மறைப்பதால், என்ன நடக்கிறது? அந்த வியாதி, மனைவிக்கும், பிறகு பிறக்கும் குழந்தைக்கும் பரவுகிறது. இதனால் அந்தக் குடும்பமே பாதிப்புக்கு உள்ளாகிறது. இதுதான் கௌரவப் பிரச்சினையா?

இந்த வியாதி, சாதாரண வியாதிஇல்லை. மிகக் கொடூரமானது. ஒருவர் விடும் கண்ணீரில்கூட, அந்த நுண்ணிய கிருமிகள் (Virus) இருக்கின் றன. ஒரு குழந்தைக்கு இந்த வியாதி இருந்து, அது அழும் பொழுது, நீங்கள் அன்புடன் அதன் கண்ணீரைத் துடைத்தால், உங்களுக்கு அந்த வியாதி தொற்றிக் கொள்ள 100 சதம் வாய்ப்பிருக்கிறது. உங்கள் எச்சிலில், அந்த கிருமி இருக்கிறது. ஒரே முத்தம் போதும். இந்த மனித இனமே இந்த வியாதிக்கு அடிமையாகிவிடும்! ஆகவே, பொதுவாக முத்தம் கொடுப்பதை முழுமையாகத் தடைசெய்ய வேண்டும்! ஆனால், இந்த நாகரீக சமூகத்தில், இது சாத்தியமா?

சைபீரியாவில் வசிக்கும் எஸ்கிமோக்களிடம், இந்த பழக்கம் அறவே கிடையாது. ஆனால் இவர்கள் ஒரு சிறு இனத்தவர்கள்தான். முதல் முதலில், கிருஸ்துவ மதம் பரப்புபவர்களிடம், இந்த முத்தக் கொடுக்கும் பழக்கத்தை அவர்கள் கண்டதும், மிகவும் ஆச்சரியம் அடைந்து, "என்ன அசிங்கமான ஜனங்கள் இவர்கள். ஒருவர் எச்சிலில் மற்றொருவர் கலந்து கொள்வது. இவர்கள் உண்மையிலேயே மனிதர்கள் தானா?" என்று வியப்புடன் பார்த்தார்கள். எஸ்கிமோக்கள் தங்கள் அன்பை, தங்களுடைய மூக்கை உறசியவாறுதான் தெரியப்படுத்துவார்கள். எச்சிலை பகிர்ந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

உலகத்தில், கிட்டத்தட்ட 10 மில்லியன் மக்கள் இந்த எயிட்ஸ் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று, சென்ற சில நாட்களுக்கு முன், எனக்குத் தெரிய வந்தது. ஆனால், இது ஒரு உறுதியான அறிக்கை என்று சொல்ல முடியாது. ஏனெனில், இந்தியா போன்ற நாடுகளில், இதை சரிவரத் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பில்லை. இந்தக் கணக்கு வளர்ந்து முன்னேறிய நாடுகளின் ஒரு தோராய எண்ணிக்கைதான். இந்தியா போன்ற வளர்ந்து வரும் நாடுகளை, கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால், இந்த எண்ணிக்கை ஒருக்கால், ஒரு 100 மில்லியன் அளவை எட்டக்கூடும்.

உதாரணமாக, ஆப்பிரிக்கா போன்ற பின்தங்கிய நாடுகளில், இந்த வியாதி, வேறு எந்த தேசத்தைக் காட்டிலும் மிக அதிகம். அவர்களிடம்

ஓரினச் சேர்க்கைப் பழக்கம், ஒரு வித்தியாசமான முறையில் இருப்பது இப்பொழுதுதான் வெளிச்சத்துக்கு வந்திருக்கிறது. அதாவது, அவர்கள் பெண்களின் ஆசன வாயைத்தான், தங்கள் உடல் கலவிக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள்! பெண் குறியை அல்ல! உலகத்தில் சில உள்ளடங்கிய கிராமத்தில், மக்கள், விலங்குகளோடு கூடுகிறார்கள். அதாவது, இந்த எயிட்ஸ் நோயை விலங்குகளுக்கும் கொடுக்கிறார்கள்! இப்பொழுது, அந்த ஆடு, மாடுகள் தங்களுடைய பால் மூலமாகவும், இறைச்சி மூலமாகவும், இந்தக் கிருமியை மனிதனுக்குப் பரவச் செய்கின்றன. மனிதக் கட்டுப்பாட்டுக்கு அப்பால், இந்த வியாதி மிகவேகமாகப் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு எந்த மருந்தும் கிடையாது. ஆகவே, டாக்டர்கள் இந்த வியாதி கண்டிருக்கும், தங்கள் நோயாளிகளிடம், உண்மையைப் பெரும்பாலும் சொல்வதே இல்லை. ஏனெனில், உண்மையைச் சொன்னால், அதை குணமாக்குங்கள் என்று அவர்கள் கேட்பார்கள். இதற்கு ஏது மருந்து? அந்த டாக்டர்கள், வேறு ஒரு வியாதியின் பெயரைச் சொல்லி, வேறு ஒரு டாக்டரிடம் அனுப்பி, தங்கள் பொறுப்பைக் கழித்துவிடுகிறார்கள். முக்கியமாக, அவர்கள் தங்களுக்கு எங்கே அந்த வியாதி ஒட்டிக் கொண்டு விடுமோ என்றுதான் பயப்படுகிறார்கள்!

சிறைச் சாலையைப் பற்றிய ஒரு அறிக்கையில், 30 சதம் சிறைக் கைதிகள் ஓரினச் சேர்க்கை பழக்கம் உள்ளவர்கள் என்று நான் படிக்க நேர்ந்தது. இது அநேகமாக ஒரு தோராய மதிப்புதான். உண்மையில், இந்த சதம், இன்னும் அதிகமாகவே இருக்கும்.

இதற்கு எளிமையான வழி... பெண்களுக்கென்று உள்ள தனிச் சிறையை ஒழிப்பதுதான். சிறைக் கைதிகளாக உள்ள ஆணும், பெண்ணும் கலந்து பழகினால், இந்த ஓரினச் சேர்க்கையையும், இந்த எயிட்ஸ் நோயையும் தவிர்க்கலாம். ஆனால், இது பற்றி, அரசியல்வாதிகள் எந்தக் கருத்தையும் கூறமாட்டார்கள். வேறு ஒன்றும் இல்லை. பயம் தான் காரணம். அவர்களுடைய கொள்கையெல்லாம், எவை மக்களுக்குப் பிடிக்கிறதோ, அதை மட்டுமே அளிப்பதுதான். பெரும்பாலும் மக்கள் பழைய மரபிலும், மூடப் பழக்க வழக்கங்களிலும்தான் ஊறியவர்கள். அவர்கள் புதுமையைக் கண்டு அஞ்சுபவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களைத்

திருப்தி செய்தால்தான், அவர்களுக்கு ஒட்டு கிடைக்கும். பிறகு பதவி கிடைக்கும். அதுதானே முக்கியம்.

ஆகவேதான், உண்மையான மதத்தன்மை கொண்டவர்களுடன் அரசியல்வாதிகள் கலந்து செயல்படவேண்டும் என்று நான் கூறுகிறேன். அவர்களுடைய கருத்துகளுக்கு, அரசியல்வாதிகள் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். அவைகள் ஆரம்பத்தில் மக்களுக்குக் கசப்பாக இருந்தாலும், தொலை நோக்கில், மிகுந்த பயனைக் கொடுக்கும். ஆனால், ராஜிவ் காந்தி, மதத்தன்மையுடையவர்கள், அரசியலில் சம்பந்தப்படக் கூடாது என்று சொல்கிறார். ஆனால் அரசியல் வாதிகள், மதத்தில் குறுக்கிடலாம். இது பற்றி கேள்வி எதுவும் கேட்கக் கூடாது. இது மிகவும் துரதிர்ஷ்டமானது. ஆனால், இதை மாற்றமுடியாது.

நான் எப்பொழுதுமே நம்பிக்கையை இழப்பதில்லை. ஆகவே, இந்த நம்பிக்கையின்மையின் மேல் இன்னும் நம்பிக்கை வைத்து, ஒரு அசாதாரணமான குழ் நிலையில், மனிதன் விழிப்படைந்து, உண்மையை எதிர் கொள்வான் என்று நம்பிக்கொண்டு இருக்கிறேன். இருந்தாலும், என்னால் வருத்தப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஏனெனில், அப்படி ஏதும் நடக்காவிட்டால், இந்த நாடு, அழிவை நோக்கி மிக வேகமாகச் சென்றுவிடும். அப்புறம் அதை யாராலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. அப்பொழுது, மனிதவர்க்கத்தில் ஒரு மாபெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற, என்னுடைய விழிப்புணர்வுக் கனவை, முற்றிலும் அது அழித்துவிடும். மனிதன், தன்னுடைய விழிப்புணர்வில், பிரக்ஞை நிலையில், உச்ச நிலையை அடைய வேண்டும் என்பதே என்னைப் போன்ற மதத்தன்மையுடையவர்களது கொள்கை மற்றும் செயல்பாடுகள் ஆகும். அது இந்த பூமியில்தான் சாத்தியம். இந்த பிரபஞ்சத்தில், ஆயிரக்கணக்கான நட்சத்திரங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் ஒவ்வொன்றிலும் டஜன் கணக்கில், இந்தப் பூமியில் மாத்திரம்தான், அற்புதங்கள் நிகழ வாய்ப்பிருக்கிறது. இங்குதான், உயிரினங்கள் மாத்திரம் அல்லாது, பிரக்ஞை உணர்வின் உச்ச நிலைக்கு, மனிதன் செல்லக்கூடிய அற்புதம் நிகழ வாய்ப்பு மிக அதிகமாக உள்ளது. இங்குதான் ஒரு கௌதம் புத்தர், ஒரு சாக்ரட்டீஸ். ஒரு பித்தகோராஸ் (Pythagoras), ஒரு சாங்கு

(Chuangtzu) தோன்றினார்கள். இவர்களெல்லாம், விழிப்புணர்விலேயே மேன்மையான நிலையை அடைந்தவர்கள்.

இப்படிப் பல வகையால், இந்தப் பூமியில் உள்ள உயிரினங்கள் அழிந்து கொண்டே சென்றால், இந்த பிரபஞ்சமே அர்த்தமில்லாமல் போய்விடும். இந்த நிலைக்கு, பூமி மறுபடியும் திரும்ப, பல மில்லியன் ஆண்டுகள் ஆகலாம். ஏனெனில், மனிதன் தன் பிரக்ஞை நிலையை இப்பொழுது தொட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். சிறிது முயற்சி செய்தால், அவனால் அதன் உச்சிக்கே சுலபமாகச் செல்ல முடியும். ஆனால், தன் விழிப்பு நிலையை இந்த பூமியின் அழிவுக்கே காரணமாக்குகிறானே! இதுதான் எனக்குக் கவலையையும், வருத்தத்தையும் கொடுக்கிறது.

நான் என்னைப் பற்றி ஒருக்காலும் கவலைப்பட்டதே இல்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் மிகுந்த திருப்தியில் இருக்கிறேன். இறப்பு, என்னிடமிருந்து எதையும் எடுத்துச் செல்ல முடியாது. என் வருத்தமெல்லாம், இந்த மனித சமூகம் பற்றியும், மற்ற உயிரினங்களைப் பற்றியும்தான். ஏனென்றால், அவர்கள் ஞானம் அடையக் கூடிய வாய்ப்பை, விழிப்புணர்வின் பேரானந்த நிலையில் அனுபவிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை, இந்த வாழ்க்கையின் உண்மையான அர்த்தத்தை அறியக் கூடிய சூழ்நிலையை, இந்த இறப்பு எடுத்துக் கொண்டுவிடும். அவர்கள் ஏற்கெனவே இருட்டில் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் இறப்பதும் இருட்டிலேதானா?

ஆகவேதான், நான் என் மக்கள் அனைவரும், இந்த ஆன்மீக முயற்சியைத் தள்ளிப் போடக் கூடாது என்று பலவகையில் வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன். ஏனெனில், இந்த அரசியல் வாதிகள் இந்த பூமியை அழிப்பது என்றே கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அதிகார வெறி, அதன் உச்சத் தன்மைக்கே வந்துவிட்டது. அவர்களினால், இந்த பூமி தற்கொலை செய்து கொள்வதற்கு முன், மனிதன், தன் உள்ளே இருக்கும் கடவுளை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இதுதான் என்னுடைய விருப்பம், நோக்கம் எல்லாமே.

உங்களுடைய, மகிழ்ச்சியையும், ஆனந்தத்தையும், சிரிப்பையும், அமைதித் தன்மையையும், மற்றவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள். அவைகளை எங்கும் பரப்புங்கள். இதைவிட வேறு சிறந்த வெகுமதியை, நீங்கள் உங்கள் நண்பர்களுக்கோ, சுற்றத்தினர்களுக்கோ, காதலர்களுக்கோ, உங்கள் குழந்தைகளுக்கோ அளிக்க முடியாது.

காலம் மிகவும் நெருங்கிக் கொண்டு வருகிறது. வேலையோ ஏராளம். உங்களுக்குத் தைரியம் இருந்தால், இந்த சவாலை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். நீங்கள் உங்கள், அரசியல் வாதிகளை நம்பிப் பிரயோஜனம் இல்லை. அவர்களால் உருப்படியாக எதுவும் செய்யமுடியாது. இந்த மனிதவர்க்கத்தை எங்கு அழைத்துச் செல்லு கிறோம் என்ற உணர்வு மற்றும் பிரக்ஞை அவர்களிடம் கொஞ்சமும் கிடையாது. அவர்கள் உங்களையெல்லாம் அழைத்துச் செல்லுவது இருட்டை நோக்கித்தான். இதை சிந்தித்துப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

The Hidden Splendour.

5. “செய்திகள் ஒன்றும் இல்லை”

(No news at all)

“அன்புள்ள ஒஷோ, நான் மிக விரும்பும் இந்த ருமி (Rumi) யின். அழகிய பாடலைப் பற்றி, ஏதும் சொல்ல முடியுமா? அதாவது,” வெளியில், பாலைவனக் குளிரால் இரவு நடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், உள்ளே அந்த இருள், மிகவும் கதகதப்பாகவும், அனைப்பாகவும் உள்ளது. வெளியே உள்ள பலதுன்பமான முட்கள் நிறைந்த செடிகள் அப்படியே இருக்கட்டும். அதைப் பற்றி ஒன்றும் கவலைப் படவேண்டாம். ஆனால், உங்களுக்குள்ளே, ஒரு அழகிய பூந்தோட்டம், உங்களை வரவேற்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்த உலகத்தில் உள்ள நகரங்கள் அனைத்தும் துன்பத்தில் சுழலுகின்றன. அவைகளிடமிருந்து வரும் செய்திகள் அனைத்தும் மிகவும் கவலை அளிப்பதாகவே உள்ளது. ஆனால், உங்கள் உள்ளே இருந்துவரும் “உண்மையான செய்திகளில், எந்த மாற்றமும் இல்லை ஏன்! அது செய்தியே இல்லை!”

மல்லானா ஜலாலுத்தீன் ருமி (Mevlana Jalaluddin Rumi) இயற்றிய இந்தப் பாடல் மிகவும் அழகானது. அவர் எப்பொழுதுமே, மிக அழகிய வார்த்தைகளைக் கொண்டுதான், தன் பாடல்களை இயற்றுவார். அவர் ஒரு மிக அபூர்வமான கவி மத்திரமல்ல, ஒரு ஞானியும் கூட. இதைப் போல இரண்டு தன்மைகளும் ஒருவரிடம் சேர்ந்து இருப்பது மிகவும் அபூர்வம். இந்த உலகத்தில் பல லட்சம் கவிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். அதைப் போல சில ஞானிகளும் இருக்கிறார்கள். ஆனால், கவித்தன்மையுடைய ஞானிகள் இருப்பது மிக அரிது.

அற்புதமான அரிய மலர்களில், ருமி ஒரு மிக அபூர்வமான கலவை. ஆகவே, அவருடைய பாடல்களை சாதாரண பாடல்களாகக் கருத முடியாது. அது வெறும் அழகிய வார்த்தை ஜாலங்களின் கோர்வை அல்ல. அதனுடைய ஆழமான அர்த்தம், எப்பொழுதும் பேருண்மையை சுட்டிக் காட்டியவாறே இருக்கும். அவை பொழுது போக்கு பாடல்கள் அல்ல. அவைகள் அனைத்தும் ஞானத்தன்மை நிரம்பியவை.

அவர், “வெளியே, பாவைவனக் குளிரால் இரவு உறைந்து நடுங்கு கிறது. ஆனால், உள்ளே அந்த இருள், மிகவும் கதகதப்பாகவும், அணைப் பாகவும் உள்ளது” என்கிறார். வெளித்தன்மையைப் பொருத்தவரை, நீங்கள் வேற்று ஆள்தான். அது உங்களுடைய உண்மையான இடம் இல்லை. உங்கள் உள்ளேயுள்ள இடம்தான், உங்களுடைய உண்மையான வீடு. ஆனால், ஒரு சிலரால்தான் வெளித்தன்மையிலிருந்து, தங்களுடைய உள் வீட்டுக்கு மிக அரிதாகச் செல்ல முடிகிறது. அவர்களுக்குள்ளேயே, தன்னுடைய சொந்த வீடு இருப்பதை, அவர்கள் மறந்து பல பிறவிகளா கிறது. ஆனால், அவர்கள் அதைத் தேடிக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால், தவறான இடத்தில் அதைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் வாழ்வு முழுவதும், வெளியிலேயேதான் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதை சிறிது நேரமாவது நிறுத்தி, தன்னுள்ளே ஒரு கணம் கூட பார்க்க விரும்பவில்லை.

அடுத்து அவர், “வெளியே உள்ள பலதுன்பமான முட்கள் நிறைந்த செடிகள் அப்படியே இருக்கட்டும். அதைப் பற்றி ஒன்றும் கவலைப் படவேண்டாம். ஆனால், உங்களுக்குள்ளே, ஒரு அழகிய பூந்தோட்டம், உங்களை வரவேற்க காத்துக் கொண்டிருக்கிறது” என்கிறார். மேலும் அவர், “இந்த உலகத்தில் உள்ள நகரங்கள் அனைத்தும் துன்பத்தில் சுழலுகின்றன. அவைகளிடமிருந்து வரும் செய்திகள் அனைத்தும் மிகவும் கவலை அளிப்பதாகவே உள்ளது. ஆனால், உங்கள் உள்ளே இருந்து வரும் “உண்மையான செய்திகளில்” எந்த மாற்றமும் இல்லை. ஏன்! அது செய்தியே இல்லை” என்கிறார்.

இந்த ருமியின் பாடல்களின் அர்த்தங்கள் மிகவும் ஆழமானது. இதை ருமி 700 வருடங்களுக்கு முன் எழுதினார். ஆனால், அது இன்றைக்கும் எவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்கிறது? எவ்வளவு பொருள் பொதிந்ததாக இருக்கிறது? இந்த பாடலில் வரும் கடைசி அறிவிப்பு, அதாவது, உங்கள் உள்ளே இருந்து வரும் உண்மையான செய்திகளில் எந்த மாற்றமும் இல்லை'' என்பது ஒரு பழைய உபமானத்திலிருந்து வந்தது. அதாவது, ''எந்த செய்தியும், நல்ல செய்தி இல்லை'' என்பதே அது.

நான் ஒரு குக்கிராமத்தில் பிறந்தேன். அங்கு வாரம் ஒருமுறைதான், தபால்காரன் தன் தலையைக் காண்பிப்பான்! அங்குள்ள மக்கள், எங்கே தனக்கு தபால் ஏதும் கொடுத்துவிடுவானோ என்று, அவனை பயத்துடன் தான் பார்ப்பார்கள்! அவர்களுக்கு கடிதம் ஏதும் வரவில்லையென்றால் தான், மகிழ்ச்சி. ஒரு சில சமயம், யாருக்காவது, தந்தி வரும். அது ஒரு அதிர்ச்சி தரும் விஷயமாக, அந்தக் கிராமம் முழுவதும் உடனே பரவும். எல்லோரும், தந்தியைப் பெற்றவனை பார்க்க ஏதோ துக்கம் விசாரிக்க வருவது போல் வருவார்கள்! ஆனால், அதைப் படித்துச் சொல்ல, அந்தக் கிராமத்தில் ஒரு ஆள்தான் உண்டு! பொதுவாக தந்தி என்றாலே பயம், ஏற்படுவதற்குக் காரணம், முக்கியமான விஷயம் அதாவது இறப்புப் பற்றி இருந்தாலொழிய, யாரும் அவ்வளவு செலவு செய்து தந்தி கொடுக்க மாட்டார்கள் என்பது அவர்களுடைய பொதுப்படையான நம்பிக்கை. ஆகவேதான், அதைக் கண்டு அவ்வளவு பயம்,

ஆகவே, அந்த பழைய நிகழ்ச்சியின்படி, நானும் என் சிறிய வயது முதற்கொண்டு கற்றுக் கொண்டது, ''எந்த செய்தியும், நல்ல செய்தி இல்லை'' என்பதே!

ஆனால், ருமி சொல்லுவது போல், ''உங்கள் உள்ளே எந்த மாற்றமும் இல்லாமல் இருப்பதால், எந்த செய்தியும் உங்கள் உள்ளே யிருந்து வருவதற்கில்லை'' என்பதும் மிக உண்மையே. உள்ளே ஒரே பேரானந்தவெள்ளம்தான். அதில் எந்த மாற்றமும் இல்லை என்கிறார்.

இதை நான் திரும்பத்திரும்பச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதை நீங்கள் தியானமாக்குங்கள்.

ஆகவே, உங்களுக்கு வெளியே ஒரு பேரழிவு காத்திருக்கிறது. அது முழுமையாக நிகழுவதற்கு முன், நீங்கள் உங்கள் உள்ளேயுள்ள அந்த பேரானந்த பெருவெள்ளத்தில் மூழ்கிவிடுங்கள். அந்த வெள்ளத் திற்கு ஆரம்பமும் இல்லை, முடிவும் இல்லை. அந்த அழகிய மலர்கள் அடங்கிய தோட்டம் எப்பொழுதும் பசுமை நிறைந்தது. பல புத்தம் புதிய மலர்களால் எப்பொழுதும் காட்சிதருவது. அதனுடைய நறுமணமிக்க வாசனை நிரந்தரமானது.

இந்த வெளி உலகம், உங்கள் அரசியல் வாதிகளால் அழிக்கப்படுவதற்கு முன், நீங்கள் உங்கள் உள்ளேயுள்ள உலகத்தை அடைந்து விடுங்கள். அதுதான் உங்களுக்கு மிகவும் பாதுகாப்பான இடம். அங்கு அணு ஆயுத கதிர்வீச்சுகள் எதுவும் உள்ளே நுழையாது. நீங்கள் குறைந்தது உங்களையாவது காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள். ஆனால், அப்படி முழு அழிவு இந்த உலகத்துக்கு நேராது என்று மிகவும் பரிதாபமாக நம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன்! ஏனெனில், அதிகாரம் அனைத்தும் முட்டாள்களின் கைகளில் இருக்கின்றன. இயற்கைக்கு ஏன் இப்படி ஒரு புத்தி என்றே எனக்கு விளங்கவில்லை! ஆனால், இந்த மக்களில் ஒரு சிலரையாவது காப்பாற்றிவிடலாம். அப்படி காப்பாற்றும்பொழுது, இந்த முட்டாள் மனித சமூகமே உங்களை சிலுவையில் அறையக் கூடும். அல்லது கல்லால் அடித்து கொலை செய்யக் கூடும்.

இந்த உலகத்தை சுற்றிப் பார்க்கும் பொழுது, என் அடி மனத்தில் ஆழ்ந்த வருத்தம் இருந்தால்கூட, வெளியே சிரிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. நான் உங்களோடு இன்றும் நாட்டியம் ஆடுகிறேன். ஆனால், அதில் சுமார் 10 வருடத்திற்கு முன் உள்ள உயிரோட்டம் இல்லை என்பதை நான் ஒத்துக்கொண்டே ஆகவேண்டும். இந்த உயர்ந்த, மிகவும் சக்திவாய்ந்த பிரக்ஞை நிலை, இந்த சாதாரண அரசியல்வாதிகளின் கீழ்தரமான, அருவருப்பான சக்திக்கு முன் ஒன்றுமில்லாது போவதைக் கண்டு அதிர்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால், உயர்ந்த சக்தி வாய்ந்தது, ரோஜா மலரைப் போல, மிகவும் மென்மையும், பெண்மைத் தன்மையும்

உடையதுதான் காரணமோ? இதை ஒரு சாதாரண அரசியல்வாதியின் கல், அழித்து விடும். அதனால், அந்த அழகிய மென்மையான ரோஜா மலரைவிட, அந்தக் கல் உயர்ந்ததாகிவிடாது. அந்தக் கல்லுக்கு, தான் என்ன செய்கிறோம் என்றே தெரியவில்லை என்றுதான் நினைக்கத் தோன்றுகிறது. அது மிகவும் பிரக்ஞையற்ற தன்மையில் செயல்படுகிறது. அவ்வளவுதான். இந்த மக்கள் கூட்டத்திலிருந்துதான், உங்களுடைய அரசியல் வாதிகள் வந்திருக்கிறார்கள். அதாவது, இந்த முட்டாள் மக்கள் கூட்டத்தின் பிரதிநிதிகள்தான் அவர்கள்! ஒரு குருடன், பல குருடர்களுக்கு வழிகாட்டினால், அவர்களை ஒருக்காலும் விழிப்படையச் செய்ய முடியாது. ஏனெனில், அந்தக் கூட்டம் தூங்கிக் கொண்டு மாத்திரம் இருக்கவில்லை. அவர்கள் முழு குருடர்களும் கூட. ஆகவே, அவர்கள் விழித்திருந்தாலும், இந்த உலகம் வெறும் இருட்டாகத்தான் தெரியும். அவர்களுடைய கண்களின் பார்வைக்கு சிகிச்சை செய்ய நேரம் இல்லை. ஆனால், அவர்களை தூக்கத்திலிருந்து தட்டி எழுப்பி விடலாம்.

ஆகவேதான், நான் என் வட்டத்தைச் சுருக்கிக் கொண்டு விட்டேன். என்னுடைய சீடர்களைத் தட்டி எழுப்பி, முடிந்தால் அவர்களுக்கு சரியான பார்வையைக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். ஆனால், என் சீடர்கள் தூங்கிக் கொண்டு இருக்கலாம். ஆனால், அவர்கள் குருடர்கள் இல்லை. அப்படி இருந்தால், என்னைத் தேடிக் கொண்டு இங்கு வந்திருக்க மாட்டார்கள்.

ஆகவே, அவர்களை என்னால் விழிப்படையச் செய்ய முடியும்.

The Hidden Splendour.

II. I. “யார் மணியைக் கட்டுவது?”

(WHO TIES THE BELL)

“அன்புள்ள ஓஷோ, உங்களுக்கு இந்த அரசியலிலும் மற்றும் வேறு எந்த வெளி உலக செயல்களிலும் ஆர்வம் கிடையாது என்று கூறினீர்கள். ஆனால், நீங்கள் இந்த அரசியல்வாதிகளைப் பற்றியும், மற்றும் அரசியலைப் பற்றியும் பலமுறை பேசுகிறீர்கள். இது, இந்த வெளி உலகத்தைப் பற்றி ஆழமாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு எங்களுக்கு உதவியாக இருக்கிறது. இது பற்றி நீங்கள் என்ன சொல் கிறீர்கள்?”

எனக்கு இந்த வெளி உலகம் மற்றும் அரசியலைப் பற்றி கொஞ்சம் கூட ஆர்வம் இல்லை. ஆனால், தனி மனிதனாகிய உங்களிடம் எனக்கு ஆர்வம் மிக அதிகம். மரணக்குழிக்கு மிக அருகில் இருக்கும், இந்த அருவருப்பான, நோய் கண்ட முட்டாள்கள் நிறைந்த மனித சமூகத்தில், நீங்கள் வசிக்கிறீர்கள். நீங்கள் இந்த வியாதி பிடித்த சமூகத்தில், முழுகி பரிதாபமாக இறந்துவிடக் கூடாதே என்று மிகவும் கவலையடைகிறேன்.

ஆகவேதான், இந்த சமூகத்துக்கு எதிராக பல விஷயங்களைப் பற்றி உங்களிடம் பேசுகிறேன். என்னுடைய சந்நியாசியாகிய உங்களைப் பற்றித்தான் மிகவும் அக்கறை கொள்கிறேன். இந்த உலகம் எப்படி கபடு திறைந்த குற்றவாளிகளால் நிரம்பி வழிந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை என்னுடைய சந்நியாசி ஒவ்வொருவரும் நன்றாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே, நான் அரசியலைப் பற்றி மிக ஆழமாகப் பேசுகிறேன். அதைப்போலவே, பழைய மதங்களின் மூடக் கொள்கைகள் பற்றியும், அதைப் பரப்பும் மதகுருமார்களைப் பற்றியும் மிகவும் ஆழமாகப் பேசுகிறேன். எல்லாவற்றையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்ள

வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உங்களிடம் ஒரு ஆழ்ந்த விழிப்புணர்வு ஏற்படும்.

ஆனால் நான் குறிப்பிடும் அந்த குற்றவாளிகளையெல்லாம், இந்த சமூகம், ஒரு பெரிய அரசியல் தலைவர்களாகவும், ஞானி மற்றும் சந்நியாசி, மகாத்மா என்றும் கருதிக்கொண்டு, அவர்களுக்கு அளவு கடந்த மரியாதையைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. உங்களால் அவர்களையெல்லாம் ஒரு குற்றவாளி என்று எளிதில் நம்ப முடியாது. ஏனெனில், அவர்களுடைய போர்வை மற்றும் முகமூடி அவ்வளவு கனமானது, மிக நுணுக்கமானது. இதுதான் எனக்கு ஒரு சவாலாக இருக்கிறது. ஆகவேதான், தினசரி, அவர்களைப் பற்றி பேசவேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறேன்.

அவர்கள் உண்மையிலேயே குற்றவாளிகள் தான் என்பதை நீங்கள் தீர்க்கமாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆனால் சாதாரண முட்டாள் குற்றவாளிகளால் இந்த உலகத்திற்கு எந்தக் கெடுதியும் இல்லை. எவனாவது ஒருத்தன் ஏதோ காரணம் கருதி இன்னொருவனை கொலை செய்திருக்கக்கூடும். அல்லது வேறொருவன் திருடியிருக்கக்கூடும். இதெல்லாம் மிகச் சாதாரணம். இவர்களையெல்லாம் ஒரு அடால்ப் ஹிட்லரோடு ஒப்பிட முடியுமா, என்ன? அவன் மனிதர்களை கொன்று குவித்தது, பல லட்சம்! அவனுடைய குற்றத்துக்கு ஈடுசெய்ய, பல லட்சம் சாதாரண குற்றவாளிகள் தேவைப்படுவார்கள்! அவனுடைய மனம் அவ்வளவு வக்கிரத்தனமானது, கொடூரமானது.

இவர்களையெல்லாம், நான் உங்களுக்கு அடையாளம் காட்ட வேண்டும். ஏனெனில், இந்த உலகம் இவ்வளவு அருவருப்பாக இருப்பதற்கு இவர்கள்தான் காரணம். உதாரணமாக, போர், கொலைகள், சித்திரவதைக் கொடுமைகள், சமூகக்கூட்ட கொலைகள், மக்களை உயிரோடு எரித்தல் போன்ற பல கொடுமைகளுக்கு, அரசியல்வாதிகளை, நீங்கள் மிகச் சுலபமாக குற்றம் சொல்லலாம். ஆனால், கபடு நிறைந்த மதத்தலை

வர்களை அவ்வளவு எளிதில் குற்றம் சொல்ல முடியாது. உங்கள் விரல்கள் அவர்களைச் சுட்டிக்காட்ட மிக்க தயக்கம் கொள்ளும். ஏனெனில், அவர்களை, இந்த சமூகம் பல நூற்றாண்டுகளாக மிகவும் மதித்தே வந்திருக்கிறது. இது அதிகரித்துக் கொண்டேதான் வந்ததேயொழிய, குறையவே இல்லை. இவர்களைப் பற்றிய, உண்மையான விழிப்புணர்ச்சியை உங்களிடம் ஏற்படுத்துவதுதான் எனக்கு மிகவும் கஷ்டமாக உள்ளது. ஆமாம். இது ஒரு சவால்தான். ஏன், இப்பொழுது இந்த உலகத்தை இயக்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள் உண்மையிலேயே இவர்கள் தான். அரசியல்வாதிகள் அல்ல! இந்த வகையில் அரசியல்வாதிகளை விட, இவர்களே மிக ஆபத்தானவர்கள்!

இப்பொழுது இந்த உலகமே, இந்த பயங்கர எயிட்ஸ் (Aids) வியாதியைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்த இடத்தில் மட்டும்தான் (ஆசிரமம்) அது மதத்தினால் உண்டான வியாதி என்று என்னால் கூறப்படுகிறது. ஆனால், அதற்கு மாறாக, இந்த பாதிரிமார்கள், இது கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட தண்டனை என்று கூறுகிறார்கள். இது ஒரினச்சேர்க்கைக்காக, கடவுள் கொடுத்த தண்டனை என்று மக்களும் நம்பிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த ஒரினச்சேர்க்கை எதனால் ஏற்பட்டது. அதற்கு மூலகாரணம் யார் என்று எவருமே ஆழமாகச் சிந்தித்ததாகத் தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்கு பலவற்றை சேர்த்துப் பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வரும் அளவுக்கு, யாருக்கும் தைரியமோ, மற்றும் போதிய அறிவோ இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பிரம்மச்சரியம் என்ற சூத்திரத்தை போதிக்கும் இந்தப் பழைய மதங்கள்தான் இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்று நம்ப, யாருமே தயாராக இல்லை. அனைத்து ஆண்பெண் உறவுச் சிக்கலுக்கு, விபரீத நடத்தைக்கு மூலகாரணமே இந்த 'பிரம்மச்சரியம்' என்ற திணிப்புக் கொள்கைதான். ஆகவே, யாருக்காவது தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்றால், இந்த ஒரினச்சேர்க்கையாளருக்குக் கொடுக்கக்கூடாது. அந்த மத போதகர்களுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும். பிரம்மச்சரியத்தைப் பிரச்சாரம் செய்ததன் விளைவே, இந்த

ஓரினச் சேர்க்கை என்ற மனோவியாதி ஏற்பட்டது. இந்த வியாதியி லிருந்துதான், அந்த பயங்கரமான எயிட்ஸ் (Aids) என்ற வியாதி உண்டாயிற்று.

நான், இந்த எயிட்ஸ் வியாதிக்கு, மதக் கோட்பாட்டையும், மத போதகர்களையும் குற்றம் சாட்டுவேன் என்று இங்கு வந்திருக்கும் பத்திரிக்கை நிருபர்கள் ஒருபோதும் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். இது அவர்களுக்கு மிகவும் அதிர்ச்சியான செய்திதான். அவர்கள் மதம் என்பது தனியான, புனிதமான உலகம் என்று கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மை அப்படி இல்லை. நீங்கள் ஒரு செயலின் மூலகாரணத்தை அறிந்தாலொழிய, அதனுடன் சண்டை செய்து, உங்களால் ஒருக்காலும் ஜெயிக்க முடியாது.

இப்பொழுது, ஓரினச்சேர்க்கை சட்டத்துக்குப் புறம்பானது, குற்றம் உடையது என்று எல்லா அரசாங்கங்களும் அறிவித்திருக்கின்றன. ஆனால், அதற்கு மாறாக அரசாங்கம், பிரம்மச்சரியம் என்பது சட்டத்துக்குப் புறம்பானது, குற்றம் உடையது என்று அறிவிக்க வேண்டும். ஓரினச் சேர்க்கை என்பது செயலின் முடிவு. செயல் என்பது பிரம்மச்சரியம்தான். நீங்கள் ஓரினச்சேர்க்கை குற்றம் என்றால், அவர்கள் விலங்குகளோடு உறவு கொள்வார்கள். ஏனெனில், விலங்குகளோடு சேருவது சட்டப்படி குற்றம் இல்லை! ஆனால், இப்படிப்பட்டவர்கள் அந்த காலத்திலேயே இருந்திருக்கிறார்கள். இது ஒன்றும் புதியது அல்ல. அமெரிக்காவில் உள்ள டெக்ஸாஸ் (Texas) மாநிலத்தில் உள்ள சட்டம் போல் (ஓரினச்சேர்க்கை குற்றம்) எங்கும் இருந்தால், இது பலவித வகை காமஉணர்வை மக்களிடம் தூண்டச் செய்து, இந்த எயிட்ஸ் என்ற நோயை விட, இன்னும் பயங்கரமான வியாதியை உண்டுபண்ணக் கூடிய குழ்நிலையை உருவாக்கிவிடும். ஆமாம், இதன் பின்விளைவு மிகப் பயங்கரமாகவே இருக்கும்.

இயற்கைக்கு விரோதமாக யாரும் செயல்பட முடியாது என்ற விழிப்புணர்வை, மக்களிடம் நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படியாராவது பிரச்சாரம் செய்தால், அவர்களை குற்றவாளிகள் என்று அறிவிக்க வேண்டும். மக்களின் விரோதிகள் என்று அறிவிக்க வேண்டும்.

ஒன்றை மிக நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். எனக்கு, இந்த அருவருப்பான, முட்டாள்தனமான அரசியலில் ஈடுபட கொஞ்சம்கூட இஷ்டம் கிடையாது. அதைப்போல ஆசை என் சிறிய வயது முதற்கொண்டே கிடையாது. நான் அவர்களைத் தாக்குவது எதற்காகவென்றால், உங்களுக்காகத்தான். நீங்கள் அவர்களைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். இந்த உலகம் அவர்களிடம் ஏமாறுவது போல், நீங்களும் ஏமாறக்கூடாது என்பதற்காகத்தான். ஆனால், உங்களுடைய பழைய கோட்பாடுகள் நிறைந்த மனம், இதைக் கேட்கும் பொழுது அதிர்ச்சி அடையத்தான் செய்யும்.

இப்பொழுது, ஓரினச்சேர்க்கை, குற்றம் என்று இயற்றப்பட்ட சட்டம், இன்னும் தீவிரமாக்கப்படத்தான் செய்யப்படும். உலகம் முழுவதும் இந்த சட்டத்தை இயற்றத்தான் போகிறார்கள். அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் விளைவுகளோடு சண்டை செய்துதான் பழக்கம். அதனுடைய மூலகாரணத்தோடு அல்ல. உண்மையில், அவர்களுக்கு, அந்த மூல காரணத்தில் அக்கறையே இல்லை. ஏனெனில், அந்த மூலகாரணம், அவர்களது சக்திக்கு அப்பாற்பட்டது!

அப்படி அவர்கள் தைரியமாக அந்த மூலகாரணத்தை நோக்கிச் சென்றால், அதற்கு தாங்களும் காரணமாகி இருக்கிறோம் என்ற பயம் தானே வந்துவிடும். அதற்கு மதகுருமார்களும், கிருஸ்துவ போப்பும் காரணமாக இருக்கலாம். அதனுடைய அஸ்திவாரம் ஜீசஸ் கிருஸ்துவின் கல்லறையின் மேல் இருக்கலாம். ஆகவே, எந்த அரசியல்வாதிகளுக்கும், மற்றும் மதகுருமார்களுக்கும் அவ்வளவு ஆழமாகச் செல்லத் துணிச்சல் இருக்காது. ஆகவே, அதைத் தவிர்க்கவே அவர்கள் முயலுவார்கள். வியாதியின் அடையாளத்தோடு சண்டை செய்வதில் திருப்தியடைந்து விடுவார்கள். அதை மூடி மறைப்பதில்தான் கவனம் செலுத்துகிறார்கள்.

ஆனால், அந்த வியாதியின் அடையாளத்தை ஓரிடத்தில் அடக்க முயன்றால், அது தற்காலிகமாக மறைந்து, வேறு ஒரு இடத்தில் புறப்பட ஆரம்பிக்கும். இப்படி அதை நீங்கள் அடக்க அடக்க, இயற்கையின் விதியிலிருந்து நீங்கள் மிக மிக விலகிக் கொண்டே செல்கிறீர்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவும். முடிவில், மனிதன் எல்லையில்லாத் துன்பத்தில் தள்ளப்படுகிறான். அதிலிருந்து அவன் மீளுவதற்கு வழியே இல்லை. சாதாரண மக்களால் மீண்டு வருவது என்பது மிக மிகக் கஷ்டம். ஆகவே, அடையாளத்தோடு, நீங்கள் சண்டை செய்யக்கூடாது என்ற விழிப்புணர்வை உங்களிடம் ஏற்படுத்துவதற்காகவே, இவ்வளவு பேசிக்கொண்டு இருக்கிறேன்.

அமெரிக்காவில் உள்ள லாஸ் ஏஞ்சலில் (Los Angeles) இந்த எயிட்ஸ் வியாதியால் தினசரி ஒருவர் வீதம் இறக்கிறார்கள். மனித சக்தியால், இதைத் தடுப்பதற்கு இன்னும் முடியவில்லை. மேலும், இந்த பரந்த உலகத்தில் ஒரு விழிப்புணர்வை பரவலாக ஏற்படுத்துவது என்பது மிகவும் கஷ்டம். பூனையின் கழுத்தில் யார் மணியைக் கட்டுவது? இதுதான் பிரச்சனையே.

ஆனால், இது நம்மால் முடியும்! நமக்கு இது ஒன்றும் பெரிய பிரச்சனை இல்லை.

உங்களுக்கு அந்த பழைய கதை தெரிந்திருக்கும் என நம்புகிறேன். அதாவது, ஒரு பூனை, ஒரு வீட்டில் வசித்த ஒரு எலிக் குடும்பத்தை ஒவ்வொன்றாக தினசரி கொன்று தின்று வந்தது. ஒருநாள் எல்லா எலிகளும் சேர்ந்து, இதற்கு எப்படி தீர்வு காண்பது என்று யோசனை செய்தன. அப்பொழுது, உலக அனுபவமில்லாத, ஒரு சிறிய எலி, "இது ரொம்ப எளிதான வேலை. அந்தப் பூனையின் கழுத்தில் ஒரு மணியைக் கட்டிவிட்டால், அது வருவதை, மணியின் சப்தம் முன்கூட்டியே அறிவித்துவிடும். நாம் எல்லாம் உஷாராகி, ஓடி மறைந்து கொள்ளலாம்" என்றது. இது சரியான தீர்வுதான். ஆனால், அந்தப் பூனைக்கு யார்,

எப்படி மணியைக் கட்டுவது? இங்குதான் பிரச்சினையே! அதற்கு அந்த சிறிய எலி, “நீங்கள் ஒன்றும் கவலைப்பட வேண்டாம். அதை நானே செய்கிறேன்” என்றது. அவ்வளவுதான். இந்த இடத்தில் அந்தப் பழைய கதை அப்படியே நின்று விடுகிறது! பிறகு இந்தக் கதையின் சாராம்சமாக, “யார், என்னால் முடியும்” என்று சொல்கிறார்களோ, அவர்கள் பழைய மரபுக்கும், வரலாற்றுக்கும் எதிராகவே செயல்படுபவர்கள்” என்று கூறி இந்த கதை நிறுத்தப்படுகிறது.

ஆனால், நான் இந்தக் கதையை கொஞ்சம் விரிவாக்குகிறேன். அந்த சிறிய எலி, “இந்த வீட்டுக்கு அடுத்ததாக ஒரு மருந்துக்கடை இருக்கிறது. அங்கே தினமும், நான் சென்று வருகிறேன். அங்கிருந்து சில தூக்க மாத்திரைகளை எடுத்துவந்து, அந்தப் பூனை குடிக்கும் பாலில் கலந்துவிடப் போகிறேன். நீங்கள் மணியைக் கொடுங்கள். நான் பிறகு அதன் கழுத்தில் கட்டிவிட்டு வந்துவிடுகிறேன்!” என்றது.

சில தூக்க மாத்திரைகள்! இந்தக் கதையின் போக்கையே மாற்றி விட்டது!! இதுதான், இந்தக் கதையில், நானாகச் சேர்த்தது! இந்த மனித சமூகத்தைப் பொருத்தவரையில், இப்படித்தான் செய்ய நான் விரும்புகிறேன். இந்த மனித சமூகம் என்ற பூனையின் கழுத்தில், எலிகளாகிய நாம், அந்த மணியை அப்படித்தான் கட்டவேண்டும். அதாவது உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள!

ஆகவே, நீங்கள் இந்த உலகத்தைப் பற்றி, நன்றாக அறிந்திருக்க வேண்டும். நான் செல்லுவதற்கு முன், நீங்கள் அந்த விழிப்புணர்வைப் பெறவேண்டும். இல்லாவிட்டால், அந்த அருவருப்பான சகதியில், நீங்களும் விழுந்துவிடுவீர்கள். இந்த சகதிக் குட்டையில், இந்த நாகரீகம் அடைந்த மனித சமூகம் விழுந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது.

II. 2. “அதிகாரத்தைப் பற்றி....”

(ON POWER)

“அன்புள்ள ஓஷோ, அதிகார துஷ்பிரயோகம் பற்றி, உங்கள் கருத்து என்ன?”

ஒரு ஆங்கில தத்துவவாதியின், ஒரு புகழ்பெற்ற அறிக்கையை கவனியுங்கள். அதாவது, “அதிகாரம் லஞ்சம் நிறைந்தது. முழுமையான அதிகாரம், முழுமையாக லஞ்சத்தன்மையுடையது.” ஆனால், இந்த அறிக்கையை, நான் அங்கீகரிக்கவில்லை. என்னுடைய அணுகுமுறை, எப்பொழுதும் வித்தியாசமானதே! எல்லோரிடமும் கோபம், வஞ்சம், பேராசை, பற்று என்று எல்லாமே நிறைந்துதான் இருக்கின்றன. ஆனால், அவர்களிடத்தில் அதிகாரம் இல்லை. ஆகவே, அவர்கள் சந்நியாசி வேஷம் போடுகிறார்கள்!

நீங்கள் ஒன்றை எதிர்க்கவேண்டுமானால், உங்களிடம் அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். அதைப் போல உங்கள் பேராசை மற்றும் உங்கள் பற்றை நிறைவேற்றிக் கொள்ள, உங்களிடம் போதிய அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். இதில் உங்கள் பணமும் அடக்கம்தான். எப்பொழுது உங்களிடம் அதிகாரம் வந்துவிடுகிறதோ, அப்பொழுதே, உங்கள் உள்ளே தூங்கிக் கொண்டிருந்து இந்த நாய்களெல்லாம், குரைக்க ஆரம்பித்து விடுகின்றன!

அதிகாரம் லஞ்சம் உடையது அல்ல. ஆனால், அதிகாரத்தால், நீங்கள் லஞ்சம் நிறைந்தவர்களாக மாறுகிறீர்கள். உங்களுடைய லஞ்சம் மற்றும் அடக்கப்பட்ட வகை ஆசைகளை மேலே கொண்டு வருவதே,

அந்த அதிகாரம்தான். அது உங்களுக்கு ஆணவம் என்ற போதையைக் கொடுக்கிறது. உங்களிடம் அதிகாரம் இருந்தால், நீங்கள் யாரை வேண்டுமானாலும், உங்கள் இஷ்டப்படி கொலை செய்யலாம். மக்கள் இந்த அதிகாரத்தை உங்களிடம் கொடுத்து, இதைப் போன்ற சந்தர்ப்பங்களை உங்களிடம் ஏற்படுத்தி விடுகிறார்கள்.

ஆனால், கௌதம புத்தர் போன்றவர்களின் கையில், இந்த அதிகாரம் கிடைத்தால், அது லஞ்சலாவண்யத்திற்கு இடம் கொடுக்காது. அதற்கு மாறாக, மனிதனின் பிரக்ஞை உணர்வை, விழிப்புணர்வை மேன்மையடையச் செய்வதற்கு அது உதவி செய்யும். செங்கிஸ்கானிடம் (Genghis khan) அதிகாரம் என்னென்ன கொடுமைகளைச் செய்தது? அது, பல பெண்களை கற்பிழக்கச் செய்தது, பல பேர்களை உயிரோடு கொளுத்தியது. ஏன், ஒரு கிராமத்தையே தீயில் சாம்பலாக்கியது. இந்த வகை எண்ணங்களை, அந்த ஆள் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் சுமந்து கொண்டு இருந்தான். அதை வெளிப்படுத்த, இந்த அதிகாரம் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தது. அவ்வளவுதான்.

மழை பெய்தால், பல செடிகள் வளர்ந்து, பலவித பூக்களைக் கொடுக்கின்றன. எவைகளெல்லாம் அந்த செடிகளின் விதையில் மறைந்திருக்கின்றனவோ, அவைகளெல்லாம், இப்பொழுது வெளிப்படுகின்றன. இங்கு மழைதான் அந்த அதிகாரம். ஆகவே, மழையை குற்றம் சொல்லவேண்டாம். பெரும்பாலான மக்கள், ஏன், இந்த மனித சமூகமே, பல ஆசைகளை அடக்கிக்கொண்டு, பிரக்ஞையற்ற தன்மையில், ஒரு தூக்க நிலையில், கனவு மயக்கத்தில் வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கின்றது. அதிகாரம் கைக்குக் கிடைத்தவுடன், அந்த பிரக்ஞையற்ற உணர்வுகள், மற்றும் ஆசைகள் அனைத்தும், தங்களைத் திருப்திப்படுத்திக் கொள்ள மேலே கிளம்புகின்றன. அப்பொழுது, அது மக்களைக் கொல்லுவதற்கோ அல்லது விஷம் கொடுக்கவோ அஞ்சுவதில்லை.

நீங்கள் அதிகார துஷ்பிரயோகம் பற்றிக் கேட்கிறீர்கள். உங்களது அடக்கி வைக்கப்பட்ட விலங்கு உணர்ச்சியினால்தான், அது துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகிறது என்பதை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளுங்கள்.

இந்த நாகரீக உலகத்தில், நாம் முதலில் செய்ய வேண்டிய காரியம்:

நம்முடைய சக்தியில் 3 ல் 1 பாகத்தை, நம்முடைய குழந்தைகளின் படிப்பிற்காகச் செலவிடுகிறோம். அப்பொழுது அவர்களுடைய வாழ்க்கையின் 3 ல் 1 பாகத்தை, அவர்களுடைய பிரக்ஞையற்ற தன்மையை சுத்தம் செய்யும் பொருட்டு செலவிட நெறிப்படுத்த வேண்டும். அதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி அவர்கள் கல்லூரியிலிருந்து வெளிவந்து, ஏதாவது சக்தி மிகுந்த உத்தியோகத்தில் அமர நேரிடலாம். உதாரணமாக போலீஸ் உயர் அதிகாரி, கவர்னர், பிரதம மந்திரி என்று. அப்பொழுது அவர்களுடைய பிரக்ஞையற்ற தன்மையில் எந்த விஷத்தன்மையும் இல்லாமல் இருந்தால், எதையும் அழிக்கக்கூடிய கொடூர எண்ணங்கள் இல்லாமல் இருந்தால், அவர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்யமாட்டார்கள். அதிகாரம் எப்பொழுதும் சார்பற்றதுதான். அதை உபயோகிப்பவரைப் பொறுத்து தான் அதன் விளைவுகள் ஏற்படும். இந்த பிரக்ஞையற்ற தன்மையை சுத்தம் செய்வது தியானம்தான்.

இத்தாலியில் உள்ள என்னுடைய சந்நியாசிகள், நான் அங்கு மூன்று வாரம் தங்கும் விசாவுக்காக ஒரு வருடமாக முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். இன்னும் அந்த அதிகாரிகள் என்ன முடிவு எடுப்பது என்று குழம்பிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்! முடிவில், சில நாட்களுக்கு முன், ஒரு கடிதம் அவர்களிடமிருந்து வந்தது. அதாவது, “விசா விண்ணப்பத்தின் கால வரையறை ஒரு வருடம்தான். ஆகவே, புதிதாக ஒரு விண்ணப்பம் அனுப்பி வைக்கவும்!” என்று. அத்துடன் ஒரு புதிய விண்ணப்பத்தை அவர்களே பூர்த்திசெய்து, அனுப்பியும் இருந்தார்கள். நான் அதில் கையெழுத்திட்டு, அனுப்பிய பிறகு, நேற்றுதான் சில நிபந்தனைகளோடு

ஒரு 10 நாள் விசா கொடுத்தார்கள். ஒரு சுற்றுலா பயணிக்கு நிபந்தனை போடுவது என்பது இப்பொழுதுதான் கேள்விப்படுகிறேன். அந்த நிபந்தனைகள் என்னவென்றால்:- “நான் இந்தியாவில் எந்த விமானக் கூடத்திலிருந்து, எந்தத் தேதியில், என்ன நேரத்தில் புறப்படுகிறேன் என்று முன்கூட்டியே தெரிவிக்க வேண்டும். அதைப்போல இத்தாலியில் எந்த விமானக்கூடத்தில், எந்தத் தேதியில், எந்த நேரத்தில் இறங்குகிறேன் என்றும் தெரிவிக்க வேண்டும். அதைப்போல, திரும்பி இந்தியா வரும்பொழுதும் தெரிவிக்கவேண்டும். இத்தாலியில், எந்த நகரத்தில் இருந்தாலும், அங்குள்ள காவல் நிலையத்தில் ஆஜராகி, அந்த நகரத்தில் எவ்வளவு நாட்கள் இருக்கப் போகிறேன் என்று தெரியப்படுத்த வேண்டும். அதைப்போல அந்த நகரத்திலிருந்து, வெளியேறும்பொழுது அந்தக் காவல் நிலையத்தில் அறிவிக்கவேண்டும். அதைப் போல ஒவ்வொரு நகரத்திலும் நான் செய்யவேண்டும்!!”

இதைப் படித்த பிறகு, ஆனந்தோவை விட்டு, இத்தாலியின் பிரதம மந்திரிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதச் சொன்னேன். அதாவது, “நீங்கள் இந்தியாவுக்கு சில மாதங்களுக்கு முன்பு வந்தீர்கள். உங்களுக்கு எத்தனை நிபந்தனைகள் இந்திய அரசாங்கம் விதித்தது? எத்தனை காவல் நிலையத்தில், நீங்கள் ஆஜராக வேண்டும் என்று அது கோரியது? நான் ஒரு கொலைகாரன் அல்லது கலகம் ஏற்படுத்துபவன் அல்லது வெடிகுண்டோடு உங்கள் நாட்டுக்கு வருவேன் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்களா? நீங்கள் மீண்டும் எப்பொழுது இந்தியா வரப்போகிறீர்கள் என்று தெரிவிக்க முடியுமா? ஏனெனில், உங்களுக்கு மிகவும் உற்சாகமான வரவேற்பு கொடுக்கக் காத்திருக்கிறோம். நீங்கள் இந்த நிபந்தனைகளை திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு, வருத்தம் தெரிவிக்காவிட்டால், நான் உங்கள் நாட்டில் என் காலடியை பதிக்க மாட்டேன். இந்த நிபந்தனைகளைப் போட உங்களுக்கு ஒரு வருடம் தேவையாக இருந்தது. அப்படி இருந்தும், நாங்கள் கேட்ட மூன்று வாரத்திற்கு, நீங்கள் விசா கொடுக்கவில்லை. வெறும் 10 நாட்களுக்கு மட்டும்தான் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்.

சாதாரணமாக, சுற்றுலா பயணிகளுக்கு 3 மாதம் விசா கொடுப்பார்கள். யாரும் இதுவரை இப்படிப்பட்ட நிபந்தனைகளைக் கேள்விப்பட்டதே இல்லை.

உங்களுடைய நிபந்தனைகளைப் பார்த்ததும், இன்னும் பெனிட்டோ முசோலினி (Benito Mussolini) இறக்கவில்லை என்றே நினைக்கிறேன். உங்கள் நாடு ஒரு ஜனநாயக நாடாக இல்லை. அது சர்வாதிகாரியின் பிடியில் இருப்பதாக அறிகிறேன். ஆகவே, நீங்கள் மக்கள் முன்னிலையில் மன்னிப்புக் கேட்டால்தான், நான் உங்கள் நாட்டுக்கு வருவேன். இல்லாவிட்டால், நீங்கள் பதவி இழந்த பிறகுதான் வருவேன். அங்கு இருக்கும் என்னுடைய மக்கள் அனைவரும், நீங்கள் விரைவில் பதவி இழக்க எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்வார்கள். என்னுடைய சந்நியாசிகள், அங்கு ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். புதிய தேர்வு வரட்டும். இந்த நிபந்தனைகள் அனைத்தும், அங்குள்ள என் ஆயிரக்கணக்கான சந்நியாசிகளை அவமதித்ததுபோல் ஆகிறது" என்று மிகக் கடுமையாக எழுதச் சொன்னேன்.

இந்தியாவுக்கு போப் வந்தபொழுது, அவரை வரவேற்க, இந்திய ஜனாதிபதி மற்றும் பிரதம மந்திரி, விமானக்கூடத்திற்குச் சென்று அவரை வரவேற்றார்கள். அவர் எந்த காவல் நிலையத்தில் ஆஜராக வேண்டும் என்று கூறப்படவில்லை. ஆனால், அடுத்த தடவை, அவர் ஒரு நாட்டின் பிரதம மந்திரி என்ற முறையில் வந்தால், அவர் எந்தெந்த நிபந்தனையுடன் இந்தியாவுக்கு வரவேண்டும் என்று நாம் அவருக்குத் தெரியப்படுத்துவோம்.

இவர்கள் எப்படி தங்கள் அதிகாரங்களை துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார்கள் என்று புரிந்துகொண்டீர்களா? இந்த அதிகாரம், ஒரு நல்ல மனிதனிடம் சென்றால், அது மனித குலத்தின் ஆசீர்வாதம் என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பிரக்ஞையற்ற, வக்ர புத்தியுள்ள மனிதனிடம் சென்றால், அது மனிதகுலத்தின் பாபம் என்றுதான் கருதவேண்

டும். ஆனால், ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களாக நாம் இந்த அதிகாரத் தைத்தான் கண்டித்திருக்கிறோம், அதிகாரத்தை உபயோகிப்பவர்களை அல்ல. பொதுவாக, எல்லா மனிதர்களும், இந்த அருவருப்பான வக்ர எண்ணங்களிலிருந்து விடுபட வேண்டும். அவர்களுடைய பிரக்ஞை தன்மை அதிகரிக்க வேண்டும். ஏனெனில், அதிகமோ, குறைவோ, ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் சில அதிகாரங்கள் வந்து சேரத்தான் செய்யும். அதை அவர்கள் கண்டிப்பாக துஷ்பிரயோகம் செய்யத்தான் செய்வார்கள். உதாரணமாக, உங்களில் சிலர், ஒரு ரயில்வே ஸ்டேஷனில் டிக்கட் கொடுப்பவராக உத்தியோகம் பார்க்கலாம். அதுகூட உங்களிடம் சில அதிகாரங்களைக் கொடுத்திருக்கும். கலெக்டர் ஆபீஸில் உட்கார்ந்திருக்கும் ப்யூன், தன்னை ஒரு கவர்னருக்கு நிகராகக் கருதக்கூடும்! ஆகவே, நீங்கள் எங்கே இருந்தாலும், உங்களிடம் சில அதிகாரங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். அதைச் சரியாகப் பயன்படுத்துவதில் உள்ள வித்தியாசங்கள் தான் விரிவாகக் காணப்படுகின்றன.

இந்தியாவின் சக்தி படைத்த முகலாய மன்னர்களில், ஒளரங்கசீபும் ஒருவர். அவருக்கு தன் தகப்பனார் இயற்கை மரணமடையும் வரை காத்திருக்கப் பொறுமையில்லை. அவ்வளவு விரைவில் அரியாசனத்தில் ஏறி அமர்ந்து அதிகாரம் செய்ய ஆசைப்பட்டார். ஆகவே, தன் தகப்பனாரை சிறையில் அடைத்து, ஆட்சி பீடம் ஏறினார்! அதிகார வெறியைப் பார்த்தீர்களா? அவருடைய தகப்பனார், அதுவரை மிகவும் உற்சாகமாகவே பல வேலைகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருந்தார். ஆனால், இப்பொழுது சிறையில் சும்மா உட்கார்ந்திருப்பது அவருக்கு மிகவும் துன்பத்தைக் கொடுத்தது. அப்பொழுது தன் அன்பு மகனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். அதாவது, "ஒரு 30 பிள்ளைகளை யாவது என்னிடம் அனுப்பு. அவர்களுக்கு குரானை போதிக்கிறேன்" என்று.

அந்தக் கடிதம் ஒளரங்கீப்பின் கைக்குக் கிடைத்தவுடன், அவர், தன் மந்திரிகளிடம் கூறிய கருத்து, "அந்தக் கிழவனுக்கு இன்னும் அதிகார ஆசை போகவில்லை. இப்பொழுது அந்த ஆள் அரசன் இல்லை. ஆனால், 30 பையன்களுக்கு குரானை போதிப்பதன் மூலம், தன் அதிகாரத்தை, குறைந்தது அந்த 30 பையன்களிடமாவது காட்டலாமே என்று ஆசைப்படுகிறான்" என்றாராம்!! இந்தக் கருத்து மிக ஆழமானதுதான்!

வாழ்க்கையில் போராடி முன்னேற பயப்படும் மக்கள், அதிகாரத்தைப் பெற்று வாழ ஒரு சுலபமான வழியைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்று மனநூல் வல்லுனர்கள் கூறுகிறார்கள். அந்த சுலபமான வழி என்ன வென்றால், வாத்தியார் வேலையைத் தேர்ந்து எடுப்பதுதான்! அப்பொழுது அவர்களுடைய அதிகாரத்தை, சிறிய குழந்தைகளிடம் மிகச் சுலபமாகக் காட்டலாம். அவர்களை தன் இஷ்டப்படி துன்புறுத்தலாம், அடிக்கலாம், உதைக்கலாம். இது சட்டப்படி குற்றம் என்றாலும், இது எல்லா நாடுகளிலும் சர்வ சாதாரணமாக நடப்பவைதான்.

சில நாட்களுக்கு முன், ஒரு அறிக்கையை நான் படிக்க நேர்ந்தது. ஆனால், அந்த அறிக்கையின் உண்மை பல காலமாக மறைக்கப்பட்டே வந்திருக்கின்றது. இப்பொழுதுதான் அந்த உண்மையை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது, சிறு பிள்ளைகளை, வாத்தியார்கள் தலையிலும், கன்னத்திலும் அடிப்பதன் மூலம், பல குழந்தைகளுக்கு வெகு சீக்கிரம் காது கேளாமை வந்துவிடுகிறது என்று. அவர்கள் பிற்பாடு தன் வாழ்வு முழுவதும் செவிடனாகவே இருக்கவேண்டும். என்ன கொடுமை!

இன்னொரு கொடுமையான நிகழ்ச்சி. ஒரு பையனை, அவனுடைய தகப்பனாரே விலங்கு மாட்டி, தன் வீட்டில் உள்ள ஒரு தூணோடு கட்டி வைத்திருந்தார். எவ்வளவு நாட்கள் தெரியுமா? சுமார் 10 வருடம்!! அவன், கிட்டத்தட்ட ஒரு விலங்குபோல் மாறிவிட்டான். அவனால் எழுந்திருந்து, நேராக நிற்க முடியாது. இரண்டு கைகள், இரண்டு கால்களை ஊன்றித்தான் (விலங்கைப் போல) தன் உடலை மேலே கிளப்ப முடியும்.

அவன் இருட்டிலேயே இருந்ததால், அவனுடைய பார்வையும் போய் விட்டது.

இந்த ஆணவ அதிகார வெறி, வாத்தியார்களிடம் மாத்திரமல்ல, வக்ர மனம் படைத்த பெற்றோர்கள், கணவன் அல்லது மனைவி என்று எல்லோரிடமும் காணப்படுகிறது. அதன் அளவுதான் கூடுதலாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருக்கும். ஆனால், அது எல்லோரிடமும் கண்டிப்பாகக் காணப்படுகிறது. இதன் ஆழமான வேரை மனிதகுலம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது தான் அந்த வேரை வெட்டி வீசி, மனிதனின் பிரக்ஞையற்ற தன்மையை வெளியே கொண்டு வந்து அழிக்க முடியும். அப்பொழுது அந்த விதை அழிக்கப்படுகிறது. பிறகு அதிகாரம் என்ற மழையில், இந்த அகங்கார, கொடுமை நிறைந்த மலர்கள் பூக்காது. இல்லாவிட்டால், அதிகாரம் இப்படித்தான் வருங்காலத்திலும் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படும். நீங்கள் அந்த அதிகாரத்தை அவர்களிடமிருந்து கலபமாக பிரித்தெடுக்க முடியாது. இந்த சமூகத்தில் யாராவது அம்மாவாகவோ, அப்பாவாகவோ, வாத்தியாராகவோ இருக்கத்தான் வேண்டும். அது தவிர்க்க முடியாதது.

ஆகவே, ஒரே வழி, தியானத்தின் மூலம், மக்களுடைய விழிப்பற்ற தன்மையை சுத்தம் செய்யமுடியும். அவர்களுடைய இருண்ட, கொடுமையான உள்ளத்தில், அன்பு என்ற வெளிச்சம் பரவட்டும். உங்களுக்கு பரிசுத்தமான இதயத்தை, தியானம்தான் அளிக்கும். அதை அதிகாரத்தால் ஒருக்காலும் அசுத்தப்படுத்த முடியாது. அப்பொழுது அதிகாரம் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டதாக ஆகிறது. அது பலபுதுமைகளை இந்த உலகத்தில் படைக்கத் தயாராக இருக்கிறது. அப்பொழுது உங்களுடைய வாழ்க்கை, மிகவும் அன்பு நிறைந்ததாகிறது. அது உணர்வுமிக்க உயிரோட்டம் கலந்ததாகிறது. அப்பொழுது இந்த உயிரினங்கள் அனைத்தும் மிக அழகாகத் தோன்றும்.

ஆனால், அந்த நாள் இதுவரை வரவில்லை. அந்த நாள் வருவதற்கு நீங்கள் முயற்சி செய்தால், எல்லா அதிகார வர்க்கமும் உங்களை கொஞ்சம்கூட முன்னேற விடாது. அது, உங்கள் உயிருக்கே ஆபத்தாக முடிந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

என்னிடம் எப்பொழுதும் திரும்பத் திரும்பக் கேட்கும் கேள்வி, “ஏன், இந்த உலகம் உங்களுக்கு விரோதமாகவே செயல்படுகிறது?” என்பதுதான்.

அதற்கு முக்கியக் காரணம் மேலே சொல்லியதுதான். அவர்களெல்லாம் அதிகார வெறி பிடித்தவர்கள். ஆனால், நானோ மக்களிடம் விழிப்புணர்வை உண்டாக்க முயலுகிறேன். அவர்களிடம், அமைதியையும், அன்பு, மற்றும் கருணை, பேரின்பம் இவைகளை ஏற்படுத்த முயலுகிறேன். இவைகள் அனைத்தும் அந்த அதிகாரத்திற்கு நேர் விரோதமானது!

THE RAZOR'S EDGE.

II.3. “அரசியல்வாதி”

(THE POLITICIAN)

“அன்புள்ள ஒஷோ, ஒரு அரசியல்வாதி, உண்மையான மதத்தன்மையுடையவனாக மாற முடியுமா? அல்லது ஒரு உண்மையான மதவாதி அரசியல்வாதியாக மாறமுடியுமா?”

ஒரு அரசியல்வாதி, மதத்தன்மையுடையவனாக ஒருக்காலும் மாற முடியாது. ஏனென்றால், அரசியலின் பாதையும், மதத்தன்மையின் பார்வையும் நேருக்கு நேர் எதிரானவைகள். உங்களுடைய தனிப்பட்ட குணங்கள் (character) இந்த மதத்தன்மையில் வெகு கலபமாகக் கலக்க முடியாது என்பதை நீங்கள் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நீங்கள் ஒரு அரசியல்வாதியானால், ஒரு மாற்றத்திற்காகவோ அல்லது செயற்கையாகவோ ஓய்வு நேரத்தில், ஓவியம் வரையலாம், பாடல்களை இயற்றலாம், பாடலாம். ஏனெனில் அரசியலும், சங்கீதமும் ஒன்றுக் கொன்று எதிரானவை அல்ல. அதற்குமாறாக, சங்கீதம் ஒரு சிறந்த அரசியல்வாதியை உருவாக்கக்கூடும். அது, அவர்களை ஓய்வுநிலைக்கு அழைத்துச் செல்கிறது. அவர்களுடைய பளுவை, சற்று இறக்கி வைக்க உதவுகிறது. அவர்களுடைய இறுக்க நிலை சற்று தளருகிறது. ஆனால், மதத்தன்மையை அப்படி ஒரு மாற்றாக அல்லது ஒரு சேர்க்கையாக எண்ணிவிடக்கூடாது. இதற்கு, நீங்கள் அரசியல்வாதிகளின் தன்மைகளைப் பற்றி, சற்று ஆழமாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

ஒரு அரசியல்வாதி, மனோரீதியாகவும், ஆத்மீகமாகவும் ஒரு வியாதியஸ்தனுக்கு சமம்தான். உடலளவில் அவன் ஆரோக்கியமானவனாக இருக்கலாம். சாதாரணமாக அவர்கள் பொதுவாக உடலளவில் ஆரோக்கியமாகவே இருப்பார்கள். ஏனெனில், அவர்களுடைய செயல்கள் அனைத்தும் அவர்களுடைய மனம் சம்மந்தப்பட்டது. நீங்கள் கவனித்துப் பாருங்கள். ஒரு அரசியல்வாதி, தன் அதிகாரத்தை இழந்துவிட்டால், அவன் செயல் இழந்தவனாகி, உடல் தளர்ச்சியற்று, வியாதியஸ்தனாக மாறிவிடுவான். அவனுடைய ஆரோக்கியம் வெகு

சீக்கிரம் கீழான நிலைக்கு வந்துவிடுகிறது. இது ஒரு ஆச்சரியம்தான்! ஏனெனில், அரசியல் அதிகாரத்தில் அவன் இருக்கும்பொழுது, பல இறுக்கங்கள், ஏமாற்றங்கள், சவால்கள் போன்றவற்றை சமாளிக்கும் பொழுது, அவனுடைய உடல் ஆரோக்கியம் எப்படி கெடாமல் இருந்தது? அவனுடைய அதிகாரம் தொலைந்தபிறகு, அவனுடைய இறுக்கங்கள், கவலைகள் குறைந்து, அவனது உடல் ஓய்வுத்தன்மைக்கல்லவா வரவேண்டும்? இப்பொழுது எப்படி, ஏன் அவனுடைய ஆரோக்கியம் சீர்குலைந்தது?

அதற்கு முக்கியக் காரணம் என்னவென்றால், ஒரு அரசியல்வாதியின் அதிகாரம் பறிக்கப்பட்ட பிறகு, அது அவனை, மனோரீதியாக வெகுவாகப் பாதிக்கிறது. இதுவரை அவனுடைய வியாதியைக் கட்டுப்படுத்திய மனம், இப்பொழுது தன் சக்தியை இழந்ததும், அது அவனுடைய உடலை பாதிக்கிறது. அதிகாரம், ஆணவம் என்பவைகள்தான், மனம் கொழுக்க காரணங்கள். ஆகவே, அதிகாரம் இல்லாத அரசியல்வாதிகள் வெகு விரைவில் இறந்துவிடுவார்கள். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். ஆனால், மக்களுக்கு இதன் உண்மையான காரணம்தான் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது.

ஆகவே, முதலில் நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால், அரசியல்வாதிகளின் மனம், அகங்காரத்தில் நிறைவுபெற்றது போல்தோன்றினாலும், அதன் ஆழத்தில் சீழ் பிடித்தே இருக்கிறது. அவர்கள் ஆன்மீக அடிப்படையில் வியாதியஸ்தர்கள்தான். அது ஓரளவுக்கு மேல் அதிகமானால், அவர்கள் அதிகாரத்தில் இருக்கும்பொழுது, மெதுவாக எங்கும் பரவ ஆரம்பிக்கிறது. ஆனால், இதை அவனால் உணரமுடியாது. ஏனெனில், அதிகாரம், ஆணவம், அகங்காரம் என்ற போர்வைகளால், அவர்களது மனம் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவைகளே, அவர்களுக்கு ஒரு பொக்கிஷம் போல்தோன்றும். அதற்காகவே, அவர்கள் 'அவதாரம்' எடுத்தது போல் திருப்தியாக இருப்பார்கள். இந்த மனோவியாதி, ஆன்மீக வியாதியாக ஒரு புற்றுநோய் போல் பரவுவதை அவர்களால் உணர முடியாது. ஆனால், தன் அதிகாரம் போன பிறகுதான், தன்னுடைய முட்டாள்தனத்தை இவர்கள் உணருவார்கள். அதுவரையில், அவர்கள் அதை உணர மாட்டார்கள். தான் இதுவரை நம்பியது

அனைத்தும் பொய் என்று அப்பொழுதுதான் உணருவார்கள். அதுவே அவர்களுக்குப் பெரிய அதிர்ச்சியை அது உண்டாக்கிவிடும். அப்பொழுது அதிகாரத்தால் ஏற்பட்ட ஆணவம், கர்வம் எல்லாம் மெல்ல மறைய, மனத்தின் அடியில் உள்ள இந்த வியாதி பிடித்த ஆன்மீக உணர்வு மெல்ல மேலே வருகிறது. அதிகாரம் பறிக்கப்பட்ட நிலையில், அவன் ஓய்வாக இருந்தாலும், அந்த ஓய்வு நிலையில், சிறிது நன்றாகத் தூங்கினாலும் அல்லது காலை, மாலை நடந்து பயிற்சி செய்தாலும், சூதாட்டம் போன்ற விளையாட்டுகளில் ஈடுபட்டாலும், அவர்கள் தங்கள் மன வலுவை இழப்பதை உணரவே செய்வார்கள். இதுவரை முடியிருந்த இந்த ஆன்மீக வியாதியானது இப்பொழுது மெல்ல மேலே வந்து, அதற்கு மிக அருகாமையில் இருக்கும், அவனுடைய உடலைத் தாக்குகிறது. இப்பொழுது உடல் வலுவிழக்க ஆரம்பிக்கிறது. அவர்கள் நன்றாகச் சிரித்து, மகிழ்ச்சியாக இருப்பதுபோல் தோன்றினாலும், அது அவர்களின் உடலின் நுண்ணிய பாகத்தில் வேலை செய்வதை அவர்களால் முழுமையாக உணர முடியாது. இவர்களுக்கு திடீரென்று இருதயம் நிற்கலாம். இல்லை தசை புற்றுநோய் வரலாம். இவ்வாறு இந்த ஆன்மீக வியாதி, உடல் மூலமாகத் தன்னை வெளிப்படுத்தி ஆகவேண்டும்.

இந்த வியாதியின் அடிப்படை காரணம் என்ன? தாழ்வு மனப்பான்மைதான்! தாழ்வு மனப்பான்மையுடையவர்களே, அதிகாரத்துக்கு வரவேண்டும், மக்கள் தங்களை மதிக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்படுபவர்கள். இதை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். இந்தத் தாழ்வு மனப்பான்மை ஏதோ ஒரு வகையில் எல்லோரிடமும் உண்டு. ஆனால், அரசியல்வாதிகளிடம், இது மிகவும் அதிகம். அவர்களுடைய, இந்தத் தாழ்வு மனப்பான்மை என்ற புண், எப்பொழுதும் அரிப்பைக் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கும்! அதை அவர்களால் சொரியாமல் இருக்க முடியாது! இதற்கு முக்கியக் காரணம், இவர்கள், தங்களை விட சிறந்தவர்களோடு தங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதுதான். நீங்கள், உங்களை ஈன்ஸ்டீனோடு அல்லது சிக்மண்ட் பிராய்டோடு ஒப்பிட்டுக் கொண்டால், உங்களிடமும் நிச்சயம் தாழ்வு மனப்பான்மை ஏற்படும். உங்களை நீங்கள், இந்த உலகத்தில், வாழத் தகுதியில்லாதவன் என்று கருத ஆரம்பித்து விடுவீர்கள். இது சிலசமயம் தற்கொலை வரை செல்லும்.

இந்தத் தகுதியற்ற தாழ்வு மனப்பான்மையை இரண்டு வழிகளில் தற்காலிகமாகப் போக்கலாம். ஒன்று மதம், அடுத்தது அரசியல். அரசியல், நிச்சயம் தாழ்வு மனப்பான்மையைப் போக்காது. ஆனால், அதை போர்வை போல் மூடிவிடும். அவனிடம், அந்தத் தாழ்வு மனப்பான்மை என்ற வியாதி அப்படியேதான் இருக்கும். அவர்கள்தான் உங்கள் ஜனாதிபதிகள் மற்றும் பிரதம மந்திரிகள்! இவர்கள் அந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தாலும், அவர்களுக்குள்ளே இருக்கும் அந்த வியாதியில் எந்த மாற்றமும் நிகழ வாய்ப்பில்லை! அவர்களுடைய ஆணவம், மிகவும் நுண்மையானது, மிகவும் நாகரீகமானது! இப்படி அவர்கள், மிகவும் திறமையாகவே இந்த உலகத்தை ஏமாற்றலாம். ஆனால், அவர்களின் ஆன்மாவை அப்படி ஏமாற்ற முடியுமா, என்ன?

தாழ்வு மனப்பான்மை, பேராசையைத்தான் உண்டுபண்ணும். பேராசையின் காரணம், அவர்கள் இன்னும் மேலே, மேலே செல்ல வேண்டும் என்ற உந்துதல்தான். அப்படி மேலே சென்றாலாவது, அந்தத் தாழ்வு மனப்பான்மை என்னும் சீழ் பிடித்த புண் ஆறிவிடாதா என்று நம்புகிறார்கள். ஆகவே, பதவி, அதிகாரம் என்ற ஏனியில் ஏறிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

என்னுடைய குடும்பம் அரசியல் பிணைப்புடையது. என் தகப்பனாரைத்தவிர. அவர்களெல்லாம் என்னிடம், “ஏன், உன் பெயரை, வோட்டு போட பதிய வைக்கக் கூடாது?” என்று கேட்பார்கள். மேலும் அவர்கள், “உன்னுடைய வோட்டை வீணடிப்பது என்பது, உன் சக்தியை வீணடிப்பதற்குச் சமம். நீ மட்டும் முயற்சி செய்தால், உன்னுடைய திறமைக்கு, இந்த நாட்டின் ஜனாதிபதியாக அல்லது பிரதம மந்திரியாக வரலாம்” என்று ஆசை வார்த்தை காட்டுவார்கள். அதற்கு நான், “நீங்கள் யாரோடு பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை முற்றிலும் மறந்து விடுகிறீர்கள். எனக்கு எந்தத் தாழ்வு மனப்பான்மையும் கிடையாது. ஆகவே, நான் எதற்கு இந்த நாட்டு ஜனாதிபதியாக ஆர்வம் காட்டி, என் சக்தியை வீணடிக்க வேண்டும். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், எனக்கு புற்றுநோய் என்று எதுவும் இல்லாதபொழுது, எதற்காக நான் அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்ளவேண்டும்? நீங்களெல்லாம் ஏதோ ஒரு வகையில் தாழ்வு மனப்பான்மை கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதை என்மேல்

செலுத்தி, நிறைவேற்றிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறீர்கள். ஒன்றை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். நான் இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில், மிகவும் நிறைவாகவே இருக்கிறேன். அதற்காக, இந்தப் பிரபஞ்ச உயிர்த் தன்மைக்கு, மிகவும் நன்றியுடையவனாக இருக்கிறேன். நான் எங்கிருந்தாலும், எப்படி இருந்தாலும், அந்த நிறைவுத்தன்மை என்னிடமிருந்து ஒருக்காலும் குறையாது. எது நடந்தாலும், அது என் நன்மைக்கே. அதற்குமேல், நானாக இந்தப் பிரபஞ்ச உயிர்த்தன்மையிடம் எதுவும் கேட்க மாட்டேன். அப்படி கேட்டு, என்னையே நான் ஏமாற்றிக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை” என்பேன்.

அவர்கள், “உன்னுடைய பேச்சு, எப்பொழுதும் வித்தியாசமாகவே இருக்கும். இந்தத் தாழ்வு மனப்பான்மை என்றால் என்ன? இதற்கும், அரசியலுக்கும் என்ன சம்மந்தம்?”

நான், “நீங்களோ அல்லது நீங்கள் கருதிக்கொண்டிருக்கும் அந்தப் பெரிய அரசியல்வாதியோ, இந்த சிறிய மனோதத்துவத்தை புரிந்து கொள்ளவில்லை” என்பேன்.

பொதுவாக, மேல்நிலையில் உள்ள எல்லா அரசியல்வாதிகளும், மனோரீதியில் வியாதியஸ்தர்கள்தான். இந்த அரசியல் அகங்காரத்தின் மூலம், அதை மூடி மறைப்பது ஒரு வழி. அப்படி அவர்கள் பிறரை ஏமாற்றலாம். ஜிம்மி கார்ட்டர் (Jimmy Carter) சிரிக்கும்பொழுது, நீங்கள் எதற்காகவோ ஏமாற்றப்படுகிறீர்கள். அந்த சிரிப்பு உதட்டளவோடு உள்ளது. உள்ளத்திலிருந்து அது வெளிவரவில்லை. அது ஒரு போலிச் சிரிப்பு. ஆனால், வாழ்க்கையின் உச்சத்துக்குச் சென்றவர்கள் அனைவரும், ஒரு கட்டத்தில், தான் இதுவரை செலவழித்த சக்தி அனைத்தும் வீண் என்று உணரத்தான் வேண்டும். அவர்கள் இந்த வாழ்க்கையில் நினைத்ததை சாதித்திருக்கலாம். வாழ்வு என்ற ஏணியின் உச்சிக்கு சென்றிருக்கலாம். ஆனால், அதற்காக அவர்கள் இதுவரை சண்டை போட்டு, தன் சக்தியை பலவழிகளில் செலவழித்து, பல பேர்களை ஏமாற்றி, அடைந்த இடம், எது? அதே போரிட்ட களம்தான்! அதனால் நீங்கள் அடைந்த லாபம் என்ன?

ஆனால், இப்பொழுது இதை உண்மையாக ஒத்துக் கொள்ளுவதற்கு, ஒருவனுக்கு மிகுந்த தைரியம் தேவை! அதை மறைப்பதற்காகவே, இந்த புன்னகை! அப்பொழுதுதான், நீங்கள் அவனை மதிப்பீர்கள். அதாவது, மிகுந்த உயரத்தில் உள்ள அவன் மிகவும் சந்தோஷமாகவே, நிறைவாகவே இருக்கிறான் என்று நீங்கள் நம்ப வேண்டுமாம்.

நீங்கள் ஒரு அரசியல்வாதியாக இருந்தால் நீங்கள் முன்பு இருந்தது போல்தான் இப்பொழுதும் இருக்கிறீர்களா என்பதும் உங்களுக்கு மிக நன்றாகவே தெரியும். ஏன், முன்பு இருந்ததை விட இன்னும் மோஃமாகக் கூட இருப்பீர்கள். ஏனெனில், இந்த வாழ்க்கை போராட்டம், இந்த வன்முறை அனைத்தும் உங்களை மனிதத்தன்மையற்றவனாக மாற்றி இருக்கும். நீங்கள் உங்கள் இயற்கையான மனிதத் தன்மையைவிட்டு, வெகு தூரம் சென்றிருப்பீர்கள். குர்ஃஜீப் (Gurdjieff) "ஒவ்வொரு மனிதனிடமும், இதயம் (Soul) அல்லது ஆன்மா என்பது இல்லை. யார் உயிர்த்தன்மையை அறிந்திருக்கிறானோ, அவன்தான் தன் இயத்தை, ஆன்மாவை அறிந்தவனாவான். மற்றவர்கள் ஏதோ ஒரு நம்பிக்கையில், மாயையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏனெனில், அவர்களுடைய மதங்களும், மத நூல்களும் நீங்கள் ஆன்மாவோடுதான் பிறந்திருக்கிறீர்கள் என்று கூறுகின்றன. அதை இந்த மூட ஜனங்கள் அப்படியே நம்புகிறார்கள். இது எவ்வளவு முட்டாள்தனமானது? நீங்கள் ஆன்மாவோடு பிறக்கவில்லை. ஆனால், நீங்கள் அதை உண்டாக்கிக் கொள்ள முடியும். அந்தத் திறமை உங்களிடம் இருக்கிறது." என்கிறார்.

குர்ஃஜீப் இந்த விஷயத்தில், கொஞ்சம் கடுமையாகவே சொல்லியிருக்கிறார். ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் ஆன்மா உண்டு ஆனால், அது கருநிலையில் இருக்கிறது. அப்பொழுது அதனால் எந்த பிரயோஜனமும் இல்லை. ஆகவேதான், அவர், ஆன்மா என்பது ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் இல்லை என்று ஒரேயடியாக அடித்துச் சொல்லிவிட்டார். ஆனால், நீங்கள் அதைச் செயல்படுத்த வேண்டும். அதற்குரிய சக்தி உங்களிடம் இருக்கிறது. ஆனால், பெரும்பாலோர் இதைச் செய்வது இல்லை. இதுதான் மக்களின் சகல துன்பங்களுக்கும் காரணம்.

அரசியல்வாதிகள், தங்கள் சக்திகளையெல்லாம் உபயோகித்து, தங்களுடைய கற்பனையான இலட்சியத்தை அடைந்த பிறகுதான், இதைப் புரிந்து கொள்கிறார்கள். இது வரை செலவழித்த சக்தியெல்லாம் வீண் என்று அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால், ஒத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள்! ஏனெனில், உங்களையே, நீங்கள் முட்டாள் என்று ஒத்துக் கொள்வீர்களா? ஆனால், அவர்கள் ஆன்மீக நிலையில் அதை அறிந்து கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது!

ஆகவே, புண்ணை மறைப்பதன் மூலம், குணமாக்க முடியாது. மதத் தன்மைதான், அதற்கு உண்மையான மருந்து. இந்தத் தியானம் (Meditation) என்ற வார்த்தையும், மருந்து (Medicine) என்ற வார்த்தையும், ஒரே சொல்லிலிருந்துதான் வந்தவை. மருந்து உடல் வியாதிகளைக் குணப்படுத்தும், தியானம் ஆன்மாவைக் குணப்படுத்தும். நீங்கள் இதை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அரசியல்வாதி, மதத்தன்மையுடையவனாக மாற முடியுமா என்று நீங்கள் கேட்கிறீர்கள். அரசியல் வாதி என்ற முத்திரையோடு, அதை ஒருக்காலும் அணுக முடியாது. அதிலிருந்து வெளியே வந்தால், முடியும். நான் அவர்களைத் தனியாகப் பிரிக்கவில்லை. அவர்கள் மதத்தன்மையுடையவர்களாக மாறுவதை, நான் தடுக்கவும் இல்லை. நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், அரசியலும், மதத்தன்மையும் ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணானது. நீங்கள், உங்கள் புண்ணை அரசியல் என்ற போர்வையில் மறைத்து கொண்டு அகங்காரமாக வாழலாம். அல்லது மதத்தன்மை என்ற மருந்து கொண்டு, அந்தப் புண்ணை ஆற்றிக் கொள்ளலாம். ஆனால், இரண்டையும் ஒன்றாகச் செய்ய முடியாது. அந்தப் புண்ணை ஆற்ற, நீங்கள் அந்த போர்வையை அகற்றித்தான் ஆகவேண்டும். அதைத் திறந்து காண்பிக்கத்தான் வேண்டும். அதன் ஆழத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். அப்பொழுது ஏற்படும் வலியை நீங்கள் பொறுத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

ஆகவே, எந்த வித இலட்சியம் அல்லது நோக்கமும் இல்லாமல், உங்கள் உயிர்த்தன்மையை இயல்பாக அணுகவேண்டும். அது ஒரு புரியாத வீரச் செயல்தான். ஒரு புதுமையான கண்டுபிடிப்புத்தான். அப்படி, உங்கள் உள்ளே ஆழ்ந்து செல்லும்பொழுது, உங்கள் மதபோத

னைகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாவம், கெட்டவை தீங்கு போன்றவைகளை, நீங்கள் சந்திக்கத்தான் வேண்டும். அதைக் கண்டு மிரளவேண்டாம். அதைக் கண்டு பின் வாங்க வேண்டாம். அவைகள் அப்படியே அங்கு இருக்கட்டும். அதை நீங்கள் வெறுத்து ஒதுக்கத் தேவையில்லை. அவைகளை அப்படியேத் தாண்டிச் செல்லவும்.

நீங்கள் இப்பொழுது ஒரு புனித யாத்திரையை மேற்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அப்பொழுது எதிர்ப்படுவதை, இது நல்லது, இது கெட்டது என்று அலசிக் கொண்டு இருக்காதீர்கள். அப்படி செய்தால், நீங்கள் அங்கேயே தான் நின்று கொண்டிருப்பீர்கள். மேற்கொண்டு செல்ல மாட்டீர்கள். உங்கள் உள் உலகத்தின் கதவு மூடிக் கொண்டுவிடும். பிறகு, நீங்கள் இறுக்கமாகி விடுவீர்கள். ஏனெனில், உள்ளே செல்லச் செல்ல, நீங்கள் பாபம், கெட்டவை, காமம், கோபம், வெறுப்பு பேராசை போன்றவைகளை சந்திக்க வேண்டுமே என்று தயங்குவீர்கள். பயப்படுவீர்கள். இவ்வளவும் என் உள்ளே இருக்கிறதா என்று அதிர்ச்சியடைவீர்கள். இந்த அசிங்கங்களை சந்திப்பதற்குப்பதில், திரும்பியே சென்று விடலாம் என்று நீங்கள் நினைக்க ஆரம்பித்துவிடுவீர்கள். ஆகவேதான், பல லட்சம் மக்கள், உள்ளே செல்ல பயப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அனைவரும், வீட்டு மாடிக்குச் செல்லும் படிகளிலேயே உட்கார்ந்து கொண்டுவிடுகிறார்கள். மாடிக்குச் செல்வதில்லை. அந்த வெளி வராண்டவிலேயே வசிக்க ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். அந்த மாடி வீட்டுக் கதவைத் திறப்பதே இல்லை. அங்கு பல அறைகள் இருக்கின்றன. ஏன், அதை ஒரு மாளிகைக்கு ஒப்பிடலாம். நீங்கள் அந்த ஒவ்வொரு அறைக்குள்ளும் சென்றால், நீங்கள் பல விநோதமானவைகளைச் சந்திக்கலாம். அவைகள் இதுவரை உங்களுக்குப் புரியாதது. அதை நீங்கள் உணர்ந்த பிறகு, பிறருக்கு எடுத்துச் சொன்னாலும், உங்களைத் தவறாகவே நினைப்பார்கள். ஏனெனில், அவர்களும் இதுவரை அவைகளைச் சந்தித்ததே இல்லை. அந்தப் புதுமையான அனுபவங்களால், நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். அப்பொழுது, இதுவரை அன்பு என்று எதைக் கருதி வந்தீர்களோ, அதற்குப் பின்னால் வெறுப்பு என்பதும் இருக்கக் கண்டு அதிர்ச்சியடைவீர்கள். இதுவரை பணிவு என்று எதைக் கருதி வந்தீர்களோ, அதற்குப் பின்னால் அகங்காரம் மறைந்திருப்பதைக் கண்டு திடுக்கிடுவீர்கள். இதை மிகவும் கவனத்தில் வைக்கவும்.

யாராவது என்னிடம், “நீங்கள் பணிவானவரா?” என்று கேட்டால், என்னால் “ஆமாம்” என்று சொல்ல முடியாது! ஏனென்றால், பணிவு என்பது அகங்காரம் தலைகீழாக நிற்பது என்று எனக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். நான் அகங்காரமற்றவன். அப்படி இருக்கும்பொழுது பணிவுக்கு வேலை என்ன? நான் சொல்லுவதை உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறதா? அகங்காரம் இல்லாமல், பணிவு என்பது இருக்காது. வெயில் இல்லாமல் நிழல் என்று ஒன்று இருக்காது. இந்த அகங்காரமும், பணிவும் ஒன்று கலக்கும் பொழுது, ஒரு புரியாத தன்மை ஏற்படுகிறது. அதை நீங்கள் அனுபவத்தில்தான் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அந்த புரியாததன்மை என்பது ‘ஒன்றுமற்ற தன்மை’. உங்களால் எப்பொழுது இந்த அன்பையும், வெறுப்பையும் ஒன்றாகக் கவனிக்க முடிகிறதோ அல்லது எப்பொழுது இந்த அகங்காரத்தையும், பணியையும் ஒன்றாகக் கவனிக்க முடிகிறதோ, அப்பொழுது இந்த மாறுபட்ட இரண்டு தன்மைகளும் மறைந்துவிடுகின்றன.

நீங்கள் வேறு எதுவும் செய்ய வேண்டாம். முழுமையாக, விமர்சிக்காமல் கவனிக்கவும். இந்தக் கவனித்தல்தான் அந்த ரகசியம். இந்த ரகசியமும் உங்களுக்குள்ளேதான் இருக்கிறது. அதுதான் அவை களை உங்களுக்குள்ளே பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கிறது. இப்பொழுது நீங்கள் அதன் ரகசிய இடத்தைக் கண்டுபிடித்து கவனிக்க ஆரம்பித்து விட்டீர்கள். இனிமேல், அவைகள் ரகசியமாக தங்களை மறைத்துக் கொள்ள முடியாது. நீங்கள் அவைகளை மீண்டும் மீண்டும் கவனிக்கவும். அப்பொழுது அவைகள் மாத்திரமல்ல. இன்னும் மீதம் இருக்கும் பல இறுகிப் போன மன அழுக்குகளும் வெளியே செல்ல ஆரம்பித்துவிடு கின்றன. அப்பொழுது விரைவில், நீங்கள் சுதத்தன்மையை அடைந்துவிடுகிறீர்கள். பிறகு உங்களுக்குள்ளே, யாரும் இருக்கமாட்டார் கள். நீங்கள் வெறுமையாக, தனிமையில் இருப்பதை உணருவீர்கள். இப்பொழுது உங்கள் காயங்கள், புண்கள் அனைத்தும் ஆறியிருக்கும்.

அடுத்து, உங்களை யாரோடும் ஒப்பிட்டுக் கொண்டு, துன்பப்படா தீர்கள். நீங்கள், நீங்கள்தான். அவர்கள், அவர்கள்தான். எதற்காக நான், என்னை யஹூதி மெனுஹினோடு (Yehudi Menuhin)ம், பாப்லோ பிகாஸோ (Pablo Picasso) வோடும் ஒப்பிட்டுக் கொள்ள வேண்டும்?

இந்தக் கருத்தை என்னால் புரிந்து கொள்ளவே முடியவில்லை! அவர்கள், அவர்களது வேலையைப் பார்க்கிறார்கள். நான், என்னுடைய வேலையைப் பார்க்கிறேன். அதில் அவர்கள் ஒருக்கால் மகிழ்ச்சியடையலாம், அல்லது மகிழ்ச்சியடையாமலும் இருக்கலாம். ஆனால், நான் என் வேலையில், அது எந்த வேலையாக இருந்தாலும், மிகவும் மகிழ்ச்சியோடுதான் செய்கிறேன். மகிழ்ச்சியோடுதான் இருக்கிறேன். என்னைப் பொருத்தவரை, இதை நிச்சயமாக என்னால் கூற முடியும்.

ஆகவே, நீங்கள், உங்களுக்குள்ளே, எந்த விமரிசனமும் செய்யாமல், எதையும் வெறுக்காமல், எதன் மேலும் பற்று கொள்ளாமல், எதைப் பற்றியும் எதுவும் எண்ணாமல், வெறும் ஒரு கவனிப்பவராகச் சென்று, அங்கே உள்ளவைகளை வெறுமனே கவனித்திருந்தால், அவைகள் தானே மறைய ஆரம்பிக்கும். இப்பொழுது உங்களுடைய மனதில் படிந்த அழுக்குகள், புண்கள் மறைய ஆரம்பிக்க, அடுத்து, ஆத்மீகத்தில் உண்டான புண்களும், காயங்களும் ஆறத் தொடங்கும். அவைகள் அனைத்தும் உங்கள் கவனிப்பிற்காக, பல பிறவிகளாகக் காத்துக்கிடக்கின்றன. நீங்கள் அதனுடைய கதவுக்கு அருகில் சென்றாலே, போதும். அவைகள் தானே திறந்து கொள்ள ஆரம்பித்துவிடும். நீங்கள் எந்த முயற்சியும் செய்ய வேண்டாம். அந்தக் கதவுக்கு அப்பால், நீங்கள் உங்களுடைய பார்ப்பது மட்டுமின்றி, இந்த சகல பிரபஞ்சத்தையும், காண்பீர்கள். அதில் இந்த நட்சத்திரங்கள், கோள்கள் அனைத்தும் அடக்கம்தான்.

ஆகவே, மீண்டும் சொல்லுகிறேன். எந்த அரசியல் வாதியும், ஆன்மீக வாதியாக முடியாது. இதை நான் தீர்மானமாகச் சொல்ல முடியும். அவன், அரசியலை விட்டு வெளியே வரவேண்டும்.

நீங்கள் அடுத்து, ஒரு ஆன்மீகவாதி, அரசியல் வாதியாக முடியுமா என்று கேட்டீர்கள். இது முதல் காரியத்தை விட, மிகவும் கடினம்! ஏனென்றால், ஒரு உண்மையான ஆன்மீக வாதி, ஒருக்காலும் அரசியலுக்கு வரமாட்டார். ஒருவன் அரசியல் வாதியாவதற்கு, தாழ்வு மனப்பான்மையும், பேராசையும் தான் காரணம். அவைகள் தான் அவனை விரட்டிக் கொண்டே இருக்கின்றன. ஆனால், ஒரு உண்மையான ஆன்மீக வாதியை, அரசியலுக்கு விரட்ட என்ன இருக்கிறது? ஒன்றும் இல்லை.

ஆனால், இதைப் போல, முன்காலத்தில் அரிதாக நடந்திருக்கிறது. வருங்காலத்திலும் நடக்கலாம். முன்காலத்தில், உலகம் முழுவதும் முடி ஆட்சி இருந்தது. எப்பொழுதாவது, ஒரு மன்னனின் மகன் ஒரு சிறந்த விஞ்ஞானியாகலாம். ஒரு இயல்பான கவிஞன், அமெரிக்கா போன்ற ஒரு நாட்டிற்கு ஒருக்காலும் ஜனாதிபதியாக முடியாது. அப்படியினால், யார் அவனை மதிப்பார்கள்? அவனை ஒரு பைத்தியம் என்று எண்ணாமல் இருந்தாலே ஆச்சரியம்தான். அவன் தன்னையே ஒரு நெறிக்குக் கொண்டு வரமுடியாது. பிறகல்லவா, இந்த உலகத்தை ஒரு கட்டுக் கோப்புக்கள் கொண்டு வரமுயற்சிக்க வேண்டும்!

இந்தியாவின் கடைசிச் சக்கர வர்த்தி, பகதூர்ஷா ஜாபர் (Bahadur shah zapar) என்ற கவிஞர். அவருடைய எண்ணங்கள் அனைத்தும் கற்பனையில் தான் மதிக்கும். ஒரு நாட்டை ஆளுவதற்கு கற்பனை போதுமா? ஆகவேதான், பிரிட்டிஷ்காரர்கள், அவருடைய நாட்டை மிகச் சுலபமாக அபகரித்துக் கொண்டார்கள். இந்த அரசர் மிகச் சிறந்த உருது கவிஞர். அவருடைய தகப்பனார் அரசனாக இருந்த காரணத்தால், அந்த அரசபீடம் தானாகவே அவர் கைக்கு வந்தது. அது அவர் உழைத்து சம்பாதித்தது அல்ல. அதைப் போல மேலை நாட்டில் மிக அரிதாக சில கவிஞர்கள், அல்லது சிந்தனையாளர்கள் அரசனாக இருந்திருக்கிறார்கள். இதில் ரோமானிய அரசன் மார்கஸ் அரேலியஸ் (Marcus Aurelius) என்பவர் ஒருவர். இவர் சிறந்த மதத்தன்மையுடையவர். அந்த அரச பீடம், அவருக்கு பரம்பரையாகத்தான் வந்தது. ஆனால் அவர் மாத்திரம் இப்பொழுது உள்ள ஜனநாயக நாட்டில் பிறந்திருந்தால், அவர் ஒரு ஜனாதிபதியாகவோ அல்லது பிரதம மந்திரியாகவோ ஆக முடியாது. ஏனெனில் அவரைப் போன்றவர்கள், ஒட்டுக்காக மக்களிடம் சென்று பிச்சை கேட்க மாட்டார்கள்! இவரைப் போல, அரிதாக, இந்தியாவில் அசோக சக்ர வர்த்தி மதத்தன்மையுடையவராக இருந்தார்.

ஆகவே, முடி ஆட்சியில், தற்செயலாக, அபூர்வமாக இப்படி சிலர் அரசியல் வாதியாகியிருக்கிறார்கள். அதே சமயம், இந்த முடி ஆட்சி, பலமுட்டாள்களுக்கும், தன் கிரீடத்தைச் சூட்டி இருக்கிறது! பைத்தியக் காரர்களுக்கும். முடி சூட்டி இருக்கிறது! ஆகவேதான், நான் முடி ஆட்சியை எதிர்க்கிறேன்.

அதே சமயம் இன்னொன்றையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது, வருங்காலத்தில், இந்த ஜனநாயகமும் நிலைத்து நிற்காது. இதனுடைய ஆயுள் இன்னும் கொஞ்சம் காலம்தான். ஏனெனில், விஞ்ஞானிகளின் முன்பு, இந்த அரசியல் வாதிகள் முழு முட்டாள்களாகவே காணப்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஏற்கெனவே, விஞ்ஞானிகளின் பிடிக்குள் வந்துவிட்டார்கள். ஆகவே, வருங்காலம், விஞ்ஞானிகளின் கையில்தான் இருக்கிறது. அரசியல் வாதிகளின் கைகளில் இல்லை. மக்கள் விழிப்படைந்து கொண்டே வருகிறார்கள். அப்பொழுது, இந்த 'ஜனநாயகம்' (Democracy) என்ற வார்த்தை, தானாகவே மாறவேண்டும். அதற்குப் பதில், 'திறமை நாயகம்' (Meritocracy) என்ற வார்த்தைதான் சரியாக இருக்கும். திறமைதான் ஒரு நாட்டின் தலை எழுத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டும். உங்கள் தலைமை, மக்களின் ஒட்டுக்களால் நிர்ணயிக்கப்படக் கூடாது. ஏனெனில், அது உங்களுடைய பொய்யான பிரச்சாரத்தால், வாக்குறுதிகளால் அடைந்தது. அப்படி இருக்கும்பொழுது, அந்தத் தலைமை எப்படி சுத்தமானதாக, உண்மையுள்ளதாக இருக்க முடியும்? உங்களுடைய தகுதியையும், திறமையையும், ஒரு விஞ்ஞானக் குழுதான் தீர்மானிக்க வேண்டும். இப்படி ஏற்படும் ஒரு அரசாங்க அமைப்பு, மிகவும் திறமையாகவே செயல்படும். நான் விஞ்ஞானத்தை, ஒரு 'முன்னிலை மதம்' (Objective Religion) என்றும் ஆன்மீகத்தை, 'தன்னிலை மதம்' (Subjective religion) என்றும் அழைக்கிறேன்.

இப்படி ஒரு அரசாங்கம், விஞ்ஞானிகளின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்தால், இந்த உலகத்தில் வரைபடம் (Map) வேறுவிதமாக மாறிவிடும். அப்பொழுது அமெரிக்க விஞ்ஞானிகளும், சோவியத் ரஷ்யா விஞ்ஞானிகளும் சண்டைபோடுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? அவர்கள் இருவரும் கைசேர்த்துக் கொண்டு புதியவைகளைப் படைக்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள். அப்பொழுது மிகச்சிறந்த கண்டுபிடிப்புகள் மிக விரைவில் பூர்த்தியடையும். இப்பொழுது என்ன நடக்கிறது? ஒரே பரிசோதனையை, ஒவ்வொரு நாடும் செய்துகொண்டு இருக்கிறது. இதனால் கால விரயம், பொருள் விரயம், சக்தி விரயம் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. இது முட்டாள்தனம் இல்லையா?

உதாரணமாக, ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன் (Albert Einstein) மட்டும் ஜெர்மனியிலிருந்து தப்பித்துச் செல்லாமல் இருந்திருந்தால், இந்த இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தில், யார் ஜெயித்திருப்பார்கள்? அமெரிக்கா, பிரிட்டிஷ் மற்றும் ரஷ்யர்களின் கூட்டுதான் ஜெயித்தது என்று நம்புகிறீர்களா? கிடையாது. இந்த உலக சரித்திரமே, ஒரு தனி மனிதனால் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. அந்தத் தனிமனிதன்தான் ஐன்ஸ்டீன் என்ற மிகச் சிறந்த விஞ்ஞானி. மற்ற அரசியல் வாதிகளின் பெயர்களாகிய, ரூஸ்வெல்ட், சர்ச்சில், ஸ்டாலின், ஹிட்லர் எல்லாம் அர்த்தமற்றவைகள். அந்த விஞ்ஞானி மாத்திரம் அணுகுண்டுக்கு ஆதாரம் சொல்லாமல் இருந்திருந்தால், இந்த அரசியல்வாதிகளின் பெயர்கள் சரித்திரத்திலே இடம் பெற்றிருக்காது. அந்த விஞ்ஞானி, ரூஸ்வெல்ட்ருக்கு எழுதிய கடிதம், “அணுகுண்டு தயாராக இருக்கிறது. நீங்கள் அதை இந்த யுத்தத்தில் உபயோகிக்காவிட்டால், இந்த யுத்தம் ஒரு முடிவுக்குவராது.”

ஆனால், இதற்காக, அவர் பிறகு தன் வாழ்நாள் முழுவதும் வருத்தப்பட்டார் என்பது வேறு விஷயம். அவர் அந்த லெட்டரை, ரூஸ்வெல்ட்ருக்கு எழுதியிருக்கக்கூடாது. அதற்குப்பதில், அடால்ப் ஹிட்லருக்கு எழுதியிருக்க வேண்டும்! அப்படி செய்திருந்தால், இந்த உலக யுத்தத்தின் முடிவு மிகவும் வித்தியாசமாகவே இருந்திருக்கும்! அதை நீங்கள் கற்பனை பண்ணிக்கூடப் பார்க்க முடியாது!!

ஆகவே, வருங்காலம், விஞ்ஞானிகளின் கையில்தான் இருக்கிறது. அது வெகுதொலைவில் இல்லை. அரசியல்வாதிகள் ஒருக்காலும் உயர்ந்த பதவியில் இருக்க முடியாது. தகுதியுள்ளோர் வசம்தான் இந்த உலகம் ஒப்படைக்கப்படும்.

அது அறிவும், ஆற்றலும் உள்ள விஞ்ஞானக்குழுதான். இதை நீங்கள், நான் சொல்லும் ஆருடமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். வருங்காலத்தில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் மிகவும் வித்தியாசமானதாகவே இருக்கும். அவர்கள், விழிப்புணர்வு பெற்ற ஞானிகளையும், ரிஷிகளையும் அழைத்து, அவர்களது ஆலோசனைகளையும் கேட்பார்கள். ஏனெனில், விஞ்ஞானிகளால் மாத்திரம் இந்த உலகத்தை மிகச்சிறந்ததாக மாற்ற முடியாது. அதற்கு உள்ளுணர்வும், தொலைநோக்குப் பார்வையும்

கொண்ட மெய்ஞ்ஞானிகளின் துணையும் வேண்டும். ஏனென்றால், ஒரு விஞ்ஞானியால், இந்த வெளி உலகத்தைப் பற்றி மிக நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். அவர்களுடைய அறிவு வெளி நோக்குத் தன்மை கொண்டது. ஆனால், அவர்களால் தங்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீனுக்கு இந்த பிரபஞ்சத்திலுள்ள நட்சத்திரங்களைப் பற்றி மிக நன்றாகத் தெரிந்திருக்கலாம். ஆனால், அவருக்குள்ளேயே, இன்னொரு உலகம் இருப்பது அவருக்கே விளங்காது. அவருடைய உயிர்மைய நிலையைப் பற்றி, அவருக்கு ஒன்றுமே தெரியாது.

ஆகவே, வருங்காலத்தில், இந்த அரசியல், போலி அரசியல் வாதிகளிடமிருந்து, விஞ்ஞானிகளின் வசம் செல்லும். பிறகு விஞ்ஞானிகளிடமிருந்து மெய்ஞ்ஞானிகளிடம் செல்லும். மதத்தன்மை வாய்ந்தவர்களிடம் செல்லும். அப்பொழுது இந்த உலகம் ஒரு புதிய, வித்தியாசமான பரிமாணத்தில் இயங்கும். மதத்தன்மையுடையவர்கள் அரசியல் வாதிகளிடம் செல்ல மாட்டார்கள். அவர்கள்தான், மதத்தன்மையுடையவர்களிடம் செல்ல வேண்டும். அவர்களுடைய ஆலோசனையைப் பெற வேண்டும். நன்றாக ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். மதத்தன்மையுடையவர்கள் அரசியலுக்கு வரமாட்டார்கள். ஆனால் அரசியல் சீரான பாதையில் செல்ல, மக்களுக்கு உண்மையாக நன்மை செய்ய உதவுகிறார்கள். அவ்வளவுதான்.

ஆகவே, நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். அரசியல் வாதிகள், தங்கள் போலி தன்னலமிக்க அரசியல்தனத்தை விட்டு விட்டால், அவர்கள் மதத்தன்மையுடையவர்களாக மாறலாம். இல்லாவிட்டால், அது சாத்தியமே இல்லை. அதைப் போல, அரசியலில், தன்னலக் கலப்பில்லாமல், உண்மையாக மக்களுக்குத் தொண்டு செய்யவேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் முழுமையாக மாறினால், மதத்தன்மையுடையவர்கள், அரசியலில் ஓரளவு பங்கு வகிக்கலாம். ஆலோசனைகளை வழங்கலாம். இல்லாவிட்டால், அவர்கள் ஒருக்காலும் அரசியலுக்கு வரமாட்டார்கள்.

என்னைப் பொருத்தவரையில், நான் நினைப்பது இதுதான். அதாவது, இந்த உலகம் செல்லும் போக்கைப் பார்த்தால், வருங்காலத்தில், இது நிச்சயம் விஞ்ஞானிகளின் ஆதிக்கத்தில்தான் முதலில் தன்னை

ஒப்படைத்துக் கொள்ளும். அடுத்ததாக, அவர்களிடமிருந்து. மெய்ஞ்ஞானிகளின் ஆலோசனையில் இயங்க ஆரம்பிக்கும். அப்பொழுதுதான், இந்த உலகம், பாதுகாப்பாகவும், அமைதியாகவும் இருக்கும். அப்பொழுது சொர்க்கத்தை இங்கேதான் காணுவீர்கள்! உண்மையாக, சொர்க்கம் என்று தனியாக வேறு எங்கேயும் இல்லை. அதை நீங்கள் இந்த பூமியில்தான் உண்டாக்க வேண்டும்.

The Rajneesh Bible, Vol II

II.4. ‘‘மதபோதகர்’’

(THE PRIEST)

முதலில் ஒரு பழைய கதை அதாவது, தன்னுடைய எஜமான னிடம், ஒரு குட்டிச் சாத்தான் ஒடோடி வந்தது. அந்த வயதான சாத்தானிடம், அது நடுங்கிக் கொண்டே ‘‘நாம் இப்பொழுது உடனே ஏதாவது செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால், பூமியில் ஒருவன் ‘உண்மை’யை உண்மையாகவே உணர்ந்து கொண்டு விட்டான். இப்படி எல்லா மனிதர்களும் அதை உணர்ந்து கொண்டுவிட்டால், நம்முடைய தொழில் என்னவாவது?’’ என்று அதிர்ச்சியோடு கேட்டது. இதைக் கேட்ட அந்த வயதான சாத்தான், சிரித்துக்கொண்டே ‘‘முதலில் உட்கார். கொஞ்சம் உன்னை அமைதிப் படுத்திக்கொள். ஒன்றும் கவலைப்படாதே. எல்லாவற்றிற்கும் நான் அங்கு முன்னேற்பாடு செய்துவிட்டேன். நம்முடைய ஆட்கள் இன்றேரம் அங்கு சென்றிருப்பார்கள்’’ என்றது. அதற்கு அந்தக் குட்டிச் சாத்தான், ‘‘என்ன இப்படிச் சொல்கிறீர்கள்? நான் இப்பொழுது அங்கிருந்துதானே வருகிறேன். நம் ஆட்கள் யாரையுமே அங்கு பார்க்கவில்லையே’’ என்றது.

அதற்கு அந்தக் கிழ சாத்தான், ‘‘அங்குள்ள மதகுருமார்களை யெல்லாம் யார் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? எல்லாம் நம்ப ஆட்கள்தான்! உண்மையை அறிந்த மக்களை, அவர்கள் ஏற்கனவே குழந்து கொண்டு விட்டார்கள். இப்பொழுது அந்த உண்மையை உணர்ந்தவர்களுக்கும், சாதாரண மூட ஜனங்களுக்கும் இடையில், அவர்கள் ஒரு தரக்கள் போல் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! அவர்கள் இப்பொழுது கடவுளின் பெயரில் கோவிலை எழுப்பிக் கொண்டும், மதநூல்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும், தவறான அர்த்தத்தை மக்களிடம் பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களிடம் அவர்கள் கடவுளை எப்படி வணங்குவது, எப்படி பிரார்த்தனை செய்வது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குழறுபடியில், உண்மை எங்கேயோ மறைந்துவிடும்!!

புதுதான் என்னுடைய பழைய முறை. ஆனால், இது மிக நன்றாக வேலை செய்யும்!" என்றது.

மதத்திற்காக வேலை செய்யும் இந்த மதகுருமார்கள் அனைவரும் மதத்தின் நண்பர்கள் இல்லை என்பதை முதலில் அறிந்து கொள்ளுங்கள். அவர்கள்தான் அதற்கு மிகப்பெரிய எதிரிகள். ஏனெனில், உண்மையான மதத்தன்மைக்கு எந்த இடைத் தரகர்களும் தேவையில்லை. இந்த பிரபஞ்ச உயிர்த்தன்மைக்கும், உங்களுக்கும் இடையே எதற்காக ஒருவன் இடையில் வரவேண்டும்? உங்களுக்கும், அதற்கும் மிக நெருங்கிய சம்மந்தமுண்டு என்பதை தீர்க்கமாக அறிந்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் இப்பொழுது அறிந்து கொள்ளவேண்டியது எல்லாம், அந்த பிரபஞ்ச உயிர்த்தன்மையின் மொழியைத்தான். உங்களுக்கு, மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்ட மொழிகளைத் தான் தெரியும். ஆனால், அந்தப் பிரபஞ்ச மொழியைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. இதுதான் உங்களுடைய தற்போதைய பிரச்சினை.

இந்த பிரபஞ்ச உயிர்த்தன்மைக்கு ஒரே ஒரு மொழிதான் உண்டு. அதுதான் மோன மொழி (Silence). அந்த மொழியை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுவதற்கு, நீங்களும் அமைதியாக இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அந்த உண்மையின் மொழியை, நீங்கள் அறிந்து கொள்ள முடியும். இந்த வாழ்வின் உண்மைத் தன்மையை அறிந்து கொள்ள முடியும். யாரும் உங்களுக்காக, எந்த சிபாரிசும் செய்ய வேண்டியதில்லை.

ஒவ்வொருவரும் அதைத் தாங்களேதான் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த வேலையை, யாரும் உங்களுக்காகச் செய்யக்கூடாது. ஆனால், இந்த மதகுருமார்களெல்லாம், இந்த வேலையைத்தான் பல நூற்றாண்டுகளாகச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். உங்களுக்கும், இந்தப் பேரியக்க உயிர்த்தன்மைக்கும் இடையில், அவர்கள் ஒரு சைனா கவர் போல் இருக்கிறார்கள்.

யாருடைய வழிநடத்துதலும் இல்லாமல், இது நல்லது. இது கெட்டது என்ற எந்த மதபோதனைகளும் இல்லாமல், உண்மையை அடைய, எந்த வரைபடமும் (Map) இல்லாமல், மக்கள் உண்மையை

அறிய முற்பட்டிருந்தால், இந்நேரம், லட்சக்கணக்கான மக்கள் அதை அறிந்துகொண்டிருப்பார்கள். ஏனெனில், நம்முடைய இதயத்துடிப்புத் தான், இந்த பிரபஞ்சத்தின் உயிர்த்துடிப்பு என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். நம்முடைய வாழ்வு, இந்த முழுமையான பிரபஞ்ச வாழ்வின் ஒரு பகுதிதான் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள்.

நாம் இந்தப் பூமிக்கு அந்நியர்கள் அல்ல. நாம் எங்கிருந்தோ, இங்கு வந்தவர்களில்லை. நாம் இங்குள்ள உயிர்த்தன்மையில்தான் பிறக்கிறோம், வளர்கிறோம், பிறகு இறக்கிறோம். ஏன், நாம் அதனுடைய முக்கியமான பகுதி என்கூட கருதிக் கொள்ளலாம். நாம் செய்யவேண்டியது எல்லாம், மிக அமைதியான நிலையில் நம்மையே உட்படுத்திக் கொள்வதுதான். அப்பொழுது, வார்த்தைகளினால் விவரிக்க முடியாத அந்த பேரமைதியை நீங்கள் கேட்க முடியும். அந்த பிரபஞ்ச உயிர்த்தன்மையின் சங்கீதத்தை, அதனுடைய ஆனந்தத்தை அது எப்பொழுதும் தானாகவே கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் தன்மையை அறிந்து, நீங்களும் ஆனந்தப்படுவீர்கள்; உங்களையே நீங்கள் கொண்டாடிக் கொள்வீர்கள்.

எப்பொழுது அது உங்கள் இதயத்தில் ஊடுருவுகிறதோ, அப்பொழுதே உங்களிடம் ஒரு ஆன்மீக மாற்றம் உண்டாக ஆரம்பிக்கும். யாராவது, உண்மையாக மதத்தன்மையை அடைந்தார்களென்றால், இந்த ஊடுருவல் அவர்களிடம் கண்டிப்பாக ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். மனிதர்கள் உண்டாக்கி இருக்கும் சர்ச்சக்கோ அல்லது கோவிலுக்கோ சென்று, மற்றும் மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்ட நீதிநெறி நிறைந்த மதநூல்களைப் படித்தோ, ஒருக்காலும், அந்த உண்மையை அறிந்து கொள்ள முடியாது. வேண்டுமானால், அவைகள், உங்களை ஒரு மதவாதி என்று வெளியே காட்டிக்கொள்ள உதவும். இது மிகவும் மேலோட்டமானது.

மதகுருமார்கள், தங்களுடைய மதக்கோட்பாடுகளை, வேதங்களை கடவுளே, இந்த பூமிக்கு நேரடியாக வந்து எழுதிச் சென்றதாகக் கூறுகிறார்கள். இது எவ்வளவு முட்டாள்தனமானது! அந்த மதநூல்களை கொஞ்சம் கவனித்துப் பாருங்கள். அதில், கடவுளுடைய கையெழுத்தை எங்கும் காணமுடியாது. அவைகள் அனைத்தும் குறுகிய நோக்க

முடைய, பழைய மூட மரபில் ஊறிய முட்டாள் மனிதர்களால் எழுதப் பட்டவை அல்லது பாடப்பட்டவை என்பதை நீங்கள் தீர்க்கமாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

இந்த வேதங்கள் மற்றும் பல மத நூல்கள் அனைத்தும் மனிதனால் எழுதப்பட்டவை. இந்தக் கடவுளின் உருவங்கள் அனைத்தும் மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்டவை. இந்தக் கோவில்களும், சர்ச்சுகளும், மனிதனால் கட்டப்பட்டவை. ஆனால், ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களாக ஏற்பட்ட கொள்கை மற்றும் கட்டுப்பாட்டு முறைகளால், அவைகளுக்கு ஒரு புனிதத்தன்மை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அவைகளில் உண்மையாக எந்தவிதமான புனிதத்தன்மையோ அல்லது கடவுள் தன்மையோ கிடையாது.

மற்ற எல்லோரையும் விட, மக்களை ஏமாற்றுவதில், இந்த மதகுருமார்கள் மிகவும் திறமையாகவே நடந்துகொள்கிறார்கள். இந்த உலகத்திலேயே, மிகவும் மோசமான தொழில் இதுதான். ஏன், ஒரு விபச்சாரியின் தொழிலைவிட, இது கேவலமானது. ஒரு விபச்சாரியாவது, நீங்கள் கொடுக்கும் பணத்திற்கு, பதிலுக்கு ஏதோ உங்களுக்குக் கொடுக்கிறாள். ஒரு மதகுரு, என்ன உங்களுக்குக் கொடுக்கிறார்? பொய்யான நம்பிக்கை. இதை வைத்துக்கொண்டு, நீங்கள் இன்னும் முட்டாள் ஆகிறீர்கள்.

இதை மட்டும் அவர்கள் செய்யவில்லை. யாராவது உண்மையாக தெய்வீகத் தன்மையை அடைந்துவிட்டார்கள் என்று தெரிந்துவிட்டால், இவர்கள் உடனே அவர்களுக்கு எதிரியாக மாறிவிடுகிறார்கள்! ஆனால், அவர்கள் அப்படி நடந்துதான் ஆகவேண்டும். ஏனென்றால், மக்கள் அந்த உண்மையை அறிந்து கொண்டு விட்டால், இந்த உலகத்தில் உள்ள பல லட்சம் மதகுருமார்களுக்கு வேலையில்லாமல் போய்விடுமே! அவர்களுடைய வேலை, எந்த நன்மையையும் மக்களிடம் ஏற்படுத்துவது இல்லை. அவர்களை ஒட்டுண்ணிகள் (Parasites) அல்லது அட்டைகள் என்று அழைக்கலாம். மனிதர்கள் உணராமலேயே, அவர்களுடைய இரத்தத்தைக் குடிப்பவர்கள் இவர்கள்! ஒரு மனிதன், இந்த பூமியில் பிறந்து, அவன் உடலை கல்லறையில் அடக்கம் செய்யும் வரை, இந்த மதகுருமார்கள், அவனை பல வழிகளிலும் ஏமாற்றுகிறார்கள். இந்த

போலி மதவாதிகளிடமிருந்து, மதம் விடுதலையடைந்தாலன்றி, இந்த மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்ட போலி மதங்கள், இந்த உலகத்தை ஆக்ரமித்துக் கொண்டுதான் இருக்கும். அது ஒருக்காலும் மதத்தன்மையுடையதாகாது.

மதத்தன்மையடைந்த உலகம், இப்படி துன்பம் நிறைந்ததாக ஒருக்காலும் இருக்காது. அது எப்பொழுதும் கொண்டாட்டத்தில், மகிழ்ச்சியில்தான் இருக்கும். ஒரு உண்மையான மதத்தன்மையுடையவன், பரவச (Ecstasy) மயமாகவே இருப்பான். அவனுடைய இதயம், எப்பொழுதும் ஆனந்த கீதத்தாலேயே நிரம்பியிருக்கும். அவனுடைய முழுமையே, எப்பொழுதும் நாட்டியத்தன்மையின் உணர்விலேயே இருக்கும்.

ஆனால், போலி மதகுருமார்கள், இந்த உண்மையைத் தேடும் தன்மையை மனிதர்களிடமிருந்து பிரித்து எடுத்துவிட்டார்கள். அவர்கள், "உண்மையைத் தேடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அது ஏற்கனவே கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விட்டது. நீங்கள் இப்பொழுது செய்யவேண்டியது எல்லாம், அதன் மேல் வெறும் நம்பிக்கையோடு இருத்தல்தான்" என்கிறார்கள். இந்த உலகத்தில் என்னென்ன இன்பங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவைகள் அனைத்தையும், அவர்கள் குற்றம், தவறு என்று கண்டிக்கிறார்கள். இது மக்கள் துன்பத்தில் எப்பொழுதும் இருக்கக் காரணமாகிறது. அவர்கள், இப்படி இந்த உலகத்தில் உள்ள இன்பங்களைத் தவறு என்று குற்றம் சாட்டினால்தான், மேல் உலகத்தில் இருக்கும்(?) இன்பத்தைப் பற்றி புகழலாம். உங்களுக்கு அதன் மேல் நம்பிக்கை ஊட்டலாம். மேல் உலகம், அதாவது சொர்க்கம் என்பது மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்ட அழகிய கற்பனை என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். இந்த முட்டாள்தனமான, கற்பனையான உலகத்திற்காக, நீங்கள் இப்பொழுது, இங்கேயுள்ள இன்பங்களைத் தியாகம் செய்யவேண்டும் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அப்படியே இந்த முட்டாள் மனித இனம் செய்துகொண்டு தான் இருந்தது. இருக்கிறது! என்ன பரிதாபம்!

யார் உண்மையை நேசிக்கிறார்களோ, அவர்களுடைய முதல் எதிரி, இந்த மதகுருமார்கள்தான். யார் அதைத் தேடுகிறார்களோ அல்லது

யார் அதை உண்மையாக அடைந்தார்களோ, அவர்களுக்கெல்லாம், முதல் பகைவன் இந்த பழைய மதகுருமார்கள்தான். ஏனெனில், அவர்கள், மதகுருமார்களுடைய வாடிக்கையாளர்களைக் கெடுக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மூட நம்பிக்கையை உடைக்கிறார்கள். கருக்கமாகச் சொன்னால், மதகுருமார்களுடைய பிழைப்பை கெடுக்கிறார்கள்! மதம் என்ற வியாபாரத்தை அந்த உண்மையை அடைந்தவர்கள், அழிக்கிறார்கள். இதை எப்படி மதகுருமார்களால் தாங்கிக்கொள்ள முடியும்? அவர்கள் சண்டை போடுவதில் தந்திரசாலிகள். தர்க்கத்தில் நிபுணர்கள். அவர்கள் எப்பொழுதும் உங்களை இறுக்க நிலையிலும், குழப்பத்திலேயும்தான் வைத்திருப்பார்கள். அவர்களுக்கு உண்மையைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது. உங்களுக்கும் அதுபற்றி எதுவும் தெரியாது. ஆனால் அதைப்பற்றிப் பேசுவதில் அவர்கள் மிக வல்லுனர்கள்! அப்படி எதை விரும்புகிறார்களோ, அதை உங்கள் தலையில் மிகத் திறமையாகத் திணிப்பார்கள். அவர்கள் தங்களது சாதுர்யமிக்க திறமையில், ஒரு விபச்சாரிக்கு நிகரானவர்கள். தர்க்கவாதத் திறமையால், நீங்கள் எதையும் நிரூபிக்க முடியாது. சற்று நுட்பமான வாதத்தின் முன்னால், அது நொறுங்கி விழுந்துவிடும்.

உங்களுக்கு ஏதும் ஆன்மீக அனுபவம் இல்லாவிட்டால், நீங்கள் எந்த தர்க்க வாதத்திலும், மதச் சண்டையிலும் ஈடுபடாதீர்கள். ஏனெனில், அனுபவமில்லாத உங்கள் மனம், எளிதில் அவர்கள் வசப்பட்டு விடும். அதனால், உங்களுடைய இழப்பு மிகப் பெரியது. ஜாக்கிரதை!

ஆகவே, முதலில், நீங்கள் அந்த அபூர்வ ஞான அனுபவத்தைப் பெற முயற்சி செய்யுங்கள். அந்த அனுபவத்தை அடைந்தபிறகு, நீங்கள் எவ்வளவு சிறந்த தர்க்கவாதிகளையும் நேருக்கு நேர் சந்திக்கலாம். அப்பொழுது அவர்களது தர்க்க வாதம், உங்கள் அனுபவத்துக்கு முன் தோற்பதை நீங்களே நேரடியாக அறிந்து கொள்ளலாம். அந்த உண்மையின் அனுபவத்துக்கு, நீங்களே நிரூபணம்.

மதபோதகர்கள், உண்மையிலேயே பழிவாங்கும் எண்ணம் கொண்டவர்கள். ஆனால், மிகவும் பணிவாக இருப்பதுபோல் நடிப்பதில் கெட்டிக்காரர்கள். இதை, நீங்கள் உலகம் முழுவதிலும் பார்க்கலாம். இந்த மதபோதகர்களும், மதகுருமார்களும் செய்த ஒரே முக்கியமான வேலை

என்னவென்றால், மதச்சண்டைகளை அங்கங்கே உண்டாக்கி, மதத்தின் பெயரால், அன்பின் பெயரால், கடவுளின் பெயரால், உண்மையின் பெயரால், பல லட்சம் மக்களை, மற்ற போர்களைக் காட்டிலும், அதிகமாகவே கொன்று குவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பணிவு என்பது வெறும் வேஷம். வெறும் நடிப்பு. அவர்களுடைய பழிவாங்கும் எண்ணம் மிக ஆழமானது.

பல ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களாக, மனித இனத்தின் கூட்டு அமைப்பை, அழித்தே வந்திருக்கிறார்கள். இந்த உலக மனித இனம் என்பது ஒன்றேதான். ஆனால், அந்த அரிய ஒன்றை, ஒன்றாகச் சேர விடாமல் அவர்களெல்லாம் மிகத்திறமையாகச் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏனெனில், அவர்களை முஸ்லீம் என்றும், ஹிந்து என்றும், கிருஸ்துவன் என்றும் பல பிரிவுகளாக பிரிக்காவிட்டால், அவர்களுடைய முக்கியத்துவம் கொஞ்சம்கூட, இந்த உலகத்தில் இருக்காது. அவர்களுடைய தொழில், மிகுந்த பணப்புழக்கம் உடையது. அந்தஸ்து மிகுந்தது. ஆனால், அவர்கள் எதுவும் இந்த உலகத்துக்குச் செய்வது இல்லை. ஒன்றைத்தவிர. அதாவது மதச்சண்டைகள்!

அவர்கள் அருகில்கூட நெருங்காதீர்கள். அப்படி நெருங்கினால், நீங்கள் அகத்தப்படுத்தப்படுவீர்கள்! இந்த பூமியிலேயே, மிகவும் அருவருப்பான, இழிந்த தொழில் அவர்களுடையதுதான்.

எல்லா மத இரட்சகர்களும் (Redeemers), உங்களை ஏதோ ஒரு கட்டுப்பாட்டில்தான் வைக்க முனைகிறார்கள். ஒன்றை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். யாரும், யாரையும் இரட்சிக்க முடியாது. ஒருவன், தன்னைத்தானேதான் இரட்சித்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, ஒருவன், "நான்தான் இந்த உலகத்தை இரட்சிக்க வந்தவன், என்னை நம்புங்கள். நான் உங்களை, உங்களுடைய பாபத்திலிருந்து மீட்க வந்திருக்கிறேன், நான் உங்களது காப்பாளன்....." என்று சொன்னால், அவனை நம்பாதீர்கள். அவன் ஒரு சிறந்த நடிகன். அப்படி நம்பினால், அவன், தன் சிறைக்குள் உங்களை அடைத்து பூட்டிவிடுவான். அதிலிருந்து உங்களுக்கு விடுதலையே கிடையாது. நீங்கள் ஒரு ஆயுள் கைதியாகி விடுவீர்கள்.

நான் சிறைச்சாலை என்று குறிப்பிடுவது, உங்களது ஆன்மீக உள்ளுணர்வை, அவர்களுடைய எண்ணப்படி, மற்றும் கொள்கைப்படி முடக்குதல். வெளிப்படையாகத் தெரியாது. ஆனால், அவைகள் மிக மென்மையாக, மிக ஆழத்தில் இருந்துகொண்டு வேலை செய்தவாறு இருக்கும். இல்லாவிட்டால், நீங்கள் ஏன் இன்னும் "நான் ஒரு கிருஸ்துவன், நான் ஒரு ஹிந்து, நான் ஒரு புத்த மதத்தவன்" என்று கூறிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். இதன் அர்த்தம் என்ன? வேறு ஒன்றும் இல்லை. புத்தர் மற்றும் இயேசு கிருஸ்து மீண்டும் வந்து தன்னை இரட்சித்து, மீட்பார் என்று ஒவ்வொருத்தனும் நம்பிக்கொண்டு இருக்கிறான்.

நீங்கள், உங்களிடம் அந்த ஆன்மீக மாற்றம் ஏற்படுவதற்கான முயற்சியை இப்படி நம்புவதன் மூலம், சுலபமாகக் கைவிடுகிறீர்கள். ஆனால், உங்கள் சுயமுயற்சியை விட, வேறு எந்த வழியிலும், எந்த நம்பிக்கையாலும், அது ஒருபோதும் நடைபெறாது. இந்த இரட்சிப்பர்களின் வழிவந்தவர்கள், மக்களுக்கு சிறைச்சாலையைத்தான் உண்டு பண்ணி வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள்தான் உங்களது மதகுருமார்களும், மதபோதகர்களும்.

இந்த பேர்வழிகளும், தன்னைத்தானே சிறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அது அவர்களுக்கு அந்தஸ்தையும், பணத்தையும் கொடுக்கிறது. அதற்கு மாறாக, இந்தச் "சிறைச்சாலையில்" உள்ள மக்கள் அனைவரும், தங்கள் சக்தியை விரயம் செய்துகொண்டு, யாருக்காகவோ காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள், காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! ஆனால், கடவுளின் தூதுவன் என்று யாரும் வரப் போவதில்லை. இது நிச்சயமான உண்மை!

ஒவ்வொரு மதமும், மனிதனுடைய சுயமரியாதையை அழித்து அவர்களை ஒருமித்து, பாபிகள் என்று அறிவித்தது. அவர்களை மேலே உயர்த்துவதற்குப் பதிலாக, அவர்களை இன்னும் ஆன்மீக அழகுள்ளவர்களாக மாற்றுவதற்குப் பதிலாக, ஏன் அவர்களையே, கடவுள்தன்மை நிறைந்தவர்களாக ஆக்குவதற்குப் பதிலாக, அவர்களை, 'பாபிகள் கூட்டம்' என்று இழிவாக அறிவித்தது. அவர்கள், உங்களைப் பார்த்து, "நான் கால் முதல், தலைவரை ஒரு பாபி என்று கூறுங்கள்" என்று கட்டளையிடுகிறார்கள். இதை அவர்கள், கடவுளை வணங்குதல்,

அல்லது பிரார்த்தனை என்று கூறிக் கொள்கிறார்கள். இது தற்கொலையைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. இப்படி கூறிக்கொண்டு, உங்களை நீங்களே அழித்துக் கொள்கிறீர்கள். உங்களுடைய சுயமரியாதை, உங்களுடைய தன்னம்பிக்கை, அனைத்தையும் நீங்கள் அழித்துக் கொள்கிறீர்கள். இது தற்கொலைக்குச் சமம்.

நன்றாக ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் இந்தப் பிரபஞ்ச உயிரினங்களிலேயே, மிக உயர்வான நிலையில் இருக்கிறீர்கள். இந்தப் பிரபஞ்ச உயிர்த்தன்மை, உங்களை மேலும் மேலும் பிரக்ஞை உணர்வில், விழிப்புத்தன்மையில், இன்னும் உயரச் செல்லவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறது. உங்களை ஒரு சிறந்த ஆன்மீக மனிதனாக மாற்ற வேண்டும் என்று அது கனவுகண்டு கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்த மதகுருமார்களும், மத போதனையாளர்களும், உங்களை மிகச் சிறந்த பாபிகளாக ஆக்க முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்!

இந்த சர்ச்சகளும், கோவில்களும், இந்த உலகத்திற்கு மிகவும் தேவையா என்ன? இந்த முழு உலகமும், இந்த எல்லை இல்லாத பிரபஞ்சமும் ஒரு அழகிய, மிகச்சிறந்த கோவில் இல்லையா? இரவில், பல நட்சத்திரங்களோடு மின்னும் இந்தப் பரந்த ஆகாயமும், பகலில் சூரிய ஒளியால் நிரம்பும் இந்த உலகமும், பறவையின் ஆனந்த கீதமும், அழகிய மலர்களின் நறுமணமும்..... இதைவிட அழகுள்ளதை, உங்களால் உண்டாக்க முடியுமா? இந்த பரந்த உலகம்தான் உங்கள் விடுதலையின் சின்னம். சர்ச்சகளிலும், கோவில்களிலும் பின்பற்றும் போலியான கொள்கை வழிமுறைகளால், நீங்கள் ஒரு சிறைக்கைதி போல்தான் இருக்கிறீர்கள்.

இந்த முழு பிரபஞ்சமுமே, கடவுளின் கோவில்தான். இதில் இருக்கும் ஒவ்வொன்றும், புனிதமானவையே. நல்லவை, கெட்டவை என்று பிரித்தவர்கள் உங்கள் மதபோதகர்களும், ஒழுக்க விதியாளர்களும் தான். இது உங்களிடம் எப்பொழுதும் ஒரு பிளவை உண்டு பண்ணி விடுகிறது. இந்தப் பிளவு, உங்கள் உடலையும், உங்கள் ஆன்மாவையும் பிரித்துவிடுகிறது. நீங்கள் எப்பொழுதும் பிளவுபட்டே இருக்கிறீர்கள்.

நீங்கள் உடலாலும், உள்ளத்தாலும் ஒருமை அடையாவிட்டால், அவைகள் இரண்டும் ஒரே லயத்தில் செயல்படவில்லையென்றால்,

நீங்கள் இந்தப் பிரபஞ்ச தெய்வீகக் கீதத்தைக் கேட்க மாட்டீர்கள். அப்படி ஒன்று பட்டால்தான், இந்த உலகம் புனிதமுடையது என்றும், உயிர்த்தன்மை நிரம்பியது என்றும், பிரக்ஞையுணர்வில் எப்பொழுதும் முழுமையாக இயங்கிக்கொண்டு, புதுமைகளைப் படைத்த வண்ணமாக இருக்கிறது என்றும் உங்களுக்குப் புரியும்.

இந்த உலகம், ஆறுநாட்களில் கடவுளால் படைக்கப்பட்டது என்று, கிருஸ்துவர்கள் கூறுகிறார்கள்! பிறகு அடுத்த நாளான ஞாயிற்றுக்கிழமை யில், அவர் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டாராம். ஆனால், அவர் இன்னும் ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்! அடுத்த திங்கள் கிழமை இன்னும் அவருக்கு வரவில்லை!

இந்த உலகமும், ஏன் இந்தப் பரந்த எல்லையில்லாத பிரபஞ்சமும் எப்பொழுதும் எதையாவது படைத்துக்கொண்டேதான் இருக்கின்றன. அதற்கு ஒய்வே இல்லை. அப்படியிருக்கும்பொழுது, ஆறுநாளில், இந்தப் படைப்புத்தொழில் முடிந்துவிட்டது என்று எந்த ஆதாரத்தை வைத்துச் சொல்லுகிறார்கள்? ஒவ்வொன்றும் வளர்ந்து கொண்டேதான் இருக்கின்றன. மனிதனுடைய மதிநுட்பம், மற்றும் அவனுடைய பிரக்ஞை உணர்வு, விழிப்புத்தன்மை அனைத்தும் வளர்ந்துகொண்டேதான் இருக்கின்றன. அந்த ஆறுநாட்களில், கடவுள், ஜராதுஷ்ட்ராவையும், கௌதம புத்தரையும் மற்றும் இயேசு கிருஸ்துவையும் உண்டாக்க வில்லை! இவர்களெல்லாம், முழுமையான பிரக்ஞை உணர்வின் பிரதிநிதிகள்.

மனிதன் இன்னும் மனிதனாகவேயில்லை. அவன் ஒரு பாலமாகத்தான் இயங்குகிறான். அவன் இன்னும் எதிர்காலத்தில்தான் இருக்கிறான். அதாவது அவன் பிரக்ஞை உணர்வில் முழுமை பெற இன்னும் எத்தனை காலமோ? எத்தனை பிறவிகளோ? ஆனால் அந்த முழுமையான பிரக்ஞை தன்மை முற்றுப்பெறாது. அது மேலும் மேலும் வளர்ந்து கொண்டேதான் இருக்கும். அப்படி முற்றுப் பெற்று விட்டால், அது இறந்துவிட்டது என்று அர்த்தம். அது தன் சக்தியை, முழுமையாக இழந்துவிட்டது என்று அர்த்தம். சக்திக்கு அழிவு ஏது? அதற்கு மாற்றம் தான் உண்டு. அதனுடைய இயல்பே மாறுதல்தான், வளர்ச்சிதான்.

கடவுள்தான், இந்த உலகத்தைப் படைத்தார் என்றால், இந்த உலகத்தில் ஏன் இவ்வளவு துன்பங்கள், துயரங்கள்? இந்த உலகம் முழுவதும் எதற்காக மக்கள் பட்டினியால், இறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்? கடவுள், தான் உண்டாக்கிய இந்த உலகத்தை மறந்து விட்டாரா என்ன? கடவுள்தான், இந்த உலகத்தை உண்டாக்கியிருந்தால், இந்தத் துன்பங்கள் அனைத்திற்கும், அவர்தான் பொறுப்பேற்க வேண்டும். இந்த உலகத்தில் உள்ள பாபிகள், குற்றவாளிகள் அனைத்தும் அவர் உண்டாக்கியதுதான். இந்தக் குற்றவாளிகளின், பாபிகளின் விதையை இந்த உலகத்தில் தூவியவர், அவர்தான். இல்லாவிட்டால், அவர்கள் வேறு எங்கிருந்து வந்தார்கள்?

ஒருவன், இன்னொருவனை கொலை செய்தால், அந்த கொலையைச் செய்ய, அவனிடம் ஏற்பட்ட தூண்டுதலுக்கு, யார் காரணம்? அதைப்போல, ஒருவன், ஒரு பெண்ணை அவள் விருப்பமின்றி கற்பழித்தால், அந்தக் காம உணர்வுக்கு, யார் காரணம்? இந்த அணு ஆயுதங்களுக்கும், இந்த இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்திற்கும் மற்றும் அடால்ப் ஹிட்லரைப் படைத்ததற்கும், யார் காரணம்? இந்த இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தில், சுமார் 50 மில்லியன் மக்கள் இறந்ததற்கு, யார் காரணம்? அதைப்போல, வருங்காலத்தில், மூன்றாவது உலக மகாயுத்தம் ஏற்பட்டு, இந்த அழகிய பூமியில் இருக்கும் அனைத்து உயிரினங்களும் அழிந்தால், அதற்கு யார் காரணம்?

கடவுள்தான் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர் இந்த உலகத்தைப் படைத்தவர் என்றால், அதன் அழிவிற்கும் அவர்தானே காரணமாக இருக்கவேண்டும்? அந்தப் படைப்பிலேயே, அந்த அழிவும் தொக்கி நிற்கிறதே? இதைப் புரிந்திருந்தாலும், அந்தக் கற்பனையான கடவுளை, இந்த முட்டாள் மக்கள் வணங்கிக் கொண்டு தானே இருக்கிறார்கள்! அவர்களுடைய வணக்கங்கள், உண்மையிலேயே வீரவணக்கம்தான்! போற்றக்கூடியதுதான்! ஆதாம் ஏவாளைப் படைத்து விட்டு, பிறகு அவர்கள் புத்திசாலித்தனமாவதையும், பிரபஞ்சப் பேரானந்த நிலையை அடைவதையும், யார் தடுத்தார்கள்? அவர்களை உண்டாக்கிய அந்தக் கடவுள்தானே? அவரைத்தான் நீங்கள் வணங்குகிறீர்கள். இந்த மதகுருமார்கள் அவரை வணங்குவதால், இந்த முட்டாள் மக்களும் அவர்களைப் பின்பற்றிச் செல்லுகிறார்கள்.

வேறு எந்தப் பெயரை முன்னிட்டு, மக்களைக் கொன்றார்களோ, அதைவிட கடவுளின் பெயரால், அவர்கள் கொல்லப்பட்ட எண்ணிக்கை மிக அதிகம்! என்ன வித்தியாசமான கடவுள், என்ன வித்தியாசமான படைப்பாளி, என்ன வித்தியாசமான மதகுருமார்கள்! இந்த மக்களை, கடவுளின் பெயரால் அழித்தவர்கள், இந்த வித்தியாசமான குருமார்கள் தான். இவர்கள்தான், கடவுளால் படைக்கப்பட்ட இந்த உலகத்தை, வெறுத்து துறந்து செல்லுங்கள் என்று கூறுபவர்கள். இந்த முரண்பாடு உங்களுக்குப் புரியவில்லையா? அதாவது இந்த உலகத்தைக் கடவுள் தான் படைத்தார் என்றால், அதைத் துறப்பது, அந்தக் கடவுளையே துறப்பதற்கு சமமாகாதா?

ஜியார்ஜ் குர்ஜீஃப் (George Gurdjieff), "எல்லா மதங்களும் கடவுளுக்கு எதிராகவே செயல்படுகின்றன" என்று கூறுகிறார். ஏனென்றால், எல்லா மதங்களும், "இந்த உலகத்தை வெறுத்து துறவு கொள்ளுங்கள்" என்றுதானே கூறுகின்றன? இந்த முட்டாள்கடவுள், இந்த உலகத்தை, தன் சக்தியெல்லாம் உபயோகித்து, மிகவும் கஷ்டப்பட்டு, ஆறே நாட்களில் உண்டாக்கினார்! அப்படிக்கஷ்டப்பட்டுக் களைப்படைந்த அவருக்கு, அடுத்த திங்கள் இன்னும் வரவேயில்லை! அதன்பிறகு அவரை யாரும் பார்த்ததாக, தகவலே இல்லை! ஒரு சமயம், அவர் தன்னையே அழித்துக்கொண்டு, இந்த உலகத்தைப் படைத்து இறந்து விட்டாரோ!! ஆறு நாட்களில் படைத்தபிறகு, ஏழாவது நாளான ஞாயிற்றுக் கிழமையில், ஓய்வு எடுக்கச் சென்றவர்தான்! இன்னும் எழுந்து, திங்களைப் பார்க்கவே இல்லை! ஆனால், இந்த மதகுருமார்கள், இந்த அற்புத உலகத்தைத் துறந்துவிடுங்கள் என்கிறார்கள்!

இப்படிச் சொல்லும் இந்தப் பழைய மதங்களின் சீடர்களை, சற்றே உற்று கவனியுங்கள். உதாரணத்திற்கு, இந்த ஜைன சந்நியாசிகளைப் போய்ப் பாருங்கள்! அவர்களுடைய கண்களில் எந்தப் புத்திச்சாலித்தனமும் கொஞ்சங்கூட இருக்காது. அவர்களுடைய முகத்தில், எந்த தேஜஸோ அல்லது அழகோ எதுவும் இருக்காது. அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே துன்புறுத்திக் கொள்பவர்கள். அதுதான் அவர்களுடைய ஒழுக்க விதிமுறை! உங்களை, நீங்களே வருத்திக் கொண்டால், உங்களிடம் என்ன அழகு இருக்கமுடியும்?

இந்த எல்லா மதகுருமார்களையும் உதாரணமாக இந்த போப்பின் முகத்தைச் சற்று உற்று கவனியுங்கள். அவர் முகத்தில், எந்தத் தெய்வீகக் களையாவது இருக்கிறதா? அப்படி எதையாவது உணர் முடிகிறதா? இப்பொழுது இருக்கும் போப்பிற்கு, முந்தியவர் ஓரினச் சேர்க்கையில் (Homosexual) ஆர்வம் உள்ளவர்! எந்த ஓரினச்சேர்க்கையாளரது முகத்தில், தெய்வீகக் களையை உணர் முடியுமா? ஒரு சமயம், இந்தக் கிருஸ்துவ மும்மூர்த்திகள் (Trinity), மிகவும் உல்லாசப் பேர்வழிகளோ? அதாவது, இந்த தந்தைக் கடவுள் (GOD, The Father), மகன் கடவுள் (GOD, The Son), அடுத்து மிகவும் வித்தியாசமான பேர்வழி 'புனித ஆவி' (Holy Ghost)! இதில் பெயருக்குக்கூட, ஒரு பெண் சேர்க்கப்படவில்லை!

இந்த போப் பரம்பரை, பல நூற்றாண்டு காலமாக, ஆயிரக்கணக்கான பெண்களை, குனியக்காரி என்று குற்றம் சாட்டி, உயிரோடு கொளுத்தியது உண்டு. அந்தப் பெண்களை குனியக்காரிகள் என்று குற்றம் சாட்ட, எந்த ஆதாரத்தை அவர்கள் முன்வைத்தார்கள்? எது அளவுகோலாக அமைந்தது? இப்பொழுது அப்படி எந்தக் குனியக்காரியும் இல்லாதது, ஏன்? திடீரென்று அவர்கள் உண்டானார்கள், திடீரென்று மறைந்துவிட்டார்கள்! காரணம், யார் வேண்டுமானாலும், போப்பிடம் சொல்லி, தனக்குப் பிடிக்காத பெண்களை உயிரோடு கொளுத்த முடியும். இதற்காக, போப் ஒரு தனி நீதிமன்றத்தையே ஏற்படுத்தியிருந்தார். அதில் யார் வேண்டுமானாலும், எந்தப் பெண்ணின் மேலும், "நான் அவளை குனியக்காரி என்று சந்தேகப்படுகிறேன்" என்று புகார் கொடுக்கலாம். அதுபோதும், அந்தப் பெண்ணைப் பிடித்துவந்து, தான் ஒரு குனியக்காரி தான் என்று ஒத்துக்கொள்ளும் அளவுக்கு, அவளை சித்ரவதை செய்வார்கள்! அவளை பசி, தாகத்தோடு, அடித்து துன்புறுத்தி.... ஏன், அதற்காகவே ஒரு இயந்திரத்தையே உண்டாக்கி வைத்திருந்தார்கள்! இந்த சித்ரவதை பொறுக்க முடியாது, வேறு வழியில்லாமல், தான் ஒரு குனியக்காரிதான் என்று அவர்கள், தானே ஒத்துக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழி கிடையாது. பிறகு, அவர்களை நீதிமன்றத்தில், "தான் ஒரு குனியக்காரிதான். தனக்கும் சாத்தானுக்கும், உடலுறவு உண்டு" என்று சொல்லும்படி கட்டளையிடுவார்கள்! வேறு வழியில்லாமல், இல்லாத சாத்தானோடு, உடலுறவு கொண்டதாக அவர்கள் சொல்லத்தான்

வேண்டும். அப்படி மாறாக ஏதும் கூறினால், மறுபடியும் சித்ரவதை. ஆகவே, இதை அவளிடமிருந்து கேட்ட, அந்த நீதிபதி மிகவும் திருப்தியடைந்து விடுவார். ஏனெனில், இதற்கு வேறு எந்த சாட்சியமும் தேவையில்லையல்லவா? ஆகவே, நீதிபதியின் வேலை மிகவும் சுலபமாக்கப்பட்டுவிட்டது. அவர், "இந்தப் பெண்ணை உயிரோடு கொளுத்தி விடுங்கள்" என்று மிகவும் கருணையோடு தீர்ப்புக் கூறிவிடுவார்! என்ன கண்துடைப்பு! என்ன ஏமாற்றுத்தனம்? அவளை, நகரத்தின் மையத்தில் கட்டிவைத்து கொளுத்திவிடுவார்கள். அப்பொழுதுதான் சாத்தானோடு உடலுறவு கொண்டால், என்ன கதி ஏற்படும் என்று மக்கள் புரிந்து கொள்வார்களாம். இப்படி ஆயிரக்கணக்கான பெண்களை எரித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு யார் காரணம்?

இந்தப் போப்புகள், எந்த உற்சாகத்தையோ, எந்த பேரின்ப நிலையையோ, எந்தப் புதுமையையோ, எந்தத் தெய்வீக அமைதியையோ உண்டாக்கியதாக வரலாறு இல்லை. அவர்கள் செய்வது என்னவென்றால், எந்த நாட்டுக்காவது சென்றால், அந்த நாட்டில் தன் காலடியை வைத்ததுமே, முட்டாள்தனமாக, அதைக் குனிந்து முத்தமிடுவார்கள்! அதைப்போல ஒரு போப், நம்முடைய இந்தியத் தலைநகர் டெல்லியில், தன் காலடியை வைத்ததுமே, குனிந்து இந்த மண்ணை முத்தமிட்டார்! நான் அதைப் பார்த்து, "இப்பொழுதுதான், இவர் ஹிந்துமதத்தை முதன் முதலாக ருசி பார்க்கிறார்! அது மாட்டு சாணத்தைத் தவிர வேறல்ல. இந்தியா முழுவதையும், இந்த மாட்டுச் சாணம்தான் ஆக்ரமித்துக் கொண்டு இருக்கிறது!" என்றேன். இப்படி பூமியை முத்தமிடுவதால், அவர்கள் என்ன தெரிவிக்கிறார்கள்? வேறு ஒன்றும் இல்லை. தங்கள் முட்டாள்தனத்தைத்தான்!

அவர்கள், தங்களை சீரமைத்துக் கொண்டவர்கள், தங்களை உணர்ந்துகொண்டவர்கள், தங்களின் விழிப்புணர்வை முழுமையாகத் தொட்டு, பூர்ண விடுதலையடைந்தவர்கள் என்று மக்களுக்குக் காட்டட்டும். ஆனால், அவர்கள், தங்கள் மேலும் மேலும் அடிமைத்தனத்தில் இருப்பதைத்தான் மக்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள்.

அவர்கள் வேஷதாரிகள், நிறைந்த நடிப்பாற்றல் மிக்கவர்கள். ஆனால், அவர்கள், தங்களை 'ஆடு மேய்ப்பவன்' (Shepherds) என்று

கூறிக்கொள்கிறார்கள்! ஒருவகையில் அது சரிதான். முட்டாள் ஆட்டு மந்தையை மேய்ப்பவர்கள்தான் அவர்கள்! ஆனால், அவர்களுக்கு ஒரு சிறிய உண்மை தெரியாதது ஆச்சரியம்தான். அவர்கள், தங்களது வருங்காலத்தில், அநேகப் பாலங்களை கடந்தாக வேண்டும் என்பதுதான் அது.

மனிதனிடம் அநேக, வித்தியாசமான சக்திகள் நிரம்பியிருக்கின்றன. அவன், அந்த சக்திகளின் மூலம், பல புதிய பிறவிகளை எடுக்க முடியும். புதிய மனிதனாக மாற முடியும். இந்த ஆன்மீக புதிய, பல வித்தியாசமான மனிதர்களைத்தான், இந்த உலகம் எதிர்பார்க்கிறது. அவர்கள் அனைவரும் ஒவ்வொரு தன்மையில், அழகுள்ளவர்கள். அப்பொழுது இந்த பூமி, பல புதிய அழகுள்ள ஆன்மீக மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

ஆனால், இந்த மதகுருமார்கள், மனிதன் தன் உள்ளுணர்வாய் வளருவதை, பல வகைகளில் தடுத்தி நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். மக்கள் சுதந்திரமாக, இந்த ஆகாயத்தில் பறப்பதை அவர்கள் ஒருக்காலும் விரும்பவில்லை.

இப்பொழுது, உங்களுக்கு எது முக்கியமாகத் தேவைப்படுகிறது என்றால், இந்த மதம் மற்றும் போலி ஆன்மீகக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து முழுமையாக விடுதலையடைவதுதான். அந்த விடுதலையை, நீங்கள் தான் உங்களிடம் ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும். உங்கள் விடுதலையைத் தீர்மானிப்பது நீங்கள்தான். உங்களை விட, சிறந்த சீர்திருத்தக்காரன், இந்த உலகத்தில் வேறு யாரும் இல்லை. இதை ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் புரிந்துகொள்ளுங்கள்.

“ZARATHUSTRA : A DANCE THAT CAN DANCE”

II. 5. ‘‘மனிதனுக்கு எதிரி அவனே!’’

(MAN IS HIS OWN ENEMY)

மனிதனுடைய முழுமையை, மதம் எப்பொழுதோ அழித்து விட்டது. அது, அவனை பல பின்னங்களாக்கிவிட்டது. அந்த பகுதிகளில் சில அவனுள்ளே இருந்துகொண்டு, எதிரும் புதிருமாக வேலை செய்துகொண்டு இருக்கிறது. மனித குலத்திற்கு, மதம் ஏற்படுத்திய பெரியநாசம், அவனை இப்படிப் பல பகுதிகளாக்கியதுதான். ஒவ்வொரு வரிடமும், அது பல வகையான பிளவுகளை ஏற்படுத்தி விட்டது. இப்படி அவனை ஆக்க, மதம் கையாண்ட முறை மிகவும் அறிவுபூர்வமானதும், தந்திரமிக்கதும் ஆகும்.

முதலில், அது மனிதனிடம், ‘‘நீங்கள் உடலல்ல. உங்கள் உடல், உங்களுக்கு முதல் எதிரி’’ என்று கூறியது. ஆனால் இதை ஒரு தர்க்கரீதியான முடிவு என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். எப்படியென்றால், நீங்கள் இந்த உலகத்தின் ஒரு பகுதியல்ல. இந்த உலகம் என்பது உங்களுக்கு, ஒரு தண்டனைதான். நீங்கள் இங்கே, அந்தத் தண்டனையை அனுபவிக்கத் தான் வந்து இருக்கிறீர்கள். ஆகவே, உங்கள் வாழ்க்கை இங்கே மகிழ்ச்சி கரமாக இருக்கமுடியாது. அது துன்பமும், துயரமும் நிறைந்ததுதான். இதுதான் அவர்களது முடிவு.

ஆகவேதான், நீங்கள் கடவுளை எப்பொழுதும் போற்றிக் கொண்டே இருக்கவேண்டும் என்கிறது. கடவுள் என்பதே ஒரு கலைஞனின் கற்பனை. மனிதனுடைய பேராசையின் அடுத்த கட்டம்தான் எதிர்கால சொர்க்கக் களவுகள். அதைப்போல மனிதன் நரகத்தைக் கண்டு பயப்படுவதும், அந்தப் பேராசையின் விரும்பத்தகாத பகுதிதான். அந்த பயம் மிக ஆழமானது. ஏன், அது அவனுடைய ஆன்மாவின் மையப் பகுதியையே தொட்டுவிட்டது என்று கூறலாம். இப்படிப் பலவகையில்,

அவனை, அவனது இயற்கைத் தன்மையிலிருந்துப் பிரித்து, பல பகுதிகளாக்கிவிட்டது.

மனிதன் ஒரு முழுமை என்றும், இந்த உலகம் அவனுக்குத் தண்டனையாக அளிக்கப்படவில்லை என்றும், எந்த பழைய மதமும் ஒத்துக் கொண்டது இல்லை. இது எவ்வளவு இயற்கையான, எளிமையான உண்மை? இந்த உலகம், மனிதனிடமிருந்து ஒருக்காலும் பிரிந்தது கிடையாது. எப்படி மரங்கள் வேரினால், இந்தப் பூமியோடு நெருக்கமாக சம்பந்தப்பட்டு இருக்கின்றனவோ, அதைப்போல மனிதனும் இந்த பூமியோடு நெருக்கமாக சம்பந்தப்பட்டு இருக்கிறான். இந்த பூமிதான், அவனுக்கு உண்மையான தாய். எல்லா மதங்களும், இந்தப் புண்ணிய பூமியை புறக்கணித்தே வந்திருக்கின்றன. அதாவது, மதங்கள், அதனுடைய சொந்தத் தாயையே புறக்கணித்திருக்கின்றன. வேறு விதமாகச் சொன்னால், அந்த மதபோதகர்கள் தங்கள் ஆதார உயிர்த் தன்மையையே புறக்கணித்திருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல, அதைக் கண்டித்து, புறக்கணிக்கும்படி சர்ச்சை வேறு செய்கிறார்கள். இதைத்தான் அவர்கள் தொடர்ந்து செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், வருகிறார்கள்.

நான் கேட்கிறேன். உங்களால் இந்த இயற்கைத் தன்மையைப் புறக்கணிக்க முடியுமா? ஆனால், நீங்கள் அப்படி நடக்கலாம். உங்களுக்கும், இந்த இயற்கைக்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லை என்று நம்ப ஆரம்பிக்கலாம். ஒன்றை நன்றாக ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களுடைய மிகச்சிறந்த ஞானிகளும், இந்த இயற்கையோடு இயைந்துதான் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அதாவது, நீங்கள் கருதும் பாபிகள் எப்படி இந்த உலகத்தோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்களோ, அதைப் போலவே, உங்களுடைய மிகச் சிறந்த ஞானிகளும், இந்த இயற்கையோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பாபிகளுக்குத் தேவையான ஆகாரம், காற்று, நீர் போன்ற அனைத்தும் உங்களுடைய ஞானிகளுக்கும் தேவையாகத்தான் இருந்தன. இவைகளுக்கெல்லாம் ஆதாரம், இந்த பூமிதான். ஆகவே, இதை எப்படி நீங்கள் துறந்து செல்ல முடியும்?

இந்தத் துறவு மனப்பான்மை, மக்களின் மனதில் ஒரு பிளவைத் தான் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அது பல கூறுகளாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கூறுகள் அல்லது பகுதிகள் அனைத்தும் ஒன்றுக்கொன்று எப்பொழுதும்,

என் டை போட்டவாறே இருக்கின்றன. எதுவும் ஒத்துப் போவதே இல்லை. மனிதனுடைய சகல துன்பங்களுக்கும், இதுதான் அடிப்படைக் காரணம். இதற்கு ஆதாரம், மக்கள் பல ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களாக துன்பத்திலும், இறுக்கநிலையிலும் இருந்து வந்திருப்பதுதான். இப்பொழுது மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? இதுதான் தங்கள் தலைஎழுத்து, தங்கள் முடிவு என்று ஒத்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். இதை எதிர்த்து, நம்மால் ஒன்றும் செய்ய இயலாது என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டார்கள். ஆனால், உண்மை என்னவென்றால், இது அவர்களுடைய தலைஎழுத்தும் இல்லை, முடிவான முடிவும் இல்லை என்பதே. இது அவர்களுடைய முட்டாள்தனத்தையே காண்பிக்கிறது. மதிநுட்பத்தை அல்ல. ஆகவேதான், மக்கள் இந்த மதகுருமார்களின் கற்பனைக் கதைகளை, நம்பிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

ஆனால், இந்தக் கதைகளால், நன்மையடைபவர்கள், அந்த மதகுருமார்கள்தாம்! அவர்கள் மக்களை பல கூறுகளாகப் பிளவுபடுத்து வதைப் பற்றிக் கவலைப்படுவது இல்லை. அவர்கள் தங்கள் ஆதாயத்தின் மேலேயேதான் குறியாக இருப்பார்கள். ஒரு முழுமையான மனிதனை, அவர்களால் எளிதில் அடிமைப்படுத்த முடியாது. எவன் துன்பத்தில் சிக்கிக்கொண்டு தவிக்கிறானோ, அவனுக்குத்தான் பிரார்த்தனை தேவையாக இருக்கிறது. தன் துன்பத்தைக் கடவுள் துடைப்பார் என்று அவன் நம்புகிறான். அதாவது, கடவுள் வாழ, மனிதன் துன்பப்பட வேண்டும்!! கடவுள், மக்கள் மனத்தில் முழுமையாக ஆக்ரமிக்க, அவன் பல துண்டுகளாக வேண்டும்! அவன் பிளவுபட வேண்டும். அவன் இப்படிப் பல மதச்சடங்குகளின் மூலம், பிரார்த்தனையின் மூலம், தன்னு டைய வலியை தற்காலிகமாக மறக்க எண்ணுகிறான். ஆகவேதான், அவன் கடவுள் தூதுவன் என்பவனையும், காப்பாளன் என்பவனையும், கடவுளின் பிரதிநிதி என்று தன்னை அறிவித்துக் கொள்பவனையும், கண்ணை மூடிக்கொண்டு நம்புகிறான். எப்பொழுது ஒரு மனிதன் மிகவும் ஆனந்தமாக வாழ்கிறானோ, அவனுக்குக் கடவுளின் துணை தேவை யில்லை. அவனுக்குப் பிரார்த்தனை தேவையில்லை. ஆனால், அப்படிப் பட்ட ஒரு முழுமையான மனிதனைப் பார்ப்பது மிக அரிது. இந்த உலகத்தில் உள்ள அனைவருமே, ஏதோ ஒரு வகையில் பிளவுபட்டே இருக்கிறார்கள். ஓர் உண்மையான ஆன்மீகவாதி கூட, தன் உடலை

புறக்கணிக்கிறான். அதைப்போல, இந்த உலகத்துப் பொருள்பற்று உடையவர்கள், தங்கள் ஆன்மாவையே மறுக்கிறார்கள். இந்த போலி ஆன்மீகவாதிகள், தங்கள் உடலை மாத்திரமல்ல, தங்கள் மனத்தையும் மறுக்கிறார்கள்.

இந்த மத பண்டிதர்கள், பெரும்பாலும் பொறாமை எண்ணங் கொண்டவர்கள். ஒரே குறிக்கோளையுடையவர்கள். சென்ற நூற்றாண்டின் முடிவில் அமெரிக்காவில், 'கிருஸ்துவ விஞ்ஞானம்' (Christian Science) என்ற ஒரு அமைப்பு, மிகப் பிரமாதமாகத் தொடங்கியது. அது, ஆத்மாவை மட்டும்தான் நம்பியது. மற்றவை அனைத்தும், மனிதனின் எண்ணங்களின் பிரதிபலிப்பே, அவைகள் உண்மையல்ல என்று கூறியது. அவர்களுக்கென்று, தனி மாதா கோவிலை உண்டாக்கிக் கொண்டார்கள். அங்கே அவர்கள் ஒன்றுகூடி, தங்களுடைய புதிய மத தத்துவத்தை அலசுவார்கள். இவர்கள்தான், இந்த உடலையும் மறுப்பவர்கள். இந்த மனத்தையும் மறுப்பவர்கள். அதைப்போல ஒரு கூட்டம், இந்த ஆத்மாவையே மறுக்கின்றன! இவர்கள், இந்த உடல்தான் உண்மை. மற்றவை அனைத்தும் பொய் என்று கருதுபவர்கள்! ஆனால், இவர்கள் எதைத் தள்ளுகிறார்களோ, எதைப் பொய் என்று கருதுகிறார்களோ, அது அந்த உண்மைக்கு மிக நெருக்கமாகவே இருக்கிறது. அதுவும், அவர்கள் நினைக்கும் உண்மையின் ஒருபகுதிதான்! அவர்கள் இப்படி, பலகாலமாக, பலமுறை அதையே திருப்பித் திருப்பி சொல்லுவதன் மூலம், உங்களை நம்ப வைக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்றை கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். உங்கள் நம்பிக்கை, இயற்கையை ஒட்டி இல்லாவிட்டால், அது உங்களுக்கு கண்டிப்பாகத் துன்பத்தையே கொடுக்கும்.

இந்த மனித இனமே துன்பத்தில் சுழலுகிறது. அதற்கு முக்கியக் காரணம், இந்த மதக்கோட்பாடுகளும், கொள்கைகளும் தான். இந்தக் கோட்பாடுகளும், விதிமுறைகளும் மனிதன், இயற்கையாக, இயல்பாக வளர்வதையும், வாழ்வதையும், அன்பு செலுத்துவதையும் தடை செய்கின்றன. பிறகு மக்கள் அவதிப்படும் பொழுது, இவைகள், "இதோ பார். இந்த உலகம், உங்களுக்கு ஒரு தண்டனைதான் என்று ஏற்கனவே, நாங்கள் சொல்லவில்லையா?" என்று கூறுகின்றன.

இது எவ்வளவு தந்திரமயமான செய்கை! முதலில், மனிதனிடத்தில் துன்பத்தை ஏற்படுத்த வேண்டியது. பிறகு, இந்த உலகம் சொர்க்கம் அல்ல, உங்களுடைய பாவங்களைக் கழுவதற்காக, உங்களைத் தண்டிப்பதற்காக ஏற்பட்டது என்று அவர்களுக்கு சமாதானம் சொல்லுவது! ஏனென்றால், ஆதியில் ஆதாமும் ஏவாளும் கடவுளை நம்பவில்லை. அவர்களுடைய சந்ததியாகிய நீங்கள், கஷ்டப்பட வேண்டியது தான், துன்பப்பட வேண்டியதுதான்! என்ன அற்புதமான கொள்கை, தர்க்கம்! ஆதாம் ஏவாள் செய்த பெரிய பாவம் என்ன? ஒன்றுமில்லை. கடவுள் சொல்லைத் தட்டி, ஒரு ஆப்பிளைக் கடித்துத் தின்றார்கள். அவ்வளவுதான்! முதலில் ஆதாம் ஏவாள் என்பவர்கள் இருந்தார்களா என்பதே சந்தேகம். பிறகல்லவா, ஆப்பிளைக் கடித்து உண்ண! அதற்காக, இந்த மானிட இனம், ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களாக, துன்பத்தில் கஷ்டப்பட்டதான் வேண்டுமா? உங்கள் பழைய மதவாதிகளின் வாதம், "நீங்கள் அந்த பாபிகளின் இரத்தத்தின் வழிவந்தவர்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய பாபங்களும், உங்களோடு தொடர்ந்து வருகின்றன. இதற்கு சான்று, நீங்கள் இப்பொழுதும் கஷ்டப்படுவது தான்" என்பது.

உங்களுடைய பழைய மதங்களெல்லாம், மிகுந்த தந்திரம் உடையவைகள். உங்களுடைய மதகுருமார்களெல்லாம், மனித இனத்தின் மேல், கொஞ்சம்கூட இரக்கம் இல்லாதவர்கள். அவர்கள் மனிதனை பல கூறுகளாக்கி, தாங்களே தங்களுக்குள் சண்டை செய்தவாறு இருக்க, இரக்க ஏற்பாடு செய்தவர்கள்.

இந்த உலகத்தில், ஒரு முழுமையான மனிதனைப் பார்ப்பது மிக அரிது. அந்த முழு மனிதன் யார் என்றால், மனிதர்களிலேயே மிகச்சிறந்தவன், மிகவும் மகிழ்ச்சியில் இருப்பவன்; இந்த அழகிய பூமியின் ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தும் அவனுக்கே உரியது. ஏன் அவன் மட்டும் பேரானந்த நிலையில் இருக்கவேண்டும்? ஏனெனில், அந்த முழுமனிதன், தன் முழுமையில் இயங்குகிறான். அவன் வாழ்வில் முழுமையாகத் திளைக்கிறான். அவன் வாழ்வின் உயிர்சத்தை உறிஞ்சி, கணத்துக்குக் கணம் வாழுகிறான். அங்கு எந்த வேற்றுமையோ, பாப, புண்ணிய கொள்கைகளோ கிடையாது. அவன் வாழ்வே, ஒரு ஆனந்த நடனம்தான், கொண்டாட்டம்தான்.

இப்படி நீங்களும் கொண்டாட்டத்தில் இருந்தால், பேரானந்த நிலையில் இருந்தால், இந்த உலகம் தண்டனை நிறைந்தது என்று உங்களால் நம்ப முடியாது. அப்பொழுது நீங்கள் திடீரென்று விழிப்புணர்வு பெற்று, இந்த மதகுருமார்களின் பொய்களை இனம் கண்டு கொள்வீர்கள். அதன்பிறகு, சொர்க்கம் என்பது எங்கேயோ தொலை தூரத்தில் இல்லை, அது இங்கே, இப்பொழுது இருப்பதை அறிந்து ஆச்சரியப்படுவீர்கள். அது, நீங்கள் இறந்தபிறகுதான் அடையவேண்டியது என்பதில்லை. ஆனால், இப்பொழுது இந்த மனித இனம், இங்கு கொலை செய்யப்படுகிறது. இந்த உலகமே, எனக்கு ஒரு கொலைக்கூட மாகவேத் (Slaughter) தெரிகிறது. ஒவ்வொருவரும், ஏதோ ஒரு வகையில், கொலை செய்யப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய உண்மையான வளர்ச்சி தடைசெய்யப்படுகிறது. எது தேவையோ, அதை அவர்கள் இழந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். அந்த பிறப்புரிமையை அவர்கள் சிறுவயதிலேயே இழந்துதான் விடுகிறார்கள்.

இந்தக் குற்றம் சுமத்தும் எல்லா மதகுருமார்களும், மக்களை ஒருபோதும் மகிழ்ச்சியில் பார்க்க விரும்புவதே இல்லை. அப்படியாராவது தென்பட்டால், உடனே அவர்கள் மேல் பாய்ந்து, அவர்களின் மகிழ்ச்சியையும், ஆனந்தத்தையும் கண்டிக்கவே முயலுவார்கள். இப்படி மக்களின் ஆனந்தத்தை அழிப்பது குறித்து, இவர்கள் மிகவும் தர்க்கரீதியான வாதப்பிரதிவாதங்களை அள்ளி வீசுவார்கள். அதனுடைய முக்கிய சாராம்சம் என்னவாக இருக்குமென்றால், "இந்த வாழ்க்கை மிகக் குறுகியது. இந்த வாழ்க்கை தரும் இன்பம், மிகவும் மேலோட்டமானது. எப்பொழுதும் மாறிக்கொண்டே இருக்கக்கூடியது. அதைக்கண்டு ஏமாறாதீர்கள். அப்படி நீங்கள் ஏமாந்து, அதன் பின்னே சென்றால், சொர்க்கத்தில் கிடைக்கும் அந்த நிரந்தரமான இன்பத்தை நீங்கள் இழந்துவிடுவீர்கள்" என்பதுதான்.

ஆனால், இதற்கு நீங்கள் கொடுக்கும் விலை மிக அதிகம்தான். ஏனெனில், இந்த உலகத்தில் கிடைக்கும் மகிழ்ச்சி, உதாரணமாக மெதுவாக அனுபவித்து "உ குடிப்பது" போன்றவைகள், மிகவும் அற்பமானவைகள்தான். நம்முடைய வாழ்க்கையே, இப்படி சிறு சிறு இன்பங்களால் ஆகியவைதான். ஆனால் அவைகளையெல்லாம் ஒன்று

சேர்த்தால், அந்த கற்பனையான சொர்க்கம் தரும் இன்பத்திற்கு ஈடாகவே இருக்கும். நீங்கள் பெரிய இன்பத்தை எதிர்ப்பார்த்து, இப்படி வாழ்க்கை தரும் சிறிய இன்பங்களை இழந்துகொண்டே இருக்கிறீர்கள். ஆனால், இந்த இன்பங்களை முழுமையாக, கணத்துக்கு கணம் அனுபவிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உங்கள் மனம் நிறைவுபெற்று, அதனிடம் ஏற்பட்ட பற்றை, ஆசையை விட்டுவிடும். இப்படி ஒவ்வொன்றையும் அனுபவித்துச் செல்லும்பொழுது, இந்த வாழ்க்கையே சொர்க்கமாக மாறுவது புரியவில்லையா?

அவர்கள் உண்டாக்கிய சொர்க்கமும் மற்றும் தெய்வீக பேரானந்த நிலையும் கவித்தன்மை நிறைந்ததாக இருக்கலாம். ஆனால், இதுவரை அந்த சொர்க்கத்தை, யாரும் பார்த்ததாக சாட்சி இல்லை. யாரும் அங்கு சென்று, பிறகு திரும்பிவந்து, “ஆமாம். நான் அதைக்கண்டு உணர்ந்தேன்” என்று இதுவரை சொல்லியதில்லை. கற்பனையான கடவுளின் பெயராலும், கற்பனையான ‘சொர்க்க ஆனந்தம்’ என்ற பெயராலும், ‘உண்மை’ என்பது அழிக்கப்பட்டு விட்டது. ஆனால், இதை மனிதன் தீர்மானமாகப் புரிந்து கொள்வான் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இன்னமும் இருக்கிறது. இந்த மதகுருமார்கள் ஏற்படுத்திய சிறையில், இந்த மனித இனம் எவ்வளவு நாட்கள்தான் அடைபட்டுக் கிடக்கும்? அந்த சிறையை, அவர்கள் கோவில் எனலாம், மகுதி எனலாம் மற்றும் மாதாகோவில் என்றும் கூறலாம். பெயரில்தான் வேறுபாடேயொழிய, மற்றபடி தன்மையில் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. மனித இனத்தை, விலங்கு போல் மாற்றியமைத்த இவர்களின் போக்கைக்கண்டு நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். அவர்களை கிருஸ்துவன் என்றும், ஹிந்து என்றும், முகமதியன் என்றும் முத்திரை குத்தியிருப்பதை, இந்த உலகம் முழுவதும் காணலாம். முத்திரையிடப்படாத எந்த ஒரு மனிதனையும், இந்த உலகத்தில் நீங்கள் பார்க்க முடியாது. அது மிகவும் அரிது.

இங்கு ஒன்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இயற்கையைத் தவிர, உண்மையான மதம், வேறு எதுவும் கிடையாது. இந்த இயற்கையை, நீங்கள் யார் மூலமாகவும் கற்று அறிந்துகொள்ள வேண்டியது இல்லை. உங்களுக்குத் தாகமாக இருக்கும்பொழுது தண்ணீர் தேவை என்று உணருகிறீர்கள்.

அதைப்போலவே, பசிக்கும்பொழுது, உணவின் தேவையை உணருகிறீர்கள். இயற்கை, இப்படி உங்களைத் தொடர்ந்து வழிநடத்திச் செல்லுகிறது. உங்களுடைய உண்மையான வழிகாட்டி, இந்த இயற்கை தான். மற்ற வழிகாட்டி எல்லாம், உங்களைத் தவறான பாதையில்தான் அழைத்துச் செல்லும். அவைகள் அனைத்தும் உங்களை இயற்கையிலிருந்து, அப்புறப்படுத்தவே முயலும். எப்பொழுது நீங்கள் இயற்கைத் தன்மையிலிருந்து, விலகிச் செல்கிறீர்களோ, அப்பொழுதே துன்பங்கள் தொடங்க ஆரம்பித்துவிடுகின்றன. உங்களுடைய துன்பங்கள்தான், மதகுருமார்களின் மகிழ்ச்சியாகும். ஏனெனில், அப்பொழுதுதான் நீங்கள் கோவிலுக்கும், மாதாகோவிலுக்கும் செல்வீர்கள். நீங்கள் ஆனந்தமாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் மற்றும் இளமையோடு ஆரோக்கியமாக இருந்தால், மாதாகோவிலைப் பற்றி, ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்? வாழ்வு மிக ஆனந்தமாகவும், கணத்துக்குக் கணம் இன்பத்தால் நிரம்பி வழிந்தால், இந்தக் கல்லறையைப் பற்றி யார் கவலைப்படுவார்கள்? அங்கு வருத்தமாக இருப்பதுதான் இறுக்கம் நிறைந்தது என்றும், நீளமான தொங்கிய முகத்தோடு இருப்பதுதான் மதத்தன்மை என்றும் மரபு இருக்கிறது. அங்கு யாராவது ஒருவன் சிரித்தால், அவனைப் பைத்தியக் காரன் என்று உடனே வெளியேற்றிவிடுவார்கள். அங்கு நாட்டியம் மற்றும் அன்பு செலுத்துதல் என்பவைகள் அனுமதிக்கப்படாது. அங்கு சென்றால், மதகுருமார்களின் உணர்ச்சியற்ற, இறந்த வார்த்தைகளை மிகவும் இறுக்கமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கவேண்டும். அவைகள் ஒருபோதும் உங்கள் இதயத்தைத் தொடாது. அது உங்களிடம் எந்த ஆனந்த உணர்வையும் உண்டுபண்ணாது. ஆனால், இந்த மகுதிகளும், மாதாகோவில்களும் தான், மனிதனின் மனதை மிகவும் ஆழமாக ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன.

ஆனால், இப்படியேதான் இருக்கும் என்று நம்பவேண்டாம். வருங்கால, தைரியமும், புத்திசாலித்தனம் உடைய மக்கள், இதற்கு எதிராகவே மாறுவார்கள். ஒரு ஆன்மீகப் புரட்சி கண்டிப்பாக ஏற்படும். இந்த உலகமும், பலகோடி நட்சத்திரங்கள் நிரம்பிய ஆகாயமுமே, இறைவனின் ஆலயமாகும். ஒருநாள், இந்த மதகுருமார்கள் செய்த ஆலயத்தையும், மாதாகோவிலையும் மக்கள் அழிக்கத்தான் செய்வார்கள். இந்த மரம், இந்த மிருகம் மற்றும் மனிதனிடமும் செயல்படும் உயிர்த்

தன்மைதான், உண்மையிலேயே உயிர்வாழும் கடவுள் என்று மக்கள் நம்ப ஆரம்பிப்பார்கள். இதுதான் 'உண்மை'.

இந்தக் கோவிலில் அமர்ந்திருக்கும் கடவுள், மனிதனால் செய்யப் பட்டது. ஆனால், கடவுள்தான் இந்த உலகத்தைப் படைத்தார் என்று சொல்லும் இந்தப் பழைய மதங்களின் போக்கு மிகவும் வித்தியாசமானதுதான்! ஏனெனில், அவர்கள் தங்கள் கடவுள்களை, தாங்களே உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள்! எப்படி? அவர்கள் மேலும், "கடவுள், மனிதனை தன்னைப் போலவே படைத்திருக்கிறார்" என்றும் கூறுகிறார்கள்.

ஆனால், நடைமுறை உண்மை வேறுமாதிரியாக இருக்கிறது. மனிதன்தான் கடவுள்களை, தன்னுடைய சாயலாகப் படைத்திருக்கிறான்! ஆகவேதான், ஒரு சைனா கடவுள், ஹிந்து கடவுளைவிட மாறுபட்டு இருக்கிறது! அதைப்போல, ஒரு ஆப்பிரிக்கக் கடவுள், ஐரோப்பியக் கடவுளிடமிருந்து வித்தியாசப்படுகிறது. ஏனென்றால், மக்கள், தங்கள் கடவுள்களை, தங்களின் பிரதிபிம்பமாகவே படைக்கிறார்கள்! இந்த முட்டாள்தனம் இத்துடன் நிற்கவில்லை. அவர்கள் படைத்த தங்களின் பிரதிபிம்பங்களுக்கு முன்பு, மிக பயபக்தியுடன் விழுந்து வணங்குவது தான். அந்த முட்டாள்தனத்தின் சிகரம் எனலாம்! இதைவிட முட்டாள்தனமான செய்கை, வேறு எதுவும் இருக்க முடியுமா? இதற்கு முன் நின்று, பிரார்த்தனை வேறு செய்கிறார்கள்!

குழந்தைகள், தங்களுடைய பொம்மைகளை மிகவும் விரும்புகின்றன. அதிலும் பொம்மைக் கரடிதான் அவைகளுக்கு மிகவும் விருப்பம். அதைப்போல, நீங்களும் அந்தக் கரடி பொம்மையைத்தான் விரும்புகிறீர்கள். ஆனால், நீங்கள் வளர்ந்தவர்கள். ஆகவே அந்தக் குழந்தைகளை மன்னிக்கலாம். ஆனால் உங்களை.....உங்களுடைய மிக விருப்பமான "கரடி பொம்மைகள்", ஆலயத்திலும், மாதாகோவிலிலும் மற்றும் பல மதக்கூடத்திலும் இருக்கின்றன!! குழந்தைகளின் ஆசையை எப்படி அந்தக் கரடி பொம்மைகள் தீர்த்து வைக்கின்றனவோ அதைப் போல உங்களுக்கு "இந்தக் கரடி பொம்மைகள்" திருப்தியைக் கொடுக்கின்றன. அந்தக் பொம்மைக் கரடி இல்லாவிட்டால், அந்தக் குழந்தை, தங்கள் தனிமையை மிகவும் உணரும். இந்த ஆசிரமத்தில் ஒரு சிறிய குழந்தை இருந்தது. அதனுடைய தாயார் ஒரு சந்நியாசி. அவர்

பெயர் அமிர்தோ. அவள் கிரீஸ் தேசத்தவள். நான் கிரீஸில் தங்கியிருக்கும்பொழுது, என்னிடம் மிகுந்த நட்புரிமையோடு அந்த குழந்தை பழகியது. அது, தன் தாயாரோடு இந்தியா வந்தபொழுது, அந்தக் குழந்தை எனக்காக ஒரு கரடி பொம்மையை கொண்டு வந்தது. அது தன் தாயாரிடம், “நான் பகவானிடம் இந்தப் பொம்மையைக் கொடுக்காமல், இந்தியாவை விட்டுச் செல்லமாட்டேன். ஏனென்றால், பகவான் தனியாக இருக்கிறார். அவருக்கு ஒரு துணை தேவை” என்று சொல்லியிருக்கிறது!

உங்கள் கடவுள்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? வேறு ஒன்றும் இல்லை. உங்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், ஒரு கூட்டத்தில் நீங்கள் இருந்தாலும், ஒரு தனிமை உணர்ச்சியோடுதான் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு ஒரு தெய்வீகமான கரடி பொம்மை தேவைப்படுகிறது. அது எப்பொழுதும் உங்களுடனேயே இருக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் ஆசைப்படுகிறீர்கள். உங்களுடைய கரடி பொம்மை, எல்லை இல்லா ஆற்றல் படைத்தது என்றும், எங்கும் நிறைந்திருக்கும் தன்மை படைத்தது என்றும், பேரறிவு உடையது என்றும் நீங்கள் கருதுகிறீர்கள். அவரால் முடியாதது எதுவும் இல்லை. இப்படி ஒரு ஆறுதலை, அது உங்களிடம் ஏற்படுத்துகிறது. இப்படி கடவுளை நம்பும் மக்கள், ஒருக்காலும் ஆன்மீக வளர்ச்சியடைவது இல்லை. அவர்கள், தங்கள் மனவளர்ச்சியில் குன்றியவர்கள்தான். அப்படியில்லாவிட்டால், கடவுள் என்ற பொருள் அவர்களுக்குத் தேவையே இல்லை.

வாழ்வு, சகலத்தையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அது மிகவும் அழகானதும், அருமையான கீதங்களையும் உடையது. நறுமணமிக்க மலரைப் போன்றது. அத்துடன் பறவையின் முழுமையான சுதந்திரத் தன்மையில் இயங்குவது. அதன் வளர்ச்சியே, இந்த சுதந்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதுதான். அது உங்களுக்கு 10 கட்டளைகளைப் (Ten Commandments) போடவில்லை. நீங்கள் எப்படி இருக்கிறீர்களோ, அப்படியே உங்களை ஏற்றுக்கொள்கிறது. அது உங்கள் மீது வைத்திருக்கும் அன்பும், மதிப்பும், முழுமையானது. அது உங்களிடம் எதையும் எதிர்பார்த்து, அவைகளை உங்களுக்கு வழங்கவில்லை.

இப்படி இருக்கும்பொழுது, எதற்காக நீங்கள் உங்கள் கடவுள்களை உற்பத்தி செய்யவேண்டும்? ஏனென்றால், உங்களுடைய துன்பம் அளவிட முடியாதது. உங்களுடைய எதிர்பார்ப்பு, எல்லையில்லாதது. இதுதான் முக்கியக் காரணம். இப்படி மக்களை துன்பத்தில் உழலும்படிச் செய்யாவிட்டால், மதம் கண்டிப்பாக மறைந்துவிடும்.

பெட்ராண்ட் ரஸ்ஸல் (Bertrand Russell), தீர்க்கதரிசனமாக செய்த ஒரு அறிவிப்பு, “இந்த முழு உலகம் உண்மையான ஆனந்தத்தில், மற்றும் மகிழ்ச்சியில் இருந்தால், எந்த மதமும் இங்கு நிலைத்து நிற்காது என்று அடித்துக் கூறுவேன்.” இவர் சொன்னது முழுக்க முழுக்க உண்மை. பழைய மதங்களின் குறிக்கோள் என்னவென்றால், மக்கள் எப்பொழுதும் வறுமையிலும், வியாதியிலும், துன்பத்திலும், இறுக்கத்திலும், எதிர்பார்ப்பிலும்தான் இருக்கவேண்டும் என்பதே. இந்த சூழ்நிலையில், அவர்கள் மிகவும் நலிவுற்றே இருப்பார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு ஒரு ஆதரவு, ஒரு துணை தேவைப்படுகிறது. இங்குதான் உங்கள் மதகுருமார்கள் மகிழ்ச்சியோடு வருகிறார்கள்!

அவர்கள், “இந்த மனிதனுக்கு உன்னுடைய ஆதரவு, மற்றும் கருணை தேவைப்படுகிறது” என்று கடவுளிடம் தெரிவிக்கிறார்களாம். ஆனால், எந்தப் பிரார்த்தனையையும், யாரும் கேட்டதாகத் தகவல் இல்லை! ஆனால், இந்த மதகுருமார்கள், மிகவும் தந்திரசாலிகள். அவர்கள் மக்களிடம் பிறகு, “உங்கள் பிரார்த்தனையை கடவுள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஏனென்றால், நீங்கள் அதற்குத் தகுதியில்லை. நீங்கள் மிகுந்த பாபம் செய்தவர்கள். நீங்களெல்லாம் மதத்திற்கு எதிராக, நடந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்” என்று உங்களை நம்ப வைப்பார்கள்.

எல்லாவற்றையும், மனிதன் சுலபமாக அடையக்கூடாத தன்மையிலேயே அவர்கள் உங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுதுதான் உங்களிடம் ஒரு தாழ்வு மனப்பான்மை ஏற்படும். தான் எதற்கும் தகுதியில்லை என்று தன்னையே நொந்து கொள்வீர்கள். உங்களுடைய ஆசைகள், உங்களுடைய எதிர்பார்ப்புகள் அனைத்தும் குற்றம் என்று கண்டிக்கப்படுகின்றன.

உங்களுடைய உடல், தன் போக்கில் செயல்படுகிறது. அதனுடைய இயக்கம், அதனுள்ளேயே இருக்கிறது. நீங்கள் இந்த இயக்கத்தின்

ஒருபகுதியாகத்தான் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய ஒவ்வொரு திகக்களின் சக்தியும், பால் உணர்வு சக்தியால் (Sex Energy) ஆனதே. நீங்கள் யாரையாவது, வாலிப வயதில் காதலிக்க நினைக்கிறீர்கள். இது உங்கள் உடல் மற்றும் மனத்தின் இயற்கை தன்மைதான். ஆனால், உங்கள் பழைய மதங்கள் அனைத்தும் அதைக் கண்டிக்கின்றன. "நீ நரகத்துக்குத்தான் செல்வாய்" என்று அவைகள் உங்களை பயமுறுத்துகின்றன. ஆனால், உங்கள் உடல் இயக்கம், அப்படி செய்யும்படி உங்களைத் தூண்டுகிறது. இது இயற்கை.

ஆகவே, நீங்கள் உங்களது இயல்பான உடல் இயக்கத்தையும் மற்றும் மதகுருமார்களின் போதனைகளையும் அலட்சியப்படுத்த முடியாமல் ஒரு குற்ற உணர்வு கொள்கிறீர்கள். மனச்சங்கடத்தில் இறுக்கமாகி விடுகிறீர்கள். அப்பொழுது அவர்களுடைய அன்பு மற்றும் காதல் அரைகுறையானதுதான். அதில் எந்த ஆழமும் இருக்காது. அந்த அன்பில் மற்றும் காதலில், எப்பொழுதும் ஒருவித பயமும், துக்கமும் கலந்தே இருக்கும். ஏனெனில், காதல் செய்யும்பொழுதே, பாபம் செய்வதாக எண்ணுகிறீர்கள். அப்பொழுது, எப்படி உங்கள் காதல் முழுமையாக இருக்கும்? அப்பொழுது, நீங்கள் உங்கள் காதலை முழுமையாக அனுபவிக்க மாட்டீர்கள். அதில் முழுமையாக மகிழ்ச்சியடைய மாட்டீர்கள். அந்த நிறைவு பெறாத நிலையில், ஒரு பிச்சைக்காரனைப் போல, மேலும் மேலும், அதை நோக்கியே செல்கிறீர்கள். அதில் மேலும் மேலும் ஈடுபட விரும்புகிறீர்கள். அப்பொழுது நீங்கள் நினைக்கும் பாபமும் பெரிதாகிக் கொண்டே போகிறது! அதாவது உங்களுடைய குற்ற உணர்வும் பெரிதாகிக் கொண்டே போகிறது.

உண்மை என்னவென்றால், உங்கள் பிரார்த்தனையை, யாரும் கேட்கத் தெரியவில்லை. அடுத்து, அப்படிச் கேட்கக்கூடியவர் யாரும் இல்லை. அதற்குப் பதில் தரக்கூடியவர் யாரும் இல்லை. அப்படி பிரார்த்தனையில், தன் தேவைகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் மனிதன், மனவளர்ச்சி இல்லாதவன், குற்ற உணர்வு நிரம்பியவன் என்பதை அறிந்து கொள்ளவும்.

இரண்டாவது உலகமகா யுத்தம் முடிந்தபிறகு, ஒரு சராசரி சிப்பாயின் மனநிலை என்ன என்று அறிய ஆசைப்பட்டார்கள். ஏனெனில்,

அப்பொழுது, மனநல வைத்தியம், நல்ல முன்னேற்றத்தில் இருந்தது. ஆகவே, மனநல டாக்டர்கள், சோதனைக்காக அவர்களை ஆராய்ச்சி செய்ய விரும்பினார்கள். அப்படி சோதனை செய்யும்பொழுது, அவர்கள் மிகவும் அதிர்ச்சியடைந்தார்கள். ஏனெனில், அந்த சோதனையின் முடிவு அப்படி அமைந்திருந்தது. அந்த சிப்பாய்களின் மனத்தின் வளர்ச்சி, ஒரு 13 வயது பையனுக்குரியதாகவே இருந்தது! அவர்களுடைய அறிவுத் திறன், அதற்கு மேல் வளரவில்லை. அவர்கள் உடல்தான் வளர்ந்திருக்கிறதேயொழிய, அவர்களுடைய மனத்தின் வளர்ச்சி, 13,14 வயது பையனின் மனவளர்ச்சிக்கு மேல் செல்லவில்லை. அப்படியே அது, அங்கு நின்றுவிட்டது. அதைப்போல, நீங்கள், 80 வயது கிழவனாக இருக்கலாம். ஆனால், நீங்கள் உண்டாக்கிய இந்தப் பொம்மைக் கடவுள்களின் முன், நமஸ்காரம் செய்து, பிரார்த்தனை செய்யும்பொழுது, உங்களுடைய மனவளர்ச்சி, 13 வயது பையனுடையதுதான்! அதற்கு மேல் அது வளரவில்லை.

ஆகவே, மதம், மனித குலத்திற்கு மிகப்பெரிய தீங்கு செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். ஆனால், ஏன் இப்படி 13,14 வயது மனவளர்ச்சியுடையவனாக, மனிதன் இருக்கிறான் என்று யாரும் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அங்கு ஏன் அது நின்றுவிடுகிறது? காரணம், மிக எளிமையானது. அந்த வயதில்தான், ஆணும் பெண்ணும் பால் உணர்வுரீதியாக வளர்ச்சியடைய ஆரம்பிக்கிறார்கள். அப்படி, அந்த வயது முடிவதற்குள், அவர்கள் அதில் முதிர்ச்சியடைகிறார்கள். அத்துடன் அவர்களது புத்திகூர்மையும் வளர்ச்சியடைந்து நின்றுவிடுகிறது. நீங்களாக மேற்கொண்டு முயற்சி செய்தாலொழிய, உங்கள் உடல்கூறு தன் இயல்பாக, அந்த வயதில் தானே நின்றுவிடுகிறது. நீங்கள் அந்த வயதில் பால் உணர்வில் முதிர்ச்சி அடைந்தது போதும், அப்பொழுது உண்டான மனநிலை அல்லது புத்திகூர்மை, ஒரு குழந்தையை உண்டாக்கப் போதும் என்று அது தீர்மானிக்கிறது. அதற்கு மேலும், உங்களுக்குப் புத்திகூர்மை தேவை என்றால், நீங்கள் உங்கள் முயற்சியாக, தியானம் செய்து, அதைக் கூர்மைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதுதான் ஒரே வழி.

ஆனால், எந்த மதமும், நீங்கள் புத்திசாலித்தனத்தில், மேலான நிலைக்கு வர விரும்புவதே இல்லை. ஏனெனில், அப்பொழுது அவர்களது பிரச்சாரத்தை நீங்கள் நம்பமாட்டீர்கள். அதை எந்த மதகுரு

விரும்புவான்? ஒன்றை நம்புவதற்கு, எந்தப் புத்திசாலித்தனமும் தேவையில்லை. எந்த அறிவுக்கூர்மையும் தேவையில்லை. நீங்கள் சந்தேகப்பட ஆரம்பிக்கும்பொழுதுதான், உங்கள் அறிவு வளர ஆரம்பிக்கிறது. ஏனென்றால், சந்தேகம் என்பது, மேற்கொண்டு விசாரணையில் இறங்குகிறது.

ஆகவே, இந்த நம்பிக்கை முறையினால், ஒருவனது மனநிலை, அவன் கிருஸ்துவனோ, ஹிந்துவோ அல்லது முகமதியனோ, யாராக இருந்தாலும், அந்த 14 வயதுக்கு மேல் வளர்ச்சியடைவது இல்லை. அவர்களது மதநம்பிக்கை, அவர்களிடத்தில் ஆன்மீகமாக எந்த முன்னேற்றத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. அப்படி ஒரு சிலர் தைரியமாக முன்வந்து, தங்கள் புத்திசூர்மையை சுதந்திரமாகப் பயன்படுத்தினால், அவர்களது மதம் வெறும் மூட நம்பிக்கைகளால் நிறைந்தது என்பதைச் சுலபமாகப் புரிந்துகொள்ளுவார்கள். அதில் எந்த உண்மையான ஆன்மீகக் கருத்தும் இல்லை என்று மெல்ல புரிந்துகொள்ள ஆரம்பித்து விடுவார்கள். அப்படி அவர்களது புத்திசூர்மை மேலும் வளர்ச்சியடைந்தால், கடவுளைப் பற்றியே சந்தேக நிலைக்கு வர ஆரம்பித்து விடுவார்கள். சொர்க்கம், நரகம் என்பவைகள் வெறும் கற்பனை என்று சுலபமாக அறிந்து கொள்வார்கள். பின்பு, தங்களுடைய மதகுருமார்களையும், மதபோதனைகளையும் சந்தேகப்பட ஆரம்பித்து விடுவார்கள். பின்பு, ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் கேள்வி கேட்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள். அப்பொழுது, அவர்களது கேள்விகளுக்கு, உங்கள் பழைய மதங்களிலிருந்து எந்த விடையும் கிடைக்காது.

உணவின் ருசியின்மையை, ஜைன மதம் தன் அடிப்படைக் கொள்கைகளில் ஒன்றாக வைத்திருக்கிறது. நான் ஒரு ஜைன சந்நியாசியிடம், "நீங்கள் உணவில் ருசி பார்க்கக் கூடாது என்பதை ஒரு கொள்கையாக வைத்திருந்தால், எதற்காக, உங்கள் நாக்கில் ருசியை அறியும் மொக்குகள் (Buds) இருக்கின்றன. இயற்கை இதை எதற்காக மனிதனிடம் கொடுத்திருக்கிறது" என்று கேட்டேன். எப்பொழுதுமே, இயற்கை, தேவையில்லாமல் எதையும் உங்களுக்கு வழங்காது.

புத்த சன்னியாசிகள் நடக்கும்பொழுது, எப்பொழுதும் சுமார் 4 அடிக்குமேல் தன்முன்னே பார்த்துச் செல்லக்கூடாது. அவர்கள், தங்கள் தலையை, எப்பொழுதும் தரையில் பதித்து, குனிந்தே செல்லவேண்டும்.

நேராகப் பார்த்துச் சென்றால், ஏதாவது அழகிய பெண்களைப் பார்க்க தேரிடலாம்! அப்படி 4 அடி தூரம் வரை தலையைக் குனிந்துகொண்டு நடந்தால், பெரும்பாலும் ஒரு பெண்ணுடைய காலை மட்டும் தான் பார்க்க முடியும். அதனால் அவர்களது மனம் அவ்வளவு சஞ்சலப்படாது! இப்படி ஒரு கட்டுப்பாடு!

ஆண் பெண் காதல் உணர்வு தவறு என்றால், பாபமான காரியம் என்றால் ஏன் அந்த உணர்வை அவர்களிடம் இயற்கை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இப்படி எந்த புத்திசாலியும் கேட்கலாம். அப்படித் தவறு என்று கருதினால், புத்தர் போன்ற ஞானிகள் இந்த உலகத்தில் அவதரித்திருக்க முடியாது. நல்ல வேளை! புத்தருடைய தகப்பனார், ஒரு புத்த சந்நியாசி மில்லை. அப்படியிருந்தால், நாம் ஒரு பெரிய ஞானியை இழந்திருப்போம்.

இயற்கை எப்பொழுதும் உயிரினங்களை உண்டாக்கவே முயலுகிறது. ஏன், அது தன் சக்தியை பெரும்பாலும் இதற்காகவே செலவிடுகிறது எனலாம். அது எப்பொழுதும், புதிய வாழ்க்கை, புதிய உருவம், சிறந்த தன்மை, மற்றும் குணம் படைத்த உயிரினங்களை உண்டாக்கவே முயலுகிறது. இயற்கையின் அடிப்படைத் தன்மை உயிரினங்களை மேன்மைப்படுத்தி படைப்பதுதான். ஆனால், பழைய மதங்கள் இதற்கு எதிராகவே தன் கொள்கைகளை வகுத்திருக்கின்றன. எப்படியென்றால், ஒருவன் அறிவிலும், ஆற்றலிலும் மேன்மேலும் சிறப்படைந்து கொண்டே போனால், அவர்கள் தங்களது மதங்களின் முட்டாள்தனமான மூடக் கொள்கைகளைப் புரிந்து கொண்டு விடுவார்கள். இது அவர்களது தொழிலுக்கு ஆபத்து!

மனிதனுடைய அறிவும், புத்திசாலித்தனமும் வளர்ந்தால், இந்த பழைய கோவில்கள், காலியாகி விடும். ஆனால், மனிதனுடைய வாழ்வு மிகவும் அர்த்தமுடையதாகவும் அன்பும், கருணையும் உடையதாகவும் இருக்கும். அது மகிழ்ச்சியும், கொண்டாட்டமும் நிறைந்தது.

ZARATHUSTRA : THE LAUGHING PROPHET .

II.6. “எதிர்காலசரித்திரம்”

(A HISTORY OF THE FUTURE?)

“அன்புள்ள ஒஷோ! நாங்கள், “எதிர்கால சரித்திரம்” என்ற புத்தகத்தை எழுதி வருகிறோம். இந்த மனித இனத்தைப் பற்றியும், இந்தப் பூமியைப் பற்றியும், உங்களுடைய கருத்து மிகவும் வித்தியாசமாக இருப்பதால், மனிதன் எதிர்காலத்தை எப்படி சந்திக்கப் போகிறான், எப்படி அதைக் கடந்து செல்லப்போகிறான் என்பது பற்றிய உங்கள் கருத்தை, அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறோம்.”

இந்த எதிர்காலத்தைப் பற்றி, என்னுடைய கருத்தை அறிவதற்கு முன், நீங்கள் முதலில் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது, எல்லா அறிவிப்புகளும், வெறும் யூகங்களே. எதிர்காலத்தைப் பற்றி யாராலேயும் துல்லியமாக எடை போட்டு சொல்ல முடியாது. அது ஒரு புரியாத புதிர். யாரும் எதிர்பார்க்காத முறையில், அது திடீரென்று தன் போக்கை மாற்றிக் கொண்டுவிடும். அதை நீங்கள் ஒருக்காலும் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டீர்கள்.

மேலும், என்னுடைய வாழ்வின் அணுகுமுறை என்னவென்றால் “வருங்காலத்தைப் பற்றியும், இறந்தகாலத்தைப் பற்றியும் கவலைப்பட வேண்டாம்” என்பதே. இறந்த காலம், இறந்துவிட்டது. வருங்காலம், இனிமேல் வர இருக்கிறது. நம்முடைய கையில் இப்பொழுது இருப்பது இந்த நிகழ்காலம் மட்டும்தான். இதை என் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, சில கருத்துக்களை வெளியிட விரும்புகிறேன். அதாவது, வாழ்வைப் பொருத்தவரையில், எந்தவித வருங்காலமும் இல்லை என்பதே என்னுடைய விரிவான கருத்து. நாம், உண்மையில் இறப்பின் அருகில் ஒவ்வொரு கணமும் வந்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் பிடிக்காத உண்மையை நீங்கள் வருத்தத்துடன் தான் அறிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதேசமயம், இதை நீங்கள் தீர்க்கமாக அறிந்துகொள்வதன் மூலம், உங்கள் வருங்கால வாழ்க்கையில், ஒரு புதிய திருப்பம் ஏற்பட வழி உண்டாகிறது. இப்பொழுது இந்த உலகம் போகிற போக்கைப்

பார்த்தால், அது தன் தற்கொலையை நோக்கித்தான் செல்கிறது என்று கருதவேண்டியுள்ளது.

ஆனால் ஒரே ஒரு நம்பிக்கைதான் இருக்கிறது. அதாவது, வாழ்வு நம் தர்க்க அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டது. நம் பகுத்தறிவுக்குக் கட்டுப்படாதது. அது உங்களுடைய வாதப் பிரதிவாதங்களுக்குக் கட்டுப்படலாம், அது உங்களுடைய பகுத்தறிவுக்கும், கணக்குக்கும் சரிப்பட்டு வந்தால், இந்த பூமியின் உயிர் வாழ்வு, சுமார் 20 வருடங்களுக்கு மேல் இருக்காது!

இதற்கு 5 காரணங்களை எடுத்துக் காட்டலாம்.

முதலில், உலகத்தில் ஒவ்வொரு நாளும், அணு ஆயுதக் குவிப்பு நடந்து கொண்டேயிருக்கிறது. இந்த உலகத்தை ஏழு தடவை தொடர்ந்து அழிக்க, போதுமான அணு ஆயுதங்கள், ஏற்கனவே நம்மிடம் இருக்கின்றன. இது மனிதனின் பைத்தியக்காரத்தனத்தைப் பறைசாற்றவில்லையா? இப்படி இருக்கும்பொழுது, இந்த முட்டாள் அரசியல்வாதிகள், அதை மேலும் மேலும் அதிகரிப்பதன் அர்த்தம் என்ன?

ஒவ்வொருவரும் இயேசு கிறிஸ்து இல்லை. அப்படி யாரும் ஏழு தடவை உயிர் பெற்றுத் திரும்பி வரப்போவதில்லை. உண்மை என்ன வென்றால், இயேசு கிறிஸ்து கூட இறந்து, ஒருதடவை கூட உயிர்பெற்றுத் திரும்பி வரவில்லை. ஏனெனில், முதலில், அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டு, அங்கு இறக்கவே இல்லை!

அடுத்தது, இந்த நூற்றாண்டின் முடிவில், நம் உலக ஜனத்தொகை, சுமார் 7 பில்லியன் அளவு எட்டக்கூடும். இதனால், இந்த பூமியின் வளம், பலவகையில் கெடுக்கப்படக்கூடும். இந்த ஜனத்தொகையில், சுமார் 50 சதம், பட்டினியால் இறக்கக்கூடும். இந்த ஜனப் பெருக்கத்தைப் பற்றி, எந்த அரசியல்வாதியும் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

மூன்றாவது, இந்தக் கொடிய 'எயிட்ஸ்' (Aids) வியாதி. அது பரவும் வேகம், மிகவும் பயங்கரமானது. எனக்கென்னமோ, அதற்கு மருந்து, இன்னும் 20 வருடங்களில் கூடக் கண்டுபிடிக்க முடியாது என்றே தோன்றுகிறது. விஞ்ஞானிகள், இப்பொழுது அதற்கு மருந்தே இல்லை என்றுதான் கூறுகிறார்கள்.

ஆனால், இந்த வியாதிக்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன தெரியுமா? உங்களுடைய போலியான பிரம்மச்சரிய கொள்கைதான். இதை யாரும் குற்றம் என்று கூற மறுக்கிறார்கள். உங்களுடைய போலி சந்நியாசிகள், சிப்பாய்கள், படிக்கும் வயதில் ஆணையும், பெண்ணையும் பிரித்தல் போன்றவை அனைத்தும் ஓரினச்சேர்க்கையை (Homo-sexual) ஊக்குவிக்கின்றன. இந்த ஓரினச்சேர்க்கைதான், இந்த வியாதியின் அடிப்படைக் காரணம். ஓரினச் சேர்க்கை என்பது வெளித்தோற்றம், அல்லது புறச்செயல். அதன் காரணம் இந்தப் பிரம்மச்சரியம்தான். இந்தப் பிரம்மச்சரிய கொள்கைதான், உங்களுடைய எல்லா மதங்களின் அடிப்படைக் கொள்கை. ஆனால், அந்த வியாதிக்குக் காரணம், பிரம்மச்சரியம்தான் என்று எந்த மதமும் ஒத்துக்கொள்வதே இல்லை. நீங்கள் உங்களுடைய விரோதியை, விரோதி என்று கண்டுகொள்ளா விட்டால், புரிந்துகொள்ளா விட்டால், நீங்களே அந்த விரோதிக்கு சக்தியை அளிக்கிறீர்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவும். ஆகவே, அதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். பிறகு அதை ஒழிப்பதற்கு வழி தேடலாம்.

நான்காவதாக, நீங்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது, இந்த உலகத்தின் சுற்றுப்புறச் சூழல் மிகவும் மோசமான நிலையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதுதான். ஆனால், இதைப் பற்றி, யாருக்கும் எந்த பிரக்ஞை உணர்வும் கிடையாது. நாம் நம்முடைய உயிரினங்களை, மெல்ல, மெல்ல அழித்து வருகிறோம். உயிர் வாழ்விற்கு, சுற்றுப்புறச் சூழலில் ஒரு சமநிலை வேண்டும். ஆனால், அது இப்பொழுது பல கோணங்களில் கெடுக்கப்பட்டு வருகிறது. உதாரணமாக, மரங்களின் அழிவினால், கரியமில வாயுவின் அடர்த்தி, இந்த உலகத்தில் அதிகரித்து வருகிறது. அது மாத்திரமல்ல, மனிதன் உற்பத்தி செய்யும் பல ரசாயனங்களால், இந்தப் பூமியின் வெப்பநிலை உயர்ந்து கொண்டே வருகிறது. ஆகவே, வட, தென் துருவங்களில் பனிப்பாறைகள் விரைவில் உருக ஆரம்பிக்கலாம். ஏன், அது இப்பொழுதே ஆரம்பித்து விட்டது. இந்த வெப்பத்தின் அளவு, இன்னும் சிறிது கூடினால், இமயமலையில் படர்ந்திருக்கும் பனி உருக ஆரம்பித்துவிடும். பிறகு, கடற்கரையை ஒட்டியுள்ள, பல அழகிய நகரங்கள் கடல் நீரில் மூழ்க ஆரம்பித்துவிடும்.

இவைகள் எல்லாவற்றையும் விட, மிகவும் மோசமானது. இந்த ஐந்தாவது காரணம்தான். அதாவது, மனிதன் தன்னைத்தானே வேறு படுத்திக் கொண்டு வித்தியாசமாக நடந்துகொள்வதுதான். அதாவது, கருப்பர்கள் வெள்ளையர்கள், கீழைநாட்டு மக்கள்-மேலைநாட்டு மக்கள் என்று. இப்பொழுது ஒரு புதிய பிரிவினை வேறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது வடக்கு-மேற்கு என்று! இது தேவைதானா?

பொதுவாக, மனித இனம் நாடு, மதம், இனம், நிறம் என்று மதங்களினால் வேற்றுமைப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றும், மற்றதை வேற்றுமை கண்டுகொண்டே பார்த்து வந்திருக்கின்றன. இது காலங்காலமாக வந்த வேற்றுமை உணர்ச்சி. ஆகவே, இந்த ஐந்துவிதமான அபாயங்களை மனிதன் முன்பு எதிர் கொண்டதைவிட, இப்பொழுது மிகத் தீவிரமாக எதிர்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறான். ஏதாவது, அதிசயம் நடந்தாலொழிய, இவைகளை அவனால் ஒருக்காலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. ஆனால், இந்த அதிசயம், உங்கள் கற்பனைக் கதைகளில் வேண்டுமானால் நடக்கலாம்; உண்மையான வாழ்வில் அல்ல.

இப்பொழுது மிகவும் கவலைதரக் கூடியது என்னவென்றால், இந்த உலகத்தில் உள்ள அறிஞர் பெருமக்களும், அரசியல்வாதிகளும், புத்திகூர்மை மிக்கவர்களும், இதைப்பற்றி கொஞ்சமாவது சிந்திப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் அனைவரும் இந்தப் பெரிய பிரச்சனைகளை அலட்சியம் செய்துதான் வருகிறார்கள். ஏனெனில், இது அவர்களுடைய மன அமைதியைக் குலைக்கிறது! அதாவது, பூனை கண்களை முடிக்கொண்டு இருப்பதுபோல் இருக்கிறார்கள்.

மக்கள் சிறிய சிறிய விஷயங்களில் கவனம் செலுத்தி, தங்களை மறக்க எண்ணுகிறார்கள். அந்தப் பெரிய பூதாகாரமான விஷயங்களில், எந்த அக்கறையும் செலுத்துவது இல்லை. இந்த ஐந்து பிரச்சனைகளில், மனித இனம் எவ்வளவு சீக்கிரம், தன் கவனத்தைத் திருப்பி, தன் சக்தி அனைத்தையும் செலுத்தி, அதற்கு அணை போடுகிறதோ, அவ்வளவு சீக்கிரம் அதன் அழிவிலிருந்து நாம் அதைக் காப்பாற்ற முடியும். அதை மிகப்பெரிய திட்டத்துடன், ஜாக்கிரதையாக அணுக வேண்டும்.

அதற்கு முடிவில், இந்த நாடுகள் என்ற பிரிவினை அகன்று, இந்தப் பூமி, ஒரே அரசியலின் கீழ் வரவேண்டும். மனிதர்கள் நாடு, இனம், மொழி, நிறம் மற்றும் மதம் போன்ற வேற்றுமைகளை மறக்கவேண்டும். இப்படி ஒரு உலக ஒற்றுமை ஏற்பட்டால், போர்கள் ஒழிந்துவிடும். இந்த உலக மக்கள் அனைவரும் ஒரே மதத்தன்மையுடையவர்களாக மாற வேண்டும். மதங்கள் என்பவைகள் பல ஆயிரம். ஆனால், மதத்தன்மை என்பது ஒன்றுதான். அதாவது, இந்த பேரியக்கப் பிரபஞ்ச உயிர்த் தன்மைக்கு உள்ளத்தால் நன்றி செலுத்துதல், அன்பும், கருணையும் கொண்டு மனிதர்களை வேற்றுமையின்றி நடத்துதல், எல்லா செயல்களிலும், ஒரு தியான விழிப்புணர்வோடு செயல்படுதல். இதுதான் எல்லா மதங்களின் அடிப்படைக் கொள்கை. ஆனால், அவைகளை அதிக ஆழத்தில் புதைத்து எவ்வளவோ நூற்றாண்டாகிறது! இதை இப்பொழுது மேலே கொண்டு வந்து, பரிணமிக்கச் செய்யவேண்டும். காப்பாற்ற வேண்டும். இந்த வேற்றுமை நிறைந்த மதங்களாகிய, கிருஸ்துவம், ஜைனம், ஹிந்து, இஸ்லாம், புத்த மதம் போன்றவைகள், இந்த பூமியிலிருந்து மறையவேண்டும். அவைகள் இதுவரை செய்த தீங்கு போதும். இனிமேலும், அவைகள் கொடுக்கும் கெடுதியை, இந்த மனித இனம் தாங்காது.

இந்த உலகம் பல நாடுகளாக பிரிந்து கிடக்கக் காரணம் என்ன? இந்த உலகம் ஒன்றுதானே? இந்த வேற்றுமைகள், ஏன், எப்படி ஏற்பட்டது? கொஞ்சம் ஆழமாகச் சிந்தியுங்கள். மனிதன் எவ்வளவு குறுகிய எண்ணத்தில் இயங்குகிறான் என்பது புரியும்.

ஆகவே, இந்த உலகம் முழுமையாக ஒரே செயல்படும் அரசியல்தளத்தின் கீழ் வரவேண்டும். அங்கு பொது நல நன்மை என்பதுதான் தீர்மானமாக இருக்கவேண்டுமே தவிர, ஒட்டு எண்ணிக்கையல்ல. யாரிடம் எந்தத் திறமை இருக்கிறதோ, அவைகளை வேறுபாடு இன்றி, பொது நலத்திற்காகச் செலவிடவேண்டும். அங்கு, விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம், பொருளாதார திட்டம் அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட வேண்டும். அவைகள் அனைத்தையும் ஒட்டின் அடிப்படையில் முடிவு செய்யக்கூடாது. அங்கு சிறிதும் சுயநலம் கலக்கக்கூடாது.

எல்லா மதங்களும், பிரம்மச்சரியத்தை வலியுறுத்துகின்றன. ஆனால், யாரும், இந்தப் பிரம்மச்சரியம் என்பது இயற்கையானதா என்ற கேள்வியை எழுப்பியதே இல்லை. மனித இனத்தில், பிரம்மச்சரியம் உண்மையாகவே சாத்தியமா? இதை, எந்த அறிவுமிக்க விஞ்ஞானிகளோ, மருத்துவ நிபுணர்களோ, இல்லை மனநல வல்லுநர்களோ ஆதரிக்கிறீர்களா? ஆனால், யாரும் இதை எதிர்த்து இதுவரை ஒரு வார்த்தைகூட வெளியிட்டது இல்லை. இதுதான் ஆச்சரியம்! இதனால் ஏற்பட்ட விளைவு என்ன தெரியுமா? மக்கள் பால் உணர்வில் வக்ர எண்ணம் கொண்டு, தன் சக்தி அனைத்தையும் அதிலேயே செலவழிக்கிறார்கள். அதன் வெளிப்பாடுதான், இந்த 'எயிட்ஸ்' என்ற பயங்கர தொற்று நோய்! இதைப் போன்று, இன்னும் கடுமையான நோய்கள் பரவக்காத்திருக்கின்றன!

அடுத்து, இந்த மனிதனைப் பற்றி, இன்னும் கொஞ்சம் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மனித இனம் இப்பொழுது ஏற்பட்டது அல்ல. அதனுடைய சரித்திரம் பல்லாயிரக்கணக்கானது. அதில் எவ்வளவோ மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு விட்டன. ஏன், முழுமையாகவே மாறிவிட்டது என்று கூறலாம். ஆனால், அந்தக் கற்கால மனிதனிடம் உள்ள போரிடும் குணம், கோபம் அனைத்தும் இப்பொழுதும் அப்படியே இருக்கின்றன! இதில் ஒரே ஒரு வேற்றுமைதான் உண்டு. அப்பொழுது உள்ள மனிதன், கற்களை உபயோகித்தான். இப்பொழுது உள்ள இந்த நாகரீக மனிதன், அணு ஆயுதங்களை உபயோகிக்கிறான்!! அடுத்து ஒரு உலக மகாயுத்தம் ஏற்பட்டால், அது பட்டனை அழுத்தும் (Push-Button) போராகத்தான் இருக்கும்! இந்த முழு உலகமே, இறப்பின் வாயில் நுழைந்துவிடும். இந்த யுத்தத்தில், ஜெயித்தவன் என்றும் தோற்றவன் என்றும் யாருமே இருக்கமுடியாது.

“எதிர்கால சரித்திரம்” என்ற தலைப்பில், ஒரு புத்தகம் எழுத இதுதான் சரியான நேரம். ஏனெனில், சுமார் 20 வருடங்களுக்குப் பிறகு, அப்படி ஒரு புத்தகம் எழுத யாருமே இருக்கமாட்டார்கள்! அதைப் படிக்கவும் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள்!

நீங்கள், இப்படி மிக அபாயகரமான கேள்வியை அல்லது பிரச்சினையை இப்பொழுது எழுப்பினால், மக்கள் உங்கள்மேல் எரிச்சல்

தான் அடைவார்கள். கோபந்தான் கொள்வார்கள். நான் உலகம் முழுவதும் இப்படித்தான், விரோதிகளை சம்பாதித்திருக்கிறேன்! நெருப்புக்கோழி, தன் தலையை மண்ணில் புதைத்துக் கொண்டு, “எனக்கு யாருமே எதிரியில்லை” என்று சொல்லுவதுபோல, இந்த முட்டாள் மக்கள், தன் அறிவை மண்ணுக்குள் புதைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவர்களைத் தட்டி எழுப்பி, தலையை மேலே தூக்கச் சொல்லி, “அதோ பாருங்கள் உங்கள் எதிரியை” என்று நான் காட்டுகிறேன். அப்படிச் செய்தால், ஒருக்கால் அவற்றிலிருந்து அவர்கள், தப்ப முயற்சி செய்யலாம் என்ற நப்பாசைதான் காரணம்! ஆனால், இந்த நெருப்புக் கோழி மனிதர்கள், தன் தலையை மண்ணில் புதைத்துக் கொண்டு, மிக ஆனந்தமாகத்தான் இருக்கிறார்கள்! நான், மறுபடியும் மறுபடியும் அவர்களது கழுத்தைப் பிடித்து, தலையை மேலே இழுத்தால், அவர்களுக்கு கோபம்தான் வருகிறது. ஏனெனில், அப்பொழுது தங்கள் எதிரியைப் பார்க்காமல் இருக்க முடியாது. அதை அவர்கள் ஒருபோதும் விரும்புவது இல்லை! அவர்கள், தங்கள் மனத்தை சிறிய விஷயங்களில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டு, தங்களை மறக்க எண்ணுகிறார்கள். இதனால் உண்மையான பிரச்சனைக்கு ஒருபோதும் விடிவு ஏற்படாது.

நான் ஏற்கனவே, ஐந்து பிரச்சனைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னேன். அதற்கு தீர்வையும் இப்பொழுது சொல்கிறேன். அது மிகவும் சுலபம்தான். ஆனால், இந்தப் பைத்தியக்கார உலகமும், அரசியல்வாதிகளும் இதை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். இதைப் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள்.

அதாவது, எல்லா அணு ஆயுதங்களையும், இந்த பசிபிக் மகா சமுத்திரத்தில் தூக்கி எறியவேண்டும். இயற்கையான பால் உணர்வை கண்டித்தலையும், பிரம்மச்சரியத்தை ஆதரிப்பதையும் உடனே முழுமையாக நிறுத்தவேண்டும். இல்லாவிட்டால், இந்த ‘எயிட்ஸ்’ வியாதியை ஒழிக்க முடியாது. அது மிக விரைவில் இந்த உலகத்தை ஆக்ரமித்து விடும். இப்பொழுதே, ஆக்ரமித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறது.

இந்த உலகம் வித்தியாசமில்லாதது என்பது ஒரு எளிய உண்மை. அப்படியிருக்கும் பொழுது, இவ்வளவு வேற்றுமை நிறைந்த நாடுகளுக்கு அவசியம் என்ன? இவைகள் அனைத்தும் மனிதர்களின் அகங்காரத்தின் பிரதிபலிப்பே தவிர வேறு என்ன? எதற்காக ஜெர்மனி, வெளி நாட்டவர்

களை தன் நாட்டில் குடியேற அனுமதிக்காது, தன்னுடைய நாட்டு மக்களின் உற்பத்தியை, எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தப் பிரச்சாரம் செய்கிறது? இந்த உலகம் முழுவதும், ஜனத்தொகைப் பெருக்கால் அவதிப்படும்பொழுது, இது ஏன் இப்படி ஊக்குவிக்கிறது? இந்த உலகத்தில், ஒரே செயல்படும் அரசாங்கம் இருந்தால், நிறைந்த ஜனத் தொகையுள்ள இடத்திலிருந்து, மக்களை அப்புறப்படுத்தி, குறைவான ஜனத்தொகையுள்ள இடத்தில் குடியேற ஏற்பாடு செய்யலாமே?

அதைப்போல மதங்கள் மறைந்தால், எவ்வளவோ முட்டாள்தனமான கருத்துக்கள், இருக்கும் இடம் தெரியாமல் போய்விடும். இந்தப் பழைய மதங்களெல்லாம், கருத்தடைக்கு எதிரானவைகள். அவைகள் அனைத்தும் ஜனத்தொகைப் பெருக்கத்தை விரும்புகின்றன. அப்பொழுதுதான் சண்டையில் மடிய ஆள் அதிகமாக இருக்கும். வறுமை தாண்டவமாடும். பிறகு மக்கள் தங்களைத் தேடி வருவார்கள். தங்கள் தொழில் சிறப்பாக நடக்கும்! என்ன தீர்க்கதரிசனம்!! என்ன அக்கறை!!

ஆகவே, 20-30 வருடங்களுக்கு, எல்லா நாடுகளும், கண்டிப்பாகக் கர்ப்பத்தடையை அமுல்படுத்த வேண்டும். இதில் ஜனநாயகம் என்ற அரசியல் தத்துவத்திற்கு இடமே இல்லை. ஏனெனில், இது வாழ்வா-சாவா என்ற பிரச்சனை. இந்த உலகமே துன்பத்திலும், வறுமையிலும் இறக்க நேரிடும்பொழுது, ஜனநாயகமாவது, மண்ணாவது? அப்பொழுது, ஜனநாயகம், கல்லறையைக் கட்டிக் கொண்டுதான் ஆளவேண்டும்.

மக்களுடைய அறிவுக்கூர்மையை, சுய சிந்தனையை, தொலைநோக்குப் பார்வையை, ஒரு புதிய மனித இனத்தை உண்டாக்கும் திறமையை அழித்துக்கொண்டும், தடுத்துக்கொண்டும் இருப்பது, பல அறிவற்ற மூடக் கொள்கைகள் நிரம்பிய உங்கள் பழைய மதங்கள்தான். இதைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளுங்கள்.

ஒன்று மட்டும் நிச்சயம். இந்தப் பழைய மரபில் ஊறிய சமூகம் நிச்சயம் இறக்கத்தான் போகிறது. ஒரு புதிய நம்பிக்கையுள்ள, சுய சிந்தனை மிக்க, தைரியமான மனித இனம்தான் நிலைபெற்று வாழும் என்பதை இந்த உலகுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். அவன் இந்த உலகத்தின் பிரதிநிதி. அவன் எந்த நாட்டையும் சேர்ந்தவனல்ல. அவன்

மிகுந்த மதத்தன்மை நிரம்பியவன். ஆனால், எந்த மதத்தையும் சார்ந்தவனல்ல. அவன் விஞ்ஞானக் கருத்தைக் கொண்டவன். ஆனால், அதை அழிவுக்கு உபயோகிக்க மாட்டான். அவன் புதுமையைப் படைக்கும் ஆற்றல் உள்ளவன். அவன் அடக்கமானவன், கருணை நிரம்பியவன், அன்புமிக்கவன். ஆனால், பிரம்மச்சாரி அல்ல. அவனிடம் எந்த இறந்தகால சூமையும் இருக்காது. அதற்குமாறாக, தியானத் தன்மையில், மிகவும் அமைதியாக, மிகவும் மனிதநேயத்துடன் விளங்குவான். எல்லா பல்கலைக்கழகங்களும், மேலோட்டமான விஷய ஞானங்களைப் போதிப்பதற்குப் பதிலாக, மனிதனின் பிரக்ஞைத்தன்மையை எப்படி அதிகரிப்பது என்பது பற்றி அக்கறை எடுத்து வழிகாட்ட வேண்டும்.

அவர்கள் உலகத்தை விஞ்ஞான முறையில் அணுகுவார்களே தவிர, மூடக் கொள்கைகள் மூலமாக அல்ல. அப்பொழுது அவனுடைய எதிர்காலம், மிகவும் அர்த்தமுள்ளதாகவும், பயனுள்ளதாகவும் அமையும்.

நான் மேற்சொல்லிய அந்த ஐந்து அபாய கருத்துக்களைக் களைய தீவிரமாக இந்த உலகம் முயன்றால், ஒரு புதுமையான, ஆரோக்கியமான, இயல்பான இப்பூடி எல்லாவிதத்திலும் சிறந்த மனிதன் உண்டாவான். அப்பொழுது இந்த உலகம் எல்லைகளற்று, நாடுகள் என்ற பிரிவினை ஏதும் இல்லாமல், மதங்கள் என்று பாகுபாடு இல்லாமல், அன்பும், அமைதியும் நிறைந்த மதத்தன்மையுடைய மனிதர்களால் நிறப்பப்பட்டிருக்கும். அந்த உலகத்தின் குறிக்கோள் உண்மையையும், பேரானந்தத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் அடைவதாகவே இருக்கும்.

அதற்கு மாறாக, இந்த ஐந்து அபாயங்களை உடனே தீவிரமாகக் களையாவிட்டால், எதிர்காலம் என்பது ஒரு இருட்டாகவே இருக்கும். ஆகவே, நீங்கள் உங்கள் புத்தகமாகிய "எதிர்கால சரித்திரம்" என்பதை உடனே எழுத ஆரம்பித்து விடுங்கள். ஏனெனில், எதிர்காலம் என்பது எனக்கு ஒளிமயமானதாகத் தெரியவில்லை.

THE RAZOR'S EDGE

II.7. ‘‘சேற்றிலிருந்து செந்தாமரை’’

(OUT OF THE MUD - THE LOTUS)

‘‘அன்புள்ள ஓஷோ! ஏன் இந்த மனித இனம் ஆரம்பம் முதற்கொண்டு போராட்டத்திலேயே உழன்று வந்திருக்கிறது? இந்த உலகத்தில், மிகவும் மேலான நாகரீகமுடைய பகுதி ஏதும் இருந்தது இல்லையா? அதனுடைய பிரக்ஞை உணர்வு முழுமையாக, கெடுக்கப் படாமல் இருக்கிறதா? ஆனால், இப்பொழுது எங்குமே இருள் குழந்திருப்பதாகவே உணருகிறேன். சேற்றிலிருந்துதான், செந்தாமரை உண்டாகும் என்று, ஏதும் பிரபஞ்சச் சட்டம் உள்ளதா, என்ன? இந்த உலகம், பல நறுமணமிக்கப் பூக்களால் அலங்கரிக்க சந்தர்ப்பம் ஏதேனும் உள்ளதா?’’

நீங்கள் கேட்ட இந்தக் கேள்வி, மிகுந்த அர்த்தம் கொண்டது. தீவிர சிந்தனைக்கு உட்பட்டது. நம்முடைய இப்போதைய நாகரீகம் உச்சத் தன்மையை அடைவதற்கு முன், பல மிகச் சிறந்த நாகரீகங்கள் இந்த உலகத்தில் இருந்தன. ஆனால், அவைகள் துரதிருஷ்டவசமாக, தாமே அழிந்துவிட்டன. ஏனெனில், நம்முடையதையும் சேர்த்து, அவைகள் அனைத்தும் ஒருவித ஸ்திரத்தன்மை (Imbalance) யின்றியே வளர்ச்சி யடைந்தன. அவைகளினால், மிகச் சிறந்த தொழில் நுட்பங்கள் ஏற்பட்டன. ஆனால், அவைகளின் முன்னேற்றம் மனிதனிடத்தில் எந்தவிதமான பேரானந்த அமைதியான, அன்பும், கருணையுமுடைய முன்னேற்றத்தை உண்டாக்காது என்பதை அவர்கள் மறந்துவிட்டார்கள். விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்ப, மனிதனுடைய பிரக்ஞைத்தன்மையில் எந்த முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. பழைய நாகரீகத்தின் வீழ்ச்சிக்கு இதுதான் அடிப்படைக் காரணம். இதைத்தவிர வேறு வெளிக் காரணம் எதுவும் இல்லை. அதனுடைய எதிரித் தன்மை அதற்குள்ளேயேதான் இருந்தது.

அவன், பூதாகாரமாக பல இயந்திரங்களை நுட்பமாகத் தயாரித்தான். ஆனால், அவனைப் பொறுத்தவரையில், பிரக்ஞையற்று, மனவளர்ச்சி குன்றி மிகுந்த தூக்க நிலையில்தான் இருந்தான்.

அப்படித்தான் இப்பொழுது உள்ளவனும் இருக்கிறான். பிரக்ஞைத் தன்மையில், இப்பொழுது உள்ள அரசியல்வாதிகள், மிகவும் கீழான நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் தந்திரசாலிகள், மற்றும் அற்பமான அறிவுடையவர்கள். அவர்களிடம் எந்தப் பெருந்தன்மையையும் காண முடியாது. அவர்கள் ஒரு குறிக்கோளுக்காக தங்கள் சக்தி அனைத்தையும் செலவழிப்பார்கள்-அது எப்படி மேலும் மேலும் தங்கள் அதிகாரத்தை மட்டுமே வலுப்படுத்துவது என்பதுதான். அவர்கள் அமைதியைப் பற்றிக் கவலைப்படுவது இல்லை. அடுத்து, இயல்பாக, உண்மையாக, அன்புடன் எப்படி இருப்பது என்பது குறித்து எண்ணுவதே இல்லை. இவர்கள் எதற்காக இப்படி அதிகார வெறி பிடித்து அலைகிறார்கள்? வேறொன்றுக்கும் இல்லை. அடுத்தவர்களை அடிபணிய வைக்க மற்றும் அவர்களை அழிக்கத்தான்! பிரக்ஞையற்ற இந்த மக்களின் கையில்தான், அதிகாரம் குவிந்து கிடப்பது ஒரு பெரிய துரதிருஷ்டம்.

இந்த நாகரீக உலகத்தில், அதிகாரம் இப்படி ஒருபக்கம் தகுதியில்லாதவர்களின் கையில் குவிந்திருக்க, இன்னொரு பக்கம், புத்தி கூர்மை மிக்க விஞ்ஞானிகள், தங்களின் விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தில் மேலும் மேலும் முன்னேற கடைசியில், இவர்கள் புதுமையாகக் கண்டுபிடித்தவைகள் அனைத்தும் அரசியல்வாதிகளின் கைக்குச் செல்ல.....?!

அமெரிக்க ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்டுக்கு, ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன் ஒரு கடிதம் எழுதினார். அதாவது, “என்னால் அணுகுண்டைத் தயாரிக்க முடியும். அதனுடைய ரகசியம் அனைத்தும் எனக்குத் தெரியும். யாரிடம் இந்த அணுகுண்டு இருக்கிறதோ, அவர்கள் இந்த இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தில், கண்டிப்பாக ஜெயிப்பார்கள்” என்று.

ரூஸ்வெல்ட் உடனே அவரை ரகசியமாக அழைத்து, அவருக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்யும்படி கட்டளையிட்டார். அந்த

அணுகுண்டு முடிவில் தயாரான நிலையில், ரூஸ்வெல்ட் ஜனாதிபதியாக இல்லை. அந்த இடத்துக்கு ட்ரூமன் (Truman) வந்துவிட்டார்.

அந்த யுத்தத்தில், ஜெர்மனியை முதலில் தோற்கடித்தார்கள். அடுத்து, ஜப்பான், இன்னும் ஏழே நாட்களில் வீழ்ந்துவிடும் என்று யுத்த நிபுணர்கள் கணித்துக் கூறினார்கள். ஜெர்மனிதான் முக்கிய பலம் நிறைந்தது. மற்ற நாடுகள் அனைத்தும் அதைச் சார்ந்தே இருந்தன. அப்பொழுது இருந்த அமெரிக்கப் படைத்தலைவன் கூட, அணுகுண்டுக்கு வேலை இல்லை என்று அமெரிக்க ஜனாதிபதிக்கு அபிப்பிராயம் தெரிவித்தான். ஆனால், ட்ரூமன் கேட்கவில்லை. அப்பொழுது ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன், மறுபடியும் அமெரிக்க ஜனாதிபதிக்கு, அணுகுண்டை தேவையில்லாமல் உபயோகிக்க வேண்டாம் என்று ஒரு கடிதம் எழுதினார். ஆனால், இப்பொழுது அந்த அபாயகரமான குண்டு அமெரிக்க உயர் அதிகாரியின் கைக்கு வந்துவிட்டது. அதில் தலையிட, அதை உண்டாக்கிய அந்த விஞ்ஞானிக்கே உரிமையில்லை! அதைப் போலவே, ட்ரூமன், எந்தவிதக் காரணமும் இன்றி, ஜப்பானில் உள்ள இரண்டு நகரங்களை நோக்கி, அவைகளை வீசினான். அந்த நகரம்தான் ஹிரோஷிமா மற்றும் நாகசாகி. குண்டு வெடித்த 5 நிமிடங்களுக்குள், ஒவ்வொரு நகரத்திலும் உள்ள, ஒரு நூறு ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேல், ஆவியார்கி மறைந்துவிட்டார்கள்!

இதைப் போன்ற ஒரு பேரழிவை, சரித்திரம் இதுவரை கண்டதில்லை. அடுத்து, இது தேவையில்லாத பேரழிவு. ஆனால், இப்பொழுது ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீனைப் பற்றி யார் கவலைப்படுகிறார்கள்? அவர் கண்டுபிடித்த அந்த அணுகுண்டு, அரசியல்வாதியின் அதிகாரத்திற்குள் வந்துவிட்டது. ஜப்பான் தானே சரணடைவதற்குள், அந்தக் குண்டை உபயோகித்து விடவேண்டும் என்று ட்ரூமன் தவித்தார். என்ன வஞ்சகமான அரசியல்வாதி! அந்தக் குண்டை எப்படையும் அந்த மகாயுத்தத்தில் உபயோகித்துவிட வேண்டும் என்று துடித்தார். ஏனெனில், அது ஏகப்பட்ட செலவில் தயாரித்தது. அதை உபயோகிக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் வேண்டாமா? அப்படி உபயோகித்து, அமெரிக்காவின் வலிமையை உலகத்துக்கு எடுத்துக்காட்ட வேண்டாமா? இதுதான் அவருடைய தவிப்புக்கும், துடிப்புக்கும் காரணம். ஆனால் அது

கொடுத்த விளைவு....? காட்டு மிராண்டித்தனத்தை விடக் கேவலம். சரித்திரம் ட்ருமனை ஒருக்காலும் மன்னிக்காது. ஆனால், ட்ருமன் அறிவித்தது என்னவென்றால், "இந்த முழு உலகத்திலும், நான்தான் மிக சக்தி படைத்தவன். என்னுடைய நாட்டை யாரும் வெல்ல முடியாது" என்பதுதான். இதைவிட அகங்கார அறிவிப்பு வேறு எதுவும் இருக்கமுடியுமா, என்ன? சரித்திரம் இதைப் போல முட்டாள்களைத்தான், மேலும் மேலும் உற்பத்தி செய்துகொண்டு இருக்கிறது.

இந்த இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்திற்கு முன், இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆயுதத்தை யாரும் கற்பனை பண்ணிக்கூட பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். இந்தியப் பழைய ஏட்டின்படி, சுமார் 5000 வருடங்களுக்கு முன் நடந்த மஹாபாரத யுத்தத்தில் இப்படிப்பட்ட அபாயகரமான, கற்பனைக்கெட்டாத அஸ்திரங்களை உபயோகித்தார்கள் என்று அறிந்து ஆச்சரியப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால், அவைகள் உண்மையாக இருக்குமோ என்று இப்பொழுது நினைக்கத் தோன்றுகிறது. இப்படிப்பட்ட ஆயுதங்கள், 5000 வருடங்களுக்கு முன் இருந்தது என்பதை நம்ப முடியவில்லைதான். ஆனால், இந்த இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்திற்குப் பிறகு, அந்த காலத்திலேயே, எப்படியோ அணுவைப் பிளக்கக்கூடிய வழிமுறை தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. அப்படி அவர்கள், ஒரு சிறந்த நாகரீகத்தை அழித்தார்கள். அந்த அழிவு, அந்த நாகரீகத்திற்குள்ளேயே தான் இருந்தது.

இப்பொழுது நாம், அதே பாதையில்தான் சென்றுகொண்டு இருக்கிறோம். அந்த அழிவு, வேறு எந்த கிரகத்திலிருந்தும் வரவில்லை. நாமே, நம்முடைய கல்லறையைத் தோண்டிக்கொண்டு இருக்கிறோம். இதை நாம் தெரிந்தோ அல்லது தெரியாமலோ செய்துகொண்டுதான் வருகிறோம். நமக்கும், பிணக்குழியை வெட்டுபவனுக்கும், எந்த வித்தியாசமும் இல்லை.

இன்றைய தேதியில், இந்த அபாயகரமான அணுஆயுதம், 5 நாடுகளின் வசம் இருக்கிறது. இந்த அணு ஆயுதம், இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தில் உபயோகப்படுத்திய அணு ஆயுதத்தைவிட பல மில்லியன் சக்தி படைத்தது. 2010 வருடத்தில், சுமார் 25 நாடுகளின் வசம், இந்த அணு ஆயுதம் இருக்கும். அப்பொழுது அதற்கு எந்த

பாதுகாப்பும், உத்திரவாதமும் இருக்காது. ஏதாவது ஒரு நாட்டுக்குப் பைத்தியம் பிடித்தால் போதும், இந்த உலகமே அழிந்துவிடும்! ஒரு அரசியல்வாதியின் மூளை ஒழுங்கற்று சிந்தித்தால், அகங்காரத்தின் உச்சிக்குச் சென்றால், இந்த உலக அழிவு நிச்சயம். பிறகு இந்த நாகரீகம் முழுமையாக அழிந்து, மறுபடியும் தொடக்கத்திலிருந்து ஆரம்பிக்க, எத்தனை ஆண்டுகளோ!

பொதுவாக, நாம் அழிவுப்பாதையை நோக்கிச் செல்லுவதற்குக் காரணம், விஞ்ஞானமும், தொழில்நுட்பமும் முன்னேறும் அளவுக்கு, மனிதனுடைய பிரக்ஞை உணர்வில் எந்த முன்னேற்றமும் இல்லை. இங்கு ஒரு ஸ்திரத்தன்மை ஏற்படவே இல்லை. உண்மையில், நம்முடைய பிரக்ஞை உணர்வு, ஒரு சில அடிதூரம், இந்த விஞ்ஞான முன்னேற்றத் திற்கு முன் இருக்கவேண்டும். ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக, அது பின்னாலேயே தேங்கிக் கிடக்கிறது. நம்முடைய பிரக்ஞை உணர்வு, புத்தருடையதைப் போன்று விளக்கம் பெற்று இருந்தால், இந்த அணு ஆயுதங்களால் எந்தப் பிரச்சனையும் ஏற்படாது. அப்பொழுது, அது ஆக்கபூர்வமாகச் செயல்படும். எப்பொழுதுமே சக்தி என்பது ஒன்றுதான். ஆனால், அதைச் செலுத்தும் விதத்தில் தான் செயல்களில் வேறுபாடு உண்டாகிறது.

இப்பொழுது நாம், இந்த அபாயகரமான அணு ஆயுதத்தை ஒரு குழந்தையின் கையில் கொடுத்தது போல, இந்த முட்டாள அரசியல்வாதிகளின் கையில் கொடுத்திருக்கிறோம். ஒன்று அறியாமையில் விளையாடுகிறது! இன்னொன்று முட்டாள்தனத்தில் விளையாடுகிறது!

நீங்கள் கேட்கிறீர்கள், “ஏன் இந்த மனித இனம், ஆரம்பத்திலிருந்தே, போராட்டத்தில் இருக்கிறது?” என்று.

இதற்கு முக்கியக் காரணம், மனிதனின் உள்ளும் புறமும் ஒருமித்த சிறந்த லயத்தில் செயல்படவே இல்லை. இரண்டும் ஒரு மையத்தில் சந்திக்கவே இல்லை. வெளித்தன்மை என்பது கலபமானது. முன்னிலை (Objective) தன்மைப் படைத்தது. உதாரணமாக, தாமஸ் ஆல்வா எடிசன் (Thomas Alwa Edison) என்ற விஞ்ஞானி, மின்சாரத்தைக் கண்டுபிடித்தார். அதை இப்பொழுது இந்த மனித இனம் பலவாறாக

உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அதை யாரும் திரும்பத் திரும்பக் கண்டுபிடிக்கத் தேவையில்லை.

ஆனால், உள்தன்மை என்பது முற்றிலும் வேறான விஷயம். ஒரு கௌதம புத்தர்தான் ஞானநிலையை அடைய முடியும். அதன் காரணமாக, எல்லோரும் ஞானநிலையை அடைய முடியாது. ஒவ்வொருவரும் உண்மையை, தானே முயன்று கண்டுகொள்ள வேண்டும். வேறு வழியில்லை. ஆனால், வெளியில் நடக்கும் விஷய ஞானங்கள் அனைத்தும் உங்கள் முளையில் சேகரித்து வைக்கப்படுகின்றன. எல்லா விஞ்ஞான மற்றும் தொழில்நுட்பக் கருத்துக்கள் அனைத்தும் பரவலாக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு விஞ்ஞானியும், மற்ற விஞ்ஞானிகளின் முதுகில் ஏறி சவாரி செய்கிறான். ஆனால், பிரக்ஞைத் தன்மையின் சட்டம் வேறுவிதமாகவே இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மனிதனும் அதைத்தானே, தன் முயற்சியாகத்தான் அடைய வேண்டும். அவன், அதைத் தன்னிடத்திலேயேதான் தேடவேண்டும். அவன் யார் முதுகின் மேலும் சவாரி செய்ய முடியாது. முன்னிலைப் பொருள்களை (Objective)ப்பற்றி, உங்களுக்குத் தெரிந்ததைப், பிறரோடு பகிர்ந்து கொள்ளலாம். அவைகளை, பள்ளியிலும், கல்லூரியிலும் பிறருக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கலாம். ஆனால், இதுபோல் தன்னிலையைப் (Subjectivity) பற்றி பிறருக்கு எடுத்துச் சொல்ல முடியாது.

என்னுடைய உள்தன்மையைப் பற்றி எனக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். ஆனால், அதை உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ள முடியாது. நீங்கள்தான் அதைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். இதுதான் இயற்கையின் ஆதார நியதி. அதை எங்கிருந்தும் திருடிக்கொண்டு வரமுடியாது. எந்த சந்தையிலும் வாங்க முடியாது. அதைப்போல யாரும் அதை ஒரு வெகுமதியாக உங்களுக்கு அளிக்க முடியாது. அது ஒரு பொருள் அல்ல. இதை நன்றாகக் கவனியுங்கள். அது ஒரு பொருளற்ற அனுபவம். உங்கள் அனுபவத்தை, பிறருக்கு எப்படி வழங்குவீர்கள்?

ஒரு ஞான குரு தன் அன்பின், தன் கருணையின், தன் அமைதியின் மற்றும் தன் தனித்தன்மையில் இருத்தலின் மூலமாக, உங்களுக்கு அதை

கோடிட்டுக் காட்ட முடியும். அவரிடம் ஏற்பட்ட அக மாற்றத்திற்கான, ஆழ்ந்த நேரடி அனுபவத்திற்கான, சாட்சியங்கள் என்று இவைகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதன் மூலம், நீங்கள் அவருடைய பாதையில் செல்ல, தைரியமாக ஈடுபடலாம். அப்படிச் சென்றால், நீங்கள் வெறுங்கையோடு திரும்ப மாட்டீர்கள் என்று அவர்கள் உங்களை ஊக்குவிக்கலாம். தான் அடைந்ததுபோல், நீங்களும் அந்த விலைமதிக்க முடியாத பொக்கிஷத்தை அடையலாம் என்று அவர்கள் உறுதி கூறலாம். ஒவ்வொரு ஞான குருவும் ஒரு உதாரணமாக, அல்லது ஒரு சாட்சியாகத்தான் விளங்குகிறார்கள். அந்த அனுபவத்திற்கு அவர்கள்தான் ஆதாரம். அதைத்தவிர வேறு இல்லை. ஆனால், அந்த அனுபவம், தனி நபருக்குடையது. இதை நன்றாக ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

விஞ்ஞானம் என்பது ஒரு பொது உடைமைச் சொத்து. அதைப் போலத் தான் தொழில்நுட்பமும். ஆனால், தியானம் என்பது ஒருவரது சொந்த அனுபவம், தனிப்பட்ட சொத்து. இந்த அடிப்படை வேறுபாடு தான். இந்த இரண்டையும் இணைக்கச் சிரமப்படுகிறது. பிறகு எப்படி ஒரு நடுநிலையை இந்த இரண்டிற்கும் ஏற்படுத்துவது?

ஒரு காலத்தில் அட்லாண்டிக்கை ஒட்டியுள்ள பிரதேசத்தில், சிறந்த நாகரீகம் தோன்றியது. ஆனால், அது பிறகு அந்த மகாசமுத்திரத்திலேயே மூழ்கிவிட்டது. அதை எல்லோரும் கற்பனைக்கதை என்று நம்பினார்கள். ஆனால், சமீபத்தில், ஆராய்ச்சி செய்யும்பொழுது, கடலுக்கு அடியில், சுமார் 5 மைல் விஸ்தீரணத்தில், ஒரு பெரிய நகரம் மூழ்கி இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதைப் போல லெமூரியா (Lemuria) நகரமும் கடல்நீரில் மூழ்கியிருப்பதைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம், எரிமலை வெடித்தல், நில நடுக்கம், பூகம்பம், பூமி நகருதல் மற்றும் கடலே பொங்கி அந்த நகரத்தை விழுங்கி விடுதல் போன்றவை காரணமாக இருக்கலாம்.

ஆனால், என்னைப் பொருத்தவரையில், அந்த இயற்கையின் மாறுதல்கள்கூட, நாமே உண்டு பண்ணியதுதான். அந்த நாகரீகமே, ஏதாவது முட்டாள்தனமாக, இயற்கைக்கு விரோதமான காரியங்களைச் செய்திருக்கவேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

“இந்த உலகத்தில், மிகவும் மேலான நாகரீகமுடைய பகுதி ஏதும் இருந்தது இல்லையா?” என்று கேட்கிறீர்கள். ஆமாம். இருந்தன. ஆனால், நாம் எப்படி அழிவுப் பாதையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறோமோ, அப்படித்தான் அவர்களும் சென்று, தங்களைத் தாங்களே அழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“அதனுடைய பிரக்ஞை உணர்வு முழுமையாக, கெடுக்கப்படாமல் இருக்கிறதா?” என்று கேட்கிறீர்கள். அவர்களுடைய பிரக்ஞைத்தன்மை இழக்கப்படவில்லை. ஏனெனில், அவர்களிடம் பிரக்ஞை உணர்வே கிடையாது! நம்மிடம் இருக்கும் இந்த மேலோட்டமான பிரக்ஞை உணர்வுதான், அவர்களிடமும் இருந்தது. அதற்கு மேலான நிலையில், அவர்கள் இருந்ததில்லை.

இப்படி ஒவ்வொரு நாளும், இந்த உலகம் அபாய கட்டத்தை நெருங்குவதை நாம் எப்படி நிறுத்தப் போகிறோம்? இந்த உலகத்தின் அழிவு, சுமார் 20-25 வருடங்களில் ஏற்படலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால், இந்த 20-25 வருட இடைவெளியில், மனிதனுடைய பிரக்ஞை நிலையை உயர்த்த, நாம் என்ன பெரிதாகச் செய்துவிட முடியும்? அப்படி உயர்த்தி, அந்த மாபெரும் அழிவைத் தடுத்து நிறுத்த முடியுமா? இதைத் தடுப்பதற்கு, எனக்குத் தெரிந்த ஒரே வழி, இந்த உலகம் முழுவதும் தியானத்தன்மையில் ஆழ்ந்து செல்லவேண்டும். அந்த சூழ்நிலையை உடனே உருவாக்க வேண்டும். அதன் அவசியத்தை மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். ஆனால், இந்தப் பைத்தியக்கார உலகத்தில் இது முழுமையாக எடுபடுமா?

பூனாவில் உள்ள போலீஸ் கமிஷனர், தன் கீழ் உள்ள அதிகாரிகளுக்கு இப்படி கட்டளை பிறப்பித்திருக்கிறார். அதாவது, நான் பேசும் பிரசங்கத்தைப் பதிவுசெய்து, அதை அவர்கள் கேட்டு, எதைத் தள்ள வேண்டும், எதை வெளியிடலாம் என்று முடிவு செய்யவேண்டுமாம். இது எப்படி? ஒரு போலீஸ் அதிகாரி, தியானத்தைப் பற்றி முடிவு செய்வது என்பதை யாரும் நினைத்துக்கூடப் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள்! இதற்கு அந்த போலீஸ் அதிகாரி, ஒரு சில பிரபலங்கள் அடங்கிய ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தி, அந்தக் குழு, இங்கு வந்து, இங்கு நடக்கும் நடவடிக்கைகளை ஆராய்ந்து, இங்கு உண்மையிலேயே தியானம்

செய்கிறார்களா, தனிப்பட்ட முறையில் விசேஷமாக வகுப்புகள் நடத்துகிறார்களா, இங்கு பேசப்படும் விஷயம் என்ன என்று ஆராய்ந்து, முடிவாக சரி அல்லது தவறு என்று அறிக்கையைத் தயாரித்து சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இந்தப் பிரபலங்கள் என்பவர்கள் யார்? இவர்களுக்குத் தியானத்தைப் பற்றி என்ன தெரியும்? மனநல சிகிச்சையைப் பற்றி அவர்கள் எந்த அளவுக்கு அறிந்திருப்பார்கள்? முக்கியமாக, அவர்களைப் பற்றியே அவர்களுக்கு என்ன தெரியும்?

இப்படிப்பட்ட உலகத்தில்தான், நாம் இருக்கிறோம். இதைப் போல முட்டாள்தனமான செய்கைகளால், நாம் எதிர்கால நம்பிக்கையை இழந்து நிற்கிறோம். அதற்குப் பதிலாக, பூனாவில் உள்ள மக்களை இங்கு அனுப்பி, அவர்களைத் தியானம் செய்யச் சொல்லி, இங்குள்ள நடவடிக்கைகளைக் கவனித்துப் பார்த்து, ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கச் சொல்லியிருக்கலாம். அதைப் போல, அந்த போலீஸ் அதிகாரியே இங்கு நேரில் வந்து, தியான வகுப்பில் கலந்துகொண்டு, தியானத்தைச் செய்து, நேரடியாகவே இங்குள்ள நடவடிக்கைகளைக் கண்டு தெரிந்துகொள்ளலாம். வேறு யாராவது ஒருவர், “விபாசனா” தியானம் செய்தால், அதைப் பற்றி நீங்கள் என்ன அறிந்து கொள்ள முடியும்? அவரது உள்ளே நடக்கும் மாறுதலை, உணர்வினை உங்களால் எப்படி அறிந்துகொள்ள முடியும்? நான், இவர்களுக்கு அமைதியாக சோம்பேறித்தனமாக, எதுவும் செய்யாமல் எப்படி இருப்பது என்பது பற்றி போதிக்கிறேன் என்றுதான், இவர்கள் பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு செய்திகளைக் கொடுப்பார்கள். இங்குள்ள சந்நியாசிகளின் உள்ளத்தில் என்ன மாறுதல் ஏற்படுகிறது என்று அவர்களால் எதுவும் தீர்மானம் செய்ய முடியாது. கூட்டு தியானத்தில் சென்ற 10,000 வருடங்களாக, என்னதான் நடந்திருக்கிறது என்று இவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. அது பற்றித் தெரிய, ஒருவன் அதற்குள் தீவிரமாகத் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அது மனதையும், உள்ளத்தையும் பொறுத்த விஷயம்.

இந்தப் பிரபலங்கள் யார் என்றால், எந்தப் பணக்காரனாவது ஒரு ஆஸ்பத்திரியைக் கட்டியிருப்பான், எவனாவது, ஒரு கல்லூரியைத் திறந்திருப்பான் அல்லது ஒரு சில அனாதை ஆசிரமத்திற்கு நன்கொடை கொடுத்திருப்பான். எல்லாம் சரிதான். இவைகளைத் தவறு என்று நான்

கூறவில்லை. ஆனால், இவைகளினால் மாத்திரம், ஒருவன், தியானத்தை அறிந்துகொள்ள முடியும் என்று எப்படிச் கூறமுடியும்?

இந்த உலகத்தில் ஞானநிலையை அடைந்த 12 பேர்களின் பெயர்களைக் கூடத் திருப்பிச் சொல்ல, இவர்களால் முடியாது! இவர்கள் தான், நான் சொல்லுவதை சரி, தவறு என்று எடைபோட வேண்டும்!! தியானம் என்பது உள் உலகம் சம்பந்தப்பட்டது. அது ஒரு தனிமனிதனின் தேடல். இந்த உள் உலகத்தைப் பற்றி அவர்களுக்கு எதுவும் தெரியாது. பிரக்ஞைத்தன்மையின் உச்ச நிலையைப் பற்றி அவர்களுக்கு என்ன தெரியும்? அவர்கள், 'தத்தாதா' (Tathata), அனாதா (Anatha) போன்ற பெயர்களைத் தெரிந்து வைத்திருக்கலாம். இதை வைத்துக் கொண்டு, இவர்கள் கௌதம புத்தரையும், மஹாவீரரையும், பாஸோ (Bosho) மற்றும் சர்மாத் (Sarmad) போன்ற ஞானிகளை எடைபோடுவது என்பது எவ்வளவு பைத்தியக்காரத்தனம்?

நாம் இங்கு செய்வதெல்லாம், ஒரு தனி மனிதனுடைய பிரக்ஞை நிலையை, அதன் உச்சத்தன்மைக்கு எடுத்துச் சென்று, அவனை ஒரு விளக்கம் பெற்ற ஞானியாக்கி இந்த உலகத்தின் பல பாகங்களுக்கும் அனுப்பி, மற்றவர்களையும் தன்னை உண்மையாக அறிந்துகொள்ளச் செய்வதே. இதுதான் நாங்கள் இந்த மனித குலத்துக்கு செய்யும் சேவை. இந்தப் புரட்சிகரமான மாறுதல், இன்னும் 20 வருடங்களில் பூர்த்தியானால், இந்த நாகரீகம் செய்து வரும் கொடுமைகளை, தீங்குகளை தடுத்தி நிறுத்திவிடலாம். இதற்கு, நாம் முழு முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும்.

கடைசியாக, நீங்கள், "ஆனால், இப்பொழுது எங்குமே, இருள் சூழ்ந்திருப்பதாகவே உணருகிறேன்" என்று கூறுகிறீர்கள். அது சரிதான். அது இன்னும் மோசமாகத்தான் செல்லும். ஆகவேதான், நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு ஆன்மீக வெளிச்சமாக மாற வேண்டும் என்று கூறுகிறேன். அந்த வெளிச்சம் உங்களைச் சுற்றி, முதலில் பரவட்டும். பிறகு, சுற்றியுள்ளவர்கள் அதைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளட்டும். அவர்களுடைய ஆன்மீகத்தாகமும், பசியும் அடங்கட்டும். இந்த விடிவு அல்லது தீர்ப்பு, தானாகவே நேரிடாது. நீங்கள் முழு விழிப்புணர்வில் இருக்க வேண்டும். அடுத்து, நீங்கள் அடுத்தவரது பிரக்ஞையைத் தூண்ட எல்லா உதவிகளையும் செய்யவேண்டும்.

இந்த சமுத்திரம் 40 அடிக்கு மேல் உயருவதற்குள், நீங்கள் உங்கள் பிரக்ஞைத்தன்மையில் குறைந்தது 40 அடி உயரம் மேலே உயர்ந்துவிட வேண்டும். இந்த உலகத்திற்கு குறைந்தது 200 பேராவது விளக்கம் பெற்ற ஞானிகள் உடனடியாகத் தேவை. அவர்கள் 200 கலங்கரை விளக்குகள் போல் ஒளிர, அதில் மில்லியன் மக்கள் தங்களின் உண்மை நிலையை அறிந்து கொள்வார்கள். இது ஒரு பெரிய ஆன்மீகப் புரட்சிதான். சவால்தான். ஆனால், விலைமதிக்க முடியாத ஞான நிலையை அடைவதற்காக, இப்படிப் போராடுவதே ஒரு ஆனந்தம்தான், ஒரு தைரியமிக்க வீரச்செயல்தான்.

ஆனால், இதுபற்றி எந்த மன இறுக்கமும் கொள்ள வேண்டியது இல்லை. அதை நீங்கள் மிக்க அன்புடனும், ஆடியும், பாடியும், ஆனந்தமாகவே அடையலாம். அப்படித்தான் அந்த இருட்டை அகற்றி, விடிவை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

அடுத்து, “சேற்றிலிருந்துதான், செந்தாமரை உண்டாகும் என்று, ஏதும் பிரபஞ்ச சட்டம் உள்ளதா, என்ன?” என்று கேட்கிறீர்கள். ஆமாம். அது அப்படித்தான். அந்தச் சட்டம் உண்மைதான். இந்த அரசியல்வாதிகளும், மதகுருமார்களும், மற்றும் மூடப் பழக்கவழக்கங்களில் ஊறியவர்களும், தேவையான சேற்றை இந்த உலகத்தில் உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது, நாம் அதில் தாமரையை வளரச் செய்யவேண்டும். அதில் அதன் விதையை ஊன்றவேண்டும். இந்தத் தாமரையின் விதையில்தான் அற்புதம் இருக்கிறது. அது அந்த சேற்றை, அழகிய தாமரை மலராக மாற்றும் வல்லமை படைத்தது.

கீழை நாட்டில், இந்தத் தாமரை மலரை, இரண்டு காரணங்களுக்காக பூஜிக்கிறார்கள். ஒரு காரணம், அது சேற்றிலிருந்து வளர்ந்து, அழகிய மலரைக் கொடுப்பதால் - ஒவ்வொரு மனிதனும் சேற்றுக்குச் சமம்தான். ஆங்கில வார்த்தை ‘ஹியூமன்’ (Human) என்பதன் இன்னொரு அர்த்தம் சேறுதான்! அராபிய வார்த்தையாகிய ‘ஆத்மி’ (Admi) என்பதன் இன்னொரு அர்த்தம் சேறுதான்! ஏனென்றால், கடவுள் மனிதனை களிமண்ணிலிருந்து, சேற்றிலிருந்துதான் உண்டாக்கினாராம்!

இந்தத் தாமரை மிகவும் அழகுவாய்ந்தது, மிகவும் பெரியது. அது, சூரியன் உதிக்கும்பொழுதுதான், தன் இதழ்களை விரிக்கும். அப்பொழுது இந்த ஆகாயமே பல வண்ணங்களால் ஒளிரும். பறவைகள் தங்கள் இன்பகீதங்களைப் பாடும். அது வெளிச்சத்தை விரும்பும் மலர். அடுத்து, அதன் இதழ்களும் மற்றும் இலைகளும் எவ்வளவு மென்மையாக இருக்கும் தெரியுமா? இரவில், அந்த மூடிய இதழ்களிலும், இலைகளிலும், பனி சேர்ந்திருக்க, காலையில் சூரிய வெளிச்சத்தில், அது முத்துப் போல ஒளிரும். அந்தக் காட்சி கண்கொள்ளாதது. இதில் மிகவும் அதிசயப்படக் கூடியது என்னவென்றால், அந்த இதழ்களும், இலையும் தண்ணீரில் இருந்தாலும், தண்ணீர் அவைகளைத் தீண்டவே தீண்டாது! ஆகவேதான், "தாமரை இலைத் தண்ணீர்போல" என்ற பழமொழியை பற்றற்றவர்களைச் சுட்டிக்காட்ட உபயோகிக்கிறார்கள். அதாவது, நீங்கள் இந்த உலகத்தில் வாழலாம். ஆனால், உலகம் உங்களுக்குள்ளே வாழக்கூடாது. இந்த உலகத்தில் பற்றற்று, எந்த அடிச்சுவட்டையும் விட்டுச் செல்லாமல், எப்படி யாருக்கும் தெரியாமல் வந்தீர்களோ, அப்படியே யாருக்கும் தெரியாமல் செல்லுங்கள். உங்களால் இந்த உலகம் அசுத்தப்படக் கூடாது. நீங்கள் இறக்கும்பொழுது, "என்னுடைய பிரக்ஞைத்தன்மை, நான் பிறக்கும் பொழுது, எப்படிச் சுத்தமாக இருந்ததோ, அதைப்போலவே, இப்பொழுது இறக்கும் பொழுதும் அப்படியேதான் இருக்கிறது" என்று சொல்லவேண்டும். அப்படி வாழ்ந்த வாழ்க்கையைத்தான் உண்மையான மதத்தன்மை வாய்ந்த, சுத்தமான ஆன்மீக வாழ்க்கை எனலாம்.

ஆகவே, இந்தத் தாமரை மலர், ஒருவரது ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு ஓர் அடையாளம். அது அந்த தண்ணீரிலேயே வளருகிறது, வாழுகிறது, மலர்களைக் கொடுக்கிறது. ஆனால், தண்ணீர் அதைத் தீண்டுவதே இல்லை! மனிதனின் ஆன்மீக மாறுதலுக்கு, இந்த மலர் ஒரு சிறந்த உதாரணம். சேறு, மிகவும் அழகிய, நறுமணமிக்க, இந்த உலகத்திலேயே மிக அழகிய மலராக மாறுகிறது.

கௌதம புத்தர் இந்த அழகிய மலரை மிகவும் நேசித்தார். தன்னுடைய சொர்க்கம் என்பது இந்த மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவை

என்று சொன்னார். ஆகவே, நாம், நம்முடைய ஆழ்ந்த தியானத்தன்மையாலும், இந்தப் பிரபஞ்ச உயிர்த்தன்மைக்கு நன்றி செலுத்துவது மூலமாகவும், இந்த உலகம் மேலும், மேலும் தன் பிரக்ஞை உணர்வில் வளர்ந்து, பல அழகிய தாமரை மலர்களை அளித்து, இது ஒரு சொர்க்க பூமியாகட்டும். ஆனால், இந்த அக வளர்ச்சிக்கு, மிகுந்த முயற்சி தேவை. கடுமையாகப் போராட வேண்டியவரும். ஒவ்வொருவரும் தன் சக்தியை முழுமையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். உங்களுடைய மனம், உள்ளம், உணர்வு அனைத்தையும் அதற்காகக் கொடுக்க வேண்டும். ஏன், உங்கள் முழு வாழ்க்கையையுமே, அந்த மாபெரும் ஆன்மீக மாறுதலுக்காகக் கொடுக்க வேண்டும். இதுதான் நீங்கள் சந்திக்க வேண்டிய முழுமையான சவால். அதை நீங்கள் மிகத் தீரத்துடன் சந்திக்க வேண்டும். இது உங்கள் வளர்ச்சிக்காக மட்டுமல்ல. இந்த உலகத்தின் மேன்மைக்காகவும்தான்.

இந்தப் பிரபஞ்சத்தில், இந்த பூமியில்தான் இவ்வளவு அழகிய, வேறுபாடு நிறைந்த பல உயிரினங்கள் வாழுகின்றன. அவைகளுடைய முழுமையான அழிவு, மிகவும் துன்பந்தரக் கூடியது. இதை, நம்மால் தடுத்து நிறுத்த முடியும். அதற்காக நாம் ஒவ்வொருவரும், ஒரு போர் வீரன் போல் செயல்பட வேண்டும். அதாவது ஆன்மீகப் போர்வீரன்! அப்பொழுதுதான், இந்த உலகத்தின் அழிவைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும்..

THE RAZOR'S EDGE.

II.8. “தப்பித்தலுக்கு ஒரே வழி, உள்ளேயே இருப்பதுதான்”

(THE ONLY WAY OUT,
IS THE WAY IN)

இந்த உலகம் ஆரோக்கியமற்று இருப்பதற்கும், இதனுடைய துன்பங்களும், இறுக்கங்களும் மேலும் மேலும் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்வதற்கும் முக்கியக் காரணம், பழங்காலத்திலிருந்தே இந்த மனித இனத்தை ஆக்ரமித்த மூடக் கொள்கைகளும், அறிவற்ற செயல்களும் தான் காரணம். இதற்கு எல்லா பழைய மதங்களும் பொறுப்பேற்க வேண்டும். அவர்கள் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ செய்தவைகள் அனைத்தும் தான், இந்தத் துன்பங்களுக்கும், தொல்லைகளுக்கும் காரணம். இப்பொழுது இந்த அடிப்படையான காரணங்களை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக எடுத்து அலசுவோம்.

முதலில், எல்லா மதங்களும், இந்த உலகத்தைக் கடவுள் என்ற ஒரு நபர்தான் ஏற்படுத்தினார் என்று கூறுகின்றன. அவர் மிகுந்த ஆற்றல் படைத்தவர், எங்கும் நிறைந்தவர், ஒரே சமயத்தில் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கக் கூடியவர். அவருக்குத் தெரியாதது எதுவுமே இல்லை..... இப்படி. இந்த எண்ணத் திணிப்பினால், மனிதன், தன் வாழ்வை மிகவும் மேன்மையாக்குவதிலிருந்து தடுக்கப்படுகிறான். ஒருவர், எல்லாம் தெரிந்தவராகவும், மிகுந்த ஆற்றல் உள்ளவராகவும், எங்கும் நிறைந்தவராகவும் இருக்கும்பொழுது, நாம் என்ன பெரிதாகச் செய்துவிட முடியும் என்று அவன் கருதுகிறான். தான் செய்யக்கூடியது எதுவும் இல்லை என்று தாழ்வு மனப்பான்மை கொள்கிறான். சர்வ வல்லமைப் படைத்த கடவுள், இந்த உலகத்தை உண்டாக்கினார் என்றால், மேற்கொண்டு நாம் செய்வதற்கு என்ன இருக்கிறது? அப்படி ஏதும் செய்தால் அது இந்த

உலகத்தைக் கெடுப்பதாகவே இருக்கும். இதை நம்மால் சீர்திருத்தம் செய்ய முடியாது. நாம் கடவுளை விட புத்திசாலி இல்லை என்று நம்புகிறான்.

இதுதான் இந்த உலக மனித இனத்தின் துயரங்கள், துன்பங்கள் அனைத்திற்கும் உள்ள பல காரணங்களில் மிகவும் அடிப்படையானது. இந்த அடிப்படைக் கருத்தில், இந்த மானிட இனம் பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏன், அந்தக் காரணத்தாலேயே, அது தன்னை அழித்துக் கொண்டிருக்கிறது எனலாம். என்னுடைய பார்வையில், என்னுடைய சிந்தனையில், இந்த உலகத்தை எந்த ஒரு தனி நபரும், கடவுள் என்ற பெயரால், படைத்து, பிறகு நிர்வாகம் செய்கிறார் என்பது சிறிதும் கிடையாது. ஆகவே, இந்த மிகப் பெரிய பொறுப்பை, இல்லாத ஒரு தனிநபரிடம் ஒப்படைக்காதீர்கள்! நாம் இங்கு இருக்கிறோம். இந்தப் பூமியின் அழகுக்கும், ஆனந்தத்திற்கும் மற்றும் அழிவுக்கும் நாம்தான் பொறுப்பேற்க வேண்டும். நாம் இங்குள்ள ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தையும் மிகத் திறமையாகப் பயன்படுத்தவேண்டும். இதை மீண்டும் ஆழ்ந்து, தைரியமாகப் புரிந்துகொள்ளுங்கள்.

ஆகவே, கடவுளை அகற்றிவிட்டு, அங்கு மனிதனை அமரச் செய்யுங்கள். அப்பொழுது, நீங்கள் ஒரு புதிய, வித்தியாசமான உலகத்தைப் பார்ப்பீர்கள். இந்தத் துன்பங்களை நாம்தான் உண்டாக்கிக் கொண்டோம். இந்தத் துயரங்கள், நமது முட்டாள்தனத்தின் விளைவு. இது தேவையில்லாதது.

மனிதனால், மிகவும் சிறந்த பேரானந்த வாழ்க்கையை இந்த உலகத்தில் வாழமுடியும். அதற்கு அவன் முதலில், பொறுப்பை தானே முழுமையாக ஏற்கவேண்டும். இதை அவன் தைரியமாகச் செய்ய வேண்டும். எல்லா மதங்களும் போதிப்பது என்னவென்றால், "பொறுப்பை கடவுளிடம் விட்டுவிடுங்கள்" என்பதுதான். எங்கே இருக்கிறார் அவர்? இது, உங்களிடம் மிகவும் ஆழமான தாழ்வு மனப்பான்மையை உண்டு பண்ணுகிறது. அது மாத்திரமல்ல, உங்களை சோம்பேறியாக்குகிறது. நீங்கள் உங்கள் சக்தியை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதே இல்லை. "எல்லாம் கடவுள் பார்த்துக் கொள்வார்" என்று எண்ணுகிறீர்கள். "எது நடக்குமோ, அதுதான் நடக்கும். நம்மால்

ஆகக்கூடியது எதுவும் இல்லை'' என்ற தத்துவங்கள் சோம்பேறிகளுக்கும், மூடக் கொள்கையுடையவர்களுக்கும் வேண்டுமானால் சரியாக இருக்கலாம். இல்லை, நீங்கள் ஏதாவது ஒரு முயற்சியில் ஈடுபட்டு, தோல்வியடையும்பொழுது, உங்களை ஆறுதல்படுத்த உபயோகமாக இருக்கலாம். உங்கள் தோல்விக்கு மூலகாரணம், உங்கள் சக்தியை, உங்கள் அறிவை, உங்கள் புத்திசாலித்தனத்தை முழுமையாக உபயோகப்படுத்தவில்லை என்பதை, சிறிது சிந்தித்தால், உங்களுக்கு விளங்க ஆரம்பிக்கும்.

உங்கள் மதங்கள் என்ன சொல்கின்றன, ''நீ அப்படித்தான் படைக்கப்பட்டிருக்கிறாய். நீ செய்வதற்கு, நீதான் பொறுப்பு. ஆகவே, குழந்தையைப் போல் நடந்து கொள்ளாதே. எல்லாம் தலைவிதிப்படித்தான் நடக்கும்'' என்று. ஆனால், உங்களுடைய குழந்தைத்தனத்தால்தான், உங்களுடைய மனவளர்ச்சிக் குன்றியதால்தான், உங்களுடைய கடவுளே ''ஜீவிக்கிறார்''! உங்கள் முட்டாள்தனத்தின் வெளிப்பாடுதான், நீங்கள் உண்டாக்கிய கடவுள். அதனுடைய சக்தி, உங்களுடைய முட்டாள்தனத்திலிருந்து வெளிப்படுகிறது. நீங்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு, புத்திகூர்மையுடையவர்களாக மாறுகிறீர்களோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு, உங்களுடைய பழைய கடவுள் கொள்கைகள் மறைய ஆரம்பிக்கும். நீங்கள் முழுமையாகப் புத்திசாலியாகி விட்டால், கடவுளே இருக்கமாட்டார்!

இங்கு வாழ்க்கை இருக்கிறது. அதில் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். அதில் நீங்கள் புதுமையாக ஏதும் செய்து மகிழலாம். ஆனால், அந்த மிகப் பெரிய படைப்பாளி (கடவுள்), நீங்கள் ஒரு சிறிய படைப்பாளியாக மாறுவதை அனுமதிக்க மாட்டார் என்று, உங்கள் பழைய மதங்கள் சொல்லி, அதற்குத் தடையாகவே இருக்கும்.

என்னுடைய அணுகுமுறை என்னவென்றால், நீங்கள் ஒரு படைப்பாளியாக வேண்டும் என்பதே. உங்களிடம் அந்தப் படைப்புச் சக்தி இருக்கிறது. அதை நீங்கள் வெளிப்படுத்தியாக வேண்டும். அதற்கு ஒரே வழி! உங்களுடைய பழைய கடவுள்களை தைரியமாகத் தூக்கி எறியவேண்டும். அவைகளை உங்கள் வாழ்க்கையிலிருந்து, துடைத்து எறியவேண்டும்.

ஆனால், அப்படி நீங்கள் தைரியமாக முழுமையாகச் செய்தால், ஆரம்பத்தில் நீங்கள் ஒரு வெறுமையை, ஒரு வெற்றிடத்தைக் கண்டிப்பாக உணருவீர்கள். அது பல மில்லியன் வருடங்களாக, நகமும், சதையும் போல உங்களோடு இரண்டறக் கலந்தே வந்திருக்கிறது. உங்கள் இதயம், அதனால் நிரப்பப்பட்டு, புனித உணர்வாகவே வந்திருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது, திடீரென்று அதைத் தூக்கி வெளியே எறிந்தால், நீங்கள் கண்டிப்பாக ஒரு அனாதையைப் போல் உணருவீர்கள். உங்களை பயம் முழுமையாக ஆக்ரமித்துக் கொள்ளும். நீங்கள் ஒரு பேரிழப்பை உணருவீர்கள். ஆனால், அதுதான் உண்மை!! நீங்கள் இதுவரை நம்பி வந்தது அனைத்தும் பொய், கற்பனை. இப்பொழுது ஏற்பட்ட இழப்பு உணர்ச்சிதான், உங்களுடைய உயிர்த்தன்மையின் உண்மையான இருப்பிடம். அதில் பலவித கற்பனைக் கடவுள்களை, கொள்கை, கோட்பாடுகளைப் போட்டு நிரப்பி வைத்திருந்தீர்கள். இந்த இழப்பு உணர்வு உங்களிடம் ஏற்படுவது நன்மைக்குத்தான். நீங்கள் பயத்தையும், வெறுமையும் உணருவது, நீங்கள் உண்மையை நோக்கிச் செல்லுவதற்கு அடையாளம். இதுவரை, உங்களுடைய கற்பனைக் கடவுள்கள், உங்களுக்கு ஒரு ஆறுதலை, ஒரு சமாதானத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். ஆனால், அந்த சமாதானம், ஆறுதல் அனைத்தும், அந்தக் கடவுளைப் போலவே பொய்தான், கற்பனைதான். இதை ஆழ்ந்து புரிந்துகொள்ளுங்கள்.

உங்களுக்கு உண்மையில் எது தேவையென்றால், ஆறுதல் அல்ல. ஆன்மீக உள்மாற்றம். காலங்காலமாக வந்த மனோவியாதிக்கு சிகிச்சை தானேயொழிய, ஆறுதல் அல்ல. நீங்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு உங்கள் உள்ளே ஆழமாகச் செல்கிறீர்களோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு ஆரோக்கியமாக வெளியே வருவீர்கள்.

ஆகவே, நீங்கள் முதலில் செய்யவேண்டியது, உங்கள் கற்பனைக் கடவுளை அப்புறப்படுத்துங்கள். இன்னும் காலதாமதம் செய்யவேண்டாம். இதைத் தைரியமாகச் செய்யுங்கள்.

பிரட்ரிக் நீட்சே.(Friedrich Nietzsche), "கடவுள் இறந்து விட்டார்" என்று அறிவித்தார். நான் அவருடைய பல கருத்துகளில் மாறுபடுகிறேன். ஆனால், அது உங்களுடைய கருத்துக்களிலிருந்தும்

மாறுபட்டது. அதாவது, நீங்கள் அவரோடு ஒத்துப்போகும் கருத்துக்களோடு, நான் ஒத்துப்போகவில்லை. இந்த அறிவிப்பில், கிருஸ்துவர்கள், பெளத்தர்கள், ஹிந்துக்கள் மற்றும் முகமதியர்கள் அனைவரும் ஒருமித்து மாறுபடுகிறார்கள். ஆனால், நான் எப்படி மாறுபடுகிறேன் என்றால், கடவுளே உயிரோடு இல்லையே; பிறகல்லவா இறக்கவேண்டும்! கடவுள் இறந்து விட்டார் என்றால், அவர் அதுவரை வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார் என்று அர்த்தம். இதையே நான் மறுக்கிறேன்!

அடுத்து,

இப்படித் துன்பத்திலும் மற்றும் மேலும் மேலும் இறுக்க நிலையிலும், இருக்கும் மனிதன், (முக்கியமாக வளர்ந்த நாடுகளில்) தானே தற்கொலை செய்து கொள்கிறான். அவனுக்கு இதைத் தவிர வேறு வழி தெரியவில்லை. ஏன் இப்படி நாம் துன்பப்படுகிறோம், இறுக்கமாக இருக்கிறோம் என்ற காரணத்தைக் கூட அவர்களால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. வாழ்வே, வாழ்வதற்கு தகுதியற்றது என்ற முடிவுக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். இது, ஒருவன் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அறிவு கூர்மையுடையவனாக இருக்கிறானோ, அவ்வளவு சீக்கிரம், இந்த விரக்தி மனப்பான்மையை அவன் அடைகிறான். அதை விட்டு விடுதலையடைய நினைக்கிறான். இப்படித் துன்பத்திலும், விரக்தி நிலையிலும் எவ்வளவு நாட்கள்தான் வாழ்வது? அவ்வப்பொழுது சிறிது புன்னகை செய்யக் கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் வரலாம். சிறிது சிரிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படலாம். ஆனால், நீங்கள் சிரித்து முடிப்பதற்குள், உங்களை துன்பங்கள் மறுபடியும் சூழ்ந்துவிடும். அந்த சிரிப்பு கூட, உங்கள் கனவினால் ஏற்பட்டதாக இருக்கலாம். உண்மையில் இல்லை.

99.9 சதம் மக்கள், ஒரு இரவில் 6 மணிநேரம் கனவில் மிதக்கிறார்கள்! அது மாத்திரமல்ல. அந்தக் கனவு பகலிலும் தொடருகிறது! பகலில் சிறிது கண்ணை மூடுங்கள். எப்படி கனவுகள் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன என்பதைக் கவனியுங்கள். ஏன், அவைகள் அங்கேதான் இருக்கின்றன. நீங்கள் இப்பொழுது என்னைக் கேட்கிறீர்கள். ஆனால், அந்தக் கனவு உங்கள் மன ஆழத்தில் ஒடிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஏன், நீங்கள் நடக்கும்பொழுதும் கூட, அது பாட்டுக்கு நிகழ்ந்து

கொண்டுதான் இருக்கிறது. அதாவது, நீங்கள் விழித்திருக்கும்பொழுது, உங்களுடைய கவனம் பிளவுபட்டிருக்கிறது.

நீங்கள் வெளித்தன்மையில், மிகவும் விழிப்பாக இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், இந்தப் புற உலகம் உங்களைப் புறக்கணித்துவிடும். நீங்கள் வெளியே கவனத்தை வைக்காதபோது, எங்கேயிருக்கிறீர்கள்? உங்கள் உள்ளேதான்! உங்கள் கவனம் முழுவதும், இப்பொழுது உங்கள் உள்ளேயே இருக்கிறது. நீங்கள் இந்த முன்னிலை உலகத்தை முற்றிலும் மறந்து, உங்கள் உள்ளே உள்ள கனவு உலகத்தில் மிதக்கிறீர்கள். 6 மணிநேரம் இரவில் இருப்பீர்கள் பகலில் எவ்வளவு நேரம் இருப்பீர்கள்? சொல்ல முடியாது. ஆனால் நீங்கள் பகலில் சுமார் 2 மணி நேரம், கனவுகள் இல்லாமல் விழிப்பு நிலையில் இருந்தால் பெரிய விஷயம்! அப்படி 2 மணிநேரம் இருந்தால், அந்த 2 மணிநேரமும் விழிப்புள்ள தியானநிலையாகி விடும். இது உங்களுக்குப் பல புரியாத புதிர்களையும், மதிப்புமிக்க விஷயத்தையும் வெளிப்படுத்தும். “ஆகவேதான், தப்பித்தலுக்கு ஒரே வழி, நீங்கள் உள்ளேயே இருப்பதுதான்” என்கிறேன்.

ஆனால், இந்த சாதாரண மனிதர்களுக்கு, கனவுகள் மிகவும் அவசியம். ஏனெனில், இவர்கள் வாழும் வாழ்க்கை, மிகவும் கீழ்த்தரமானது. திருப்தியற்றது. அதைச் சமன்படுத்த, இதைப் போன்ற அழகான கனவுகள் தேவை. இவைகள்தான் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை அளிக்கிறது. அவர்களைப் பைத்தியமாக்காமல் வைத்திருக்கிறது.

இந்த மதகுருமார்கள், கடவுளின் மைந்தர்கள், கடவுளின் தூதுவர்கள் தவறே செய்யமாட்டார்கள் என்று ஒவ்வொரு மதமும் சொல்லுகின்றன. உங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட தவறே செய்யாத உயர்ந்த மனிதர்கள் தேவை. உங்கள் துன்பத்தின் ஆறுதலுக்கு, இப்படிப்பட்ட கற்பனை குணம் உடையவர்கள் தேவைதான். ஆனால், இந்தத் தந்திர சாலிகள், உங்கள் துன்பத்தில் குளிர்காய்வது உங்களுக்குப் புரியவே இல்லை. இதுதான் பரிதாபம்!

உங்களுக்கு மாத்திரமல்ல, உங்களுடைய அரசியல்வாதிகளுக்கும் இவர்களது துணை தேவையாக இருக்கிறது. அடால்ப் ஹிட்லர் போன்ற பைத்தியக்காரனுக்கும், கடவுளின் ஆசீர்வாதம் தேவையாகத்தான் இருக்க

கிறது! கடவுள் என்றொருவர் இல்லாவிட்டால், யார் அவனை ஆசீர்வதிப்பது? ஆகவே, ஜெர்மனியில் உள்ள ஆஸ்தான கிருஸ்துவ மதகுரு, கடவுளின் பெயரால் அவனை ஆசீர்வதித்தார். என்ன அற்புதம்! "நீ யுத்தத்தில் ஜெயிப்பாய்" என்று அவர் அவனை ஆசீர்வதித்தார். அதைப்போல, இங்கிலாந்தில் உள்ள தலைமை மதகுரு, சர்ச்சிலை ஆசீர்வதித்தார்! அதற்குமுன் பெனிட்டோ முசோலினிக்கும், இப்படிப்பட்ட ஆசீர்வாதம் கொடுக்கப்பட்டது! ஆனால், யாரும் இதில் உள்ள முரண்பாட்டைக் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை!

முசோலினியை, போப் கண்டிப்பாக ஆசீர்வாதம் செய்யத்தான் வேண்டும். இல்லாவிட்டால், அந்த போப் தூக்கி எறியப்படுவார். ஆகவே, அந்த போப் "முசோலினியைப் போன்ற மனிதாபிமானமிக்க, புத்திசாலியான ஜனநாயகவாதி வேறுயாரும் இருக்க முடியாது" என்று புகழ்மாலை வேறு குட்டினார்! இதே போப், முசோலினி போரில் தோற்றதும், "அவன் ஒரு கம்யூனிஸ்வாதி" என்று கூறினார்! இவர்கள் தான் உண்மையான கடவுளின் பிரதிநிதிகள்!

இந்த அரசியல்வாதிகளுக்கும், இந்த மதகுருமார்களுக்கும் உள்ள ஒரு ரகசிய உடன்பாட்டை கவனித்திருக்கிறீர்களா? இரண்டு பேர்களுமே, இந்த மனித இனத்தை முட்டாளுக்குகிறார்கள்! மதகுரு, கடவுளிடமிருந்து. இந்த மனிதன் ஜனாதிபதியாவதற்குத் தகுதியானவன் என்று சிபாரிசு செய்து, அனுமதி வாங்குகிறாராம். அதைப் போல உபஜனாதிபதி மற்றும் பிரதம மந்திரிக்கும் அவர்தான் அனுமதி வாங்குகிறார். இப்படி செய்வது இந்த முட்டாள் ஜனங்களுக்கும் பிடித்திருக்கிறது. ஏனெனில், இந்த மதகுருமார்கள் சார்பற்று, அரசியலுக்கு அப்பால் இயங்குபவர்கள் என்று மக்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மை அதற்கு முற்றிலும் மாறானது. மதகுருமார்கள், அரசியல்வாதிகளின் பிடியில்தான் இருக்கிறார்கள்.

நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால், இந்த இருவரும் மிக ரகசியமாக ஒரு உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு, மக்களை முட்டாளாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த அரசியல்வாதிகளிடம் அரசியல் அதிகாரமும் இந்தப் பாதிரிமார்களிடம் மத அதிகாரமும் இருக்கிறது. அரசியல்வாதிகள், இந்த பாதிரிமார்கள் அல்லது மதகுருமார்களைக்

காப்பாற்றுகிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக இந்த மதகுருமார்கள், கடவுளின் பெயரால், அரசியல்வாதிகளை ஆசீர்வதிக்கிறார்கள். இருவரும் சேர்ந்து, மக்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சுகிறார்கள்! அவர்களை முட்டாளாக்குகிறார்கள்!

இந்தக் கடவுளையும், இந்த மதகுருமார்களையும் மற்றும் அரசியல்வாதிகளையும் முதலில் அகற்றுங்கள். பிறகு இந்த இருவருக்கு மிடையேயுள்ள ரகசிய உடன்பாட்டை தகர்த்து எறியுங்கள். இப்படி செய்தால், உங்களுடைய துன்பங்களில், சுமார் 50 சதம் மறைந்துவிடும்.

கடவுள் என்ற நினைப்பு, உங்களிடம் ஒரு அழகிய வாழ்க்கைக் கனவையும், நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்துகிறது. அதாவது இறந்தபிறகு, நீங்கள் சொர்க்கத்திற்குச் செல்லலாம் அல்லது மீண்டும் பிறந்தால், உங்கள் வாழ்க்கை, மிகவும் வசதி படைத்ததாக இருக்கலாம். ஆகவே, இந்த சிறிய வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கவலைப்படத் தேவையில்லை. இந்த மில்லியன் கணக்கான ஒளி வருடத்தில் இந்த 70 வருட வாழ்க்கை என்பது ஒன்றுமேயில்லை.

ஆகவே மதங்கள், “இந்த வாழ்க்கையின் சுமார் 70 வருடம் என்பது ஒன்றும் பெரிய விஷயம் இல்லை. இந்தத் துன்பங்கள் நிரந்தரமில்லாதது. இதை நீங்கள் பொறுமையோடு சகித்துக் கொண்டால், அடுத்த வாழ்க்கை என்பது உங்களுக்கு ஒரு வெகுமதிபோல் இருக்கும்” என்று தான் கூறுகின்றன. இவைகள்தான், உங்களிடம் எந்த மாற்றத்தையும் உண்டு பண்ணத் தடை செய்கின்றன. முக்கியமாக, உங்களிடம் எந்த ஆன்மீக மாற்றமும் நிகழ வாய்ப்பே இல்லை. அதில் தான், உங்களுடைய சகல துன்பங்களின் காரணம் அடங்கியிருக்கிறது. உங்களிடம் அந்த மாற்றம் ஏற்படாத போது, உங்களுடைய துன்பங்களும், துயரங்களும் அதிகரித் துக் கொண்டேதான் செல்லும். எனக்கென்னமோ, இந்த நூற்றாண்டின் முடிவில், இந்த மனித இனத்தின் பெரும்பகுதி, தற்கொலை செய்து கொண்டு விடும் என்றே நினைக்கிறேன். இதுதான் முடிவான உலக யுத்தமாக இருக்கலாம்.

இப்படி நினைப்பதற்கு, என்னிடம் ஆதாரம் இருக்கிறது. இந்த சக்தி படைத்த அரசியல்வாதிகளின் கையில் அணு ஆயுதம் குவிக்கப்பட்டி

ருக்கிறது. அவர்கள் அனைவரும் அறிவற்ற, சுய சிந்தனையில்லாத மூன்றாந்தர மக்கள். அவர்களிடம் எந்த புத்திசாலித்தனமோ, அறிவுக்கூர்மையோ கொஞ்சம் கூடக் கிடையாது. அவர்கள் மக்களுக்கு வாக்குறுதி கொடுப்பதில் கெட்டிக்காரர்கள். ஆனால், அவைகளை ஒருக்காலும் அவர்கள் நிறைவேற்ற மாட்டார்கள். ஏமாற்றுவதில் நிபுணர்கள். இப்படி சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

ஒவ்வொரு வல்லரசிடம் இருக்கும் அணு ஆயுதங்களைக் கொண்டு, இந்தப் பூமியைப் போல, 700 பூமியை அழிக்கலாம்! ஆனால், ஒரே தடவை போதும். இருந்தாலும் இந்த அரசியல்வாதிகள் நம்பமாட்டார்கள். யாராவது தப்பித்தவறி உயிரோடு இருந்துவிட்டால்! அந்த அணுஆயுதங்களை மேலும் மேலும் உபயோகிப்பார்கள். அவர்களுடைய சொந்த முகம், எப்பொழுதும் முகமூடியுடன்தான் இருக்கும். அவர்களுடைய சொல்லுக்கும், செயலுக்கும் எந்த ஒற்றுமையும் இருக்காது. என்ன செய்வது? இவர்களது கையில்தான் அதிகாரம் குவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒருக்கால், ஒவ்வொரு மனித மனஆழத்திலும் தான் இறக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு இருக்குமோ? அவர்கள் தனிப்பட்டு தற்கொலை செய்துகொள்ளப்பயப்படுவதன் காரணமாக, இப்படிப்பட்ட போரில் ஒரே மொத்தமாக சாக எண்ணுகிறார்களா? அதாவது, சாகும்பொழுது கூட, துணையோடு சாகவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார்களா?!

ஒன்றை நன்றாக ஞாபகம் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். தனி மனிதன், பெரிய குற்றங்களை இழைப்பதில்லை. மக்கள் கூட்டம்தான், உணர்ச்சி வேகத்தில், பெரிய கொள்ளை, கொலைகளைச் செய்யும். அப்பொழுது தனி மனிதன் என்ன நினைக்கிறான், "நானும் அதைச் செய்தேன். ஆனால், அதன் முழுப் பொறுப்பு, அந்த மக்கள் கூட்டத்தைச் சார்ந்தது தான்" என்று. நீங்கள் தனிப்பட்டு ஒரு காரியத்தைச் செய்தால், குறைந்தது மூன்று தடவையாவது அதைப் பற்றிச் சிந்திப்பீர்கள். ஏனெனில், உங்களுடைய பிரக்ஞைதன்மை, அதை அனுமதிப்பது இல்லை. ஆனால், ஒரு கூட்டத்துக்கு ஏது பிரக்ஞை உணர்வு?

ஜெர்மனி, இந்த உலகத்துக்கு அளித்த சிறந்த கவிஞர்கள், ஓவியர்கள், விஞ்ஞானிகள், தத்துவவாதிகள் எத்தனை, எத்தனை பேர்? அதைப் போன்ற புத்திசாலித்தனம் மிக்க, நாகரீகமும், பண்பும் நிறைந்த தேசம், வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. எல்லா வகையிலும், அதனுடைய சேவை, இந்த உலகத்துக்கு மகத்தானதுதான். அதுதான், ஹெகல் (Hegel), ப்யூர்பாக் (Feuerbach), கான்ட் (Kant), மார்க்ஸ் (Marx), ஃப்ராய்டு (Freud) மற்றும் ஐன்ஸ்டீன் (Einstein) போன்ற அறிஞர் பெருமக்களை அளித்தது. ஆனால், இப்படிப்பட்டவர்களை வழங்கிய அந்த அற்புத தேசம், அடால்ப் ஹிட்லர் என்ற பைத்தியக்காரனின் வசம் வந்தது எப்படி?!

என்ன நடந்தது? மார்ட்டின் ஹெய்டிகர் (Martin Heidegger) என்ற சிறந்த தத்துவவாதி கூட, ஹிட்லரை ஆதரித்தார் என்றால், தவறு எங்கே இருக்கிறது? இதை நினைப்பதே ஒரு அதிர்ச்சியாக இருக்கிறது. ஏனெனில், இந்த மனிதனை, நான் மிகவும் உயர்வான இடத்தில் வைத்திருந்தேன். ஏனெனில், இவருடைய அறிவுக்கூர்மை அசாத்தியமானது. மற்ற தத்துவவாதிகளாகிய சாத்ரே (Satre), மார்க்செல் (Marcel), ஜாஸ்பர்ஸ் (Jaspers) போன்றவர்களுடன் அவரை ஒப்பிடும்பொழுது, பல மைல்களுக்கு அப்பால்தான் இவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவரைப் புரிந்து கொள்வதும் அவ்வளவு எளிதல்ல. ஆனால், இந்த அறிஞர், அடால்ப் ஹிட்லரை ஆதரித்தார்! அவர் எப்பொழுது விழித்து எழுந்தார் தெரியுமா? ஜெர்மனி போரில் வீழ்ச்சியடைந்து, ஹிட்லர் தற்கொலை செய்துகொண்டான் என்று கேட்டபொழுதுதான்! அப்பொழுது அவர், "அந்த மனிதன் ஒரு பைத்தியக்காரன்" என்று அறிக்கை விட்டார்!

ஆகவேதான், நான், மனிதன் விழித்திருக்கும் பொழுதே, கனவு காண்கிறான் என்று சொல்லுகிறேன். அவன் சுய பிரக்ஞை நிலையில் எப்பொழுதும் இருப்பதில்லை. அந்த அறிஞன் பகலிலேயே கனவு கண்டான். அதை ஹிட்லரின் மேல் செலுத்தினான். ஏனெனில், ஹிட்லரிடம் அதிகாரம் இருந்தது. அவன் மக்களை வசியப்படுத்தினான். ஆனால், இதை மார்ட்டின் ஹெய்டிகரால் செய்யமுடியாது. ஆகவே, தன் பகல் கனவை, ஹிட்லரின் மூலம் தீர்த்துக்கொள்ள எண்ணினார். ஆனால், இந்த மனிதன் ஒரு அப்பாவி. அவர் ஹிட்லரின் பைத்தியக்கார உள் மனத்தை

அறிந்திருக்கவில்லை. அவனுடைய பேராசையைப் புரிந்துகொள்ள வில்லை. முக்கியமாக, ஹிட்லர், எந்தத் தத்துவவாதியின் பேச்சைக் கேட்கவும் தயாராக இல்லை. அவனுடைய கணக்கே வேறு.

ஆகவே, மக்களை ஒரு கற்பனையில் வாழ்த்தான், மதம் உதவி செய்திருக்கிறது. இப்பொழுது அந்தக் கற்பனைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக உடைந்துகொண்டே வருகின்றன. அதுதான் அவனுடைய தனிமை உணர்வுக்குக் காரணம். இது அவனுக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கிறது. அவனுடைய உள்ளத்தில் ஏற்படும் வலி, சாதாரண எதிர்பார்ப்பைச் சார்ந்தது அல்ல. சாதாரண எதிர்பார்ப்பு என்பது, பணப்பற்றாக் குறை, சரியான வசதியின்மை, உடையின்மை, உணவின்மை போன்றவைகள். இதைப் போன்ற எதிர்பார்ப்புகள், ஏதோ சிறிய பிரச்சனையைச் சுற்றித்தான் இருக்கும்.

இந்த மனவலி, ஏதோ பெரிய விஷயத்தை எதிர்பார்த்து, ஏமாற்றமடைந்ததால் ஏற்பட்டது. அது நாளை நடக்கும் என்று எதிர்பார்த்திருப்பீர்கள். அது நடைபெற்றிருக்காது. இப்படி நாளை, நாளை என்ற நம்பிக்கை உங்களிடம் ஒரு மன இறுக்கத்தை உண்டுபண்ணி விடும். பிறகு விரக்தியில் கொண்டு போய்விட்டு விடும். எதுவும் நடைபெறாது. இப்படி நாளை நாளை என்று எத்தனை வருடங்களுக்காத்து இருப்பீர்கள்? அப்பொழுது ஒரு கட்டத்தில், அந்த 'நாளை' வரவே வராது என்ற முடிவுக்கு வந்துவிடுவீர்கள். இது உங்களுக்கு அதிர்ச்சியையும் மன வலியையும் உண்டுபண்ணி விடும். பிறகு என்ன நடக்கும்? வாழ்க்கையில் விரக்தியடைந்து, தோல்வி மனப்பான்மை கொண்டு, தற்கொலையை நோக்கிச் செல்வீர்கள். அப்பொழுது, நீங்களே, ஒரு பிரக்ஞையற்ற தன்மையில், மூன்றாவது உலக மகாயுத்தம் வந்தால் பரவாயில்லை என்று நினைக்க ஆரம்பித்துவிடுவீர்கள். அப்பொழுது நீங்கள், "நான் மட்டும் தற்கொலை செய்துகொண்டு இறக்கப் போவதில்லை. இந்த யுத்தத்தால், எல்லோருமே எனக்குத் துணையாக இறக்கப் போகிறார்கள்" என்றுதான் நினைப்பீர்கள். அதாவது, இறப்பதற்குக்கூட துணை தேடுகிறீர்கள்!

ஆகவே, இப்பொழுதுள்ள இந்த உலகத்தின் சூழ்நிலையையும், மனிதனின் மனநிலையையும் முழுமையாக மாற்றவேண்டும். பழைய

மனிதன் வசிக்கும் பழைய கோட்டையைத் தகர்க்கவேண்டும். அவனுடைய கடவுள்களை, சொர்க்கம் - நரகத்தை அப்புறப்படுத்த வேண்டும். வருங்கால சொர்க்க நம்பிக்கையை உடைக்கவேண்டும். அடுத்து, மக்களின் துன்பத்தைத் துடைக்க, கடவுள் தூதுவன் ஒருவன் வருவான் என்ற நம்பிக்கையை அடியோடு துடைத்தெறியவேண்டும்.

உங்களுடைய துன்பத்துக்குக் காரணம், அடுத்தவர்கள்தான் என்ற மனப்பான்மையை முதலில் விட்டொழியுங்கள். அதைப்போல, அடுத்தவர் உங்கள் வாழ்க்கையை சீராக நடத்த உதவி செய்வார் என்பதையும் மறந்துவிடுங்கள். உங்கள் வாழ்க்கை முழுமையும் உங்களுடையதே. அதை நீங்கள்தான் தீர்மானித்து, தைரியமாக முன்னேற வேண்டும்.

கடவுள் என்பதுதான் உங்களுடைய சகல கற்பனையின், உங்கள் சகல மூடக் கொள்கைகளின் மையம் அல்லது கரு. அதை அப்புறப்படுத்தினால், எல்லாம் சரியாகி விடும். தேவை, அறிவார்ந்த தைரியமிக்க சுயசிந்தனை.

நீங்கள் தனியாகவே பிறந்தீர்கள், நீங்கள் தனியாகவே இறக்கப் போகிறீர்கள் என்பதை முழுமையாக நம்புங்கள். அதை தைரியமாக ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். அது மாத்திரமல்ல, நீங்கள் தனியாகவே வாழ்கிறீர்கள். இதையும் ஒத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் உற்றார், உறவினர் என்ற கூட்டத்தில் இருக்கலாம். ஆனால், உங்கள் வாழ்வு என்பது தனித்தன்மையுடையதுதான். இதை ஆழ்ந்து புரிந்துகொள்ளுங்கள். உங்களுடைய உறவினர்கள், காதலி மற்றும் காதலன், நண்பர்கள் எல்லோருமே, அவரவர்கள் தனித்தன்மையில்தான் வாழ்கிறார்கள். அது மற்றவரை ஒருபோதும் உள்ளார்த்தமாகத் தொடாது. அதற்கு மிகுந்த தியானத் தன்மை ஏற்படவேண்டும். ஏதோ, மேலோட்டமாகப் பழகலாம். கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளலாம். சிற்சில உதவிகளைச் செய்து கொள்ளலாம். இதனாலெல்லாம் ஒருக்காலும் ஆன்மீகக்கலப்பு ஏற்படாது. இப்படி நீங்கள், 20, 30, 50 வருடங்கள் சேர்ந்து வாழ்ந்திருக்கலாம். ஆனால், அதில் எந்த வித்தியாசமும் ஏற்படாது. நீங்கள் ஒரு வழிப்போக்கன் என்பதுபோல் தான் இருப்பீர்கள். நீங்கள் எப்பொழுதுமே அந்நியர்கள் தான். உங்கள் உறவுகள் அனைத்தும் பொய். இதை எப்பொழுதும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

உண்மையாகச் சொன்னால், நீங்கள் யாரென்றே எனக்குத் தெரியாது. அதைப் போல நான் யார் என்றும் உங்களுக்குத் தெரியாது. என்னையே எனக்கு யார் என்று தெரியாது!! அப்படியிருக்கும்பொழுது, என்னைப் பற்றி உங்களுக்கு என்ன தெரியும்?

ஆனால், வாழ்க்கையில், கணவனைப் பற்றி மனைவியும், மனைவியைப் பற்றிக் கணவனும் தெரிந்து கொண்டிருப்பதாக நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும், அடுத்தவரது மனத்தை புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்றே நினைக்கிறார்கள். அதைப்போல, நீங்கள் சொல்வதற்கு முன்பே, அடுத்தவர்கள் உங்களைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்றும் நினைக்கிறீர்கள். அதாவது, உங்கள் மனத்தில் உள்ளதை, நீங்கள் சொல்லாமலேயே அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இது எவ்வளவு முட்டாள்தனமான காரியம்?

யாருக்கும் உங்களைப் பற்றி உண்மையாகத் தெரியாது. தெரிந்து கொள்ளவும் முடியாது. நாம் ஒவ்வொருவரும் அந்நியர்கள்தான். ஏதோ சந்தர்ப்பத்தால், சந்தித்துக் கொண்டோம். அவ்வளவுதான். நீங்கள் தனித் தன்மையுடையவர்கள். இதை நீங்கள் மறக்கவேண்டாம். ஏனெனில் இங்கிருந்துதான், உங்களிடம் நிலையான மாற்றம் நிகழவேண்டும். உங்களுடைய ஆன்மீகப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு இங்கிருந்துதான் ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

ஆனால், நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? இதற்குமாறாக, உங்கள் தனிமையை, தனித்தன்மையை மறக்க, இழக்க ஆசைப்படுகிறீர்கள். நீங்கள் உங்கள் ஆண் நண்பர்களோடும், பெண் நண்பர்களோடும் சேர்ந்து கொண்டு, இந்த மக்கள் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு, சினிமா, கடற்கரை, நாட்டியம், கால்பந்து விளையாட்டு, குடி, போதை மருந்து என்று பலவகையில், உங்களையே மறக்க எண்ணுகிறீர்கள். உங்கள் பிரக்ஞை நிலைக்கு, இந்தத் தனிமையைக் கொண்டுவரப் பயப்படுகிறீர்கள். ஆனால், அங்குதான் அந்த முழு ஆன்மீக உண்மை அடங்கியிருக்கிறது. இதைக் கவனமாகப் புரிந்துகொள்ளுங்கள்.

நீங்கள் உங்கள் தனிமை நிலையை, முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தான் வேண்டும். அதை நீங்கள் ஒருக்காலும் தவிர்க்க முடியாது. அந்த

இயல்பான நிலையை உங்களால் ஒருக்காலும் மாற்ற முடியாது. அதுதான் உங்கள் உண்மைநிலை. ஏன்; அதுதான் நீங்கள்!!

ஆனால், நீங்கள் அதிலிருந்து தப்பித்துச் செல்ல முயலுகிறீர்கள். உங்களுடைய சகல துன்பங்களுக்கும் அதுதான் காரணம். அந்தத் துன்பத்தைத் தீர்க்க முயலும்பொழுது, மேற்கொண்டு பத்து துன்பங்களை, நீங்களே வரவழைத்துக் கொள்கிறீர்கள்! அதாவது, துன்பம், துன்பங்களையே உற்பத்தி செய்கின்றன. பிறகு உங்களைச் சுற்றி, துன்பப் பிரச்சனைகள்தான் இருக்கும். நீங்கள் அதில் மூழ்குவதைத் தவிர, வேறு வழியில்லை. பிறகு, நீங்கள், "ஏன், இவ்வளவு துன்பங்கள், துயரங்கள்?" என்று புலம்புகிறீர்கள். அதற்கு விடையைப் பிறரிடமிருந்து எதிர் பார்க்கிறீர்கள். ஆனால், அதற்கு விடை உங்களிடமேதான் இருக்கிறது! அதற்கு நானே அத்தாட்சி!

ஏனென்றால், எனக்கு அதற்குரிய விடைகள் அனைத்தும் என்னிடமிருந்தே கிடைத்தன. ஆகவே, என் அனுபவத்தைக் கொண்டுதான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். நான் பெற்ற அந்த அனுபவம், உங்கள் வேதத்திலிருந்தோ, குரானிலிருந்தோ மற்றும் பைபிளிலிருந்தோ அடைந்தது இல்லை.

நான் என் வாழ்வு முழுவதும், பல மில்லியன் மக்கள் கூட்டத்தில் தான் கழித்திருக்கிறேன். ஆனால், ஒரு கணம்கூட, நான் தனி ஆள், தனித் தன்மையுடையவன் என்பதை மறக்கவேயில்லை. என் தனித்தன்மையின் ஆழத்தை யாராலேயும் அடைய முடியாது. என்னைத் தவிர. அது எனக்கு மட்டும்தான் சொந்தம். ஏனென்றால் அது 'நான்' தான்!

ஆகவே, நீங்கள் இப்படிப் பலவகையில் உங்களை மறக்கடிக்கப் படுபவைகளில் செலவிடாதீர்கள். உங்களிடமிருந்து தப்பித்துச் செல்ல முயலாதீர்கள். சில பேர்கள், மனிதர்களுக்கு சேவை செய்வதில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்கிறார்கள். இப்படிப் பொதுநலத் தொண்டு செய்வதின் மூலம், அவர்களது அகங்காரம்தான் நிறைவுபெறுகிறது. அந்த சேவை முற்றிலும் கருணை அடிப்படையில், பிரதி உபகாரம் கருதாமல் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்பவர்கள் ஒரு சிலரே.

நான் இதைப் போன்ற பொதுநல சேவகர்களைப் பிடித்து, அவர்களது உண்மையான நோக்கத்தை அறிந்திருக்கிறேன். அப்பொழுது அவர்கள் கண்ணீர் மல்க, “ஐயா, உங்களுடைய கருத்து சரியாக இருக்கலாம். ஆமாம். நாங்கள் எங்களிடமிருந்தே தப்ப முயலுகிறோம். ஏழை மக்களின் பிரச்சினையை, எங்களால் தீர்க்க முடியவில்லை” என்பார்கள். நீங்கள் அவர்களது பிரச்சினையைத் தள்ளித்தான் வைக்கலாம். அதைத் தீர்க்க முடியாது. அதே சமயத்தில் ஏதும் உதவி செய்யலாமலும் இருக்க முடியாது. ஏனென்றால், இந்த மனித இனமே துன்பத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் பொழுது, நீங்கள் மட்டும் சுயநலமாக வசதியோடு எப்படி இருக்கமுடியும்? ஆகவே, உங்களுடைய ஆறுதலுக்காக, தற்காலிகமாக ஏதும் உதவி செய்யலாம். அதனால் எந்த பிரயோஜனமும் இல்லை. அது அவர்களுக்கு நிரந்தரத் தீர்வு எதையும் கொடுக்காது.

பொதுவாக நீங்கள் ஒரு பிரச்சினையை எப்படி தீர்க்கிறீர்கள்? நீங்கள் அதை உங்கள் கணவன்மேல், அல்லது மனைவிமேல், தகப்பனார் என்றால் பிள்ளைகளின் மேல் திணிக்கிறீர்கள். அதைப் போலத்தான் மற்றவர்களும் உங்கள் மேல் திணிப்பார்கள். ஆக, பிரச்சனை, பிரச்சனை தான். அதற்கு தீர்வு என்று எதுவும் இல்லை.

.ஆகவே, பிரச்சனைகளை, நீங்கள்தான் தைரியமாக, நேராக எதிர்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் பிரச்சனைகளைத் தாங்களேதான் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏழைகளுக்கு உதவுவது போல், உங்கள் பிரச்சனைகளைத் திசை திருப்ப வேண்டாம். அதைப்போல் உங்களுக்கு நெருக்கமானவர்கள் மேல் அதைத் திணிக்க வேண்டாம். பிரச்சனை என்று எடுத்துக்கொண்டால், அது பல ஆயிரம் இருக்கும்.

ஆனால், இந்தப் பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் ஒரே தீர்வு, நீங்கள் தைரியமாக உங்கள் உள்ளே செல்வதுதான். அப்படிப் பயப்படாமல், நீங்கள் உங்கள் உள்ளே சென்றால், அங்கு பேரானந்த நிலையை கண்டிப்பாகச் சந்திப்பீர்கள். அதற்கு ஈடு, இணை கிடையாது. அங்கு பிரச்சனை என்று எதுவுமே கிடையாது. உங்களுடைய அத்தனை பிரச்சனைகளுக்கும் விடையை அங்குதான் காண்பீர்கள். உங்களுடைய பிரச்சனையின் மூலகாரணம், நீங்கள் பிறர் சொல்வதைக் கேட்டு நடந்து வருவது

தான். உங்கள் அரசியல்வாதிகளையும், மதகுருமார்களையும் கண்ணை முடிக்கொண்டு பின்பற்றினீர்கள். உங்களை முட்டாளாக்கி அவர்கள் அனைவரும் ஒருங்கிணைத்து ஒரு வட்டத்தில் செயல்படுகிறார்கள். தலைவர்களை, தொண்டர்கள் பின்பற்றுகிறார்கள். தொண்டர்களை தலைவர்கள் பின்பற்றுகிறார்கள். அதைப் போலத்தான் மதகுருமார்களும், அவர்களது சீடர்களும். யாரும், யாரையும் விடுவது இல்லை! இது ஒரு சுழற்சியாகச் செயல்படுகிறது!

ஆகவே, நீங்கள் முதலில் இந்த வட்டத்திலிருந்து வெளியே வரவேண்டும். நீங்கள், நீங்களாக இருக்கவேண்டும். நன்றாக ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் தனியாகவே பிறந்தீர்கள். நீங்கள் தனியாகத்தான் இறக்கப் போகிறீர்கள். ஆகவே, நீங்கள் தனித்தன்மையில்தான் வாழவேண்டும். அதுதான் உங்கள் உண்மைத்தன்மை. இந்த இரண்டுக்கும் இடையில் உள்ள உங்கள் வாழ்க்கை கணத்துக்கு கணம் தனிமைத் தன்மையுடையதுதான். ஆகவே, அதை மகிழ்ச்சியாக ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். உங்கள் உள்ளே தனிமையில் ஆழமாக, எவ்வளவு தடவை முடியுமோ, அவ்வளவு தடவை அடிக்கடி செல்லுங்கள். நீங்கள் ஆனந்தமாக வெளியே வருவதற்கும், ஒரே வழி இதுதான்!

இதுதான் என் மதத்தன்மையின் கோவில்!

இது கற்களாலேயோ, பளிங்குளாலேயோ ஆனது அல்ல. அது முழுக்க முழுக்க பிரக்ஞைத் தன்மையில் உண்டானது. அதில் நீங்கள் ஆழ்ந்து செல்லச் செல்ல, உங்களுடைய பிரச்சினைகள் மெல்ல மெல்ல தூர விலகிச் செல்லும். அப்படி, நீங்கள் அதன் மையத்தைத் தொடும் பொழுது, நீங்கள் உங்களது சொந்த வீட்டை அடைந்துவிடுவீர்கள். பிறகு, அதிலிருந்து, நீங்கள் விரும்பும்பொழுது வெளியே வரலாம், மற்றும் உள்ளே செல்லலாம். அப்பொழுது, நீங்கள் பிறருக்கு உதவி செய்யலாம், உங்களிடம் இருப்பதை பகிர்ந்து கொடுக்கலாம். அந்த நிலையில், நீங்கள் யார் மேலும் எதையும் திணிக்க மாட்டீர்கள். ஏன், உங்கள் மேலேயே எதையும் திணித்துக் கொள்ளமாட்டீர்கள். அது முற்றிலும், கருணை மற்றும் அன்பின் அடிப்படையில் நடைபெறுவது.

அதே சமயம், உங்கள் பாதிரிமார்கள், உங்களுக்கு உதவி செய்யும் பொழுது, மறு உலகத்தைப் பற்றிய ஆசையை உங்களிடம் தூண்டுகிறார்கள். அதைப்போல அரசியல்வாதிகள், இந்த உலகத்தில் பதவி ஆசையைத் தூண்டுகிறார்கள். அமெரிக்காவில், எந்த பிரஜையும் ஜனாதிபதியாகலாமாம். எல்லா பிரஜைகளும், எல்லா விதங்களிலும் சமம்தானாம். அது எப்படி முடியும்? இரண்டு பேர்கள் எப்படி எல்லா விதத்திலும் சமமாக இருக்க முடியும்? இது என்ன முட்டாள்தனம்?

எவன் பேராசையின் உச்சியில் இருக்கிறானோ, அவன்தான் ஒரு நாட்டின் ஜனாதிபதியாக முடியும். அதை அடைய, ஒருவன் செய்யக் கூடிய தீமைகள், ஏமாற்றுதல் கணக்கிலங்கடாதது. அவனுடைய குறிக்கோள் ஒன்று மட்டும்தான். வழி முறைகளைப் பற்றி, அவன் கவலைப் படுவதே இல்லை. அவன் அதில் ஜெயித்தால், அவன் செய்தது எல்லாம் சரி! தோற்றால், செய்தது எல்லாம் தவறு! அவ்வளவுதான். இப்படித் தான் அரசியல்வாதிகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள்.

ஆகவே, முதலில் இந்த மதகுருமார்களையும், அரசியல்வாதிகளையும் உங்களிடமிருந்து அப்புறப்படுத்துங்கள். இப்படி இந்த வேண்டாத பளுவிலிருந்து, உங்களை விடுதலை செய்துகொண்டால், உங்களுடைய உண்மையான, இயல்பான தன்மையின் ஒளிக்கீற்றை உணர ஆரம்பிப்பீர்கள்.

இதைத்தான், நான் தியானம் என்று அழைக்கிறேன். இதனுடைய ருசியை, நீங்கள் உணர்ந்துவிட்டால், அது உங்களை முழுமையாக, நிரந்தரமாக, கண்டிப்பாக மாற்றும்.

THE RAJNEESH BIBLE.

ஓஷோ (ரஜனீஷ்) நூல்கள்

♦ வார்த்தைகளற்ற மனிதனின் வார்த்தைகள்	40.00
♦ ஓர் அற்புதப் புதையல்	60.00
♦ வாழ்வு, அன்பு, மகிழ்ச்சி	70.00
♦ கடவுள் உங்கள் உள்ளேதான் இருக்கிறார்	80.00
♦ தேடுதலை நிறுத்துங்கள் தேடுவது கிடைக்கும்	80.00
♦ தியானம் (Meditation)	
(60 தியான முறைகளும் விளக்கங்களும்)	150.00
♦ மதவாதிகளும் அரசியல்வாதிகளும்	50.00
♦ நான் ஒரு வெண்மேகம்	60.00
♦ புதிய குழந்தை	50.00
♦ நம்பிக்கை நட்சத்திரமாய்...	35.00
♦ உயர்நிலை காட்டும் தந்திரா	140.00
♦ மனதின் இயல்பும் அதைக் கடந்த நிலைகளும்	60.00
♦ யாகூசான், ஞானத்திற்கு நேர்வழி	90.00
♦ ஸென் பரவெளியின் பரவசங்களும் பாடல்களும்	70.00
♦ தந்திரா - ஓர் உன்னத ஞானம்	70.00
♦ தந்திரா அனுபவம்	110.00
♦ மனிதனின் புத்தகம்	200.00
♦ தாவோ ஒரு தங்கக் கதவு	200.00
♦ ரகசியமாய் ஒரு ரகசியம்	175.00
♦ வாழும் கலை	70.00
♦ தியானம் என்பது என்ன?	40.00
♦ கடவுள் இறந்துவிட்டார் ஸென்னே வாழ்கிறது	175.00
♦ கால்கள் இன்றி நட; சிறகுகள் இன்றி பற; மனம் இன்றி நினை	125.00

இணைப்பு

1. மூல ஒலி வடிவத் தொகுப்புகள் பற்றிய தகவல் :

ஒஷோவின் நூல்கள் அவர் மக்கள் கூட்டத்திற்கு நேரடியாய் நிகழ்த்திய போதனைகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட நகல்கள் ஆகும். ஒஷோவின் போதனைகள் யாவும் புத்தகங்களாய் வெளியிடப்பட்டிருப்பதோடு, பதிவு செய்யப்பட்ட ஒலி வடிவங்களாயும் கிடைக்கின்றன. பதிவு செய்த ஒலி வடிவங்கள் பற்றியும், புத்தக மூலாதாரப் பதிவேடுகள் பற்றியும் ஒஷோ நூலகத்தில் தகவல்கள் கண்டறிய முடியும். தகவல்களைப் பெற இணைய முகவரி www.osho.com

2. ஒஷோவைப் பற்றி :

தனி நபரின் செயல்நோக்கத் தேடலில் இருந்து இன்றைய சமுதாயம் எதிர்கொண்டிருக்கும் உடனடியான சமூக, அரசியல் பிரச்சினைகள் வரை ஒவ்வொன்றையும் பிரதிபலித்து, துணிச்சலாய் எதிர்த்து நின்றிருக்கிறார்.

அக உருமாற்ற விஞ்ஞானத்திலும், சமகால வாழ்வின் துரித கதியைப் பேசும் தியானத்திலும் ஒஷோவின் புரட்சிகரமான பங்களிப்பு ஒரே மாதிரிதான்.

உடலிலும், மனதிலும் வளர்ந்து பெரிதாகும் உளைச்சலை (Stress) வெளியேற்ற இடமளிக்கும் வகையில் ஒஷோவின் அரிதான செயல்திறன் கொண்ட தியானங்கள் (Active Meditations) வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால், ஆழ்ந்த அமைதி காண்பதும், எண்ணங்களற்ற தியான நிலையை அடைவதும் எளிதாகிறது.

புதிதாய் ஒரு மனிதப்பிறவி தோன்றுவதற்கான நிலைமைகளை உருவாக்கித் தருவதையே தம்முடைய குறிக்கோளாய்க் கொண்டிருந்தார் ஒஷோ. அந்த மனிதனை 'புத்த ஸோர்பா' (Zorba the Buddha) என்றும், அவனுடைய பாதங்கள் மண்ணில் அழுந்த ஊன்றியிருக்கும், கைகள் விண்வெளியில் நட்சத்திரங்களைத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கும் என்றும் அவர் வர்ணித்தார். ஒஷோவின் அனைத்து நோக்கு முறைகளிலும் அனாதியான (Timeless) கிழக்கத்திய விவேகத்தையும், மேற்கத்திய விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப ஆற்றலையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பார்வை இருக்கிறது.

அந்தப் பார்வையின் காட்சிப் பரப்பெல்லையை நாம் புரிந்து கொண்டு வாழ்வில் செயற்படுத்தும் பட்சத்தில், அது மனித இனப் பண்பையே முழுமையாய் மாற்றக்கூடியதாகும்.

ஒஷோவின் நூல்கள் எழுதப்பட்டவையல்ல. அவர் முப்பத்தைந்து ஆண்டு காலத்தில் முன்னேற்பாடின்றி மக்களிடையே நிகழ்த்திய உரைகளிலிருந்து எழுத்து வடிவம் பெற்றவையாகும்.

ஒஷோவை, 'இருபதாம் நூற்றாண்டை உருவாக்கிய ஆயிரம் பேரில் ஒருவர்' என்று 'சண்டே டைம்ஸ்' (Sunday Times - London) பத்திரிகையும், 'இந்தியாவின் தலையெழுத்தை மாற்றியமைத்த பத்து பேரில்— காந்தி, நேரு, புத்தர் உள்ளிட்டவர்களில் ஒருவர் என்று 'சண்டே மிட்-டே' (Sunday Mid-Day) பத்திரிகையும் விவரிக்கின்றன.

ஒஷோ தியான மையம்:

மக்கள் விழிப்புணர்வு, ஓய்வு, வேடிக்கை விளையாட்டு இவற்றுடன் கூடிய புதிய வாழ்க்கை முறையின் அனுபவத்தைப் பெற வேண்டும் என்பதற்காக ஒஷோ தியான மையம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அது இந்தியாவில் மும்பைக்குத் தென்கிழக்காய் (100 மைல் தொலைவு) புனேயில், நீண்ட வரிசையாய் நிழல்தரு மரங்கள் அணிசெய்யும் 'கோரேகான் பார்க்' பகுதியில் (40 ஏக்கர் பரப்பளவு) அமைந்துள்ளது. ஆண்டுதோறும் நூறு நாடுகளில் இருந்து வருகைதரும் ஆயிரமாயிரம் மக்களுக்குப் பலவகை நிகழ்ச்சி நிரல்களை மையம் வழங்குகிறது. வருகை புரிவோர் தங்குவதற்கு வளாகத்திற்குள்ளாயமைந்த புதிய ஒஷோ விருந்தினர் இல்லத்தில் வசதிகள் உண்டு.

தியான மையத்தின் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளும் புகழ்பெற்ற 'ஸென் தோட்டப் பூங்கா'வை அடுத்த பிரமிடு காம்ப்ளக்ஸில் நடைபெறும். மக்களுக்குப் புதிய வாழ்க்கை முறையை வடித்துக் கொடுக்கும் சாதனங்களால் அந்த நிகழ்ச்சி வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும். அவற்றில் ஒன்று ஓய்வு சார்ந்த தெரிநிலை (Relaxed Awareness) ஆகும். அதுவே தங்கள் வாழ்க்கை நெடுகிலும் அவர்கள் தொடரக்கூடிய அணுகுமுறையும் ஆகும்.

கயத்தைக் கண்டறியும் வகுப்புகள், அமர்வுகள் பயிற்சித் தொடர்கள், தியானச் செயல்முறைகள் இவை ஆண்டு முழுவதும் அளிக்கப்படுகின்றன.

உடற்பயிற்சிக்கும், உடல்நலம் காக்கவும் ஒரு திறந்தவெளி அரங்கம் உள்ளது. அங்கே ஸென் அணுகுமுறையில் விளையாட்டுகளையும், பொழுதுபோக்கையும் செய்து பார்க்க முடியும்.

பிரதான தியான அரங்கில் செயல்திட்ட நேரம் காலை 6 மணி முதல் இரவு 11 மணி வரையில் ஆகும். இதில் சுறுசுறுப்பானது, அமைதியானது என இரு தியான முறைகள் இடம்பெறும். தினமும் மாலைத் தியானக் கூட்டத்திற்குப் பிறகு, பல்வேறு கலாசாரங்களைக் கொண்ட இம்மையத்தின் திறந்தவெளி உணவருந்தும் பகுதிகளில் நண்பர் குழாமுடன் ஆட்டமும் பாட்டமுமாய் இரவு வாழ்க்கை உயிர்த் துடிப்போடு காணப்படும்.

மையம் பாதுகாப்பான முறையில் சுயமாய் தயாரித்து வடிகட்டிய குடிநீரையும், மையத்தின் சொந்த நிலத்தில் பயிரிடப்பட்ட தாவர வகைகளில் தயாரிக்கப்பட்ட உணவையும் வழங்குகிறது.

தியான மையத்திற்கு நேரடிச் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொள்வோர் தேவையான தகவல்களை www.oshocom தளத்தில் பெற முடியும்.

இது 'ஆன்லைன்' பத்திரிகை, ஒலிஒளியுடன் கூடிய தகவல் வகை (Web Casting), ஓர் ஆடியோ புக் கிளப், முழுமையான ஆங்கில இந்தி உரை சேமிப்புகள், ஒஷோ ஒலிஒளி, புத்தக வெளியீடுகளின் முழுமையான விலைப்பட்டியல் இவற்றுடனான விரிந்து பரந்த இணைய தளம் ஆகும். ஒஷோ அபிவிருத்தி செய்த செயல்மிக்க தியான உத்திகளும், ஆற்றொழுக்கு போன்ற ஒளிக்காட்சி (Video) விளக்கங்களும் இதில் அடங்கியுள்ளன.

தியான மையத்தில் பங்கேற்போர் விரிவான தகவல்களைப் பெற அன்பு கூர்ந்து தொடர்பு கொள்ளவும்:

OSHO INTERNATIONAL MEDITATION RESORT

17, KOREGAON PARK, PUNE-411001. M.S. INDIA.

Phone : 0204019999

Fax : 0204019990

E-Mail : visitor@oshonet

Website : www.oshocom

BOOKS BY OSHO

(in English Language)

Early Discourses and Writings

A Cup of Tea
Dimensions Beyond The Known
From Sex to Superconsciousness
The Great Challenge
Hidden Mysteries
I Am The Gate
The Inner Journey
Psychology of the Esoteric
Seeds of Wisdom

Meditation

The Voice of Silence And Now and Here
(Vol. 1 & 2)
In Search of the Miraculous (Vol. 1 & 2)
Meditation: The Art of Ecstasy
Meditation: The First and Last Freedom
The Path of Meditation
The Perfect Way
Yaa-Hoo! The Mystic Rose

Buddha and Buddhist Masters

The Book of Wisdom
The Dhammapada: The Way of the
Buddha (Vol. 1-12)
The Diamond Sutra
The Discipline of Transcendence (Vol. 1-4)
The Heart Sutra

Indian Mystics

Enlightenment: The Only Revolution
(Ashtavakra)

Showering Without Clouds (Sahajo)
The Last Morning Star (Daya)
The Song of Ecstasy (Adi Shankara)

Baul Mystics

The Beloved (Vol. 1 & 2)

Kabir

The Divine Melody
Ecstasy: The Forgotten Language
The Fish in the Sea is Not Thirsty
The Great Secret
The Guest
The Path of Love
The Revolution

Jesus and Christian Mystics

Come Follow to You (Vol. 1-4)
I Say Unto You (Vol. 1 & 2)
The Mustard Seed
Theologia Mystica

Jewish Mystics

The Art of Dying
The True Sage

Western Mystics

Guida Spirituale (Desiderata)
The Hidden Harmony (Heraclitus)
The Messiah (Vol 1 & 2)
(Commentaries on Khalil Gibran's
The Prophet)

The New Alchemy: To Turn You On
(Commentaries on Mabel Collins' Light on the Path)
Philosophia Perennis (Vol. 1 & 2)
(The Golden Verses of Pythagoras)
Zarathustra: A God That Can Dance
Zarathustra: The Laughing Prophet
(Commentaries on Nietzsche's Thus Spake Zarathustra)

Sufism

Just Like That
Journey to the Heart
The Perfect Master (Vol. 1 & 2)
The Secret
Sufis: The People of the Path (Vol. 1, 2)
Unio Mystica (Vol. 1 & 2)
The Wisdom of the Sands (Vol. 1 & 2)

Tantra

Tantra: The Supreme Understanding
The Tantra Experience
The Royal Song of Saraha
(same as Tantra Vision, Vol. 1)
The Tantric Transformation
The Royal Song of Saraha
(same as Tantra Vision, Vol. 2)
The Book of Secrets: Vigyan Bhairav Tantra

The Upanishads

Behind a Thousand Names
(Nirvana Upanishad)
Heartbeat of the Absolute
(Ishavasya Upanishad)
I Am That (Isa Upanishad)
The Message Beyond Words
(Kathopanishad)

Philosophia Ultima (Mandukya Upanishad)
The Supreme Doctrine (Kenopanishad)
Finger Pointing to the Moon
(Adhyatma Upanishad)
That Art Thou (Sarvasar Upanishad,
Kaivalya Upanishad, Adhyatma Upanishad)
The Ultimate Alchemy, Vol. 1 & 2
(Atma Pooja Upanishad Vol 1 & 2)
Vedanta: Seven Steps to Samadhi
(Akshaya Upanishad)
Flight of the Alone to the Alone
(Kaivalya Upanishad)

Tao

The Empty Boat
The Secret of Secrets
Tao: The Golden Gate (Vol. 1&2)
Tao: The Pathless Path (Vol. 1&2)
Tao: The Three Treasures (Vol 1-4)
When the Shoe Fits

Yoga:

The Path of Yoga (previously)
Yoga: The Alpha and the Omega (Vol. 1)
Yoga: The Alpha and the Omega (Vol. 2-10)

Zen and Zen Masters

Ah, This!
Ancient Music in the Pines
And the Flowers Showered
A Bird on the Wing
Bodhidharma:
The Greatest Zen Master
Communism and Zen Fire, Zen Wind
Dang Dang Doko Dang
The First Principle

God is Dead:

Now Zen is the Only Living Truth

The Grass Grows By Itself

The Great Zen Master Ta Hui

Hsin Hsin Ming: The Book of Nothing

I Celebrate Myself: God is No Where,

Life is Now Here

Kyozan: A True Man of Zen

Nirvana: The Last Nightmare

No Mind: The Flowers of Eternity

No Water, No Moon,

One Seed Makes the Whole Earth Green

Returning to the Source

The Search:

Talks on the 10 Bulls of Zen

A Sudden Clash of Thunder

The Sun Rises in the Evening

Take it Easy (Vol. 1 & 2)

This Very Body the Buddha

Walking in Zen, Sitting in Zen

The White Lotus

Yakusan: Straight to the Point of Enlightenment

Zen Manifesto: Freedom From Oneself

Zen: The Mystery and the Poetry of the Beyond

Zen: The Path of Paradox (Vol. 1, 2 & 3)

Zen: The Special Transmission

Zen Boxed Sets

The World of Zen (5 Vol.)

Live Zen

This. This. A Thousand Times This

Zen: The Diamond Thunderbolt

Zen: The Quantum Leap from Mind to No-Mind

Zen: The Solitary Bird, Cuckoo of the Forest

Zen: All The Colors of The Rainbow (5 Vol.)

The Buddha: The Emptiness of the Heart

The Language of Existence

The Miracle

The Original Man

Turning In

Osho : On the Ancient Masters of Zen (7 volumes)

Dogen: The Zen Master

Hyakujo: The Everest of Zen with Basho's haikus

Isan: No Footprints in the Blue Sky

Joshu: The Lion's Roar

Ma Tzu: The Empty Mirror

Nansen: The Point of Departure

Rinzai: Master of the Irrational

(Each volume is also available individually)

Responses to Questions

Be Still and Know

Come, Come, Yet Again Come

The Goose is out

The Great Pilgrimage:

From Here to Here

The Invitation

My Way:

The Way of the White Clouds

Nowhere to Go But In The Razor's Edge

Walk Without Feet, Fly Without Wings and Think Without Mind

The Wild Geese and the Water

Zen: Zest, Zip, Zap and Zing

Talks in America

From Bondage To Freedom

From Darkness to Light

From Death To Deathlessness
 From the False to the Truth
 From Unconsciousness
 to Consciousness
 The Rajneesh Bible (Vol. 2-4)

The World Tour

Beyond Enlightenment
 (Talks in Bombay)
 Beyond Psychology
 (Talks in Uruguay)
 Light on the Path
 (Talks in the Himalayas)
 The Path of the Mystic
 (Talks in Uruguay)
 Sermons in Stones (Talks in Bombay)
 Socrates Poisoned Again After 25
 Centuries (Talks in Greece)
 The Sword and the Lotus
 (Talks in the Himalayas)
 The Transmission of the Lamp
 (Talks in Uruguay)

Osho's Vision for the World

The Golden Future
 The Hidden Splendor
 The New Dawn
 The Rebel
 The Rebellious Spirit

The Mantra Series

Hari Om Tat Sat
 Om Mani Padme Hum
 Om Shantih Shantih Shantih
 Sat-Chit-Anand
 Satyam-Shivam-Sundram

Personal Glimpses

Books I Have Loved
 Glimpses of a Golden Childhood
 Notes of a Madman

Interviews with the World Press

The Last Testament (Vol. 1)

Intimate Talks between Master and Disciple - Darshan Diaries

A Rose is a Rose is a Rose
 Be Realistic: Plan for a Miracle
 Believing the Impossible Before Breakfast
 Beloved of My Heart
 Blessed are the Ignorant
 Dance Your Way to God
 Don't Just Do Something,
 Sit There
 Far Beyond the Stars
 For Madmen Only
 The Further Shore
 Get Out of Your Own Way
 God's Got A Thing about You
 God is Not for Sale
 The Great Nothing
 Hallelujah!
 Let Go!
 The 99 Names of Nothingness
 No Book, No Buddha, No Teaching, No
 Disciple, Nothing to Lose but Your Head
 Only Losers Can Win in This Game.
 Open Door
 Open Secret
 The Shadow of the Whip
 The Sound of One Hand Clapping
 The Sun Behind the Sun Behind the Sun

The Tongue-Tip Taste of Tao This Is It
Turn On, Tune In and Drop the Lot
What Is, Is, What Ain't, Ain't
Won't You Join The Dance?

Compilations

After Middle Age:

A Limitless Sky At the Feet of the
Master

Bhagwan Shree Rajneesh:

On Basic Human Rights

Jesus Crucified Again, This Time in
Ronald Reagan's America

Priests and Politicians: The Mafia of
the Soul

Take it Really Seriously

Gift Books of Osho Quotations

A Must for Contemplation Before Sleep

A Must for Morning Contemplation

India My Love

Photo books

Shree Rajneesh:

A Man of Many Climates, Seasons
and Rainbows through the eye of the
camera Impressions...

Osho Commune International Photo-
book

Books about Osho

Bhagwan : The Buddha for the
Future by Juliet
Forman

Bhagwan Shree Rajneesh: The Most
Dangerous Man Since
Jesus Christ by Sue
Appleton

Bhagwan : The Most Godless Yet
the Most Godly Man by
Dr. George Meredith

Bhagwan : One Man Against the
Whole Ugly Past of
Humanity by Juliet
Forman

Bhagwan : Twelve Days That
Shook the World by
Juliet Forman

Was Bhagwan Shree Rajneesh
Poisoned by Ronald
Reagan's America? by
Sue Appleton.

Diamond Days With Osho by Ma
Prem Shunyo

*For any information about Osho Books
& Audio / Video Tapes please contact:*

OSHO Media International

17 KOREGAON PARK, PUNE-411001, MS, INDIA

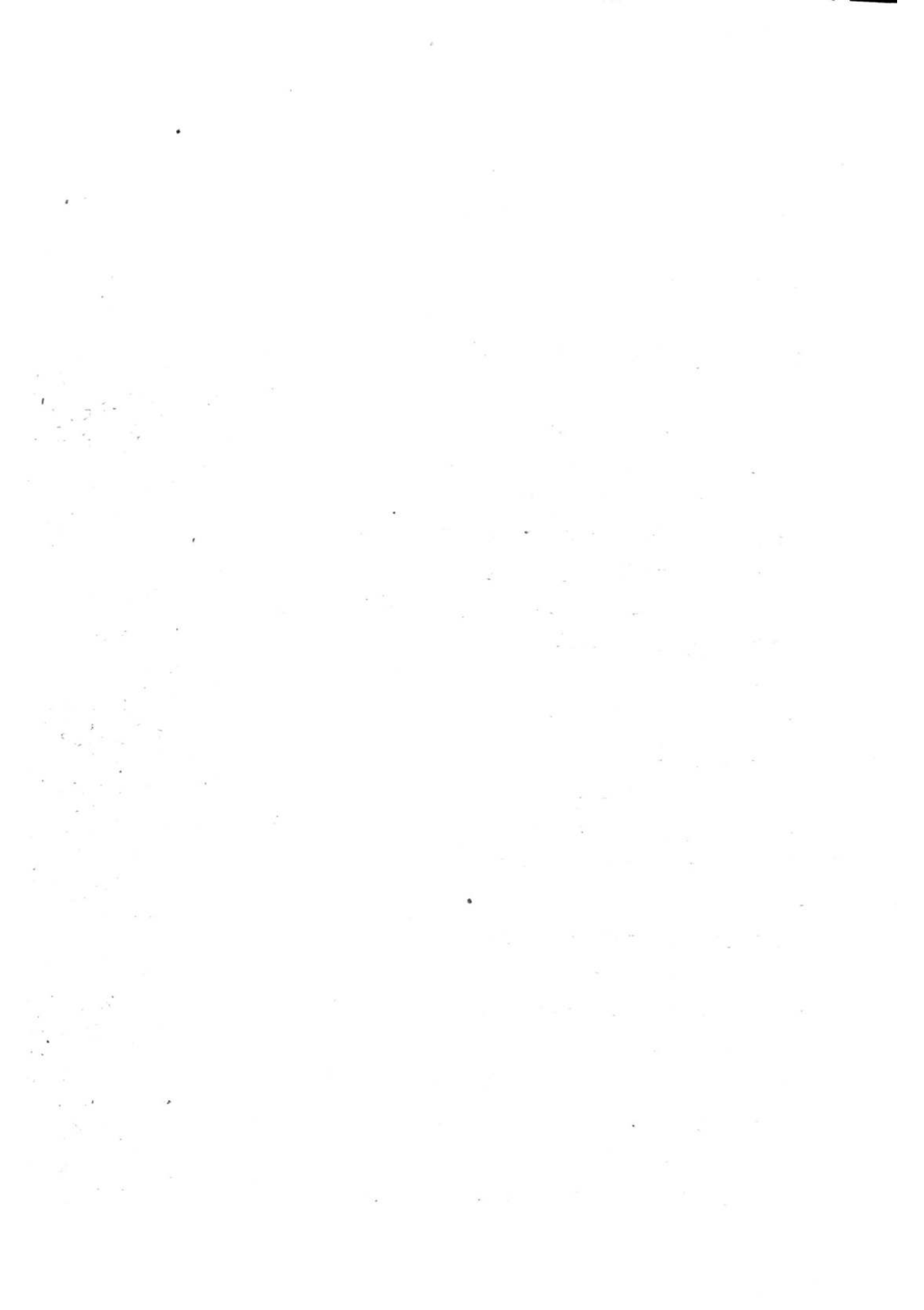
Phone: +91-20-66019999 Fax: +91-20-66019990

E-mail: distribution@osho.net

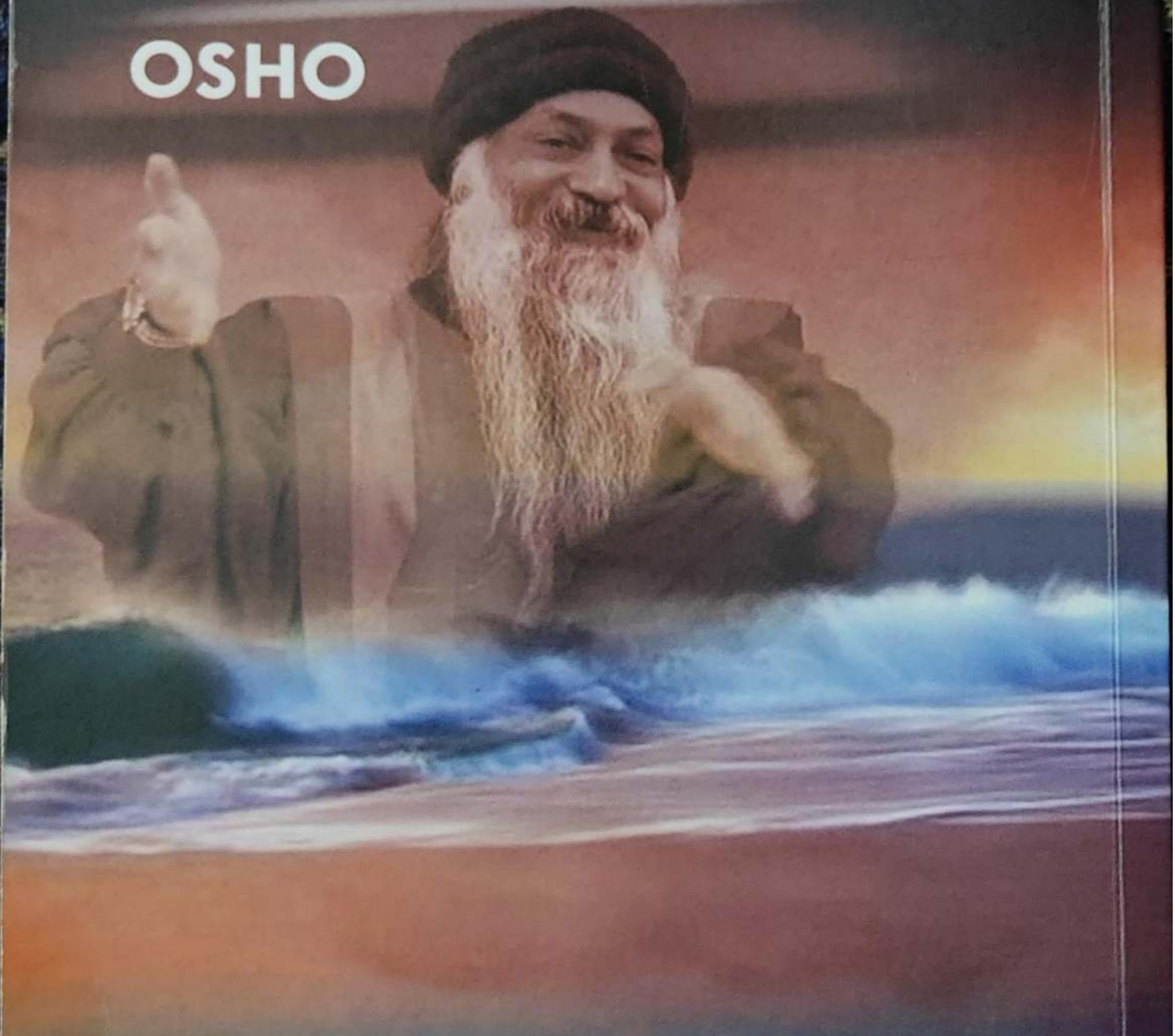
Website: <http://www.osho.com>

ஓஷோ (ரஜன்ஷ்) நூல்கள்

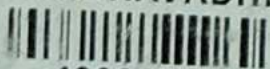
1400	ஜென் தத்துவச் சிந்தனை மேதை போதி தருமர்	500.00
1474	பாதை சரியாக இருந்தால்	300.00
1472	மாயங்களின் சங்கமம் (தொகுதி-1)	330.00
1473	மாயங்களின் சங்கமம் (தொகுதி-2)	330.00
1528	அன்பெனும் தோட்டத்திலே	250.00
1529	பூ மழை தூவி...	250.00
1531	தேடுவோம் தேடிப் பெறுவோம்	300.00
1530	இன்று புதிதாய் பிறந்தோம்	240.00
1532	கல்லும் கனியாகும்	250.00
1393	என் இளமைக்கால நினைவுகள்	600.00
1410	ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி	350.00
1911	எப்படி வாழ்வது என அறிந்துகொள்	110.00
1905	அந்நியோன்யம்	150.00
1841	தெரியம்	130.00
1842	புத்திசாலித்தனம்	200.00
1808	விடுதலை	150.00
1807	விழிப்புணர்வு	170.00
1434	வெற்றியின் அபாயம்	150.00
1392	புத்தர்களும் மூடர்களும்	175.00
1381	அறிவைத் தேடி	175.00
1394	இவ்வளவுதான் உலகம்	175.00
1435	உயர்நிலை காட்டும் தந்திரம்	140.00
1403	மனதின் இயல்பும் அதைக் கடந்த நிலைகளும்	100.00
1432	வாழ்வு, அன்பு, மகிழ்ச்சி	100.00
1402	கடவுள் உங்கள் உள்ளேதான் இருக்கிறார்	125.00
1425	தேடுதலை நிறுத்துங்கள் தேடுவது கிடைக்கும்	130.00
1426	தியானம் (MEDITATION)	
	(60 தியான முறைகளும் விளக்கங்களும்)	220.00

OSHO

MADHAVADHAR

40000053

Rs. 110

ISBN: 978-81-8345-237-3

9 788183 452373

Code No : 1404

KAVITHA PUBLICATION

8, Masilamani Street,
Pondy Bazaar,
T. Nagar,
Chennai - 600 017.

044-42161657

+91-7402222787

kavitha_publication@yahoo.com

kavithapublication@gmail.com

www.kavithapublication.com